

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

మ య ర్ వ ర మ తి స ల మ రు శ ప్ప త్రి ధి

శ్రీతొణ్డరడిప్పొడియాళ్ వార్

తిరువాయ్మలర్ న్దరుళియ

తిరుమాళై.

ఇతఱుగ్

శ్రీమత్ప్రపన్నజనాశ్రేణరరాస

పెరియవాచ్చామ్మిలైయరుళిచ్చెయ్ తవ్యాఖ్యానముం

ఇ నై

శ్రీమద్వేదమార్గప్రతిష్ఠాపనాచార్యోభయ వేదానప్రపత్తకరాకియ
మజ్జశమ్బడి, కిడామ్మి, వేళ్ళటాచార్యస్వామికళ తిరువడికళుక్కు న్దరజ్జరాస

త్రే - డ - ఈయుణ్ణి శ్రీనివాసాచార్యరవర్ కళాల్

అనేక ప్రతికలైక్కొణ్ణు పరిశోధిక్కప్పట్టు,

పత్రి. రామానుజులు నాయకరవర్ కళాల్

స్వకీయ

శ్రీనికేతనము ద్రాక్షరశాత్రైయిల్

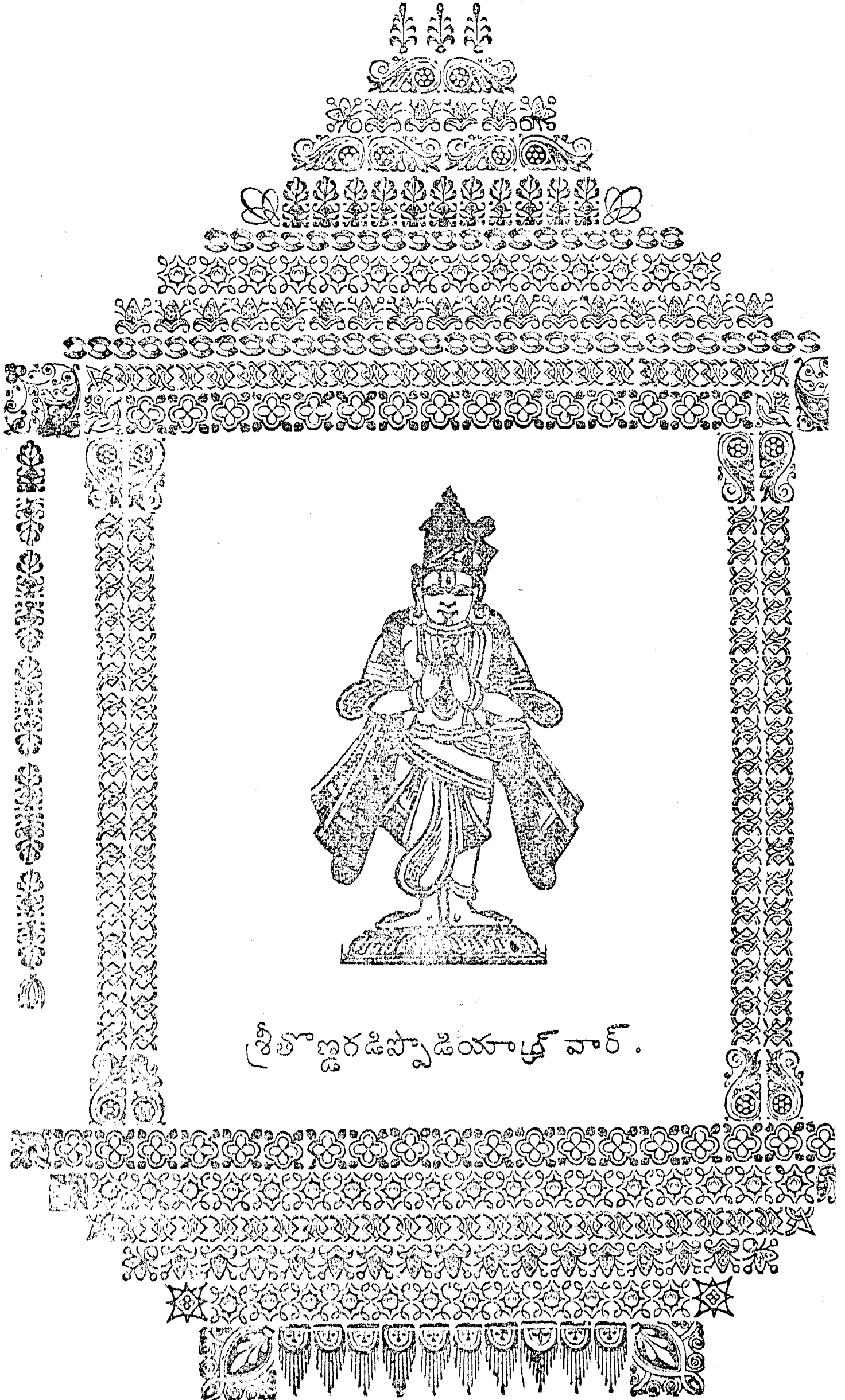
ప తి ప్పి క్కా ప్ప ట్ట న.

అథ్వార్ తిరువవతారాది ౪౯౭౯ ఈశ్వరవర్ణమ్.

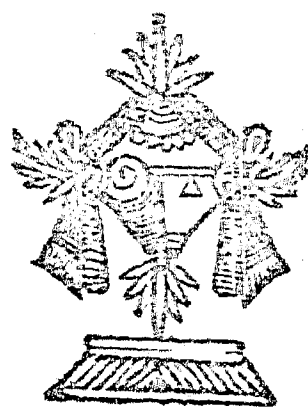
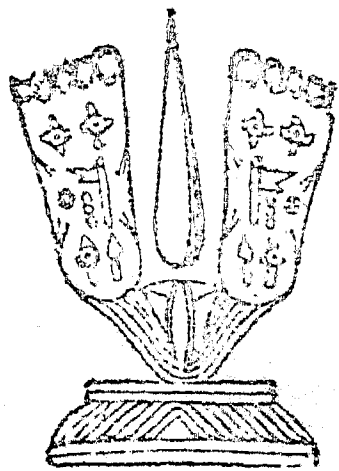
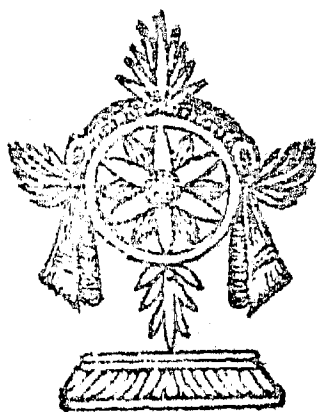
Madras.

1877.

Registered Copy-right.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಜಪ್ಪಾಡಿಯಾಚಾರ್ ವಾರ್.

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

తిరుమావై వ్యాఖ్యానమ్.

తొణ్ణరడిప్పొడియాళ్ వార్ తిరువడిక లేశరణం.

తిరుమావై యాణ్డానరుళిచ్చైతతు.

తమేవమత్వాపరవాసుదేవం - రక్షేశయం రాజవద్గర్హణీయమ్ ।
ప్రాబోధకీంయోక్యతనూక్తిమాలాం - భక్తాః పురేణుంభగవత్తమీదే ॥

తిరువరక్కప్పెరుమాళనైయరరుళిచ్చైతతు.

మనోబ్రహ్మం వేణ్డామనమేమతిళరక్కర్ కనీనినమేయత్తకళులిణైకీకళుళిని
తిరుమావైప్పొడుంశీర్ తొణ్ణరడిప్పొడియెంబెరుమానైయెప్పొడుదంపేశు

“అయర్ వరు మమరర్ కళాన” నిత్యసూరికళోదొత్త ప్రాప్తి
తమన్మణ్డాయరుక్క అత్తైయటియాతే అనాదికాలమ్ “దేహమేతత్తా”
ఎన్దు శబ్దాదివిషయక్కైయే విరుమ్బి సంసారత్తిలేకైకళిన్ద వాళ్ వారై,
పెరియ పెరుమాళ్ తన్నుడైయ స్వరూపరూపగుణ విభూతికళుకు
వాచకమాన తిరునామప్రభావత్తై నిర్దేతుకమాక కాట్టియరుళక్కణ్డ
తొముమనుభవిత్తు, అనుబుభూమక్కలైయు మనుభవిప్పిక్క వల్లరాయ్,
పెరియ పెరుమాళ్లైయు ముకప్పిత్తు త్తలైక్కట్టుకితార్. ఐహికత్తిల్,
సంసారికళాకితార్ - పుణ్యపాప రూపకర్మక్కలైయార్జిత్తుమ్, ఆముష్మి
కత్తిల్ స్వర్గనరకక్కళితే అతినుడైయ ఫలానుభవత్తైపణ్ణియుమ్ ఇప్పడి
గతాగతమ్ పణ్ణిత్తిరివార్ శిలరాయ్త్తు.

అతుత్తిన్దులుమ్ పుణ్యపాపరూపమాన కర్మక్కలై స్వర్గనరకక్కళితే
యనుభవిత్తు, కర్మశేషత్తోడే భూమియిలేగర్భవాసవృన్ణుకైకుర వరుమ్

వక్త్రీయాలె యివ్వాత్కాపడుమెళివరజై, వేదాంతస్తోత్రే పజ్ఞాగ్నివిద్యై
 యెన్నిట తొరుప్రదేశ త్తిలేయోతివైత్తతు. అతాకిటతు - యాతనాశరీర
 జ్జాలే నరకానుభవవృణ్ణి, అశ్వరీరత్తైయజ్జేపోకట్టు, ఆనంతరమ్ పుణ్యశరీర
 త్తైపరిగ్రహిత్తు, స్వగ్గానుభవవృణ్ణి, అజ్జే అశ్వరీరత్తైప్పొకట్టు, సూక్ష్మ
 శరీరత్తోడే నిరాలమ్మనమానవాకాశస్త్రీలే వర్తికకకడవణ; ఆదిత్యక
 తకకిరణజ్జలా లేహిమవానిల్ హిమత్తైయుపాదానవృణ్ణి, అత్తాలె ఆకా
 శస్త్రీలే వజ్జేకికడకికట వాత్కావైగ్రహిత్తు మేఘత్తీలే పుంకిడకకడవణ;
 అజ్జే అన్దహిమమ్ వర్షరూపేణవర్షి కుకమశపుమ్ కిడ్డు వర్షధారైకల్తోడే
 భూమియిలే పతికకకకడవణ; అన్దజలమ్ సస్యత్తుకు ధారకమాయ్
 ప్పుకుమశవిలే తద్ద్వారాసస్యత్తీలేపుకకకడవణ; అన్దసస్యమ్పక్వమాయ్
 అన్నరూపేణ పరిణమికుకమశపు మజ్జేకిడ్డు, అన్నమానతు పురుషశరీర
 త్తీలేపుకున్దు శుక్లమాయ్ పరిణమికుకమశపుమ్ శెల్లి అజ్జేకిడ్డు, స్త్రీ
 పుంసయోగత్తీలే శుక్లద్వారా స్త్రీశరీరత్తీలేపుకున్దు, “పఞ్చమ్యామా
 హుతావాపఃపురుషవచసోభవన్తి” ఎకకిటపడియే గర్భమాయ్ పరిణమి
 కకకకడవణ; గర్భవాసమ్పణ్ణిమ్మోతు. “అత్యాశుకటుత్తీర్ణోష్ణలవజై
 ర్మాతృభోజనైః; అతితాపిభిరత్యర్థంవర్థమానాతివేదనః” ఎకకిటపడియే
 మాతృభోజనత్తి లన్తర్భూతజ్జలాన క్రూరద్రవ్యజ్జలాల్ తుడరిలిట్టకుయ
 మ్మోలే తుడియాగిర్కుం; ఇజ్జే శత్తోడే గర్భతున్దమాకిట పైయ్యిలే
 కట్టుణ్ణి, అవయవజ్జలై నీట్టముడకకమాట్టాలె, “క్లేశాన్నిషాగ్రన్తిమా
 ప్నోతి జతరాన్తాతురాతురః” ఎకకిటపడియే క్లేశేనజనిత్తు, బాల్యదశై
 యిలెఅశుచిప్రస్రవజ్జళిలేకిడ్డు, “కంఠూయనేపిచాశక్తఃపరివర్తేప్యనీశ్వరః
 స్నానపానాదిచాహారమవాప్నోతిపరేచ్ఛయా” ఎకకిటపడియే తిన్దవిడ
 త్తైచ్చాటితల్ కడిత్తవలిఱ్ఱుత్తుడైత్తల్ శైయ్యమాట్టాలే ధారకాదిక
 భుమ్ పరాధీనమాయ్, ఇప్పడిక్లేశేన అతిశైశవకాలత్తైప్పొకిక, తానే
 యొరుప్రవృత్తిపణ్ణి తుమనానవశవిలే, “తస్మాద్బాల్యేవివేకాత్కాయతే
 తశ్చేయసేతదా” ఎకకిటపడియే భగవత్ప్రవణనాక ప్రాప్తమాయరుక్, “బా
 ల్యేక్రీడనకాసక్తాః” ఎన్దు లీలైయోడేకాలత్తైప్పొకిక, యావ్వనావ

శ్చైయిల్ నరక హేతువాన విషయాంతరజ్ఞులోడే పోతుపోకి, జ్వరైయిలే వద్దకప్పట్టు, అశక్తియోడేకాలక్షేపతైప్పణ్ణి, నివైవిన్ది కేగయిరుక్కచ్చె యేతే మరణమ్ప్రాప్తమాక, “క్షేశాదుతాగ్రాన్తిమాపోతి యామ్యకి జగరపీడితః” ఎన్నిటపడియే ఉత్క్రామణదశైయిలే క్షేశతైయనుభవిత్తు, అనంతరమ్ మృత్యుపరవశనామ్.

ఇప్పడిసంసారికళుడై య వనర్థపరమ్పరైకలైక్కణ్ణు, “సుహృదం సర్వభూతానామ్” ఎన్నిటపడియే పరమసుహృత్తానవీశ్వరన్ ఇవనుడైయ వుజ్జీవనార్థమాక “మానమ్మగ్రీహమివ కారుణికోదదాతి” ఎన్నిటపడియే శాస్త్రతైక్కాట్టిక్కుడుత్తాన్. ఎజ్జనేయెన్నిల్; “కురంప్రధానమ్” ఇత్యాది వాక్యజ్ఞళాలె - చిదచిదీశ్వర తత్త్వత్రయజ్ఞలైయుమ్ పిటియక్కాట్టి కొక్కడుత్తు, అంతర్యామిబ్రాహ్మణత్తాలె “ఏషసర్వభూతాంతరాత్మా” ఎన్ఱు అన్ధకనుక్కుక్క క్కణ్ణైకొక్కడుత్తాప్పోలేయుమ్ ఇరుట్టజైయిలే విశక్కే శ్రీనికాట్టి నాప్పోలేయుమ్, “చేతనాచేతనజ్ఞల్ శరీరమ్, ఈశ్వరన్ శరీరి” ఎన్ఱు ఈశ్వరమోడు చేతనాచేతనజ్ఞళుళ్ళుళ్ళ సమ్మన్దతైక్కాట్టికొక్కడుత్తు, “ద్వాసుపర్ణాసయుజా” ఇత్యాదివాక్యజ్ఞళాలె - చేతననుక్కు అచిత్స మ్బున్దమ్ కర్కోపాధికమెన్ఱు కాట్టికొక్కడుత్తు, “తదావిద్వాన్పుణ్యపాపేవి ధూయ” ఇత్యాదివాక్యజ్ఞళాలె చేతననుక్కాపాధికమాన వచిత్సమ్బున్ద మశ్రిత్తు ఒరుదేశవిశేషత్తిలే సూరిభోగ్యమాన భోగతైయనుభవిక్కుమతు స్వరూపానురూపమాన పురుషార్థమెన్ఱుమ్ కాట్టికొక్కడుత్తానితే. ఇప్పడి ఈశ్వరనుపకరిత్తవిడత్తిలుమ్, పాపప్రాచుర్యత్తాలె ఇత్తైక్కైక్కట్టు, వేద బాహ్యరాయుమ్, ఇతుక్కులైపుక్కున్ఱు “తత్రైవకేపిచపలాశ్శలభీభవన్తి” ఎన్నిటపడియే విశక్కిలే “విశక్కువిట్టిల్” ఎన్ఱు శిలపదార్థంనశిత్తుప్పోమా పోలే, వేదతాత్పర్యమటియామైయాలె కుదృష్టికళాయనశిత్తుప్పోయుమ్, పణ్ణిన ఇవ్వేదప్రదానమ కిళ్ళితగరమాకైయాలే, ఓవైప్పటత్తిల్ శెల్లా తవిడత్తిలే యెడుత్తువిడువారైప్పోలే సంసారిసజాతీయనాయ వన్దవతరిత్తు త్తిరున్దప్పార్తవిడత్తిలుమ్, “వైతునిన్ఱైవల్లవాపత్తిత్తు” ఎన్నిటపడియే ఉల్లశక్తియడల్ల భగవన్నిన్ఱైక్కుడలాయుమ్, హిరణ్యరావణాదిరూపత్తాలే యెతిరమ్బుకోత్తునశిత్తుమ్, ఇప్పడియవతారముమ్ అకార్యకరమానవిడత్తి

లుమ్, ఉడైయవనుడైమైయై విడమాట్టాతచాపలత్తా లే ఇవర్ కళుడైయ
 వాభిముఖ్యత్తిలే యవసరప్రతీక్ష నాయ్ పర్తిక్క, చేతనర్ పక్కల్ “యా
 దృచ్చికసుకృతమ్” ఎన్టొన్టపిఱక్క, అరువ్యాజమాక విశేషకటాక్షన్పుణ్ణి,
 అత్తాలె అద్యేషంపిఱన్డు, అతడియాక ఆభిముఖ్యంపిరన్డు అనన్తరమ్
 శాస్త్రవాసనైయాలుమ్ ఆచార్యోపదేశత్తాలుమ్ “కుశ్వరకానిరుపా
 థిక శేషి” ఎన్టమ్, “ఇవ్వాత్తై అవనుక్క నన్యార్న్ శేషమ్” ఎన్టమ్
 యథాజ్ఞానంపిఱన్డు అనన్తరమ్ స్వరూపానురూపమాన పురుషార్థత్తిలే
 రుచిపిఱకుగ మళపుమ్ తన్నుడైయ విశేషకటాక్షత్తా లే పురునిఱుత్తి,
 “పురుషార్థలాభత్తుకుగ పాయమేతో” ఎన్టమ్ బుభుత్సేపిఱన్దవళవిలే శా
 స్త్రసిద్ధమాన కర్మాద్యపాయజ్జలై కాగట్టిక్కొడుత్తు, “ఇతుమషగ
 రమ్” ఎన్టమ్ “విళవ్బ్యభలప్రదమ్” ఎన్టమ్ “ప్రమాదసంభావనైయుణ్ణు”
 ఎన్టమ్ ఇవన్రిలిత్తియవిఱాయ్ త్తవర్ కళుకుగ, వేదాన్తప్రసిద్ధమాన త
 న్నుడైయ పుపాయభావత్తై కాగట్టిక్కొడుక్క, భక్తియినుడైయ దు
 షగరైయోపాతిప్రపత్తి నిష్ఠాహేతువాన మహావిశ్వాసముమ్ శిలరుగ
 క్కిడైక్కైయరితాకైయాలే, ఇతిలిత్తియ కూగశినవర్ కళుకుగ సర్వా
 థికారమాన యాదృచ్చిక భగవన్నామసజ్జీర్తనమ్ చేతనరుడైయపాప
 తైప్పోక్కి సుకృతానుకూలమాక కర్తయోగాదికళిలేమూట్టుతల్, ప్రప
 త్తియిలేమూట్టుతల్, విరోధియైప్పోక్కి ప్రాప్యత్తైత్తరుకైకుగ త్తానే
 నిర్వాహకమాతల్ శెయ్యుప్పడియాన వైభవత్తై యుడైత్తాయాయ్త్తు
 త్తిరునామత్తినుడైయ వైభవమిరుప్పతు. అతుకుగ ప్రమాణమెన్నెన్ఱిల్;
 “కింజపన్కుచ్య తేజన్తుర్జన్మసంసారబన్ధనాత్” ఎన్టమ్, “యాతిబ్రహ్మస
 నాతనమ్” ఎన్టమ్, ఉపోన్ఱుతఫలశ్రుతికళిలేశొల్లి, నడువేతిరునామత్తై
 చొచ్చెల్లకైయాలే, యివ్వాళ్ వా రిప్పడిప్పట్టతిరునామత్తిలే యిత్తిన్దవ
 రాకైయాలే, అత్తిరునామవైభవత్తైప్పేళుకీఱార్ ఇప్పిబన్దత్తాలే. తిరు
 నామత్తిలే యివరిత్తికైక్కడి శ్రీవిష్ణుధర్మమ్. అతు తనకుగ వక్తావార్,
 శోతావార్, విలెన్దపడియెగ్గనేయెన్ఱిల్; పాణ్డవర్ కళు కిగవ్వరుకే
 నాలెన్డు తలెముత్తై శెన్ఱవాతే శతాగీక నెన్బానొరురాజాపుళనాయ్,

వార్ కల్, మేకమైకెలైయాన పరత్వత్తిలుం నీర్ మైకెలైయాన
 తిరుమలైయిలుంమణ్ణినార్ కల్; నమ్మాళ్ వారుమ్ పెరియాళ్ వారుమ్,
 కృష్ణావతార త్తిలే యూష్టియిరుప్పర్ కల్; తిరుమజ్జైయాళ్ వార్, ఉక
 న్దరుళిన తిరుప్పతిక లెల్లావద్రీలిలుంమణ్ణినార్; అర్చావతార సామాన్యము
 మణ్ణికే, పెరియ పెరుమాళై యల్లతు వేటటియాతిరుప్పా రొరుప
 రాయ్ త్తివర్. అర్చావతార సామాన్యత్తిఱ్ఱాట్టిల్ కోయిలుకేద్రీ
 మెన్నెన్ఱిల్; కావేరియానతు, ప్రవాహము మేకరూపమాయ్, స్థలము
 మతు వేయాయరుక్కచ్చెయ్ తే తీర్థవిశేషజ్గళితే రసవిశేషజ్గళుణ్ణాకిఱా
 ప్పాలే, భోగ్యతాతిశయత్తాలే వన్దవేద్రీయమ్ వేటోరిడత్తుక్కిలై. అల్లాతా
 రిఱ్ఱాట్టి లివరుకుణ్ణానవేద్రీయమ్మోలె, ప్రబన్ధాన్తరజ్గళిఱ్ఱాట్టి లిప్ప
 బన్దత్తుకు నెడువాశియుణ్ణు. ఎన్దనేయెన్ఱిల్; “నీరాయ్ నిలనాయ్” ఎన్ఱు
 తుడన్ఱి “శివనాయయనానాయ్” ఎన్ఱు చేతనాచేతన వాచిశబ్దజ్గళాలే
 ఈశ్వరనైచ్చొల్లుకిఱ విన్దసామానాధికరణ్యత్తుకు అనుప్రవేశకృతసా
 మానాధికరణ్యమెన్ఱు నిర్వహిక్క వేణ్ణివరుమ్, అన్దవరుమైయుణ్ణాతల్,
 “మునియే నాకముక నేముక్కణ్ణిప్పా” ఎన్ఱుతోద్రీయికిఱ త్రిమూర్తిసామ్య
 తైనిర్వహిక్క వేణ్ణు మరుమైయుణ్ణాతల్, ఇన్నముమ్, శబ్దత్తిలలుమై
 యాలే స్వార్థతైయటికై కరుమైప్పడవేణ్ణుతల్ శెయ్యమికు తైక
 లొన్ఱు మిట్టికేయిరుక్కైయుమ్; ఇన్నముమ్, కడల్ పేరాఱ్ఱిమాయి
 రుక్కచ్చెయ్ తేయుం నీర్ తెళివాలేతత్తైతోద్రీయమాప్పాలే శబ్దత్తిల్
 శెవ్వైయాలే ప్రమేయం కనత్తిరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్ ఉళ్ళతడజ్గళోద్రీయ
 మ్బడియాయిరుక్కైయుమ్; ఇన్నముమ్, ప్రణవమ్మోలె శబ్దమత్యల్ప
 మాయ్ అర్థగ్రహణ మరితాయిరుత్తల్, మహాభారతమ్మోలె పెరుత్తు
 తాత్పర్యమటియవరితాయిరుత్తల్, ఇవిరణ్ణు కుత్తైయమిట్టికే, ఒరు
 చేతననుకు జ్ఞాతవ్యమాయ్, పరన్దశడజ్గళుకైచ్చురుజ్గ ప్రయోగవృత్తి
 శెయ్తుకొడుత్తాప్పాలే సకలార్థజ్గళు మిప్పబన్దత్తిలేయుణ్ణాకైయాలుమ్,
 ప్రబన్ధాన్తరజ్గళిఱ్ఱాట్టి లిప్పబన్దత్తుకు నెడువాశియుణ్ణు.

మూలమ్. — కావలిల్ పులనైవైత్తు

వ్యాఖ్యానమ్. — ముతల్ పాట్లు. — తిరునామం యమవశ్యతైయైత్త
పిర్ తు త్తరు మెన్రు యితినుడైయ పంవనత్వత్తైయం తిరునామం కల్గి
రుడైయ రాజసులమాహాశ్శ్యత్తైయం చొల్లుకిటతు.

(కావలిల్పులనైవైత్తు) కావలిల్లాతపడి ఇన్దియక్కలైవైత్తు. అతా
కిటతు - మేల్చొల్లుకిటలాభశ్శు కనుకూలమాక చెప్పయదతొన్దిత్తైయ
నైయమ్, అవ్వశవుమన్దియే, “నృపశుః” ఎన్నున్బడియే పిషయప్రా
వణ్యశ్శళిల్ నియతియిన్ది కేర పొన్దపడియమ్. విహితక్కలై యనుష్ఠితల్
నిషిద్ధక్కలైకొవిడుతల్ శెయ్తెనెన్దై. ఇతుక్కడియాక కొరజ్జిత్తిన్ద
శ్రీవిష్ణుధర్మన్దన్నిలుమ్, “రాగాదిభిరన్దిత్తైః” ఎన్దు అజితేన్దియరాన
వర్కళుక్కుమ్ భగవత్ప్రార్థనాయ మేతెన్దితేకేట్టుతుమ్. ఆక ఇప్ప
డిచేతనన్దామూలై యడియేతిరిన్దాలుమ్ ఇవన్దోషక్కలైప్పొక్కి మేర్
చొల్లుకిటనన్దైకలై కొరడుక్కున్బడియాన్దు తిరునామత్తినుడైయ
ప్రభావమిరుప్పతు. ఒరువన్ విషదష్టనానాల్, విషవిద్యైయిల్ కుశలనా
యిరుక్కుమొరువన్ “నీసుఖమేయెన్దై వారక వుమామ్, కుళిక్క వుమామ్,
ఉటక్క వుమామ్, స్వైరసజ్జారమ్ పణ్ణవుమ మైయమ్, నానక్కితాకప్పొ
క్కిత్తరుకితేన్” ఎన్నుమితే; అప్పడియేయాన్దు సంసారవిషదష్టనై
క్కుటిత్తు తిరునామప్రభావమిరుప్పతు. (వైత్తు) వైత్తెన్దిటవితు - బుద్ధి
పూర్వకమాక అనీతియిలేమూట్టిప్పొన్దేనెన్దై. కావలిల్లాతపడియెన్దై శ
బ్దమ్వచిక్కుమొవెన్దిల్ ; మీమాంసకర్ శబ్దత్తై నియమిత్తాకిలు మర్థత్తై
ముఖ్యమాక కొరల్లుమాప్పొలే, ఇక్కు మర్థగౌరవత్తాలే శబ్దత్తైనియమిత్తు
చొల్లుకిటోమ్. అక్కనన్దియే, కావలిలే పులనైవైత్తెన్నవుమామ్; అన్ద
పక్షిత్తల్, ఇతు సాధనకోటియిల్ పుకాతే ఫలకోటియిలేపుకక్క డవతు.
అతావతు-ఇతరవిషయక్కళిలే మణ్ణిత్తిరిన్దపిన్దియక్కలై, తిరునామత్తైయన్దై
కొణ్ణబలత్తాలే శిక్షైయిలేవైత్తపడి; అరాజకమాయ్కొ డన్దకాలమ్ కుటు
మ్బుశెయ్తారై రాజకీయమాంసనాతో రాజావైయన్దై కొణ్ణ శిక్షైవైక్కు
మాప్పొలే. అధవా, అప్రాప్తవిషయక్కళిలే మణ్ణిత్తిరిన్దపిన్దియక్కలై ప్రాప్త

మూ. — కరలితనై కరడకర ప్పాయ్న్దు । నావలి
ట్టుత్తిరుక్కిన్జోమ్ ననున్జుమర్ తలైకళ్ మితే ।

వ్యా. — విషయత్తిలే మూట్టి నే నెన్జుమాం. “పుంసాందృష్టి చిత్తా వ
హారిణమ్” ఎన్జుమ్ విషయమాకైయాలే, అప్రాప్తవిషయజ్ఞుళిలే పోకా
తపడి తన్బకరలిలే యాకికొకల్ వల్లవయిరపురుకాక న విషయమితే.
(కలితనై కరడకర ప్పాయ్న్దు) అజితేన్దియత్వత్తుకరడియాన పాపరా
శియై వాసనై యోడేపోక్కి. తనై యెన్జుత్తు దృష్టత్తిల్ విషయప్రావణ్ణా
హేతు, అదృష్టత్తిల్ నరకహేతు, భగవద్వైముఖ్యహేతు, దేహాత్మాభిమా
నహేతు. ఇన్నముమ్ కనత్తవనర్థత్తుకరడియాన వర్తిణ్ణనినైత్తు. ఎనై
నియమిత్తుపోన్దెత్తు తనై యే నానిపోతునియమితేనెన్దై. (కడకర) వెన్జు
తు-అస్పృష్టసంసారగన్ధరిలే యెరువనెన్నలామ్బడియిరుకై. అతావతు-
వన్దుకక్కిన్ద తెన్జు తోన్దిగ్రతపడియాయిరుకై. (కలి) యెన్జు-కాలపరమాన
పోతు, కృతయుగపురుషర్ కళిలే యెరువనెన్జు శొల్లలామ్బడియిరుకై.
తిరువడి సముద్రతరణమ్ వణ్ణినాపోలే, ఇవర్ పాపసముద్రత్తైకరడకర
వల్లరానార్. “నిన్నామంకన్ది” ఎన్జు తిరునామమ్ కన్ది వైభవత్తాలే
వన్దవితై తకతలైయాలే వన్దతాకచ్చొల్లువానెన్దెన్జిల్ ; తిరునామన్జు
కుల్లతారు స్వభావమాయత్తతు. ఇరావడ మూట్టువారైపోలే కణ్ణు
కుల్ తోన్దిగ్రతే నిన్జుపకరికైయాలే, ఇవన్జు నే శెయ్తుకొన్డానాక పభి
మానికరలామ్బడియిరుక్కుమ్. ఇనిఫలమ్ తమ్మతాకైయాలే (పాయ్న్దు)
ఎన్నత్తట్టిలై. తామ్ దేహాసంసృష్టరాయిరుకరచ్చెయ్ తేయుమ్, ఇత్తై
కరడన్దే నెన్నలామ్బడియితే పెరియపెరుమా ఛివరై విషయాకరిత్తతు.
(నావలిట్టుత్తిరుక్కిన్జోమ్ ననున్జుమర్ తలైకళ్ మితే) పాపఫలత్తై యను
భవిప్పికుమ్ యమనుడైయతలైయిలుమ్ అవనుకన్దార్ తలైయిలుమడి
యిట్టు సచ్చరియానిన్జొమ్. ఇడమ్బెన్దివారే, నెడున్జాలమ్ తమ్మైన
లిన్దుపోన్దయమభటరై ఒరుపేరైయిట్టు త్తుకైకితార్ కాణుమ్. నావ
లోనావలెన్జుమ్ అత్తైయోవలైయెన్జుమ్ తోన్దిగ్రవర్ కళ్ మున్బు జయిత్త
వర్ శొల్లుంశోల్. మున్బు యమాదికళ్ పేర్ కేటర- వణ్ణినడున్దికిరడన్ద

(౨)

౧ - పా. తిరునామలై వ్యాఖ్యానమ్.

౯

వివర్, తిరునామలై యజ్జైకొణ్ణబలత్తాలే అవణ్ వాశలిలే శెన్ఱు అత్తైకూవు
కితారిప్పోతు; వాలిపేర్ కేటర్ వజ్జిచ్చురముడైన్ఱు కిడన్దవహారాజర్, పె
రుమాళైయజ్జైకొణ్ణబలత్తాలే కిషిర్న్దాద్వారత్తిలే శెన్ఱుత్తైకూవినాప్పోలే.
అద్దునామిబలం, ఇద్దునామబలం. (ఉత్తైతరుకిన్ఱై) మెన్ఱుతు-తమ్మిడుకుర్
త్తోశ్శినిన్ఱు నిర్భయసజ్జారంపణ్ణుకిటపడి; “పాపత్తుకుర్ నీయెమ్మితివైత్త
పట్టోలైయైకొణ్ణపుటప్పడాన్ వలైయాకిల్” ఎన్ఱాప్పోలే యిరుక్కిట
తాయ్త్తు, (ఉత్తైతరుకిన్ఱోమ్) ఎన్ఱిటబహువచనత్తాలే-తిరునామంరసిక్కు
వాయిలేపట్టవాతే ఇవర్ శతశాఖమాకప్పనైత్తపడి. అధవా, ఇతిలియలై
యభ్యసిన్ఱారైయుం ఇతి లద్వేషముడైయారైయుం కూట్టికొర్ ట్లుకితా
రాయ్త్తు. సముద్రలక్ష్మనంముతలాక లజ్జైరయిలుళ్ళ పరాక్రమమెల్లామ్
తిరువడి తానొరువనుమే శెయ్తానాయరుక్క, పిరాట్టియైకొణ్ణప్రీతిక్కు
ప్పొక్కవీడాక మధువనముక్తికిరటఫలత్తిలే యెల్లాముతలికళుక్కు మన్వ
యమున్ఱానాప్పోలే, ఒరువనుక్కు రాజకులసమ్మన్దమున్ఱానాల్ అవణ్
బద్ధువర్గముం అవనై, “పణ్” ఎన్ఱారుమాడజ్జ వాత్తక్కడవతితే; ఇవ్వశవు
మిలైయాకిటతన్ఱే, భగవత్సమ్మన్దత్తుక్కు! (ఉత్తైతరుకిన్ఱోమ్) ఎన్ఱు పలరై
కూట్టికొర్ ట్లుకైయాలే-ఇవర్ కళుక్కెల్లామ్ సజ్జారన్దలంవేణుమెన్ఱు
అవణ్ పరికరత్తై కూట్టికొర్ ట్లుకితార్. లోకత్తిల్ పాపమ్మణ్ణినార్,
తత్ఫలానుభవత్తు కర్జ్జియమన్బేరిడువార్, అవనుడైయ లేఖకన్బేరిడు
వార్, “యమంతర్పయామి, చిత్రగుప్తంతర్పయామి” ఎన్ఱారాధిప్పా
రాకానిటర్; తిరునామలై యజ్జైకొణ్ణబలత్తాలే, ఇవర్ అవర్ కళే తలై
యిలే యడియిడుకితోమెన్ఱితారితే! ఇవర్ తమక్కు విజయమాకచ్చొల్లు
కితారిత్తనైపోక్కి, అవన్ఱాన్ “తణ్తలైకణ్ణతు తిరునామంకశ్శిగ్రార్ తిరు
వడికళిలేవణ్ణ” ఎన్ఱాయ్ త్తిరుప్పతు. “ప్రణామంయేపికుర్వన్తి తేషామపి
నమోనమాః” ఎన్ఱక్కడవతితే. “స్వపురుషవభివీత్య ప్రభురహమన్య
నృణాంనవైష్ణవానామ్” ఎన్ఱుతు-కేవలం దేహపోషణపరరా యిరుప్పా
రుక్కాణ్ నాన్ నిర్వాహకనాయరుప్పతు, మశ్శిమిప్పడియే వైష్ణ
వర్క శైనక్కునిర్వాహకరాయ్ శ్శానిరుప్పతెన్ఱపడి. “తిటమ్బేల్ మిన్

మూ. — మూవులకుణ్ణుమిత్తన్ద ముదల్ వనిన్

నామంకరీరి । వావలిత్తిప్పడైమై

వ్యా. — కణ్ణీర్ - ఇట్టైళ్ళియుం శాతువరాయ్ పోతుమిన్ద శ్చెన్డాన్" ఇవర్ కలైక్కణ్ణా లనుకూలవృత్తికలైప్పణ్ణి దాన్తరాయ్ పోరున్దో శ్చెన్డాన్. ఇప్పడి తానుంభయప్పట్టు, తన్ భట్టరై యుం నియమిత్తున్దొణ్ణితే యమనిరుప్పతు.

లోకమడన్ద యమభయభీతరాయరుక్క, "నమాన్తమర్ తలై కళ్ మీ తే నావలిట్టుత్తితరుకిన్దోమ్" ఎన్దైక్కువన్ద వేరీరిమెన్దెన్ద, పెరియ పెరుమాళ్ తిరువుళ్ళమాక (మూవులకుణ్ణుమిత్తన్దముతల్వ) ఎన్దితార్. ప్రాదేశికనైప్పరీనినేనాకిలన్దో, అవనుక్కణ్ణ వేణ్ణువతు, ప్రళయాపత్తిలే సకలలోకన్దలైయుం తిరువయిరీనిలేవైత్తురక్షిత్తు అజ్గిరున్దు నెరుక్కుణ్ణా తపడి వెళినాడు కాణప్పఱప్పడవిట్ట జగత్కారణ భూతనానవనే. ప్రళయాపత్తిలుం సృష్టివేలైయిలుం, అన్దయమాదికళ్దోడు ఎన్దోడు వాళియటరక్షిత్త సర్వనిర్వాహకనలైయో. "నమ్మైప్పరీని యిన్దనన్దైక శ్చెన్డా మున్దాయ్ తతెన్దీర్" ఎన్న; ఉన్నరుకువన్దిలేన్ (నిన్నామంకరీరివావలిప్ప) ఉన్తిరునామం కరీరివావలిప్ప, ఉన్తిరునామత్తై కరీరిబలమెన్దతల్, గర్వమెన్నతల్. నిన్నామమెన్దతు - "ఓరాయరమా యుల కేళిళిక్కుంపేరన్దో", దేవరైప్పోలేయోతిరునామం. కట్టిప్పొన్నుక్కుం పణిప్పొన్నుక్కుముళ్ళ వాళిపోరాతో దేవరుక్కుం తిరునామత్తుక్కుం. మువలిడుం ప్రళయత్తిల్ నిన్దుమన్దో? దేవరెడుత్తతు, సంసారప్రళయత్తిల్ నిన్దుమెడుక్కుమోతున్ తిరునామంవేణ్డావో. "నీళరవైచ్చురీనిక్కడై ద్దోన్ పెయరన్దేతొన్నరకై ప్పరీనిక్కడత్తుంపడై" మన్ద్రమెన్నాతోళిన్దతు, కాలమెన్న, అధికారియెన్న, ఇవై తుడక్కమానవై వారామై కార్క. ఇడటిసవన్ "అమ్మే!" ఎన్నుమోబ్బతు ఒరుశడన్దువేణ్డావితే. నజ్జీయర్ "అప్రయతనాయ్కోగ్గణ్ణు తిరునామజ్జొల్లలామో, ఆకాతో" ఎన్దు భట్టరై కేటర్, "గణ్ణాస్సానంపణ్ణిప్పోమవనుక్కు ఉవరుక్కుళి*యి లేతోయ్దపొక వేణుమో, మేలున్దాననన్దైకలై ప్పణ్ణిక్కుడుక్కవరీగ్రనతు క్కీర్తుళ్ళవశుద్ధియై ప్పొక్కమాట్టాతో" ఎన్దురుళిచ్చెయ్ తార్. వాయాలే

మూ.—కణ్ణా యరజ్జమానకరుళానే॥౧.

వ్యా.—తిరునామం శొల్లుకై కాకాతారిలై; మాతృఘాతకనుకుం
కైవలిత్తాల్ “అమ్మే” ఎన్ఱ ప్రాప్తిముణ్ణాయితేయిరుప్పతు. (కఠిరు) వెన్ఱ
తు-ఆచార్యోచ్చారణానూ చ్చారణక్రమత్తా లేవన్దతాయిరుకై. పెరియ
పెరుమాళ్ శొల్లువిక, అనన్తరమ్ శొన్నవరాయ్ త్తివర్. కఠిరు వెన్ఱతు-
సార్థమాకవన్ఱి కే, శబ్దమాత్రత్తై అభ్యసేకై. (ఆవలిప్పడైమై)
“వైశ్రవణ్” ఎన్ఱమాప్పోలెయాయ్ త్తు త్తిరునామసమ్మన్దత్తాల్ వన్ద
వైశ్వర్యమ్. (కణ్ణాయ్) ఇన్వర్థము పదేశికకవేణ్ణియిరున్దతో, ఎన్ వడి
విలేతెరియాతో. రసాయనసేవై పణ్ణినారైయుం మణ్ తిన్ఱారైయుం ప
డివిలేతెరియాతో. నాన్ పణ్ణెయవనెన్ఱ తోఱ్ఱినిన్ఱతో; మణ్ తిన్ఱ
వున్ముకమ్మోలే యిరున్దతో వెన్ఱుకమ్. (అరజ్జమానకరుళానే) ఇజ్జు
వన్దశాయ్ వరుళిఱ్ఱి “తిరునామం శొల్లువల్లానొరువనైకిడైకకవఱ్ఱి!”
ఎన్ఱుమ్ ననైయాలెయన్ఱో; సత్యసజ్జల్పరాకైయాలే దేవరుడైయని
నైవు సఫలమాకప్పెఱ్ఱితితే. (మానకర్) రాజా ఇన్నమణ్ణపత్తేయిరున్ద
నినైప్పిట్టానెన్ఱాల్ పిన్నై అవన్ఱన్నాలుం తవిరగవొణ్ణాతా యిరుకు
మాప్పోలే, ఇణ్ణేయిరున్ద పిషయికరిత్తతెన్ఱాల్ ఇని దేవరాలుంతవిరగ
ప్పోమో. (మానకర్) సాంసారికమాన సకలదుర్వ్యవహారజ్జళు మఱు
మిడమ్. మున్ఱు అనీతియిలేకైవళర్ న్దు అసదస్యనాయ్ నాల్వరిరున్దవిడ
త్తిల్ శెన్ఱేఱమాట్టాతే యిరున్దవన్ఱనకే యెరురాజకులసమ్మన్దముణ్ణా
నాల్, సదస్సెమతియాతే శెన్ఱేఱుకైయుమ్, అవర్కల్ శిరసావహి
కైయుమాయితే యిరుప్పతు; అప్పడియే, మున్ఱుయమాదికళు క
జ్జికిడన్ద విడమటియాతే పోన్దవర్, ఇప్పోతు తిరునామ సమ్మన్దత్తాలే
యమాదికల్ తలైయిలేయడియిట్టు త్తిరియున్బడియాన రాజకులత్తై
చ్చొల్లిఱ్ఱియ్ త్తు.

ఇరణ్ణామ్మాట్టు.—అ॥ (పచ్చైమామలైయిత్త్యాది) తిరునామత్తి
నుడైయ పావనత్వము మతుకఱ్ఱైయాలే తమకుప్పిఱన్ద రాజకులత్తై
యుమ్- ముతత్పాట్టిలే శొల్లిఱ్ఱియిఱ్ఱి; ఇతిల్ - తిరునామత్తినుడైయ

మూ. — పచ్చైమామలై పోల్ మేని

అ. — భోగ్యతైయైచ్చొల్లుకీటతు. ఆనాల్ భోగ్యతైయైచ్చొల్లి పా
వనత్వతైచ్చొన్నాలోవెణ్ణిల్; భయమ్మొనాలితే రస్యతైయిలిక్కివతు,
జ్వరమను వర్తియానిటర్ ప్పాల్ రసికురమో మున్ను పాపతైక్కూడు
పూరిత్తు యమభటభీతనా యిరుకిరటవనుకు అన్దభయం నివృత్తమా
నాలల్లతు భోగ్యతైయిల్ నెళ్ళు శెళ్ళాతితే; “యన్నామసజీర్తనతో
మహాభయాద్విమోక్షమాపోతి ససంశయన్నరః” ఎన్ఱు - ఋషికల్ ,
తిరునామం భయనివృత్తికు హేతువాక చొల్లువర్ కల్; ఆత్వార్ కల్,
“పిత్తిప్పిల్ పెరుమ్బెయరేపేళి” ఎన్ఱు-భోగ్యతాప్రకర్షతైచ్చొల్లువర్ కల్.
ఇత్తిరునామదానే ప్రయోజనాన్తరపరనుకు ప్రయోజనతై క్కొడుక్కుమ్,
ఉపాయాన్తరనిష్ఠర్లుం పావనమాయురుక్కుమ్. ప్రపన్నర్లు దేహయాత్రా
శేషమాయుగుకుమ్. ముత్తుప్పడుం తుత్తైయిల్ ముకుకీటవర్ అ
న్దముత్తుక్కొడుత్తు ప్పొళ్ళొళ్ళువర్ కల్, శెళుముత్తువెణ్ణెత్తే నచ్చెన్ఱు
మాటువర్ కళితే. విలైయటియుం శెట్టికల్ పక్కలిలేపుకున్దవాతే పెరు
విలైయనామ్, శెరుక్కరానా రిత్తైప్పుణ్ణనుభవిప్పర్ కల్; అప్పడియే
ప్రయోజనాన్తర పరరుముటుప్పాయ్, సాధనాన్తర నిష్ఠరుముటు
ప్పాయ్, ప్రపన్నరుం స్వయన్ప్రయోజనమాయాయిత్రై తిరునామ
మిరుప్పతు. కీడొళి “నిన్నామంకరీర్” ఎన్నానిన్ఱీర్, సంపేర్ శొన్నార్లు
నామ్ కొడుక్కక్కడవతొరునాడుణ్ణు, అవర్ కళాల్ “కొళ్ళోమ్”
ఎన్నవొణ్ణాతు, నమ్మాల్ “కొడోమ్” ఎన్నవొణ్ణాతు, అత్తైక్కొళ్ళీరెన్ఱు
పెరియపెరుమాళ్ తిరువుళ్ళమాక; తిరునామంశొల్లుమ్మొత్తై రసమొ
ళియ అవ్వరుకు పోయనుభవికుమ్ రసమెనకు వేణ్ణావెన్ఱితార్.

వ్యా. — (పచ్చైమామలై పోల్ మేని పవళవాయ్ కమలచెన్ఱు ఇ
చ్చుతావమరరేతే యాయర్ తన్జొళున్దే యెన్నుమిచ్చువై) ఇన్ద రసమి
రున్దపడికణ్ణిరుకు ముమకుత్తా “పుటమ్బేపోమ్” ఎన్న వేణ్ణియిరున్దతో
వెన్ఱితార్. (పచ్చైమామలై పోల్ మేని) పచ్చైనిట తైయడైత్తాయ్, శొఱ్ఱు
మాయురుప్పతొరు మలై పోలేయాయిత్రై తిరుమేనియిరుప్పతు. కాణప్ప

మూ. — పవళ వాయ్ కమలచ్చెళ్ళణ్.

వ్యా. — క్కాల్ కణ్ణుంకుళిర్ న్దు నెళ్ళుంకుళిరున్బుడిన్లాళ్ళు మాయాయి
 తీరిరుప్పతు. తా పత్రయాతురరుడైయ సకలతాపజ్గుళుంకణ్ణపోలే యాటు
 వ్బుడియాయిత్తి తిరునిఱమిరుప్పతు. నెయ్ తిణుగ్గినాప్పోలే, అక వాయ్ తీరి
 ణ్ణళియినుడైయ శెటి వెల్లామ్ వడివి లేకాణలా వ్బుడియిరుకై. (మామలై)
 యెన్దతు-న్లాళ్ళు మానమలై యెన్దపడి. ప్రథమత్తల్ శుభాశ్రయమాయ్,
 పిన్బు నిత్యానుభావ్యమాయిరుకుమ్ న్లాళ్ళు తెయ్చొల్లుకిఱతు. మలై
 యానతు శ్చైర్యత్తుకుమ్ మొప్పాయ్ పళ ర్తికుమ్ మొప్పమత్తనైయొళియ,
 తిరు మేనియిలుణ్ణాన భోగ్యతాతిశయ మెల్లా మిలైయేయతుకుమ్. (మేని)
 “ఆనన్దమయః” ఎన్నిఱస్వరూపముమా నన్దాదిగుణజ్గుళుమల్ల వివరైయక
 ప్పిత్తతు, ఇవైయిరణ్ణు మక వాయ్ లేయా వ్బుడియాన వడివాయ్ తీరివరై
 యుకప్పిత్తతు. “ఇచ్చాగ్గసీతాభిమతోరుదేహః” “కున్డాడుకొమ్ముము
 కిల్ పోల్ కువలైకల్ పోల్ కురైకడల్ పోల్. నిన్డాడుకణమయిల్ పోల్
 నిఱముడైయ నెడుమాల్” ఎన్దక్కడవతితే. కట్టుత్తేకట్టలైయాక నీరై
 ముకన్దు, పోకమాట్టాతే మలైయినుచ్చియిలేశాయ్ న్ద మేఘమొప్పలేయుమ్,
 కణ్ణాలే ముకన్దనుభవిక్క కుమ్ వలైకల్ పోలవుం, అనుభవిత్తు ముడిక్క
 వొణ్ణామైకుమ్ కడల్ పోలవుమ్, వైత్తకణ్ వాళ్ళవొణ్ణామైకుమ్ మయి
 ల్ తిరళి పోలవుమాయ్ తిరు మేనియిరుప్పతు. “సిఞ్చేదివఞ్చజనమి
 ద్దిరయాతటి త్వాన్బుపావణిద్యుతిభిరిన్ద్రధనుర్దధానః । శ్రీరత్నధామనిద
 యారసనిర్భరత్వాదద్రాశయాఘరివశీతళకాళమేఘః” (పళవాయ్ కమ
 లచ్చెళ్ళణ్) తిరు మేనియెరు పెరుక్కడల్ పోలేయాయ్, అతిలేకొణ్ణుము
 మ్ముకుం శుక్తికల్ పోలేయాయ్ తిరు దివ్యావయవజ్గుళిరుప్పతు. తిరు మేనికుమ్
 పరభాగమాక పవళంపడర్ న్దాప్పోలే యాయ్ తిరు వధర త్తినక్కిరు
 ప్పుతు. మలైయిలే పవళంపడర్ న్దాప్పోలేయిరుకై. చన్దోదయత్తిల్
 కడల్ కొన్దళిత్తాప్పోలే ఆశ్రితముఖి చన్ద్రదర్శనత్తాల్ అత్తకోతమేతినపడి.
 “వచసాసాన్ద్యయిత్వా” ఎన్నిఱపడియే ఆశ్రితరై వినవుకిఱ తిరు వధర
 మిరుక్కిఱపడి. (కమలచ్చెళ్ళణ్) జీవనాద్భుత్తాలే తిరుప్పవళత్తుకుమ్

మూ.—అచ్చుతావనుర రేతే యాయర్ తణ్ణొమ్మై నేయెన్ఱుమ్.

వ్యా.—తప్పినారైయు మకప్పడు త్తిళ్ళొళ్ళుమ్ కణ్ణళ్ళ; వాయాఱ్ఱొచ్చి
ల్లమాట్టాతకుఱైయుం కణ్ణా లేయితే తలై కర్రట్టువతు. “లోచనాభ్యాంపిబ
న్నివ” ఎన్నిటపడియే ఉళ్ళాయిలే వాత్సల్యాదికళున్ఱు ప్రకాశకమాయిరు
కీరటపడి; మేన్ఱై, కుళిర్తి. నానీర్దుమ్ తుడక్కమానవనీర్తు క్కొరుపోలియా
మిత్తనైయల్లతు, అక వాయిదీర్దుణ్ణిళియెల్లామిత్తైయేయితుకు. “విగ్రహా
మిత్తై, గుణమిత్తై, విభూతియిత్తై, ఎన్నిటశూన్యవాదికళ్ళ సజ్జరికీరట
సంసారత్తిలే యిప్పడి విగ్రహత్తైయాదరికీరటవర్క కుడ్యేశ్యరాకప్పై
నీర్ఱొమ్!” ఎన్ఱుజీయరరుళిచ్చేయ్తార్. (అచ్చుతా) దృష్టాన్తమాక
చ్చొన్నమలై, పవళమ్, తామరై, ఇవైపోలేనాట్పెల్ల చెల్లచెల్లవి
మాటుతల్, తానత్తితల్ శెయ్యాతే యేకరూపమాయిరుకై. “సదై
కరూపరూపాయ” ఎన్ఱుక్కడవతితే. అథవా, ఇచె వివమాతాతే శెల్ల
వేణుమెన్ఱు మళ్ళళాశాసన మ్పణ్ణుకిఱారెన్ఱుమామ్; “శేవడి శెవ్వితిరు
కాగప్ప” ఎన్ఱుక్కడవతితే. ఇవ్వుక్కిలేయకప్పట్టారై యొరునాళుమ్
నమ్మవవిడాతవనెన్ఱుమామ్. (అనురరేతే) ఇవ్వుక్కి సదాదర్శనమ్ప
ణ్ణుమ్ భోక్తాకరైచ్చొల్లుకిఱతు. కాలమెల్లామిడైవిడాతే యనుభవీ
యానిన్ఱాలుం ఎత్తై కాణవొణ్ణాతపడి యవ్వరుకాయరుకై. “అయర్వ
టునునురర్కళతిపతి” ఎన్ఱుక్కడవతితే. అవ్వనుభవమ్మాటిల్ ముడి
యునువర్క శెన్ఱు తోనీర్తుకై కాక, అనుభవత్తినుడైయ అవిచ్చేదత్తాలే.
అనురరెన్ఱిటతు; “సదాపశ్యన్తిసూరయః” ఎన్ఱుక్కడవతితే. ఆనాల్
పిరాట్టిమార్, తిరువడితిరువనన్దార్ద్రాన్యోల్వార్ అనుభవికుమతాయ
ధిక్రతాధికారమా యిరుక్కిరటతోవెన్ఱిల్ (ఆయర్ తణ్ణొమ్మై నే) మేన్ఱై
కైరైయానవర్కళుకు నియామకనా యిరుకుమాప్పోలే, తాన్ఱు
కైరైయానవిడైయరుమ్ పశుక్కళుకుం సులభనానపడి. వడివత్త
కుం, మేన్ఱైయుం, నీరైయుమా యొరుపశుజ్ఞుబ్బాయితే? పరత్వమిరు
వ్వుతు. (ఎన్నుమ్) ఇస్సభావణ్ణ శేయనుభవితో వుమక్కివ్వినిమై పిఱ
న్దలెన్ఱిల్; అజ్జనన్ఱు, తిరునామత్తినుడైయ ఉక్తిమాత్రత్తాలేపిఱన్దవినిమై.

మూ. — ఇచ్చువై తవిరయాన్ పో యిద్దిరలోకమాళుమ్.

అచ్చువై పెరినుం వేణ్డే నరజ్జమానగరుళానే॥ ౨.

వ్యా. — (ఇచ్చువై తవిర) ఇష్టరసత్తైవిట్టు. శువై - రసమ్ ఇచ్చువై త
 తైప్పడా తేకిడక్క, వేటొరుశువై యిరున్దపడి తేడిప్పొక్కచ్చొల్లుకిటాయో.
 ఇవరుడైయ పెరుళ్ళువై యిరుక్కిటపడి. వైప్పట్టత్తైవిట్టు. తిరునామత్తైయు
 మ్ముడైయ నాక్కిలేయిట్టుప్పారామైయాలితే నానుపదేశిక్క వేణ్డుకిటతు
 (యాన్) తిరునామం శొల్లుకైక్కు ప్పాన్దాననావై యుడైయ నాన్.
 (యాన్) ఒరుదేశవిశేషత్తిలే పోయనుభవిక్కుమళవుం విళవ్వుత్తైసహి
 యాత త్వరైయైయుడైయ నాన్. (పోయ్) ఇశ్వరీరత్తైవిట్టు ఒరుదేశవి
 శేషత్తిలేపోయ్. కోయిలుక్కడుత్తణ్డైయిరుకైక్కుయవన్దియే, నెడు
 శ్శేనీట్టాన అద్దూరమెల్లామ్ పోయ్. (ఇద్దిరలోకమ్) నిరవధితైశ్వర్యయు
 క్తునుడైయలోకమ్. “బ్రహ్మాన్ద్రావిశబ్దజ్ఞల్ పరమాత్మవాచకజ్ఞల్”
 ఎన్నిట వేదాన్తవాసనైతోన్దిరు వరుళిచ్చెయ్కిటార్. (అళుమ్) “అణ్ణి
 న్దల్ వానకమ్” ఎన్టువ్బడియే ఇష్టవినియోగార్హమావ్బడి యిరుకైక్కు.
 (అచ్చువై, ఇచ్చువై) అతుశ్రుతిసిద్ధమ్, ఇతుప్రత్యక్షసిద్ధమ్. అతుకే
 ట్టార్ వాయ్కేట్టుప్పొనుతు, ఇతుకైప్పట్టు. (పెరినుమ్ వేణ్డేన్) కిట్టు
 మళవుమ్ “వేణ్డేన్” ఎన్నిటిర్, కిట్టినవాతేనీరే యతిలే తోళ్ మాటు
 కిటిరెన్న; పెరిగ్రలుమెనక్కు వేణ్డా. అత్తైత్తన్దుపారకలాకాతో నాననా
 దరిక్కువ్బడి కాణవెన్దిటార్. ఉటాతెన్నాతోన్దిన్దుతు - తమ్మిలుమళవు
 డైయార్ నిత్యానుభవవప్పణ్ణుకిటవిషయత్తుక్కు కున్దిరుమ్ శొన్నారా
 కామైక్కు; ఇన్నము మతుక్కుతర్నమ్ శొల్లుకిటప్రమాణజ్ఞతైయు మ
 నాదరిత్తారావర్. “పాల్ కైక్కుమ్, పుళిక్కుమ్” ఎన్నిల్ పిణజ్ఞువా
 రుణ్డామ్, అతువేణ్డే నెన్బారైచ్చెయ్యలావతిల్లైయే; “భావోనాన్యత్రగ
 చ్ఛతి” ఎన్దవనైచ్చెయ్యలావతోన్దుణ్డో పరమపదమ్ వేణ్డేనైక్కు,
 ఇజ్ఞుత్తైక్కుననైయేతెన్న (అరజ్జమానగరుళానే) పరమపదత్తిలనుభవ
 త్తైవిట్టు, ఇవ్వుత్తైయుమ్ శీలత్తైయు మిజ్ఞుళ్ళారైయనుభవిప్పకైక్కు
 వన్దుకిడక్కిట వితుపోరాతో. తాళ్న్దారుక్కు ముకజ్ఞోడుక్కిటనీర్ మైయై

మూ. — వేదనూర్ పిరాయనూలు మనిశర్ తాపుకువరేలుమ్.

వ్యా — యనుభవితైర్ కుజ్జుళ్ళారుమిళ్ళేవారానిటర్, ఎన్నై యళ్ళే పాకవిడతైడుకిఱతే. ఇత్తాల్ శొల్లిశ్రియిశ్రితు- ఇళ్ళేయిరున్దు తిరునా మత్తైయనుభవికుర్ మినిమైకుర్ పరమపదానుభవమ్ సదృశమన్నెన్దున్నుడి తమకుర్ తిరునామంరసి తపడియై చొల్లిశ్రియిశ్రితు.

మూన్టామ్బట్టు. — అ॥ (వేదమిత్యాది) ఉమ్మళ్ళుపరమపదం వేణ్ణామా కిర్ కోయిలోడే తోళ్ తీణ్ణియాన సంసారత్తిలేయిరున్దు తిరునామత్తై యనుభవీయుమెన్దు పెరియపెరుమాళరుళిచెయ్య, అత్తైయుం నిరూపిత్త వాతే తిరునామజ్జొల్లుకై కువకాశమిల్లాతపడి దురితపరమ్పరై యా యిరున్దుతు. అత్తైయా లెనకుర్ వేణ్ణావెన్న, తిరునామజ్జొల్లుకై కువకా శమిల్లాతపడి, సంసారత్తుళ్ళు నీర్ చొల్లుకిఱ కుత్తైయెన్నెన్దు కేట్టరుళ, సంసా రత్తినుడైయదోషత్తై యుపపాదిత్తు క్లాట్టుకిరార్. ఇత్తాల్ పుకిప్పోరు కిఱ సంసారయాత్రైయిలుం జిగుప్సెపిటకుర్ అపడి తిరునామమినితెన్దు అమ్మజ్జితా లే తిరునామత్తినుడైయ భోగ్యతాప్రకర్షత్తై చొల్లుకిఱతు.

వ్యా. — (వేదనూల్ పిరాయంనూలు) “వేదశాస్త్రావిరోధేన” ఎన్నిఱ పడియే వేదమాకిఱనూల్. “వేదాఖ్యశాస్త్ర” మెన్మకూడవతితే. (నూల్) శాస్త్రం. అథవా వేదజ్ఞళుం నూర్కళు మెన్మవుమాం. వేదజ్ఞళుం వేదా ధ్దజ్ఞానముడైయ పురుషర్ కళుడైయ వచనజ్ఞళుం, (పిరాయంనూలు) “శతాయుర్వైపురుషః” ఎన్నితే చొల్లువతు. ఇతితే పరమావధి. ఇతు తా నూలైప్పురత్తే కేట్టుపోమిత్తనై. పుకుకైకుర్ సమ్భవనైయిల్లై. అన్దనూలుతా, అశవుకోల్ వాళియా లే వన్దవేత్తత్తా లే చిలర్ పకర్ లితే నెడువాళిపట్టిలుకుర్, అత్తై వ్యావర్తికిఱతు, (మనిచ) రెన్దు “సజాయతేమ్రియతేవాకదాచిన్నాయం భూత్వాభవితావానభూయః” ఎన్నిఱపడియే కల్పాదియిలేతోశ్రితు కల్పాన్తత్తిలే ముడివాయిరుకుర్, అన్దనన్దికేయిరుకై. (తాం) గర్భమేతుడజ్జి మరణత్తుకుర్ యోగ్య మాయిరుకర్ తమకొరుజీవనముం పరిగ్రహముం కాణేనెన్దు తేవికిఱ తార్. (పుకువరేలుం) ముదలిలేపుకువారిల్లై. గర్భత్తిలేముడితల్, జని

మూ. — పాదియుముఱజ్జిపోకుం నిన్ఱదిల్ ప్పడినై

య్యాణ్ణు । పేదై పా లకనదాకుం

వ్యా. — యానిశ్రిక్రముడితల్, పిఱన్ఱుముడితల్, నాలునాళిరున్ఱుముడి
తల్, చెఱుక్కిఱ్ఱిటియుం యాన్వనత్తిలేముడితల్, జరైయిలేముడిదలాయ్
మరణత్తైనిర్ణయిక్రవఱి తాన్బడియిఱేయిరుప్పతు. “గర్భే చలియ్య తేభూ
యోజాయమా నో స్తమేతిచ! జాతమాత్రేచమియలేబాలభావేధయా
వ్వనే । మధ్యమంవావయఃప్రాప్యవార్ధక్యేవాధృవామృతిః” ఎన్ఱక్ర
డవతిఱే, ప్రాణికళిప్పడి తళ్ళళా యున్సైస్సోకిఱపడి యెన్ఱటియాదే
ఉదయాస్తమయన్ఱైక్రటిత్తు ఉకవానిర్ ప్పర్కల్. “నన్దన్త్యుదితఱిది
త్యేనన్దన్త్యస్త మితేరవౌ । ఆత్మనోనావబుధ్యన్తేమనుష్యాజీవితక్షయం”
“జాయస్వమియస్వ, మిన్నిన్లనైయిలై, వాళ్ కళాకినాళ్ కల్ చెల్ల”
(పుకువరేలుం) వరిన్దినూఱు వయస్సుప్పకానాకిల్ (పాటియుముఱ
జ్జిపోకుం) అతిలే చంపాదితడికూరాక ప్పాఱ్ఱాయ్ నిద్రైయిలేకక్కియుం.
తిరునామజ్జొల్లక్ర డవకాలం వ్యర్థమేపోవదేయెన్ఱు వెఱుక్కిఱాఱాయ్త్తు.
“జహౌనిద్రాఞ్చతద్దోఞ్చ” యెన్ఱిలైయపెరుమాళైపోలే యిరుక్రవి
ఱేయదుప్పతు. “సతతజ్జీర్తయన్తః” ఎన్ఱు సర్వకాలముం తిరునామ
జ్జొల్లవిఱేకన్ఱుతు. (నిన్ఱతిల్ పతిన్ఱై య్యాణ్ణు) శేషిత్తదిల్ పతిన్ఱై ముసంవత్స
రంబాలనాయుం, యువావాయుం, విషయప్రవణనాయుం, యిన్ఱ నేకక్కియు
మ్. నిన్ఱ పదిన్ఱై య్యాంఁడెన్ఱ పోదు శేషిత్తనాళ్ పదిత్తైన్ఱు విన్బుతుసంవత్సర
మెన్ఱిఱు. ఇవన్ పోరప్పటిక్కిఱకాలమెల్లాం తమక్క్కిన్ఱై యిఱామైయా
లేత్తుద్రమాక ప్పేళుకిఱార్. (పేదై) తిరునామజ్జొల్లకైక్ర యోగ్యతై
యిన్ఱిక్రై తన్ఱుడైయహితాహితన్ఱల్ జననిబుధ్యధీనమాయిరున్ఱుమత్యన్ఱై
శవం. (పాలకనతాకుం) బాలనాకిఱవవన్ఱైయా మెన్ఱ పడి. తింపుకళైచ్చెయ్
తాలుంపొడియవొన్ఱాదపరువం. ఇవన్ఱై తిరునామజ్జొల్లతిలనెన్ఱు వెఱుక్ర
వొన్ఱాతే. తదనన్దరన్తయాన్వనన్దప్రవేశిత్తువిషయప్రవణనాయ్ త్తిరియుం.
జననిబుధ్యధీనమానపేతైత్తనమే నన్ఱెన్ఱున్బడియాయ్ త్తితిలఱివు కేడిరుప్ప
తు; ఉళ్ళవఱివు అక్రత్యకరణత్తుక్ర డలైకై యాలే. అన్దయాన్వనమక్కిన్ఱ

మూ. — పిఱవి వేణ్ణే నరజ్జమానకరుళానే || 3.

పిఱవి వేణ్ణే నరజ్జమానకరుళానే || 3.

వ్యా. — దగ్గుము నే వ్యాధితై కొరల్లుం; అత్తై పెరుంపిరకు లేడి యెరుపడి పరిహరికకొళ్ళ శ్చొడుమ్మళి తలై యెడుమ్మం; పళియావళు, సర్వే జ్జియజ్జళుం స్వవిషయజ్జళి లేప్రవణమాతై. ఆరోగ్యమ్మిటవ్దవా తేయిద్రియజ్జళితలై యెడుమ్మ “విషయజ్జళైకాట్టుకాట్టు” మ్మనలియత్తుడజ్జుమ్. “ఐవర తిలైతిలై వలితైత్తుకిన్దనతై” మ్మం, “ఐవరలువి త్తిన్దైవజ్జేన్దైన్దై” నెమ్మం శొల్లకకడవతితే. కాలజొగ్గం, పరహింసెయైపజ్జేయుం, ద్రవ్యాజ్జరమ్మజ్జుకిటమ ఇద్రియజ్జళా లేవరుం నలివుతీరుకైకితే. ఇజ్జనే శెల్లన్దానిరకక జరై వన్దుకై కొరల్లుం; జరై యాకిటతు, కాలప్పల్లాదతొన్మి తే. భోగయోగ్యతైయిద్రికే యిరుకకచ్చైదేయుం చాపలమనువ కైకుకమితే. “పజ్జుకామరానవాటు” మెమ్మ వృత్తకీర్తనమ్మజ్జియాకిలుం తరిప్పో మెమ్మపార్కుం. ఇవ్వళవిలే ఇడి ఐమ్మన్దాప్పోలే మరణంవన్దు ఉపస్థితమాం. (తున్దం) ఇమ వేదుఃఖిమాయ్, నిరన్వయవినాశత్తోడేతలైకకట్టుమ్. “బాల్యేక్రీడనకాసక్తాః యశావనేవిషయోన్ముఖాః | అజ్ఞానం నన్ద్యశక్తాశ్చ వార్థక్యం సముపస్థితం” (అదలాల్ పిఱవి వేణ్ణే) నాడువిడితై తై మ్మకైకుకట్టుం తిడరుం మణలుం మడైయుమాక వెమ్మతిపెటుం పాత్తాకిక కాట్టువారైప్పోలే తిరునామజ్జొల్లుకై కకవసరమిల్లదై తపడి యుళ్ళ వాయుస్సు ప్పరమ్మే శెల్లుకిటపడియైప్పేళి పెరియ పెరుమాళుకు విజ్జిప్పజ్జైకిటార్, నీర్ “అచ్చువై పెరినుం వేణ్ణే” “నాదలాల్ ప్పిరవి వేణ్ణే” నెమ్మవిభూతిద్వయత్తుకుం కుణ్ణిత్తివుశొల్లానిన్దీర్ “నిర్వాణియాకిల్ తిరువాణై, కిడప్పాయాకిల్ తిరువాణై” యెన్బారైప్పోలే నీర్ పడుత్తుకిటదే, నమకు విభూతిద్వయమన్తోవుళ్లదెన్న (అరజకమానకరుళానే) విభూతిద్వయత్తుకుం పుటమ్పాయ్ తృతియ్యవిభూతియానా కోయిలిలే యినకోరడిమణ్ణటిదో వెన్దిటార్. కోయిలిల్ వన్దాల్ అతిజ్జాల్వత్తిలన్న ప్రాశనత్తుకెన్నాకిలుం సామాన్యవిధియై త్తవిర్దు తిరువడికళిలేకొణ్ణిపుకిట విడువర్ కళ్ళ; తజ్జళుడై యవృద్ధికాక. క్రీడావజ్జైయిల్

మూ.—మొయ్ తనల్ వినై

వ్యా.—“బాలాఅపిత్రీడమానాః” ఎన్నిఱపడియే చెల్వ రెల్లున్దరుళుమ్మడి
యొయనుకరీయానిర్ప్పర్ కల్; పక్వనానాల్ తాళవిరుమ్మినవిషయజ్జలై
పరిది ఉల్లే పుకకకడవనాయరుకుం. పెరుమాళుడైయ వడివళుకుమ
జ్జుత్తైపావనత్వముం విషయాన్తరజ్జళిల్ తువకై యలుకుం; వృద్ధనాయ్
వుల్లేపుకమాట్టాదవత్తైకు ఇవళావాళలి లేవన్దునిర్ పర్. ఆక విప్పడివా
సితమాకై యాలే * స్వప్నత్తియిలుంకాణ్ ప తివ్వడివేయాయిలుకుం,
ఇని “చేరొయంసర్వకామధుక్” ఎన్నిఱపడియే దేశన్దానే యెల్లానన్దైక
తైయుమ్మణ్ణికొడుకక వర్తి. అకై యాలే కొయిలిల్ వాసమడిక
ళజ్జు పెర్తి శెల్లానిరుకుమితే.

నాలామ్బట్టు.—అ॥ (మొయ్ తనల్ వినై) కీర్తమాన్దుపాట్టాలేస్వ
లాభత్తైప్పేళి యనన్తర మ్మడినొరుపాట్టాలే పరోపదేశమ్మణ్ణికీరార్.
స్వానుభవత్తైవిట్టు పరోపదేశమ్మణ్ణికైకు హేతువెన్నెన్దిల్; ప్రాప్త
ముమాయ్ సులభముమాన వివిషయత్తై సంసారికళిత్తికిర విత్తివైప్పి
లుకకమాట్టామైయాలుం, ఇవిషయన్దాళ సహకారికతై పెర్తిల్లదు
తనియనుభవికక వటితాకై యాలుం, “ఏకస్వాదునభుజ్జీత” ఎన్నిఱపడియే
అనుభూతాంశం విజరైయనుభవిప్పిత్తల్లదు నిరకమాట్టాదప్రకృతియా
కైయాలుం, పరోపదేశ త్తితే ప్రవృత్తాకిరార్. ఇదిల్ ముదన్దపాట్టు,
సంసారికల్ “పాంపికళాన వెళ్ళుకుత్తిరునామజ్జొల్లుకైకుం యో
గ్యతైయుజ్జో” వెన్న, “ప్రాయశ్చిత్త సాధ్యమల్లాతపడి పాపప్రచుర
నాన క్షత్రబద్ధవుం తిరునామప్రభావత్తాలే పరమపదప్రాప్తి పణ్ణినపడియె
కేరట్టార్కు అయోగ్యరెన్ద కలవిరకుజ్జో వెన్దట్టిలుం విముఖరాక
కరణ్ణవాతే, ఇత్తైకేట్టువెర్తి పాపఫలమాన జన్మాదిన్దేశత్తై యనుభ
విప్పదేయెన్దు విప్రతరాకిరార్.

వ్యా.—(మొయ్ తనల్ వినై) పాపజ్జళీమికైత్తు “నాళముదీప్పడ
నాళముదీప్పడ” వెన్దు మేల్ విక్రున్దు మొయ్ తుక్కిడక్కిఱపడి; తేకూట్టై
ఈమొయ్ తుక్కిల్లుమాప్పేలే మొయ్ తిరుక్కొల్లుకై. “నెయ్ క్కడత్తైపరిది

* స్వప్నత్తిలుపాన్దు ప్రత్యక్షరజ్జళి లిలుక్కిఱతు.

మూ.—యణిన్ఱ్ఱ మూన్ఱైత్తుడైయ పేరల్ .

వ్యా.—యేలు మెలుంపుక లే"న్ఱ్ఱక్కడవదితే. ముదలికళిలజ్జెయై "ఎనక్కై నక్కై"న్ఱ్ఱమాప్పోలే "మేరుమన్దరమాత్రోపి, ఇషి కాతూలనుగ్నోప్పోతం" ఒగ త్సప్రియిల్ సర్వేశ్వరనుకున్ఱ్ఱాన శక్తియోపాది పోరుంచేతననుకున్ఱ్ఱ పాపసప్రియిలున్ఱ్ఱానశక్తి. (వల్ విన్ఱై) ఒరుపాపన్దానే కాలతత్వము శ్మతనైయుం అనుభవిక్క వేణ్ణున్బడియితే యిదిన్ బలమిరుప్పతు. "యద్భక్తాకల్పనియతానుభవేష్యనాశ్య" మెన్ఱి తేయిరుప్పతు. ఒరు సర్వశక్తిపోకుదల్ తవిరుదల్ చెయ్య వేణ్ణున్బడియితే! పాపత్తికాకన మిరుప్పతు. (ఉణిన్ఱ్ఱ) సమిడైయిడాద. * మాణియైప్పోలేతా నేచూత్తత్తు కొణ్ణుకిడక్కి అపడి. నడుక్కడలి లేయొరుత్తుద్రజన్తునిన్ఱ్ఱ అలైయుమాప్పోలే అణుపరిమాణమానవన్ఱ్ఱ పాపసముద్రత్తిలే నిన్ఱ్ఱలైకి అపడి "చిటియ నేలుంజైవిన్ఱైయో పెరిదాల్" ఎన్ఱ్ఱక్కడవదితే (నిన్ఱ్ఱ) పాపజ్జల్ కిడ కైకిడైయాదొత్తికై, "సర్వంసహేమే" యెన్ఱ్ఱక్కడవదితే. నెరుప్పోలే కాల్ పావినాప్పోలే పాపజ్జలిలే వేర్ విత్తువతే (మూన్ఱైత్తుడైయ పేరల్) మూన్ఱైత్తుత్తై యుడైత్తానతిరునామత్తా లే. "కడుమిడరాయ వెల్లా" మిత్యాది. పాపజ్జల్ పణ్నినకాలప్ప అప్పంపాపత్తికాకనముమ్బాలేయి టుక్కి అతో పాపవిమోచనము మెన్ఱిల్. (మూన్ఱైత్తుడైయ పేరల్) ఒరుపదమెన్నాదే మూన్ఱైత్తుత్తైన్ఱి అతు ఓరొరుతిరువత్తురం పోరు మెన్ఱై కాక్క; ప్రకృతిప్రత్యయ ధాతుయోగత్తా లే పదమాయిరుక్కైయన్ఱియే మూన్నతురమాయిరుక్కై. ఒరు అయితాక్షరి సహస్రాక్షరియెన్ఱ్ఱమా ప్పోలే ముడిన్దదాయ్ విడవదొరియెన్ఱిరుక్కనుతన్ఱైయిదు. (పేరల్) మన్త్రమెన్నాత్తోన్దదు - ఋషిచన్దోదేవతైశక్తి వీజంవర్ణం వినియో గంధ్యానమెన్ఱాప్పోలే శిలశడన్దన్దాయ్, అధిక్యతాధికారమాయిటుక్కై యన్ఱియే సర్వాధికారమాయ్ (స్త్రీ) బాలసాధ్యమాయిటుక్కై. ఇడిరినవన్ "అమ్మే" యెన్ఱ్ఱమాప్పోలే యిడర్ వన్దపోదు సర్వర్ కున్జ్జొల్ల ప్రాప్తి యున్ఱ్ఱాయిరుక్కై. ఇన్ఱ్ఱతిరునామ మెన్నాదే "మూన్ఱైత్తుడైయ పేర"

మూ. — కత్తిరపన్దుమాన్తే పరజ్జదికణ్ణుకొణ్ణాన్.

ఇత్తినై యడియరానార్ కిరజ్జు

వ్యా. — న్నదు, రుచిపిఱన్దవన్దు పడేశికైకాకాక వాచ్చాదికిరైతార్
 “మూన్మెత్తుత్తదనై” యెన్దు పెరియాళ్వార్ మత్తెత్తాపోలే (కత్తిరపన్దుం)
 “క్షత్రియాణామథమిత్రక్షత్రబన్ధుః, బంధ్వాబన్ధు” వేన్దుమాపోలే. చకార
 త్తాలేతణ్ మైక్కలైనిలమానవివనుమ్ (అన్తే) నమ్మకలికల్ గోష్టియిల్
 నాలూరానెన్డాపోలే ఋషికల్ గోష్టియిల్ క్షత్రబన్ధువెన్డాల్ చెవి
 పుదైకుమ్బడియా యిత్తిఱుప్పదు. “సంత్యక్తేసర్వలోకేనతస్మిన్ దుర్
 వృత్తచేతసి । చింతాంచకారసముఃక్షత్రబంధౌదయాపరః” (పరజ్జతిక
 ణ్ణుకొణ్ణాన్) పాపవిమోచనమేఫలం పోన్దిఱుక్క అవ్వళవన్దియే స్వర్గా
 దిఫలజ్జళి నళవుమన్దికే విశ్వర్యకైవల్యాదిక శళవన్దియే పుత్తమపురు
 షార్థత్తెక్కిడిర్! లభిత్తదు. సంసారికళిర్ కడైయానవన్ అస్పృష్టసంసార
 గన్ధరుడైయ వనుభవత్తైయితే! పెరిబదు. “కణ్ణుకొణ్ణా” నెన్దు ఇత్తదదు
 పెరిగ్రాపోలేయిరుక్కై. తిరునామళ్చొన్నదుకు ఫలం పెరిగ్రానాయరు
 కైయన్దియే తన్నదుతాన్ పెరిగ్రానాక వాయ్త్తివన్ నినైత్తిరుప్పదు.
 అజ్ఞానత్తాలే మఱన్దుకిడన్దదాయ్, భగవద్విషయికారత్తాలే అదిల్ నివృ
 త్తిపిఱన్దాల్ స్వరూపముం, స్వరూపానురూపమాన వృత్తివిశేషముంప్రకా
 శికుమ్మత్తనైయితే. “ప్రకాశ్యంతేనజన్యంతే” ఎన్దుక్కడవదితే. (ఇత్త
 నైయడియరానార్ కు) క్షత్రబన్ధువినళవు అనుకూల్యముడైయార్ కై
 న్దుదల్, “శుశ్వరన్ శేషినిశేషభూత” నెన్డా విది అద్వేషముడైయార్
 కైన్దుదల్. “పతింవిశ్వస్య, యస్యాస్తి” ఎన్దుచిలర్ చొన్నాల్ వనన్సుత్తిర్
 విరాత్తోత్తికై. ఇవ్వళవైక్కొణ్ణు “అడియరానార్ కై” న్నలమోవె
 న్దిల్, భగవదభిప్రాయత్తాలే యఱుళిచ్చెక్కితార్. “మరాచారోపి” యె
 న్దుతుడన్ది “నిర్దోషంవిద్ధితంజన్తుం ప్రభావాత్పరమాత్మనః” యెన్దుక్కడవ
 దితే. “ఇత్తనై” యెన్ది అదు-తాన్ మలైళుమైన్డాపోలే యిరికిరైతాయ్
 త్తల్లైకు. “భూయిష్టాం తేనమఉక్తింవిధేమ” యెన్దుక్కడవదితే. (ఇర
 జ్జుం) అద్వేషయుక్తనుక్కిదు పురుషార్థనూమ్బాదు స్వాభావిక సమ్బంధ

మూ — నమ్మరక్కనాయ । పిత్తనైప్పిరియమన్దో
పిఱవియుల్ ప్పిణఱ్ఱుమాతో॥ ౪.

వ్యా. — తా లేయ త్తలైయిలాభిముఖ్యత్తిలే అవసరప్రతిక్ష నాయిలుత్తై
యితే. పెరుకిరళుత నైక్కియి త్తలైయిలుళ్లు తువిలక్కామై. పేరితికిర దువిళ్లు
నేహారుం, “అనీర్వ కన్దుకుర తాయిఱఱ్ఱుమాహోలే తా నెల్లాళ్ళైదాలు”
మొన్దుం శైదిలో మెన్దుమిరక్క మే యాయ్ త్తుళ్లు తెన్దుమాం “ఉన్నడియా
రొళ్ళైవ నెన్దేయిలు త్తనీ” యెన్దుక్క డవదితో (నమ్మరక్కనాయ) అకిళ్ళ
నరాన నమక్కా కవితో కోయిలిలేవన్దు కన్ వళర్ న్దులుళుకిఱదు. వరమ
పదం నిత్యరుగం ముక్తరుగం, తిరుప్పార్ కడర్ ముక్తప్రాయరాన
సనకాదికళుమగం, బ్రహ్మాదికళుమగం, అవతారళ్ళై తతా వీనరాన
భాగ్యాధికరుగం, కోయిలిత్ సన్నిధి దేశకాలఱ్ఱుమగ విర్పాడరాన
నిర్భాగ్యరానార్ మగ ముఖిజుగడుక్కవితే. (నమ్) ఎన్దు తుత్రబన్దు
వోడు సగోత్రికళాన నమమగం సులభ నానవ నెన్దై. (పిత్తనై) పిత్తా
వదు-పూర్వావస్థైయిల్ జ్ఞానమిన్ది కేర యొత్తికై, తన్నైయుమటియాదే
పిఱరైయుమటియాదే యిరుమగమవ నెన్దుమాం. అదాకిఱదు, కొల్లుకి
ఱవణ చిటుమైపార్ త్తల్, కొడుకిఱవణ మేణమైపార్ త్తల్, కొడై
యిణ చీర్ మైపార్ త్తల్, చెయ్యవటియాతిరుమగ మవ నెన్దై. (పేరితిం)
తాణ కుత్తైవాళ నేయాకిలుం కుత్తైతీరుగం రక్షకనిరున్దిడ త్తిలే చెల్ల వేణు
మితే, అదు వేణ్ణాదపడి పూర్ణ నానతాణ “ఎన్నైకొల్ వారుణ్ణా”
వెన్దుకిడకిఱ ఱదిడం. (అన్దో పిఱవియుల్ ప్పిణఱ్ఱుమాతో) సులభ నానవిప్పిష
యత్తై విట్టుపోనాలు మామితే ? పోయ్ పెలుకిఱవిషయ మిత్తోడుతుల్య
మాయిలుత్తైమాకిల్; జన్మాదికళి లేతానక పుట్టు కిడక్క చేచ్చదే యన్యో
న్యైం వివాదం పణ్ణిముడిన్దు సోవ దేయెన్దు వెలుకిర తార్. ఒరువిడకైర ప్పిరి
ళిరన్దు పదార్థం వివాదవ్పణ్ణుమాహోలే అత్యన్తసీనమా యిరువర్ మగ
సాపీరింపోరాదవిషయఱ్ఱైప్పిరి సుత్తైపణ్ణిత్తిరివదే. (అన్దో) సర్వేశ్వ
రనుమగ శ్రీకాన్తుభత్తో పాదియుం స్పృహవిషయమాన వాత్సవన్తువిప్పడి
పదం వదేయెన్దు ధర్మహానికణ్డాల్ “పదుకొలై పదుకొలై” యెన్బారో పాది

మూ.— పెణ్డెరాళ్ళు కళ్ళు యిప్పుకొ

వ్యా.— వెలుకిరి తార్ ప్రాప్తముమాయనులభముమాయనుశీలముమాన విషయతైవిట్టుదుర్లభముమాయదుశ్శీలముమాయఅప్రాప్తముమానవిషయ జ్ఞతైపరినిక్లేశికకకణ్డాల ధార్మికరానవివర్కళుకు ప్పొరుక పోవెనా.

అజ్ఞామ్బట్టు.— అ॥ (పెణ్డెరార్) “పిఱవియుళై ప్పిణ్డముమాతే” యెన్ఱు విలక్షణవిషయతైవిట్టుదుర్విషయజ్ఞతైపరినియనర్థప్పడువచే యెన్ఱు వెలుతార్ కీర్త పాట్టిళ్, “ఏకతాకామోడశవయస్సైకళాన స్త్రీకళై సజ్జరికిరిఱ సంసారత్తుకు ప్పొల్లాఱ్ఱుచ్చొల్లువానెక” ఎన్ఱు లోకాయ తికక ప్రత్యవస్థానమ్బుణ్నినాక. అవనాకిరాక, దేహతిరిక్తమాయిఱుప్ప దొరు ఆత్మపుణ్డెన్ఱు ధర్మాధర్మజ్ఞుణ్డెన్ఱు పరలోకముండ్లెన్ఱు చొల్లు కిఱవై అసత్యం ప్రత్యక్షికిరిఱ వుడమ్మకొణ్డనుభవికిరిఱ దృష్టానుభవ మొత్తయి వేరొన్ఱిఱైయెన్ఱు మవక. అవర్కళైకుఱిత్తు విషయజ్ఞళై అ ల్పస్థిరత్వాద్యనన్తదోష దూషితజ్ఞళై; ఇవైయెల్లాజ్ఞొల్ల వేణ్ణువదు లభి త్తాలితే. మరారాధ్యమాకై యాలే లభికైయటితెన్ఱితార్.

వ్యా.— (పెణ్డెరార్ చుకళ్ళుయిప్పుకొ) ఇవనుడైయ సంకల్ప వాక్యం. అగ్నియెయణ్డెన్ఱు విడాయత్తీర నినైప్పరై పోలేయుమ్, ఆడుకిఱ పామ్బిన్నిళులిలే యొదిజ్జి క్లేశన్తీర నినైప్పరై పోలేయుమ్, విషభక్షణమ్బుణ్ని ధరికక నినైప్పరై పోలేయుమ్, దుఃఖసాధనత్తై యితే? సుఖసాధనమాక భ్రమికిరిఱదు. “కొణ్డపెణ్డెరై” నిఱ వడియే తన్నుడైయ వశ్యత్వంతోహ్రిది వదువేణు మిదువేణుమెన్ఱు దుశ్శకళ్ళతై యపేక్షిత్తు అలైకుం విషయమితే. ఇవకద్రవ్యత్తళవుం భోగత్తళవుమితే యివకపక్కలాదరం. (పెణ్డెరార్) ఎన్ఱు జాత్యభిప్రా యమానపోదు ద్రవ్యత్తళవిలే కాలత్తైప్పరిచ్చేదిత్తు గ్రహిప్పర్కళై; ద్రవ్య ప్రధానైక లాకైయాలే ఇవకనినైత్త భోగరసమజ్జిఱై. పిరర్ కాణిలే లివరవు. అత్తైత్తప్పినానాకిల్ మేల్ నరకం. ఇప్పడియాయ్త్తు విషయ స్వభావమిరుప్పదు “ఆనందమయః” ఎన్ఱిఱవిషయతైలభిత్తా పోలేయితే? యివర్కళుకొఱు స్త్రీపదార్థంలభిత్తాలిరుప్పదు (శుకజ్ఞళై) ఎన్ఱిఱ బహు

మూ.—పెరియతో రిడుమైప్పురాణ్ణు । ఉణ్ణిరా

కిర డకురంపోదు ముడలుకేర కరైన్దునైన్దు ।

వ్యా. —వచనత్తా లే సర్వసుఖజ్ఞళుం యివళా లేయెన్దిరుకైరం యివల్ తాన్ నలత్తా లేధనముణ్ణామ్, పత్వైయానవళవి లేకామరసం, తదనన్తరత్తి లేపుత్రసంపత్తు, ఎన్నాప్పో లేయితే యివళా అభిమానిత్తిరుప్పదు. (ఉయ్ ప్పాక) ఎన్ఱదు ఇవనిప్పడిప్పారిత్తు పోమతోత్తియ అవిషయత్తిలనుభా వ్యమాయరుప్పదొరు రసమిల్లై. నిహీనవిషయమాకై యాలే నెడునాళ్ చ్చెన్నాల్లు మిన్నదనుభవిత్తో మెన్ఱు ప్రత్యభిజ్ఞైపణ్ణులావతోన్ఱిల్లై; ఇవను డై యప్రీతిసంవాదమేయుల్లదు. అవర్ కళ్ ద్రవ్యపరైకళాయనాదరిత్తాల్లు మవ్వనాదరమే హేతువాక శ్రద్ధైమికుమివనుకుర. (పెరియదోరిడుమైప్పు రాణ్ణు) అత్తా లేకాలకొణ్ణుం పరిహింసైప్పణ్ణియుం దుశ్శకమానమ హోదుఃఖజ్ఞలై యేటిట్టుకొరల్లుం. (పూణ్ణు) ఎన్ఱదు కక్రుత్తుకురప్పకరవా యోడుపోలే తన్నాల్ కక్రుత్తువొణ్ణాదిరుకైర. అళవిఱన్దసుఖత్తై యను భవికర కోలియళవిఱన్దదుఃఖత్తై యాయ్ తేటిట్టుకొరల్లువదు. ఓరజ్జలి యుణ్ణుకురమాట్టాద విషయత్తైయన్నే ! పల్లిత్తు “నుసుఖంకత్తుమి చ్చుతి” ఎన్ఱిఱపడియే సాధనవేలైయేతుడజ్జి రసికురంవిషయమన్నే “తూ యవముతైపటుకిప్పటుకియొకమాయప్పిఱవినుయర్ వటుత్తేనె” ఎన్ఱకర డ వదితే. ఇట్టుసాధనసాధ్యమిరణ్ణుం దుఃఖరూపమాయరుకురం (ఉణ్ణిరా) ఇరాపుణ్ణు. జీవికర వుమవసరమిల్లాదపడి పక లెన్ఱాంతట్టిత్తిరున్దు అన్తమ యవేలైయిలే యాయ్ తుజీవిప్పదు. ముదల్ స్వశరీరరక్షణత్తై పణ్ణికొర ణ్ణునిన్ఱుపిన్నైయితే విషయానుభవమ్బుణ్ణిప్పార్ పదు. (కిడళ్ళు మోబ్బదు) అనన్తరమొరువిడత్తిలే విత్తివిడుకై యపేక్షితమాయరుకురం. అపోదు శిథిలనాకైయా అవిషయజ్ఞలైయనుసంధిత్తల్, అనుభవిత్తల్, శెయ్య తుమనల్లక (ఉడలుకేర కరైన్దునైన్దు) నాలైయుమివైత్తై రక్షిత్తునాము మ్జీవిత్తోమాయ్ విడవల్లోమేయెన్ఱు చింతియానిర్కురం. అవధారణత్తా లే దేహతిరిక్తమా యరుప్పదొరు ఆత్మవస్తువుణ్ణెన్దిరుకిలితే యదు కొరుక్కాల్ కరైయవెణ్ణువదు. శరీరసమనన్తరత్తిలే వకున్తపురుషార్థత్తై

మూ.—తణ్ణు త్తాయ్ మాళై మార్ పణ తమర్ క

ళాయ్ ప్పాడియాడి । తొణ్ణుపూణ్ణు

త్యా.—లభిస్తుంవిర కేతో, నరక త్తైయుంగర్భ వాసత్తైయుం తప్పంవిర కేతో, వెన్ఱుక త్తైయవితే యడుప్పదు. అమక్కు యోగ్యతైయిల్లా మైయాలే దేహధారణత్తు కార్క క త్తా నేక త్తైయానిరుకం. క త్తైన్ఱునైన్ఱెన్ఱదు-భగవద్దు ణవిద్ధరాయరుప్పార్ “నినై దొరుళ్ళొల్లున్దైరుం నెళ్ళేడిన్ఱుకు” మెన్ఱుపడుమ తడల్లవిద్దేహ త్తిలే పడుమాయ్ త్తివణ. (తణ్ణు త్తాయ్ మాళై మార్ పణ తమర్ కళాయ్ ప్పాడియాడి) సర్వేశ్వరనైయనుభవిత్తు “అహమన్నమహ మన్న” మెన్ఱుకళిత్తు శెరుక్కుక్కుప్పొక్కు విట్టు తిరియక్కడవ చేతనర్ పడుమనర్థమే! యెన్ఱితార్ (తణ్ణు త్తాయ్ మాళై మార్ పణ) సర్వేశ్వరత్వ సూచకమాన త్తిరుత్తు త్తాయ్ మాళైయాలే యలక్కతనానవణ. ఇవర్ కళ్ త్ పరీనినదురారాధ్యవిషయజ్ఞల్ పోలన్ఱియే తణ్ పెరు మైమున్నిట్టు, “ఎన్నై పరీత్తునువనైరక్షికక్కడవేనెన్ఱు” తనిమాళైయిట్టుకొణ్ణితే యవనిరుప్పదు. అవన్ రక్షకనానవన్ఱుమ్ ఆకాతవన్ఱుం కిట్టువార్ కు అవ్వడివు మొప్పనైయుమే ప్రయోజనంపోరుంకిడిర్ (తమర్ కళ్) ఇవ్వి షయత్తి లివనుక్క సాధ్య మొన్ఱుమిత్తై; స్వాభావికసమ్బన్ధత్తు క్కునుమతి పణ్ఱుమిత్తనైయే వేణ్ణువదు. ఇవ్వాత్తెవుళ్ళు నిలనిన్ఱ స్వరూపమిదువితే. అవనై “పతింవిశ్వస్య” ఎన్ఱుం “యస్యాస్మి, దాసోహ” మెన్ఱుమితేనిర్ధోషప్ర మాణజ్ఞల్ చొల్లుకిటతు (తమర్) అడియార్, కీక్ల చొన్న వైయడల్ల యివణ తానే యేటిట్టుకొణ్ణవైయితే (పాడియాడి) భగవదనుభవ జనితప్రీతిక్కు పొక్కు వీడాక ప్పాడి యదుతానిరుందవిడత్తి లిరుక్క వొట్టాదపడియాలే యాడి “గాయన్తి కేచిత్ప్రణమన్తి కేచిత్ నృత్యన్తి కేచిత్” యెన్ఱుం మ ధువనత్తిల్ పుక్కముదలికల్ పడియాయ్ త్తి రియక్కడవరితే. ఇవనారు దేశవిశేషత్తిలే శెన్ఱాలుం “హండిహండిహండి” ఎన్ఱు ప్రీతిప్రకర్ష త్తాలేపాడి ససమ్మగ్నినృత్య మ్మణ్ణియితేతిరివదు. (తొణ్ణుపూణ్ణు) అడిమై పూణ్ణు. తనక్కు వకు త్తశేషవృత్తియై యేటిట్టుకొణ్ణు, డరు మెన్ఱేటిట్టుక్కుళ్ళుకైయన్ఱి క్కే డకన్ఱుపటిట్టుకొణ్ణుకై. (పూణ్ణు) ఇవ్వాత్తెవుళ్ళు దాస్యమితే? ఆభర

మూ.—ముదముణ్ణా త్తొమ్మింబర్ శోటుకకురమా తే॥ ౫.

వ్యా.—ణం. “దృనుచీరైరలజ్కృతః” ఎష్టవత్తై యాభరణమెన్నా
 ప్పలే. నం పెరుమాళుకుర చేరపాణ్ణియన్ తమ్మిరాన్ పదకంపోలే
 యివనుకుర దాన్యమాకీరవాభరణం. అవనుకుర మతు నెజ్జిలేకిడప్పదొమ్మి,
 యివనుకుర మితు నెజ్జిలే కిడప్పతోమ్మి తే. “ఇడుంపైపూణ్ణా” కిఱదు
 పోలన్ణి తే యిదు. “అహంసర్వజు రిష్యామి” ఎష్టం, “వత్తువిలావడి మై శే
 య్యవేణునా” మెన్నిఱపడి యితేయిదు. పూణ్ణెన్నిఱశబ్దం ఇరణ్ణిడన్దిలు మొ
 త్తరుకుర నెడు వాశిపట్టివర్ధజ్జొచ్చిలు వా నెన్నెన్దిల్; అర్థబలత్తాలే. అప్రాప్త
 విషయత్తిల్ సేనై “సేవాశ్వవృత్తిః” ఎష్టం, ప్రాప్తవిషయత్తిల్ పార
 తన్యత్తై “పారతన్యగ్రంపరేపుంసి” ఎష్టం, “సాకిమర్థంన సేవ్యతే”
 ఎష్టం విషయం భేదిత్తాప్పలే యిద్దువర్ధబలత్తాలే భేదిత్తుశొల్లుకిఱదు (అము
 తముణ్ణా) స్వరూపప్రాప్తమాయ్ నిత్యానుభావ్యమాయరుకుర మ మత
 మాయ్ త్తితు, తవదాన్యసుతైక సజ్జినా” మెష్టం, “తవదాన్యమహారసజ్జిః”
 ఎష్టజ్జొల్లి క్కడవతే తే (త్తొమ్మింబర్) యికినుడై యభోగ్యతైయైయటియా
 దే అభోగ్యమాయ్, అప్రాప్తమా యిర్దువల్ల తుద్రవిషయజ్జతై విరుమ్బుం
 నివర్ (త్తొమ్మింబర్) తణ్ణియర్. ప్రాప్తియిల్లామై యిళికిఱ తారల్లర్,
 లభితైకి యిలే సేవీలియుణ్ణాయిళికిఱ రార్ కళల్లర్; తుద్రవిషయజ్జతుమ్
 మిదుమ్మమ్మల్ల వాశియరియుం చేతనరుమాయరుకుర దురారాధ్యమాయ్
 అభోగ్యమాయరుకిఱ ట్టపయత్తిలే వణ్ణపణ్ణుకిఱది తే చాపలం. (చోరుకై
 కురమా తే) వణ్ణిల్ కొట్టిల్ శోత్తుకుర వాశియటిన్దు జీవికిఱ టపడి యె
 ద్దసే నిత్యమానవాత్మపుకుర భగవచ్చేసత్వమే ధారక మెష్టరియాదవన్
 అనిత్యమాన దేహాత్తుకుర శోరుధారక మెష్టటిన్దు జీవికిఱ తానూ, పిత్రా
 దికళి జీవికిఱ అవాసనైకొణ్ణు వైకితానత్తనైయితే. వాశియరియుమవ
 నాకిల్ అత్తాపుకుర నన్ నైయెన్నానూ. ఒన్ది లేవి శేషజ్ఞానముణ్ణాకిల్ మ
 త్తొమ్మింబర్ యదిలుమటివుణ్ణాలాగాదో॥

మూ. — మఱియు వర్ మది లేడుత్తు మఱు మై కేర వేలు మై పూణ్ణు ।

ఆతామ్బట్టు. — అ॥ (మరళ్ళువరిత్యాది) విషయజ్ఞులు కలలాపి
స్థిరత్వాది దోషజ్ఞులుణ్ణానాలుం ఎజ్ఞుడై యత్యాగతుకు హేతువాక
మాట్టాతు; పకవిషయత్తిల్ పూణ్ణానుభవమై నీలిలోమాకిలుం విషయజ్ఞ
శనేక ముణ్ణానపి న్బొన్నిలిజ్ఞాదననైయై యొచ్చి లేకూట్టికొగ జ్ఞనుభవి
కిరతోమెన్న, అప్పడియానాలు మిన్దభోక్తా తాన్ స్థిరనాక వేణుమే
అప్పిషయజ్ఞ భోపాదిభోక్తావుషస్థిర నెన్ఱు భోక్తావినుడై య నిలైయిల్లా
మైయైచ్చొల్లుకితార్.

వ్యా. — (మరళ్ళువర్ మది లేడుత్తు) మఱిమాకిల శువరైయ
రణాక వెడుత్తు, క్రొర్యసముదాయత్తై యాయ్త్తు తనకరణాక నినైత్తిరు
ప్పతు. అమానిత్వా ద్యాత్తుగుణజ్ఞ లేల్లాత్తుకు మాక వివకపక లుళ్ళదు
క్రొర్యమేయాయ్త్తు. (మఱమ్) “మరుళినమైయుం, కోపముం, తగుకుణా
మైయుమ్” అదాగిటదు. ఇవనతికృద్ధను నావాయ్ వర్తియానిష్ఠాల్ తన
కనర్థత్తై త్తానే చూత్తుత్తుకొల్లానిష్ఠా నెన్ఱు సత్తుక శయ్యోవెన్ఱు
తనకు హితజ్ఞొల్లనినైత్తాలుం తకపక లుణుకవొణ్ణాతపడి కృద్ధనా
యిరుకుం. ఒరుసాత్విక తకపక ల్ కిష్టాతపడి క్రిడువరణితే. రా
వణనుకు మారీచక, మాల్యవాక, కుష్భకర్ణక, శ్రీఃభీషణాత్కవా,
నివర్క లేల్లారుం హితజ్ఞొన్నవిడత్తి లవర్కల్ శొన్న హితంకేళామై
యా లే తన్నొడుశేర్ న్ద కుష్భకర్ణనుం, మారీచనుం, ముడిన్దుపోనార్
కల్, అల్లాతార్ ధిక్రూతరానార్ కల్, ఇతితే దుష్ప్రకృతికలుకు
హితజ్ఞొన్నార్ పడుమెళివరవు. మదిలేడుత్తెన్ఱు, ఇన్దక్రొర్యం స్వరూప
ప్రాప్తమా యిగున్దతోన్నన్ఱు; ఒరునాళే వరైయిలే భగవద్విషయకార
మడియాక వక్రివతో న్నెన్ఱుతో న్నికైక్కాక. వీరసున్దరబ్రహ్మరాయన్
చోత్త త్తకుడియిలే యిట్టవదిల్ పోలేయితే యివన్ తాన్ పణ్ణికొళ్ళు
మరణ్ వినాశపర్యన్తమాయ్ విలైయుప్పడి. ఇవనిత్తాల్ పెరియప్రయోజన
జ్ఞొల్లుకిటదు, (మఱు మై కేర వేలు మై పూణ్ణు) ఇవనిగున్దకాలత్తిల్ శెయ్న
క్రొర్యం అదృష్టత్తుళ్ళు చారిద్యత్తైయేకూడు పూరిత్తవిత్తనై. శరీరధారణ

మూ — పుణ్యమువరోజ్జైమాడం పురళుంపోతరియ
మాట్టిర్ . అటజ్జువ రాకినిన్జ

వ్యా.—జ్ఞోపాది ఆత్మధారకమా యిరుప్పదొరు నన్నెయ్యెయుం,
వేణుమెచ్చిరుద్దానాకిల్ యీశ్వరనదీధైయే నిన్నెత్తు రక్షికుగమితే.
“ధామసావేయ్యే తేస్తు” ఎన్నిటపడియే ఆత్మోజ్జేవనార్థమాక వారుకాగ
త నిన్నెత్తు నాకల “అహంస్మరామి” యెన్జు అతుతనై యొన్నెయ్యమేకొ
ణ్ణుమిడియనడత్తుమితే! ఈశ్వరక. శరీరపిన్జేషసమనస్తరన్తి లవ్వరుకొరు
కుళున్దవిత్తియిల్లాతపడి పట్టికొగ్గణ్ణానాయ్త్తు. ఇన్నెయిలే వేణుమైయా
మాకి లాగమోపాయితకుమాయ్ యిశ్వరీరత్తశపుమాయితే యిటుప్పదు.
వేణుమైయిలే వేరుమై యావతు, నిత్యమానవాత్మావుకుగ పిరన్దదా
నైయాలే వన్దదారిద్యము నిత్యమితే. ఇతుకుగముక విన్నియిలేయొ
త్తిన్దాలుం ఒరునన్నె త్తేడికొల్లుకైకుగ త్తానిలైయెన్నిటార్. (పురళ్ళువరో
జ్జైమాడమ్మరళుమ్పొదటియమాట్టిర్) పురళ్ళువరెన్నిటతు దేహత్తై; పురు
షార్థోపయోగియాక ఈశ్వరక తన్దశరీరత్తైకొగ్గణ్ణు పిషయాన్తరప్రవణ
నాయ్, సిన్దోపాయోపేయన్దత్తై ఇళిన్దానాకైయాలే “పురళ్ళువ”
రెన్నిటతు. ఇత్తైకొగ్గణ్ణు ఆత్మావుకుగ నన్నెతేడినానాకిల్ యిదు తానే
యొజ్జేశ్యమామితే (ఓజ్జైమాడమ్) “అప్పొదువిత్తున్దదు ఇప్పొదువిత్తున్ద
దెన్జున్దది యన్దరమాకైయాలే చొల్లుకిటార్, (ఓజ్జైమాడం) ఓజ్జైకొగ్
గ్గణ్ణు సమాధానావ్బొన్ద నిర్కర వేణున్బడి యిరుకైగ. మాడమెన్నిటదు
సంసారిక కళిప్రాయత్తాలే, “శీర్హితంచొల్లిత్తిప్పొతనొం, క్రమశ్రీ
లేళెయోకిటార్” మెన్ను (పురళుమ్పొదరియమాట్టిర్) జీవికుగంకాలమి
న్ను కళి వేన్నటియమాట్టికోళ్, కెడువికాళ్! వరణమనొంతోళ్ తీ
జ్జిదానానొవన్దునిర్కొటదు, క్రమత్తిలేళెయోకిటోమెన్దారి యిరుకగలా
మో, ఇరుక్కుంనాశస్యపరరాన్కొగ్గణ్ణుజ్జున్దు నకమైయెప్పార్ త్తిలికో
ళ్; ఇనిమరణవేళైయిల్ తాక శక్తరన్లికోళ్; నిక్కులేన్న నకమైతేడవిరు
క్కొటికోళ్, ఇని ముడిన్దుపోమిత్తనైయాకాదే ఎన్నిటార్ (అటజ్జువరా
కినిన్జ) భక్తునే ప్రకృతియాక నిర్కొటవర్. “హాకానాన్తంవరోధర్క్కు”

మూ.—వరజ్ఞనార్ కాళీ శెయ్యాదే । పురజ్ఞువర్
కోలజ్ఞాయ్దు పుల్ కవ్వ కీ డకిన్న్దరే॥ ౬.

వ్యా.—“రామోవిగ్రహవాణధర్మః” “కృష్ణంధర్మంసనాతనం”
ఎన్నిటపడియే సిద్ధధర్మమాయ్ ఇరుక్కి రవిరుప్పప్రకృతియితే. “ఉపాయో
పేయ త్వేతదిహతవతత్వంసతుగుణౌ” ఎత్తుక్క డవతితే. (అకినిన్న్ద) ఉపా
యాన్తరజ్ఞలైప్పోలే సాధ్యమన్న్దికేసిద్ధమాయ్చొన్న్ది శ మైన్న్దునిన్న్దవర్, సా
ధ్యధర్మజ్ఞుళ్ళు ఫలవేలైయిల్ వద్దాల్ అవరై ప్పార్ త్తరుక్క వేణుం, అవ
ర్ తమ్మైపత్తినార్ ము వేరొన్నెయపేక్షిక్క వేణ్ణావే; ఇనియివనుము
వేణ్ణువదు యివ్వరణిలొతుళ్ళో మెన్నామెయాయ్త్తు “ప్రాకారస్సర్వవృ
ష్టినాం.” “ఎతిలేయొడుజ్ఞావో” మెన్న్దం కుత్తైవాళర్ కు రణాకచ్చొల్లక్క
డవతితే (నిన్న్ద) “అశయాంయదివారావః” యెన్నిటపడియే యవన్ అవస
రప్రతీక్షక నాయ్నిర్ కీ అపడి, (అరజ్ఞనార్ ము) విషయన్దూర మెన్న్దు జుగ
రైపుమిలైకిడిర్ “నమ్మైకొల్ వారావో” వేన్న్దు కీ డకి అవరాయ్త్తు.
(అల్ చెయ్యాదే) ఇవన్ తలైయి లనుష్టానమిలైయానపిన్న్బు ఫలత్తిలన్న్వ
యిము మిత్తనైయితే; స్వరూపప్రాప్తమాన ఫలమాక చ్చొల్లుగిటద
డిమైయితే ! ఇత్తైయితే ఇల్లన్దుపోన్న్దతు. యివను కోర్ రిడత్తిలే పారత
న్యన్న్దవిరాదు. కర్మపారతన్యన్న్దమాదల్, ఈశ్వర పారతన్యన్న్దమా
దల్, అతిల్ కర్మపారతన్యన్న్దక్కిరైన్దాన్ వాసనైయాలె; ఈశ్వరపా
రతన్యన్న్దక్కిరైన్దిలన్, పాపత్తాలె. (అల్ చెయ్యాదే) ఉణ్ణాదేవన్నా
ప్పోలే యిరుక్కిటదాయ్ త్తివర్ ము. (పురజ్ఞువర్ కోలజ్ఞాయ్దు)
“అసన్నేవసభవతి” ఎన్నిటపడియే ఆత్మస్వరూపం అసత్సమమాయ్ కిడ
క్క వన్దేటియాన ఉడమ్మెయొప్పిత్తి టుక్కి అతే ! ఆత్మావై యలజు రి
కైక్కియావతు అడిమైశెయ్కైయితే, పుత్తకజ్ఞలైయగవాయ్ పెరుచ్చాళి
యటుత్తుక్కి డక్క తెరువు పాత్తై నూలుంతురున్న్పన్న్దైత్తు అలజు రిక్కుమా
ప్పోలే యాయ్త్తు ఉడమ్మెపేణుకై. (పుల్ కవ్వ) మాంసభక్షణంపజ్ఞి
త్తిరియుం పక్షిగళుంమున్దరక్క విప్పిన్నై కృతఘ్నమాంసమెన్నుకై
విట్టుప్పోం (కిడకిన్న్దరే) వకుత్తవిషయం సన్నిహితమాయిరుక్క వన్న్ద

మూ — పులైయటమాకినిన్ఱ పుత్తోడుశవణరెల్లాం ।

వ్యా. — పుప్పడుకిటికోలే, అనర్థపుప్పడుకిటికోలే యెన్ఱువెటుక్కిటార్, పరానర్థం పొరుక్కమాట్టామైచ్చొల్లుకిటార్. “కోవై వాయాళి” ల్ పుడి యే యవన్ చాఱిఱుపడియాన ఉడంబుపడుంపాడేయెన్ఱు వెటుక్కిటార్. ఇవర్కళ్ చాఱిఱుకిడక్కుచ్చైదేయోవివ్వార్తై ‘చ్చొల్లుతైన్నిల్. అఱ్ఱ నన్ఱు, ఇవర్కళ్ళున్ఱుడుత్తు త్తిరియానిర్కళ్ళెచ్చెయ్తే “కిడకిన్ఱీ తే” ఎన్ఱి టార్. నేయమన్ఱిపురీలజాగ్ ఎన్ఱు తిరువడిచ్చొల్లుత్తు రావణన్ సివర్క్కసన స్థనాయరుక్కుచ్చెచ్చెయ్తేయిత్తే; దుర్యోధనాదికళ్ళే పూచల్కళ్ళత్తిలేపట్టు కిడక్క అవర్కలై వేదవ్యాసభగవాన్ కన్ఱువెటుత్తు “నాన్జొల్లుత్తుచ్చె య్యాతే పుట్టుక్కిడక్కిటికోలే” న్ఱువెటుత్తాప్పోలే వెటుక్కిటార్నెన్ఱుమామ్.

ఏత్తామ్పట్టు. — అ॥ (పులైయటం) “తొన్ఱుపూన్ఱుముదమున్ఱొత్తో ట్టున్బుర్” ఎన్ఱుం, పుళీ క్కవ్వికిన్ఱి డక్కిన్ఱీ తేయెన్ఱుం, యెన్ఱులైన్నిదిక్కిటా దే; సంసారస్వభావమిన్ఱ నేయిరున్దతు. “తన్ఱుత్తాయ్మాలైమార్ పన్” ఎన్ఱాశ్రయణీయైనాకచ్చొన్నవన్ దూరన్ఱనాకైయాలే ఎన్ఱళ్ళుక్కు కిట్ట వతితు, ఇన్నము మాశ్రయిప్పార్కు విలక్కడికళ్ళే పలవుమున్ఱొయిరు న్దతు; అన్దత్తడైయుమటుత్తు ఆశ్రయణీయరైయుం కాట్టిత్తారుమెన్న; ఇన్ఱే వన్దవతరిత్తు విరోధిని రసనశీలనాన దశరథాత్మజనైయే ఆశ్రయి యున్ఱొలైన్ఱిటార్.

వ్యా. — (పులైయటమాకినిన్ఱ పుత్తోడుశవణరెల్లాం) చతుర్విధ మానభౌద్ధరుం, తుపణరుంముదలానవరెల్లాం. (పులైయటం) నీచధర్మం. అదాకిఱతు-జ్ఞానవిషయమాన పదార్థజ్ఞతుం, జ్ఞానము మేయున్ఱ్ఱతు; ఇదిల్ ప్రమాణం ప్రత్యక్షము మనుమానము మేయున్ఱ్ఱ తెన్బారుం; పదార్థజ్ఞశను మేయున్ఱ్ఱ, జ్ఞానమేయున్ఱ్ఱ తెన్బారుం; అనుమేయమాయుం పదార్థజ్ఞ శీలై, కేవల జ్ఞానమేయున్ఱ్ఱ తెన్బారుం; అన్ద జ్ఞానముమిలై, జ్ఞేయముమిలై, సర్వముం శూన్యమెన్బారుం, సర్వత్తైయుం శూన్యమెన్ఱ్ఱలామో! జగత్తు కార్యకారణరూపత్తా లెనిత్యమాయుం, అనిత్యమాయుం, భిన్నమాయుం, అభిన్నమాయుం, సత్యమాయుం, అసత్యమాయుం, ఇప్పడి అనైకాం

మూ. — కలైయటక్కరిమిమాన్దర్ కాణ్బిరోకేళ్ళప
రోతాన్ . తలైయటు ప్పణ్ణుజ్జా వేన్

వ్యా. — తిక మెన్బారుమాక విప్పడిచొల్లుకిఱ నీచధర్మం. (ఆకినిష్ట) నెల్లుక్కుక్కలైపోలే వైదికధర్మశ్చక్రువిరుద్ధమాయ్ పట్రకియదాయ్ పోగు మెన్దై. (ఎల్లా మెన్దతు) సాఙ్గ్యన్, వై శేషికన్, పాశుపతన్, ముదలానవై. ఇవై నీచధర్మమానపడి యెక్కనెయ్మిల్; ఈశ్వరవిభూతీయిలే యొరువనై హిమ్మిత్తారుక్ చొల్లుకిఱపాపజ్గళు కువధియిలై. ఈశ్వరనైయు మీ శ్వరవిభూతీయైయు మజ్జానాసియాలే అత్తిక్కపారిగటవర్కళితే. అ ఖణ్ణుఖణ్ణు నే ప్రవృత్తిరితేయడజ్గ. (కలైయటక్కరిమిమాన్దర్) శృతిస్త్రుతీతిహాసాదికళిల్ తలైనిష్టవర్కళాయ్, వేదతాత్పర్య జ్ఞేప్పట్టవర్కళి. అవర్కళాకిఱార్ - కూరత్తాళ్ వా మ్బొల్ వారితే? . (మాన్దర్) మ నుష్యర్. (కాణ్బిరోకేళ్ళప్పరోతాన్) ఇవత్తై నెజ్జాలేయారాయదల్, చెవియా లేకేళ్ళత్తల్ చెమ్వర్కళో! ఆళ్ళవాన్ యిష్టసిద్ధివాశికిగట వర్కళుడనే యిరున్దు తాళ్ళత్తువర, ఆళ్ళవానుకుక్ చొన్నవార్ త్తెయై యనుసద్దిప్పతు. బాహ్యకు దృష్టికళి వార్ త్తై అసహ్యమాకైయుం, భగ వద్విషయం సత్తాధారకమా యిరుక్తైయితే దర్శన నిష్ఠియావతు. (తలైయటుప్పణ్ణుజ్జా వేజ్జరిమియన్దాణ్ మిన్) నిర్దోషశ్రుతియై ప్రమాణ మెమ్మిరుకుక్ మళవిల్లాదారుక్ మితు వే ఆశ్రయణీయ వస్తువెన్దుమిడం ప్రత్యక్షత్తాలే సాధికిఱార్, అత్తై కాణుజ్జోళ్. మఱువైక్లాచ్చిక్లైయ్యిలే విట్టాల్ అగ్ని తన్కార్యం శెయ్యమాట్టాతొత్తికిఱతు అర్థత్తినుడైయ సత్యతైయినాలే యితే; అప్పడియే యెన్నుడయ శిరచ్ఛేదంపణ్ణినాల్ అదిన్కార్యమాన మరణమిమ్మియిలే యిరున్దదాకిల్, దశరథాత్మజునై యాశ్రయణీయ నెమ్మిరుజ్జోళ్. “ధర్మాత్మాసత్యసన్దశ్చ రామోదాశర ధిర్యది పారుషేచాప్రతిద్వంద్వస్తదైనంజహిరావణం” ఎన్దిఱ వరబలత్తాలే ప్రతిజ్ఞైయాలేయరుక్ కుడవదల్లాద తలైయరుక్ కుజ్జోమితే! అప్ప డియే అరిమితలై యదిన్కార్యమాన మరణమ్మిరవాదపడియితే యివర్ ప్రతిజ్ఞై. తలైయటుక్కువైచ్చి తేయుం మరణమిమ్మియేయొత్తియ క్లాదుమో

మూ. — శక్తియజ్ఞానోమినైయ్యా । శీలైయినాలిలజ్జైశేఢి
 తేవనేతేవనావాణ ॥ ౭. వెలుప్పొడుశమణర్ ముణ్డర్

వ్యా. — వెట్టిల్. (శక్తియశాన్తి) ప్రత్యక్షిక్రప్పకుకిరతిలే సం
 శయిక్కిటదేణాణపణ్ణుకిట దృష్టప్రత్యయఢిఠ్ఠాణ్ణుజ్జోల్. (అయ్యా)
 అవర్ కలితాయాదే కాణ్ కైకాక విటక్కిటార్. నీరిని ప్రత్యయంపణ్ణు
 వేణ్ణా- పణ్ణినప్రతిజ్జేయేయమైయుం, ఆశ్రయణీయనిన్నానెన్ఱు చొల్లలాకా
 రోవెన్న (చిలైయినాలిలజ్జై శేఢి తేవనే తేవనావాణ) వరజొగడుత్త
 దేవతైకళుం, వరముం, కులైయామే చక్రవర్తిరుమకనాయ్ వన్దవతరిత్తు
 కైయ్యిన్ విల్లాలె యిలజ్జైయై యత్తియచ్చెయ్ తవనే యాశ్రయణీయ
 నావాణ; దేవతైకల్ తక్కుశశవటియామల్ రావణనుకు పరజ్జలైకొగ
 డుత్తు ప్పిన్నై తక్కుళే కుడియిరుప్ప ఇళికుప్పడి యవనాలే నెరుకుణ్ణు
 పోక్కుఢివళవిలే తిరువడికళిలే వన్దువిత్తువర్ కల్. అతుకు పోక్కుడి
 చెయ్ కై ఈశ్వరనుకు భరమితే. బ్రహ్మాదికల్ వరబలత్తాలే పూణ్
 కట్టినలజ్జైయై సజుల్పత్తాలేయన్ఱియే విల్లాలే యత్తియచ్చెయ్ దవనే
 యుక్కుళే విరోధియైప్పోక్కి రక్షికు మెన్ఱై. (తేవనే) రావణవధ సమ
 న్దరత్తిలే కైయ్యం విల్లుమాయ్ నిన్ఱుపోతు వీరశ్రియాల్ వన్ద పుకరైయు
 కైయవనే ఆశ్రయణీయ నావాణ. చా. కా. మం. ను. జ. దా. స.

పాఠాంశాట్టు — అ. (వెలుప్పొ) ఇప్పడి వైదికమర్యాదైయిలేనిన్ఱు
 దశరథాత్మజనే యాశ్రయణీయ నెన్ఱు చొన్నవిడత్తిల్, అట్టుత్తైకు గుణా
 ణ్ణిక్కుత్తైబుద్ధిప్పణ్ణి ఆశ్రయియాదే సమ్సారికల్ అవికృతరాయున్దపడియై
 కుణ్ణు ఇతుక్కుడి, బాహ్యదర్శన రుచికళాకైయాలె, “అనపిన్బివర్ కల్
 శక్యరెన్ఱు” పెరియ పెరుమాళై కుటిత్తరుళిచ్చెయ్ కిటార్

వ్యా. — (వెలుప్పొడుశమణర్ ముణ్డర్) అర్థకామనిమిత్తమాకవ
 డ్డికే నిర్నిబన్ధనమాకభగవదుత్కర్ష జేట్టవాటే చివిత్తకెన్ఱిటప్పర్
 కల్, వేదప్రతిపాద్యతయావరుం భగవదుత్కర్ష తైయుం, సమారాధనా
 వన్దతమానజ్యోతిష్టోమాదియుం, శమణరుగం, శైవరుగమసహ్యం. “తిరు
 నాళ్ళిరున్దరుళానిన్ఱు తెన్ఱాల్” నాన్ఱుకొల్ వారుం, కొమ్ముడుతెన్ఱాల్;

మూ.—విదియిల్ శాక్కియర్ కళ్ళే నిన్బాల్ । పొలు
ప్పటియనకళ్ళే పేళిరి పోవదే సోయతాగి ।

వ్యా.—ముట్టిక్కొళ్ళే వారుమాయిలే ముణ్డరిరుప్పతు. ముణ్డతెన్దిఱతు-
వైవరై “ముణ్డనీర” నెన్దిఱపడియే యవనుడైయవడివై యితే ఇవర్ కళుం
ధరిత్తిరుప్పతు. “శమణరాకిఱముణ్డ” రెన్బుమాం (విదియిల్ చాక్కియర్ క
ళ్ళే) భగవదుత్తర్వై త్తెయటిన్దు తత్సమాశ్రయణ తైపణ్ణియనుభవిక్కైక్కి డానభా
గ్యమిల్లాదబాద్ధర్. (నిన్బాల్ పొలుప్పటియనకళ్ళే పేళిల్) సర్వస్మాత్పర
నాయ్, గుణాధిక నాన పుణపక్కలి లేపారుప్పరియనవాయిరుప్పన శిలవై త్తె
చ్చొల్లువర్ కళాకిల్; ఈశ్వరసద్భావత్తెయుం, తద్విభూతిసద్భావత్తె
యుమిలైచ్చెయ్ వారు మొరుత్తేతజ్జనై పరజేవతై యెన్బారుమానాల్
వైదికర్కు పొరుక్కపోకాతితే. అవర్ కళ్ళే శొల్లుమ్పాశురం తన్వాయా
లే చొల్లమాట్టామెయాలే (పొరుప్పరియనక) త్తెన్దిఱార్. “తాకతీడ్డు
నినైన్ద” వెన్బు, అన్ది న్నాతనైశెయ్ శిశుపాలను మెన్బుమితే! యవర్ కళ్ళే
వార్తైయిరుప్పతు. పేచిలెన్బుతు శెవికేళ్ళక్కచ్చొల్లువర్ కళాకి లెన్బుప
డి. మహాబలి శ్రీప్రహ్లాదాత్మాన్బక్కలిలేచెన్బు “ఎనకు రాజ్యంకుత్తెన్దు
వారానిన్బుతు; ఇతుక్కడియె న్నెన్బు” కేళ్ళక్క; “అసురర్ కళుక్కాక
జేవర్ కత్తెనెరుక్కినాయ్, అవర్ కళ్ళే క్షీరాబ్ధియిలే శెన్బు ఆశ్రయిక్క అవ
ర్ కళ్ళే విజయార్థమాక అదితివైయిత్తి లేపుకున్దరుళినాన్; పునై శ్వర్యమ్
ముడిన్దదుకాణెన్దు” అవన్ భగవన్నిన్దైయైప్పణ్ణి, శెవిప్పదైత్తు, “కెడువాయ్!
ఎన్దు న్నే భగవన్నిన్దైయైప్పణ్ణినాయ్, ఎన్తలైయరుత్తాయాకి లెనకు
పకరిత్తాయాక వాయ్త్తు; నీయిప్పడిచొన్నదుక్కాక రాజ్యభక్తి నావా
య్” ఎన్బు శపిత్తాన్. “విరక్తనానవివన్ రాజ్యత్తెయొన్బాక మతిత్తు ఇప్పడి
శపిప్పా నెన్నెన్బు” జియ్యర్ భట్టరై కేళ్ళక్క. “నాన్దెదణ్ణికైక్కాయాకిఱ
దుఅమేధ్యత్తెవిలక్కుకైయన్బో” వెన్బుళిచ్చెయ్ తార్; రాజకుమారనై
దణ్ణికైక్కాయావతు శాన్దైయుం వెన్దిలిలైయెయుం విలక్కుకైయితే. (పోవదే
నోయిదాకి) ప్పిలైత్తిరునత్తెయూరత్తెయర్ పోలే సత్వప్రచురనా యిలున్దా
నాకిలితే నిన్దైయే సోవాకముడిన్దు పోవదు. అధవా కేట్టాల్ పొరుక్కపో

మూ — కుటిప్పినక్కడైయుమాకి వూడు మేలిలిలైయైయాజ్జే !

అటుప్పదేకరుమజుణ్ణా యరజ్జమానకరుళానే॥ ౮.

వ్యా. — కాదపడియశక్తనాకిలవర్కల్ ముకత్తిల్ విత్తియాదేపోవదె
 స్టుమాం “గురోర్యత్రపరీవాదోనిన్దావాపిప్రవర్తతే కర్ణాతత్రపిధాతవ్యా
 గస్తవ్యంవాతతోన్యతః” (కురిప్పినక్కడైయుమాకిల్) అజ్ఞనన్ది కేక యెది
 రినశికుగప్పడి యిలకుగ వాయకుగమాకిల్. కుటిత్తల్, నినైత్తలుం,
 కడత్తల్, కిడత్తలుం. (కూడుమేల్) తానవజైగయ్యలే యకప్పడాద
 పడి యెదిరియైనిరసిన్దుత్తప్పవల్ల శక్తియుణ్ణాకిల్ (తలైయైయాజ్జేయ
 టుప్పదేకరుమమ్) తలైయైభగవన్నిందైయైపణ్నిన విడన్దన్నిలే యటు
 కైయేకర్తవ్యమ్ (కరుమ) మెన్దదు అవణకార్యమెన్నుమామ్, స్వకా
 ర్యమెన్నుమాం; పిన్నైయవణన్దైప్పణ్ని కేళాతొత్తియలామ్; భగవ
 న్నిదైపణ్ని యవణతనక్కనర్థత్తై వైత్తుక్కొల్లొత్తియలామ్. అగ్గి
 పోమీయహింసైయిల్ యజమాననుకుం పశువుకుం స్వర్గసిద్ధియు
 ణ్ణాకచ్చొల్లానిష్ఠడితే. (కణ్ణాయ్) శ్రీదణ్ణకారణ్యత్తిల్ ఋషిగళుకు
 విరోధికళాన రావణాదికలైయత్తియచ్చెయ్ద దేవర్కితే? యదు చా
 న్నాలేరువదు. (అరజ్జమానకరుళానే) కోయిలిలేవన్దు కణ్ వళర్ న్దటుళు
 కిటదు అవతారత్తిల్ పిర్ప్పాడరానారుడైయ విరోధికలైపోకుగకై
 కుకవన్నొవెన్దిటార్. ఆన్మశంస్యప్రధానరాయ్, పరమధార్మికరాన
 వివ్యాక్తవార్ మరణమామెన్దు విధిప్పనెన్నెన్దిల్, “నహింస్యాద్భూ
 తాని” ఎన్దిటదన్నే! అగ్గిపోమీయహింసైపోలె యరుప్పదొన్దితే! ఇదు.
 భగవన్నిదైప్పణ్ణివార్కుమ్, భగవదసాధారణరా యరుప్పార్కుమ్
 బాధ్యబాధకసంబన్దమే. యుళ్లదు “ఎణ్ణాదమాన్దత్తై యణ్ణాదపోదెల్లా
 మినియవాటె” స్టక్కడవదితే॥

ఓన్బదామ్బట్టు. — అ॥ (మ. శ్రి. అయిత్త్యాది) అవర్కల్ శిష్టగ
 హైకక్కజ్జి “ఇతరదర్శనరుచియాలే యాశ్రయియాతిరున్దోవల్లొమ్;
 దశరథాత్మజనైయితే ఆశ్రయిక్కచ్చొల్లుత్తు; అవనాకిటాణ-వాశలుంత
 డైయుమా యెజ్జళుకుక్కిట్టవొణ్ణాతా యరుప్పనొలుత్తే, కిట్టినా

మూ. — మత్రిమోర్ తెయ్ వముణ్డే మదియిలామానిడజ్జాళ్.

వ్యా. — టుంవశిష్టాదిక శరు కేయిరున్దు అయోగ్యరోయోగ్యరోవెన్బర్ కళ్; ఆకై యాలే పరావస్తేయోడు, రామావతారత్తోడు వాచియిత్తే యెక్కశయోగ్యతైప్పారాదానొరువ నాశ్రయణీయనాక వేణుం, అవనై క్కాట్టిత్తారీరెన్న, ఆకిల్ యోగ్యతా యోగ్యతకలై ప్పారాదే తా నేమేల్ విత్తున్దు పిషయీక రికుగం కృష్ణనైయాశ్రయియన్దో లేన్దితార్ ||

వ్యా. — (మత్రిమోర్ తెయ్ వముణ్డే) నాజ్జొల్లుకిఱవ నెక్కియ వేటో రాశ్రయణీయతత్వముణ్డో. ఈశ్వరోహ మెన్జిఱుప్పరుణ్డో నాలుమాశ్రయణీయనుమాయ్, ప్రాప్తనుమాయిరుప్పా వేరొరువనిత్తే. “యేప్యన్యదేవతాభక్తాః” ఎన్దు అన్యరాకవిత్తే అవజ్జొల్లుమ్మోదు జ్జొల్లు వతు. (ఓర్ తెయ్ వం) కడైకుట్టయ నాయ్చ్చిఱుదుపోత్తైకుగ ప్పొలియా య్నిన్దు పిన్నై వివేకిత్తాల్ కత్తిక్కలావతు మొన్దుమిత్తే. (ఉణ్డే) ఇవనో డుసమానరాయిరుప్పరుణ్డో వెన్దు కేక్కుక్కిఱారల్లర్ (కిం) తేపార్థమా తల్ “పట్టులకమీపావజ్జై దరుళాలళిప్పారా” రెన్దాల్ అవనెన్నెదిరి కళుకుగ సుప్రసిద్ధమానవర్థమెన్దిఱారాతల్, సన్ప్రతిపన్న మానవర్థత్తై యొరువరాలు మిశైయాత్తోక్కియ వొణ్డైతే ! (మతియిలామానిడజ్జాళ్) త్రిణీశతాని సహస్రాణ్యగ్నిః ఎన్దిఱపడియే ఆరాధ్యరనేక రెన్దుమిడం శృతి ప్రసిద్ధముణ్డోవెన్న, వేదాన్దజ్జానమిల్లాద భాగ్యహీనరితే “చతు ర్ హేమాతారోయత్రసం పదంగచ్ఛన్తిదేవేః, అహంహిసర్వ యజ్ఞా నాంభోక్తా, ఏయజన్తిపిశ్చాదేవాః” యెన్దిఱశృతిస్మృతికళిల్ జ్ఞానమి ల్లాదవర్ గళితే; అతివుకుగ యోగ్యతైయుల్ల జన్మ త్తిలేజనిత్తు అతివుమిన్ని కేరయిరుక్కిఱ భాగ్యహీనర్ కాళ్ ! “అహోవిడైయేక్కుష్టడర్ త్తార్ కాగ్ లానారల్లాతార్ మానిడవరల్లరెన్దెన్నన తేవైతేనే, శెజ్జణ్ మాల్ నా మంసుత్తేందారై మానిడమావైయ్యేనెన్దుం, అసన్నేవసభవతి యెన్దుం శొల్లక్కడవలితే “తత్ జ్ఞానమాజ్ఞానమతోన్యదుక్తం” ఎన్దుం, “తావరైయా ల్ కేక్కువనొరువనైయే నొకుగముణ్ వే” న్దుంవకుత్తవిషయత్తిల్ జ్ఞా నమేజ్ఞానమావదు, అల్లాదవై అజ్ఞానసమానమ్. “విద్యాన్యాశిల్పనైపుణం

మూ.—ఉత్తిరుపోతన్బిసీర్త్త త్తొరువనె న్మణరమాట్టిర్ .

అత్తిరు మేలొన్మటయీరవ నల్లాత్తిరుయవమిల్లై.

కత్తిరినమేయ్ త్తవ్వెన్దై కత్తిలిజై పణిమిసీరే. ౯.

వ్యా.—చెరుప్ప కుక్క త్తత్తక్క జ్ఞానతోపాదియితే యితరజ్ఞానం కళ్ళ , ఎక్కళుక్కటివిలైయాకిల్ అట్టిన్ద నీరరుళిచ్చెయ్య మాట్టిరోవెన్నూ (ఉత్తిరుపోతన్బిసీర్త్త త్తొరువనెన్మణరమాట్టిర్) నాజ్జొన్నాలుం ప్రళయం వన్దుకిట్టినపో తాశ్రయణీయరాన దేవతైకళుం నీర్కళుమోర్ పుకువా చల్ తేడి త్తిటియున్మన్మల్లుదు సర్వాధికనెరువనెన్మజ్జళ్ నెజ్జిల్ పడమా ట్టాదు, ఉక్కళుక్క ఆశ్రయణీయరాన దేవతైకళు రావణాదికణ్ణకర్ కైయ్యి తే నెరుక్కణ్ణుకూప్పిదు మన్మితే రక్షక నొరువనెన్మజ్జ జెన్మజ్జిలేపడువదెన్మ మామ్. (ఒరువనెన్మణరమాట్టిర్) దేవతాన్తరజ్జలై యారాధిక్కిఁట నీర్కళాపద్దతైకళొత్తిన్దపోదు అవర్కళోపాది యివనుమొరువనెన్మ బుద్ధిప ణ్ణమాట్టికోళ్. అపునరావృత్తిలక్షణ మోక్షతైత్తటుమవన్ పక్కల్ తుద్రులప్రదరాన దేవతైకళు పక్కల్ పణ్నినవాదరముమిన్మి క్కేయిరు క్కిఁటతిజే! సంసారికళు మదికేడు (అత్తిరు మేలొన్మటయీర్) అత్తిరుమ్- అటుది, అటియామైక్కడి అభిధానవృత్తికుక్క మేల్ పడ తాత్పర్యవృత్తి యటికిటిలికోళ్ . “వచసాంవాచ్యముత్తమం, వేదైశ్చసర్వైరహమేవవే ద్యః, నారాయణాత్పరోదేవోన భూతోనభవిష్యతి। ఏతేన సత్యవాక్యేన సర్వార్థాన్ సాధయామ్యహం” ఎన్మక్కడవతిజే. (అవనల్లాల్ తెయవ మిల్లై) అవనైయొత్తిన్ద దేవతైకళుడైయసద్భావతై యిలైయెన్మిఠారల్లర్. ఈశ్వరనుక్క ప్రకారమాయ్కొణ్ణు అద్దేవతైకళుముళర్, ఆశ్రయణీయ రల్లఱెన్మిఠార్. అవనెన్మ మేల్ చొల్లుకిఱ కృష్ణనైనినైకిఱ ఠార్. “అవ నెన్మ” నీరరుళిచ్చెయ్కిఱవనై యిన్నానెన్మవిశేషీయీర్ నాజ్కళాశ్రయి క్క వెన్మార్ కళ్ళ (కత్తిరినమేయ్ త్తవ్వెన్దై కత్తిలిజై పణిమిసీరే) ఎన్మిఠార్. కృష్ణనైయెన్మదే కత్తిరినంమేయ్ త్తవ్వెన్దదు దేవతాన్తరజ్జలైళ్ళలే దురా రాధ్యనన్నికే సర్వసులభనెజ్జైక్కాక, పశుమేయ్కై “అయర్ వరు మమరర్ కళదిపది” యాయరున్దతోచొక్కమ్ కన్మమేయ్కై యిలేయా

వ్యా.—యత్తు తిరువుళ్ళముకన్ది టుప్పదు; స్వరక్షణ త్తిలేకుఁడైయని
 న్నార్ పక్కలి.లేయిఁతే! తిరువుళ్ళన్ముణ్ణియిరుప్పదు. “పచునిఁడై మేయ్ ప్పక త్తి”
 ఎన్నిటపడియే పశుమేయ్ కై యుకప్పు. కన్దు మేయ్ క్కుమిడ త్తి లినిడ కన్దిరు
 ప్పుం. (కన్ది) కన్దు (ఎదై) నానక పట్టుతుఁడైయిలే నీజ్జళకప్పడప్పారుణ్డోళ్
 (కట్టలిఁడై పణిమిసీఁతే) అచ్చయలుకు తోన్ది “నుఁడై న్దాస్యము పాగతః”
 ఎన్నిటపడియే నా తిరువడికళిలేవిఱ్ఱున్దుతు; నీజ్జళువప్పడియేయాశ్రయి
 యుణ్డోళ్. తాళిటియనాయ్ నిన్దునిలైయిలే తనై యాశ్రయిత్తారై
 పోట్టుప్పికురమవనై యాశ్రయియుణ్డోళ్. యయాత్, ఇన్ద్రినోడొక్క ప
 కాసనత్తిలే యిరున్దువళవిలే “కర్కభూమియిల్ పుణ్యకృత్తుక్క తాయ్ పోట్
 రువరారో” వెన్నఅసత్యజ్ఞొల్లలాకాతెన్దుంనినైవాలే “నావ గ్రికిట
 నాళిలెనై చ్చొల్లువర్క తెన్న” ఏకాసనత్తిలేయిరున్దుతు పారామైయాలే
 “ఆత్మప్రశంసైపణ్ణినాయ్” ప్పు “భ్వంస” యెన్దుతలై కీర్తప్పడత్తలినానెన్దు
 డొయిరున్దుతు. వేదోపబృహ్మణార్థమాక ప్రప్యత్తమాన మహాభారత త్తిలి
 న్నవేదార్థజ్ఞొల్లుకిటదెన్దు కుత్తైప్పట్టిరుకురమాకైయా లవ న్దనై యా
 శ్రయణీయ నెన్దు మివ్వర్థజ్ఞొల్లుకిట తెన్దురుళిచ్చెయ్దార్.

పత్తాంపాట్టు. — అ॥ (నాట్టినాణ) “తణ్ణుత్తాయ్మాలై మార్ ప” నెన్నిట
 దేశవిప్రకృష్టన్దిర రామావతారత్తై యటుళిచ్చెయ్దీర్. అనన్తరం అదిలుం
 సులభమానకృష్టావతారత్తైయటుళిచ్చెయ్దీర్ “అన్దరామావతారత్తోడు
 కృష్టావతారత్తోడు వాళియిన్ది కే ఇరెన్దుమొక్కుం పిర్ పాడరానవెజ్జళు
 కేన్న” దేశకాలత్తాల్ వన్దు కుత్తైతీరకోయిలిలేవన్దు పెరియపెరుమాళ్
 కణ్ వళర్ న్దుటుళుకిఱార్, అణ్డై యాశ్రయియుణ్డోళ్; అవరైయొత్తియ
 మోఁడార్థమాక మారుదేవతైయై యాశ్రయిక్కై యావతు, మిడియన్,
 అశ్రీవాళలిలే విశ్వర్యంవేణ్డైయిరుప్పారో పాదికణ్డోళ్ ! ఎన్నిఱార్.

వ్యా. — (నాట్టినాణ) సత్వప్రచురరాయ్తనై పన్ది మళవుడై యా
 రన్ది కే యిరుక్కుం రజస్తమప్రచురర్కుర దేవతైకతైనాట్టినాణ. అతు
 క్కడితన్నరశుపోలే స్వతన్త్రీమాయ్మూలైయడియే తిరియప్పక్క వాతే
 స్వగుణానుకూలమాక దేవతైకతైయాశ్రయిప్పిత్తు “పనై చేతనరితేనమ్

మూ. — నాట్టి నాన్ తేయవ మెళ్ళుం నల్లదోరలుల్

తన్నాలే । కాట్టి నాన్ తిరువరళ్ళ

వ్యా. — వాళియటిన్దు నమ్మై ప్పశ్రితికిఱార్ కళే” స్తుంనినై వాలే యా
యన్దు దేవతైకలై నాట్టిన్దు. (నాట్టి నాన్) ఉపఘ్నుత్తై ప్పెఱాదకొడిపోలే
యాన్దు, ఈశ్వరనుడైయ వాళ్ళభావత్తైయొక్కియ దేవతైకళుడైయ
సత్తాదిక తిరుప్పతు; శుల్లికార్ ల నాట్టి నాన్ పోలే యిరుక్కిఱ తాయన్దు.
“నిలుత్తి నాన్తైయవళ్ళలాక” వెన్వక్కడవతిఱే (తేయవ మెళ్ళుమ్) అయ్య
నెన్దుం, ఎఱుమూక్కియెన్దు మిలైవైయాక వా చణ్డాలమాశ్రయణీయ్యై
క్కార్ ప్పిఱ్ఱాన్ “విన్దురాళ్ళాభావతః” ఎన్దుం, “ఇఱైయవరవరవర్ వితివళ్ళి
యడైయన్న్దనఱే” యెన్దుళ్ళొల్లక్కడవతిఱే. ముదల్ తన్దిలే యివ తై
ముముత్తు సిస్సత్తైయాక సృష్టిన్దు, పిన్నై వేదచతుస్సెయజుగడుత్తు
విట్టాల్ గుణానుకూలమాక దేవతైయైయాశ్రయిన్దు అవైత్తినుడైయ స్వ
భావళ్ళలైయుఁతన్ వాళియైయునుటిన్దు నమ్మక్క లిలేవటుకిఱిన వెన్వాయన్దు
దేవతైకలై సృష్టిత్తడు. అతు వేకొల్ కొమ్బు మూడప్పడర్ న్దు అవర్ కళ్
పక్కలిలే ఆదర తైప్పణ్ణి తన్బక్కలిలేవై ముళ్ళిత్తై పణ్ణున్బడియాయ్ విట్టతు.
(నల్లతోరలుల్ తన్నాలే) తాన్ నినై త్తవళ్ళియే తన్నుడైయ హితమఱిన్దు
పోకాదేనోవుపట్టనవాకాదేయెన్దు కృపైపణ్ణి నానాయ్ త్తు (నల్లతోరలుల్)
ఇవైత్తినుడైయ కర్కానుగుణమాక వాతల్, ఆశ్రయానుగుణమాక వాతల్,
పణ్ణునురుల్ పోలన్దియే “కృపయా కేవల” మెన్దిఱపడియే యివైత్తికదుర్గ
తిమైక్కణ్ణు పణ్ణునురుల్, ఇవర్ కళ్ తద్దామ్ దనైయైయటిన్దు అనుసన్దిత్తు
అతుక్కనుతవిక్క పునుటియూదే యిటుక్కచ్చెయ్ తే పణ్ణునటుళిఱే ?
(నల్లతోరలుల్) ఎన్దైయాలే కీఱ్ఱ దేవతైకలై యుణ్డాక్కి వైత్తడుం
అరుళినార్కర్య మెన్దిఱతు (అటుల్ తన్నాలే కాట్టి నాన్ తిరువరళ్ళమ్) చిల
రెక్కళుక్క కాట్ట వేణు మెన్న కాట్టుకైయన్దియే ములైక్కడుప్పతిర త్తై
యిలే పీచ్చువారై పోలే తణ్ణెన్దామైయాలే కాట్టి నానాయ్ త్తు. ఇరున్దకి
ఱిచ్చిలైయోడే రత్నత్తై క్కొడుప్పారై పోలే కోయిలోడే కూడవాయ్ త్తు
తన్నైక్కాట్టికొడుత్తతు. ఇవర్ కళ్దోడు, యివర్ కళాశ్రయిక్కిఱదేవ

మూ. — ముయ్ పవర్ కుగ్ య్యుం వణ్ణం । కేట్టిరేనంబిమీర్
కాళ్ కెరుడవాకననున్నిర్ కగ్ । చేత్తైతకావడి
యకత్తు చేల్ వంపార్ త్తిరుక్కిన్న్దీరే ॥ ౧౦.

వ్యా. — తై కళోడు వాళియత్త తన్దాన్దిలైన్దై యుణర్ న్దు రక్ష కాచే
తైయుణ్డానవన్దు నామటియోమాక వొణ్ణాదెన్దు రక్షక నానతనై ఎ సన్ని
హితనాకిగ్ వైత్తాక. ఇతు తానార్ కైన్నిల్. (ఉయ్ పవరుగ్) ఉజ్జీవిప్పో మె
న్బారెన్జూరుగ్ మొమగ్ మాయ్త్తు. “ఇవకానిత్తులిలేయొదుజ్జో” మెన్నామై
యేవేణ్ణువతు. ఇతు జ్జీవనమానవోపాది దేవతాన్తరభజనముం బద్ధకమా
తైయాలే సంసారహేతువెన్దై. (ఉయ్యుం వణ్ణమ్) దేవతాన్తరముఖ
మాక తచ్చరీరియై యారాధితైగ్యు ముజ్జీవన ప్రకారమానాలు వదు
అధిక్యతాధికారం, కోయిలై వందాశ్రయిత్తు జ్జీవికైగ్ సర్వాధికారమ్.
(కేట్టిరేనమ్బిమీర్ కాళ్) భగవద్వ్యతిరిక్తపషయలాభతా లే పూర్ణ
రాయరున్దుళ్ల నీళ్ల చివ్వుర్థజేట్టికోలేయెన్దిటార్. సర్వేశ్వరకా సన్నిహి
తనాయరుకగ్ దేవతాన్తరజ్జలై యాశ్రయిత్తు అత్తాలే పూర్ణరాయరు
న్దుళ్ల నీళ్ల లే కేట్టికోలేన్దుమామ్. సంసారికళానై కుగ్ ప్పాడువారై ప్పొ
లేయిటుకైగ్ యాలే యుణర్ది “కేట్టిరే” ఎన్దిటార్. (కెరుడవాహననున్ని
ర్ కగ్) కెరుడవాహననితే ? ఆశ్రయణీయకా. తిరువడిక్కల్లుత్తిలే నత్త
టికగ్ విరుత్తల్, తిరువాళియై చేలియాదేవిడిత్తల్, సాత్తొల్లక్కియై
యెనకొన్దుదల్ చెయ్యుమవైత్తిల్ ఒన్దేయమైయుమితే ! సర్వేశ్వరనా
కై కుగ్. తన్బకగ్లాళాళా లేశముడై యారిరున్దడత్తే కొణ్ణువన్దు కాట్టుం పరి
కరముడై యవకానిర్ కగ్. (నిర్ కగ్) వెన్దిటతు, “అశయాంయదివా
రామః” ఎన్దిటపడియే అవసరప్రతీక్షనాయనిర్ కగ్. దేవతాన్తరజ్జల్
పకగ్ ల్ పోమిడత్తిల్ యివనైయతిక్రమిత్తు పోక వేణ్ణుమ్బడి యివనుడై య
ప్రత్యాసత్తియై చ్చొల్లుత్తాకవుమామ్. (శేట్టైతన్దుడియకత్తుచ్చెల్వమ్బార్ది
టుక్కిన్న్దీరే) అశ్రీ కిత్తిచ్చితైయిలే ధనంవాణ్ణవిటుక్కిటికోలే; అలక్కి
పకగ్లై శ్వర్యత్తై ఆకాంక్షిత్తిటిక్కిటికోలే. ఇతరదేవతైకలై ఆశ్రయిత్తు
మోక్షం పెరవిటుకైగ్ యాకిటవితు అశ్రీపకగ్లై శ్వర్యం వేణ్ణియుటుకైగ్

మూ.—ఒరువిల్లాలోడు మున్నీరడైన్దు

వ్యా.—యితే.. బద్ధకమాయ్ తుద్రమానఫలజ్జలై తరుం దేవతైకలై
యాశ్రయిత్తు అపునరావృత్తిలక్షణమోక్షతై లభికగప్పోమో, అవణనై
కూత్తై వేణ్ణుకిఱదు కొలై కగఱుతియితే. అప్పడియే యివర్ కళే మతిమైన్
యఱుక్కై-యితే. రజన్తనఃప్రచురరై యాశ్రయిత్తు నిశ్యసత్వస్థర్ పెరుం
పేరిణ్ణి యెర్గనే పెరున్బడి. భగవత్ప్రవణరానవర్ కళే దేవతాన్తరజ్జలై
తృణీకరిత్తితేయిఱుప్పతు. రుద్రనుం దేవియుమ్మోకానిర్ కగఱ భగవత్ప్ర
వణనాయరుప్పా నొరువన్ అవర్ కలైయనాదరిత్తు తన్వస్త్రుత్తై కుత్తినా
నెన్ద్రుత్తైనినైప్పతు. ||

పదినోటామ్పాట్టు.—అ॥ (ఒరువిల్లాల్) ఇప్పడి సోలభ్యకాష్టయై
యుపదేశికగచ్చై తేయుం అవికృతరాయరుకిఱఱ సంసారికలైకుగఱిత్తు
నానాశ్రయణీయనాకచ్చొన్న చక్రవర్తితిరుమకన్ పిర్ పాడర్ కుగఱ తవ
విణ్ణేవన్దు కణ్ వళర్ న్దులులొనిర్ కగఱ భాగ్యహానియాలే తిరునామనీణ్ణి
చ్చొన్ణి పిణ్ణిక్ కమాట్టాతే కాలత్తై వ్యర్థమేసోకుగఱికిఱోళేయెన్దు ఇ
న్నాతాకిఱార్.

వ్యా.—(ఒరువిల్లాల్) కైక్కొట్టి తొరువిల్లాలేయామ్తు కడలై
యడైత్తు; అతుక్ గడియెన్నెన్దిల్; సముద్రత్తైయన్దిత్తు వళివేణ్ణిక్ గడన్దు
విడత్తిలేవన్దు ముఖిన్ణాట్టుత్తిలై; ఇతునన్దుణత్తుకుగఱ ముఖిన్ణాట్టుమతా యిరు
దైతిలై. “చాపమానయసోమిత్రే” యెన్దు “కొణ్ణువాతకాగనై” యెన్దు
కైయ్యిలేవిలైవాణ్ణి యవ్విల్లా లేదిక్ కళే పక్కల్ తణ్ణిళిప్పణ్ణినాలుం పణ్ణా
దవాశీ విషోపమమాన వమ్బుకలైవిట్టార్. (ఒన్దుమున్నీర్) కడలినుడైయ
స్వాభావికమానవేగత్తై చొల్లుకిఱదన్దు; కయ్యుంవిల్లుమాయ్ నిన్దవీరవుత్తై
మైకణ్ణు కీళ్ న్నణ్ కొణ్ణు మేల్ మణ్ణెటిన్దు కొన్దళిత్తపడియై చొల్లుకిఱతు.
ఇతుతా నార్తిక్ కిఱన్దుమతన్నే. అమ్బుక్ గిరన్దుమతితే. ఉపాధ్యాయర్
కైయ్యిల్ కచైకణ్ణు శిరుద్రజైకళే కాలిలేవిల్లుమాప్పోలే తిరువడికళళవుం
వన్దు వెళ్లజోగత్తదాయ్తు. “సముద్రస్యతతఃకృద్ధో రామోరక్తాన్తలో
చనః” ఎన్దుకగఱదవతితే. (అడైన్దు) నాలిరణ్ణమ్బువిట్టవాతే ముకజాగట్టి

ము. — లకణ్ణళుయ్య । చెరువితే యరక్కోన్ కోనై
చెయ్మిరనజ్జేవకనార్ ।

వ్యా. — ముదు శెడుత్తుక్కొడు త్తవాతేయతిన్నే లేయాన్ త్తజ్జేకట్టిత్తు;
అకైయాల్ కల్లాలన్దు కడలైయడై త్తతు;విల్లాలెన్జై. ఇన్దనన్డాకిల్, ఇట్టివిట్ట
మలైక శెల్లొమాత్తొన్దుపో యడైత్తదాయ్ తలై కట్టాతు (ఉలకణ్ణళుయ్య)
పాతాళం, భూమి, అన్తరిక్షం, స్వర్గం, ఇవ్వులకణ్ణళుయ్య, రావణనుడైయ
వరబలన్దై లేయివ్వులకణ్ణ శెల్లొమ:క్షిన్దితే కిడన్దతు. “నయన్దవ్యంనదాతవ్యం
నభో క్తవ్యంకథన్బున” ఎన్దు యజ్ఞగ్ధలైవిలకిగ యుం, అమ్బాలే యిన్ద్రా
దికలైజయిత్తుం, బహుముఖమాకనలిన్ద్రా. అవనై యత్తిత్తపిన్బాయ్త్తు
లోకణ్ణళుజ్జీవిత్తతు. అన్దనన్దియే “సేతున్ద్రప్రస్థానముద్రస్య” ఎన్దిజవడియే
అశున్దరానవర్ కళుమిత్తైదర్శిత్తు శున్దరాన్బుడియడైత్తెన్దు కిన్ద్రోజేహట్టవు
మామ్. (శెరువితే) మాయాన్బుగత్తైకాగట్టి రాజపుత్రకలైయకత్తి
త్తిజన్దు కిడన్దవాశలిలే నాయ్ప్పకిటుమాపోలే తనియిటుప్పిలేవన్దు పిటి
త్తకోణ్డొ ప్పయ్యలై సోలన్దియే, పత్తున్బుత్తాకయన్దత్తిలే. (అరక్కోన్
కోనై) నాన్ రాక్షసరాజావెన్దు తన్దరికరత్తైపావర్తు అభిమానిత్తిరున్ద
వనై. తానన్దవక్రమన్బున్బునశవన్దియే దుర్వర్తత్తుక్కడైయ వొదుగ్గనిన్ద
లాయిరున్దవనై. (శెన్దిర) అవణకణ్ముకప్పే పరికరభూతరైయత్తిత్తు,
ప్రజకలైయత్తిత్తు, తన్దలై త్తతైయిలేపురళ ద్దన్దన్దాలే కాణ్పారిలైయా
న్బుడియిరుక్క డ్దాన్దాన్బుడియో రోతలైయాకవన్బుత్తితే! యవనై
యత్తియచ్చెయ్తతు. “గచ్ఛానుజానామి” (నజ్జేవకనార్) శున్దర
త్వన్దాలే శేవకనారెన్దితారల్లర్; శేవకవాళియాలే; అదాకిజు, కైయి
లకైరకున్ శేవికున్ మవనెన్దై. అతాకిజు, ఓరజ్జలికున్ త్తానుల్లత
నైయు మివనై సేవికైగ. తాయ్తలైయన్దిన్దిన్ది విత్తొత్తుడుత్త తలైవ
నితే. అనన్బుగతికళాన సంవిరోధవర్త త్తెప్పిరాట్టియోన్దై సంక్లేషవిరోధియై
పోకినాపోలేపోకున్ మాణ్పిల్చైయెన్దుతల్. ఎన్బురుగ్ ద్దన్దమాన
పిరాట్టికున్ తవుకైయాలే నమకున్ తపినానెన్దు ఎన్బురుగ్ జ్జొల్లలాన్బు
డియిటుకైగయాలే నజ్జేవకనారెన్దుతల్. నజ్జేయ్యర్ ఇప్పొత్తైకేట్టవన్దు

మూ.—మటువియ పెరియకోయిల్ మతిట్టిరువరజ్జ

మెన్నా । కటువిలేతిరువిలాతీర్

వ్యా.—తమ్మిలే యనుసన్నితు ప్పొక్కారక వారు శేవకను మొరు(స్త్రీ)
 యుంవివాదన్బుణ్ణినవళవిలేయవనుక్క వల్ శొన్నవార్తయై కేట్టు విద్ధరా
 నవవార్తయై యనుసన్నిపుతు; అతాకిటతు, పిణ్ణినవళవిలే వున్నాలెనై
 యెఱ్ఱాయ్లాం, యెఱ్ఱుం, పేదెళ్ళమఱ్ఱొ శామన్దనార్ ప్పత్తిరజ్జ
 ట్టితెన్జాళ్. భట్టరై యాశ్రయిత్త శోఱిశిఖామణి పల్లవరాయరు
 “రామలక్ష్మణగుప్తాసా” ఎన్నిట శ్లోక త్తెయరుళిచ్చెయ్తు కడర్ కత్తై
 యిల్ వత్తియైనినై త్తిటు మెన్దటళిచ్చెయ్ద త్తెయనుసన్నిపుతు. అత్తైకూర్
 డకేట్టిటున్ద నజ్జియ్యరుం, పిత్తై ప్పిట్టుప్పత్తెయరుం, శ్రీగోవర్ధనదాసరు
 మాకవితురుక్ చేర్ ద్విరున్ద తెన్డు “ఇవెతునై మద్రొన్దెన్జె” ఎన్నిట
 పాట్టై యనుసన్నితార్ కళ్. ఆకవనన్యగతికళాన నమకుత్తజ్జం చక్ర
 వర్తిత్తిరుమకనెన్దై. (శేవకనార్ మరువియ పెరియకోయిల్) రావణ
 వధంపణ్ణి వినైయద్రొ పిన్బు అవతారత్తిల్ పిర్ ప్పాడరుక్ ముదవుకై
 క్కాకవామ్తు కోయిలిలేవన్దు కణ్ వళర్ న్దటుళుకిటదు. రేఘన్తమాక
 చ్చొల్లిత్తు పూజ్యవాదియన్దు, శేవకద్రొలుత్తెప్పెచ్చొల్లుత్తు (మటువియ)
 తిరువుళ్లంపొరిన్దు నిత్యవాసమ్మణ్డుం దేశమ్. పరవ్యూహవిభవజ్జళిద్రొ
 కాట్టిల్ కోయిలిల్ పాటు త్తజ్జొల్లుకిటదు (పెరియకోయిల్) కోయిలిల్
 వలప్పెన్దెన్దెన్దెన్దె “రాజావిష్ణుడత్తేయిటున్దు నినైప్పిట్టానెన్జాల్ పిన్దెన్దె
 యవన్దన్జాలుం మాద్రొనినైప్పిడవొన్నాతా యిరుకుమ్ దేశగౌరవత్తై
 ప్పద్రొచ్చొల్లుకిటదు; అదావదు, సంసారికళే కార్యంపిఱర్ కైర్యుతితే.
 “దేశోయంసర్వకామధుక్, విష్ణోరాయతనంమహత్” (మదిట్టిరువరజ్జమ్)
 కణ్ వళర్ న్దటుళుకిటవివరుడైయ సామమార్యత్తైకగ్గజ్జ వేన్జాతపడి మది
 లైయుడైత్తాయిటుకై; యివ్వన్దువిజ్జోర్ మైయటిన్దిటుకుం తిరుమజ్జైయా
 ధ్వార్ పోల్ వారిట్టమదిళితే (ఎన్నా) ఉడమ్బునూవవేన్జా, ఓరుత్తి
 మాత్రమేయమైయుమ్. అవరుడైయగుణచేష్టితజ్జలైపద్రొనిన తిరునామం
 వేన్జా, దేశస్పర్శియానతిరునామమేయమైయుం (కటువిలేతిరువిలాతీర్)

మూ. — కాలతైక్కక్కిరీన్టీరే || ౧౧. నమనుముత్రికలను మ్పేళ

వ్యా. — సుకరమాయిలుకక నీళ్ళనాదరికిర అదుగర్భత్తిలుంభగవతక
టాకుమిల్లామైయితే “జాయమానంహిపురుషంయంపశ్యేన్మధుసూదనః”
యెన్నిటపడియే గర్భవాససమయత్తిల్ దయనీయతైయైక్కణ్ణు కుళిర
నొక్కవతొరునోక్కణ్ణు, అదివనుక్కభగవత్పావణ్యమాకిటసమ్పత్తు
క్కడి; అదువుంపెరాతవర్కళాకాదే నీళ్ళలెన్నిటార్. “కరువరజ్జత్తుల్
కిరడన్దుకైతొమ్మితేకణ్ణేనెన్దుం, కరుకోట్టియుల్ కిడన్దు కైతొమ్మితే
కణ్ణేనెన్దుజ్జొల్లక్కడవదితే (కాలతైక్కక్కిరీన్టీరే) “విచిత్రాదేహ
సమ్పత్తిరీశ్వరాయనివేదితుం” ఎన్నిటభగవత్సమాశ్రయణత్తుక్క కణ్ణకాల
తైవ్యర్థమేపోక్కుకిటికోలే. కాలకృతపరిణామమిగ్గాదదేశత్తినిన్దు మిగ్గే
వన్దుకిడక్కనీళ్ళల్ వ్యర్థమేపోక్కువదే. నిత్యసూరికల్ నిత్యానుభవమ్పణ్ణ
నిరకాత్తైవిట్టుజ్జళుడైయ వవసరమ్బార్ తుక్కిడక్కనీళ్ళల్ కాలతైవ్యర్థమే
పోక్కువదే; నిత్యసూరికశనుభవ ముజ్జళుక్కువేణుమెన్దు అదుసాత్తికై
కాక విజ్జేశిరమంశెయ్వికైక్కువన్దు కిడక్కనీళ్ళ శన్యపరరాయ్ తిటికి
టికోలేనియెన్నిటార్.

పన్నిరణ్ణామ్మాట్టు. — అ|| (నమనుం) “వాయాలేతిరునామ తై
చ్చొల్లచ్చొన్నీర్; ఎక్కల్ పాపత్తాలే బహుజల్పమ్పణ్ణత్తుమరాకానిన్దుం; తి
రునామజ్జొల్లశక్తరాకిటిలోం” ఎన్న. “ఆకిల్ శ్రవణమాత్రత్తిలేతిరు
నామముత్తారకమెన్దు” ముద్గలోపాఖ్యాన ముఖత్తాలేశొల్లి యిప్పడిపట్ట
ప్రభావతైయుడైయ వనూర్కోయిలెన్దు జ్జీవిక్కలాయరుక్క దుఃఖభా
గికళావదే! ఎన్దు ఇవర్కళనర్థతైప్పొలుక్క మాట్టుకిటిలేనెన్నిటార్ ||

వ్యా. — (నమనుంముత్రికలను మ్పేళ) పణ్ణముద్గలనెన్బా నొరు
వక పాపప్రచురనాయ్ వత్తిక్కిటనాళితే ధేనువై దానంపణ్ణుకిటసమ
యత్తిలే “కృష్ణాయ” ఎన్దుకొడుత్తాక; పిన్సవనుడైయ మరణదైయిలే
యమభటర్ వన్దు నెటుక్కియమన్సక్కలిలేకొణ్ణు శెల్ల యమన్దా నివనై
యెదిర్ కొణ్ణు సమ్భావిక్క, “ఉన్దుడైయభటరెన్నె నెటుక్కికొణ్ణువర
నీసమ్భావీయానిన్దాయ్; ఇతుక్కు హేతువెన్నెన్న” “ఉకప్రభావమవర్

మూ. — నరకిల్ నిన్జార్ కల్ కేట్ కర్ । నరక మేళువరర్

మాకుం నామజ్జళుడైయనమ్మి ।

వ్యా. — కళుమరిన్దిలర్, నీయుమరిన్దిలై; ఒరుకార్ తిరునామ తైచోవ్ న్నాయ్ కా" శెన్బు అత్తై ప్రసజ్గికర్, ఇన్దనే ప్రసక్తాను ప్రస్తక్తమాక పిత్తై నరకానుభవంపన్ణుకిఱవర్ కల్ కేట్ కర్ వనన్తరమవ్విడదా నే ప్రాప్యభూమియామ్ తైన్బు చ్చొల్లిపోరువ దొరుకడైయన్బు, అత్తై ఇన్దేశొల్లుకిఱతు. (నమనుంముద్రీకలను మేళ) ముద్దలభగవాన్ "సతార్ రత్తుకు హేతువెన్నెన్బు" శొల్ల, "మున్నేతిరునామజ్జొన్నాయ్ కాశెన్బు" ఇవ్వళ వాయ్ తు పిఱన్దతు. యమాన్దనక్కుప్పావనమాక తిరునామజ్జొన్నానల్లన్, ముద్దలజ్జేత్ కర్ వవనుపదేశిత్తానల్లన్, నారకికత్తైతజై చ్చెలికర్ నలిన్బు ఇవైత్తు కినిపోకర్ డియెన్నెన్బు శొన్నానల్లన్. "తిరునామజ్జొన్నానొలువన్ నరకమ్మకార్" నెన్బుతన్బదత్తుకు హానివటుకిఱదోవెన్బు శొన్నానిత్తనై. "కిన్త్వయానార్చితోదేవః కేశవః క్లేశనాశనః" ఎన్దవర్ కత్తై గర్హిత్తుచ్చొన్నానల్లన్. (నరకిల్ నిన్జార్ కల్ కేట్ కర్) పాపమ్బన్ణుకిఱసమయత్తిలే యనుతపిత్తుమిన్బుప్రాయశ్చిత్తమ్బన్ణుం సమయత్తిలే కేట్టార్ కళుమల్లర్, పాపత్తినుడైయ ఫలానుభవమ్బన్ణుకిఱవళవిలే యాయ్ తు కేట్టదు; అపోదుతానుంసమిత్పాణికళాయ్ కేట్టవర్ కళుమల్లర్. ప్రాసజ్గికమాక తిరునామజ్జొవిప్పట్టవత్తనై. పాపమ్బన్ణుకిఱ వళవిలే ప్రాసజ్గికమాకవుమొరుత్తర్ తిరునామజ్జొన్నారిలైయో; అపోదుకేళా తొళివానెన్నెన్న; అపోదువిషయప్రావణ్యత్తాల్ వన్ద శెరుకార్ లే చెవిప్పడాదు, ఇపోదు దుఃఖానుభవమ్బన్ణుకిఱవళవాయ్, "ఆరోఒరునల్ వాల్లెచ్చొల్లువా" రెన్బుం దశైయాకైయా లే శెవిప్పడుమ్. (నరక మేళువరర్ మాకుం) అన్దనరకదా నేభోగభూమియోడొత్తదు; మాటినినైప్పిడుమత్త నైయితే వేణ్ణువదు. "విభీషణవిధేయంహిలజై శ్వర్యమిదంకృతం" ఎన్దిఱపడియే "రావణసమ్బన్దత్తాలేదుప్పక్రీతికళుకు స్థానమానలజై యై సాత్వికరుగ్ధాన మాకికొడుత్తాపోలే. "ఇప్పడినరకదా నే స్వర్గమామ్బడిపణ్ణుకిఱదునామియో" వెన్బిల్ (నామజ్జళే) తిరునామప్రభావత్తాలే వన్దదాయ్ తు (నామజ్జళుడైయనమ్మి) ఇత్తిరునామజ్జళైయడైయ

శవలైయుళ్ పడుక్కిన్దారై న్నిదనుక్కే-శవర్ శ్శివే|| ౧౨.

వ్యా. — నాకై యా లేపు స్థల నాయరుక్తుమవన్. ఎల్లన నై కళు ననై
వృత్తి ప్పెట వేణ్ణున్బడియరుక్తుమవనుక్తు మే త్తరుణ్ణున్బడియరుక్తు మే త్తరు
యామత్తు త్తిరు నామమిరుప్పదు “దేవో నామ సహస్రవాన్” “పేరా
యిరజొగ్గొదోర్ పీడుడైయ” నెన్ఱుజ్జొల్లకగ్గ డవదితే “నారణక తన్మ
నై నరకంపుకాళీ” “నారాయణశబ్దమాత్రం” (అవనదూరరజ్జ మెన్ఱాదు)
ఇప్పడిపూర్ణ నానవన్ నిత్యవాసమ్మణ్ణుందేశం కోయిలెన్ఱు మివ్వళవు
కిడి రివనుక్కు నేర్తి. నేర్తియల్పమాయ్ ఫలజ్గన త్తిటుకగ్గ చెప్పదేయం
ఇత్తై చ్చొల్లవొట్టాదపాపత్తి జ్గనమిరున్దపడియెన్. ఇప్పడితిరు నామ జ్జొ
ల్లువారటుకిటుకగ్గలాకా దెన్బారుమవర్ కలైనాట్టినిన్ఱుం పోకత్తురత్తువా
రుం, తిరు నామజ్జొన్ఱుం వేహేతువాక హింసిప్పారుమాయితే? సంసా
రమిరుప్పదు. ఒరువనుడైయ వన్తిమసమయత్తిలే తిరుమన్త్రితైయుపదే
శిత్తు “ఇత్తై చ్చొల్లా” యెన్నా “అమాకిల్ చ్చొల్లిప్పార్ కిగ్గితే నెన్ఱిత్తై
యే యనేకమురు చ్చొల్లి యదు తనై చ్చొల్లాదేచెర్తిప్పోనాన్. ఇరణ్ణుమ
తురమై త్తిటుకగ్గ చెప్పయదేయజ్జొల్లవొట్టు త్తిలైయితేపాపఫలం (అయర్
తువీళ్ళన్ద) వకుత్తవన్తిరు నామత్తై విన్ఱురిత్తువిషయప్రవణరాయ్ కొగ్గ
ణ్ణుతలైకిళ్ళ దాకవిక్కున్దు. “మఱదేను నై మున్న మెన్ఱుం” “యన్మహా
ర్తంతుణంవాపి” ఎన్ఱుజ్జొల్లకగ్గ డవదితే (అళియమాన్దర్) తిరు నామజ్జొ
ల్లుకైకుగ్గ యోగ్యమాననాకుగ్గ ప్పడైత్తవర్ అన్దమనుష్యర్, “తాము
ళరే” ఎన్ఱిటపాట్టైయుం, “నావాయిలుణ్డే” ఎన్ఱిటపాట్టైయజ్జొల్లిక్కొల్
వదు. (కవలైయుల్ పడుకిన్ఱై రెన్ఱు) దుఃఖత్తైయకప్పడువదేఎన్ఱు (అదనుకేగ్
కవర్ కిన్ఱేనే) అదనుకేగ్ క్లేశప్పడానిన్ఱే నెన్ఱిటార్. సుఖరూపరాయ్ తిరు
నామస్పర్శతా లే యానన్దనిర్భరరాయరుకైకుగ్గ యోగ్యరానవర్ కళే
దుఃఖభాగికళావలే యెన్ఱితే? యివర్ క్లేశప్పడుకిటదు. అవధారణత్తా లే
ఇనకుగ్గ క్కైతల్, ఇనకుగ్గ మ్మిరరుగ్గ జ్జైదల్ చెప్పయ్ వొణ్ణాదపడి సం
సారికళే దుఃఖ మెనకాగ్గిరిప్పకిటదిలై యెన్ఱిటార్. (కవలై) తున్ఱుమ్.

మూ.—ఎటియునీర్ వెటికొళ్ళే వేలై మానిలత్తుయిర్ కళెల్లాం ।

వెటికొళ్ళే పూన్దుళపమాలై విణ్ణవర్ కోనైయేమీర్ ।

పదిమూట్రామ్మూట్టు.—అ॥ (ఎటియునీర్) సంసారికలైనోక్కిహి తజ్జొల్లుకై త్తానవర్ కళుక్క సహ్యమానవాటే ఇవర్ కళ్ళే దుష్ప్రకృతిక లెన్దు పారాదేమర్తతియై ప్పార్తుస్వగతమాక వివర్ కళ్ళే స్వరూపం భగ వదధీనమా యిరుమగ్గప్పడియై యటిన్దిలర్ కళేయాకిలు మోరుపాధి యాలన్దియేవాయాలే తిరువరణ్ణ మెన్బార్ కళాకిల్ సంసారంకామ్మెల్లూ ద్దుప్పొమాకాదేయెన్దితార్ ॥

వ్యా.—(ఎటియునీరి త్యాది) ఎటియానిన్దుల్లనీజైయుడైత్తాయ్ అసాధారణమాన గన్ధత్తైయుడైత్తాన కడల్ చూట్రప్పట్ట మహాపృథివియి లుళ్లచేతనవర్గమడక్కులుమ్. (ఎటియునీరెన్దు) త్రిపాద్విభూతియిలే యస భూచితమాకవిరుక్తైళ్ళు యోగ్యరానచేతనర్ “వెళ్లత్తిడప్పట్టనటియినమ్మోబ్బి తే” ఎన్దిటపడియే తుమభితమాననీర్ వెళ్లత్తుక్కుళ్ళేయిలుక్కి అసజ్జోచం తోమీత్తుకై కార్క (వెటికొళ్ళే వేలై) యెన్దును- శాత్తినత్తిరుత్తుడాయ్ కా పరిమళత్తైయనుభవికైక్కుక్కు యోగ్యరానచేతనర్ సముద్రత్తినుడైయ దుర్గన్ధత్తుక్కిలకార్కయిరుక్కి అవనర్ధన్తోమీత్తుకై కార్క. (మానిలం) పళ్ళా శతోక్కిటివిస్తీజైయానపృథివి. (ఉయిర్ కళ్ళే) దేహసమ్మన్ధమశీగ్రాల్ శ్రీకా స్తుభమ్మోలే ఈశ్వరనుక్కుక్కు ప్రియవిషయమానవస్తుకిడిరెన్దై. (ఎల్లామ్) స్వాతన్త్ర్యత్తైముడియ నడత్తక్కడవదాన దేవవర్గత్తోడు అవర్ కళుక్కుక్కు డిమక్కుక్కులాన మనుష్యవర్గత్తోడువాళియట సకలచేతనరుం, (వెటి కొళ్ళే పూన్దుళపమాలై విణ్ణవర్ కోనైయేమీర్) పరిమళత్తైయుం, శెవ్వియై యుముడైత్తాన తిరుత్తుడాయ్మాలైయాలే యలజ్కృతనాయిరుక్కుక్కు మిరుప్పక్కుక్కుతోమీత్తు నిత్యసూరికళేమీత్తుమాప్పోలే యివర్ కళైయుమేమీర్ వాయ్త్తుకణ్ణతు. “విచిత్రాదేహసమ్మత్తి” యితే. “సృష్టస్త్వంవనవా సాయ” వెన్దిలైయ పెరుమాలైప్పోలే సంసారికలైయుం ముతలిలేసృష్టి త్తు తన్నైయనుభవికైక్కుక్కు వాయ్త్తు. ఇతుజ్ఞానప్రధానర్ పెలు మ్మేతాయిరున్దుతు; అత్తనైయటివిల్లాత తుద్రసంసారికళుక్కుక్కు క్కిట్టుమో

మూ. — అటివిలామనిశరెల్లా మరణమెన్మణ్ణిప్పరాకిల్.

పొటియిల్ వాళ్న్ నరకమెల్లాం పుల్లెత్త్రం తొళ్ళి

యునున్జే|| ౧౩. వణ్ణినమురలుళ్ళోతై

వ్యా. — వెన్మంశజైక్రయిలే మేటిచ్చొల్లుకిటతు. (అటివిలామనిశరెల్లా మరణమెన్మణ్ణిప్పరాకిల్) మనుష్యజన్మతిలే పిజన్దునైత్తు అటివణ్ణిక్కే యిఱున్దార్ కళాకిలుం తిరువరణ్ణప్రావణ్యం వేణ్డా, ఉక్తిమాత్రమేయమై యుం. (అకిలె) న్మతు, పాపప్రచుర ర్కతుతానుం సిద్ధియాతెన్జై. (పొటియిల్ వాళ్న్ నరకం) ఇన్దియన్మణ్ణుక్కు కుడిమాకకళావోనర్తికిఱ జలీలావిభూతి, ఎల్లావవన్జైయిలుం తప్పాతపడి తన్మక్కలిలేయకప్పడుత్తి కొల్లువతాకైయాలే (పొటి) యన్దిన్దియన్మణ్ణుక్కు చొల్లుకిటతు (నరక) మెన్మ అవివేకికళుక్కు నరకం. యమకతన్మణ్; అటివున్జై యారు నరకం. సంసారం. “నన్నుమజ్జువకనరకంనానడైత” తన్మక్కడవతిటే. (ఎల్లామ్మ లెల్లున్దొక్కియునున్నే) లీలావిభూతికట్టడన్మ తరిశావోప్పొమిత్తనైయిటే.

పతి నాలామ్పాట్టు. — అ|| (వణ్ణినం) పిఱర్ ముకంపార్ త్తు చొన్ది యుం, తమ్మిలేశొల్లియుం ఇప్పడి హితన్మొన్నవిడత్తిలుం అవర్ కళే విముఖరాకైయాలే యవర్ కళైవెఱుత్తు అవర్ కళోన్జై సహవాసత్తాల్ వన్మణ్ణేశన్దిర కర్పారనికర తైవాయిలిడువారైప్పోలే కోయిలై యనుభవిత్తు ఇప్పడి తన్మణ్ణుక్కు చొల్ల ప్రాప్తమాయిఱుక్క విత్తైయనాదరిప్పదే! యెన్మవర్ కళై యుపేటావచన తైప్పణ్ణి యివర్ పరోపదేశాన్నివృత్తరాకి తార్. ఇరుతాన్ స్వానుభవమాయిఱుక్క పరోపదేశమాయ్ తలైకట్టు కిటతు. సత్తుక్కశనుభవన్మణ్ణాన మ్పిరరుక్క తర్తవ్యమాకక్కడవతిటే.

వ్యా. — (వణ్ణినమురలుళ్ళోతై) కిణ్ణిక త్తిలిత్తివార్ తిరళ్ తిరళాక విత్తియుమాపోలే మధువెల్లత్తిలే వణ్ణుకళే తిరళ్ తిరళాక వాయ్త్తు యిత్తి వతు. కట్టుతేకట్టలైయాక మధుపాన తైప్పణ్ణిపుక్క ద్రవ్యమిరున్దిడత్తిలిరు క్కవొట్టామైయాలుం, తకవాయ్ విడమాట్టామైయాలుం అళత్తైవైయ్యా నిర్దు మాయ్త్తు. ముక్తర్ తిరళ్ తిరళాక భగవదనుభవన్మణ్ణి పోళ్ళుపీడాక సామగానన్మణ్ణి క్కళిళ్ళుమాపోలే యివ్వూరిల్ తిర్యక్కుక్కుళుక్కుళిత్తువర్తిక్కు

మూ. — మయిలినమాలుజ్జోచ్చై. కొణ్డల్ మీదణవుజ్జోచ్చై
 లైకుగయిలినజూగవుజ్జోచ్చై. అణ్డర్ కోన
 మరుజ్జోచ్చై యణితిరువరక్కమెన్నా. మిణ్డర్

వ్యా. — మేన్దై. (మయిలినమాలుజ్జోచ్చై) వణ్ణుకళుడైయ ధ్వనియైచ్చే
 ట్టుశోలైయిన్ పశుమైయైక్కణ్ణు వర్షకాలత్తిన్ మేఘుక్కుళాకనినైత్తు ఇన
 మినమాక మయిల్ కళానవై ససమ్మమనృత్తమ్మణ్ణానిరుగమ్. ఆలు
 దల్ - ఆడువలుం, కళిత్తలుం (కొణ్డల్ మీదణవుజ్జోచ్చై) ఇవై త్తినుడైయ
 ఆలిప్పైయు జ్జోచ్చైప్పచు మైయైయుక్కుణ్ణు మేఘుక్కుళానవై సముద్రమాక
 నినైత్తుక్కుణ్ణు పడియానిరుగమ్ ; అన్బిక్కే - మేఘపద త్తళవుజ్జాల్ల త్తిరు
 జ్జోచ్చై తా నొణ్ణియిరున్దపడియై చ్చొల్లిత్తాకవుమామ్. ఇవ్వూరిల్ పొ
 ట్టిల్ కళుం “మయిల్ మికుపొట్టి” లాయిటుక్కిఱపడి. తిరుమలైయిల్
 పొట్టిలిరుట్ చ్చియా లేపుక్కవిడముమ్మరప్పట్టవిడముం తెరియాతు; ఇవ్వూ
 రిల్ పొట్టిల్ వస్తువై వస్తవ్వున్దరమాక భ్రమిప్పికుగమ్. (కుయిలినజ్జూ
 వుజ్జోచ్చై) కీత్తొచ్చొన్న వివైత్తిక్ వ్యాపారమిన్బిక్కే కుయిలినక్కుళాన
 వైయిటున్దవిడత్తిలేయిటున్దు తాన్దామిటున్దప్రదేశత్తిల్ కుళిత్తియా లే అ
 మ్మోన్యవఃఖాయానిన్దన (అణ్డర్ కోనమరుజ్జోచ్చై) వణ్ణు, మయిల్, కు
 యిల్, కొణ్డల్, ఇవైయోపాది యివనుజ్జోచ్చై పరప్పైయుం, భోగ్య
 తైయైయుజ్జు విడమాట్టాదే కిడక్కిఱవనాయ్తు; రక్కుళూతరానసం
 సారికళుకుగ ప్రాప్యమాన వోపాదిరక్షకనానవీశ్వరనుకుగం ప్రాప్య
 మాయ్ కాగణం దేశమిరుప్పతు. (అణ్డర్ కోణ్) అణ్డాన్దర్వర్తికళాన
 వర్కలై నిర్వహికైక్కాక కవెన్ఱుతల్, “అయర్ వరుమమరర్ కళదిపతి”
 యెన్ఱుతల్, పరవ్యూహ విభవస్థలక్కుళైవిన్దరిత్తు నిత్యవాసమ్మణ్ణికిఱ దేశ
 మెన్ఱుతల్. (శోలైయణితిరువరక్కమ్) చోలైయై యాభరణమాకవుడై
 త్తాన కోయిలెన్ఱుతల్, సంసారత్తు కాభరణమాన కోయిలెన్ఱుతల్
 (తిరువరక్కమెన్నామిణ్డర్) అవక్ తక్కుళుక్కాకవన్దు కణ్ వళరానిరగ
 అవనిరున్దదేశత్తై వాయాలేశొల్లమాట్టాదమూర్ధర్. మూర్ధరాకిఱవర్
 కళ్ - విక్రుక్కాడటియాదవర్కళ్; అతాకిఱతు - నరకవాసం, గర్భ

మూ. — పామ్న్దుణ్ణుజ్జోఁద్రై విలకిర నాయ్ కిర డు
మిసీరే॥ ౧౪. మెయ్యరే మెయ్యనాకుం

వ్యా. — వాసం, ముదలానవై పిడరియై పిడిత్తుక్కుణ్ణునిర్ క్క కేవలం దేహ
పోషణపర రాయరుకు మవర్ కల్. (పామ్న్దుణ్ణుజ్జోఁత్తై విలకిర) తిరువ
రణ్ణ మెన్నమాట్టా దేమూర్థ రాయిలుప్పార్ జీవికిర అతువళియల్లావళియే
అపహరిత్తు జీవికిరార్ కళి త్తనై. అ త్తై (విలకిర నాయ్ కిర డుజ్జోల్)
తణ్ణలైయుద్యేశిత్తువన్దు కణ్ వళర్ న్దులుళుకెఱ వుపకార త్తైయటియాద కృత
ఘ్నర్ జీవికిర అ జీవన త్తైవిలకిర యెరునాళోరు పిడిశోరిట్టవణ వాశలై
ప్పరిట్టికిర డకుం కృతజ్ఞ మాననాయ్ కిర డుజ్జోల్. ఇతుతా “యోఽ
సాధుభ్యోర్థమాదాయ సాధుభ్యస్సంప్రయచ్ఛతి | సకృత్వాస్త వమాత్మానం
సంతారయతి తావుభా” ఎన్దు నిర్వాహకరై కుర టిత్తితే! శొల్లుకిఱతు.

పదినజ్జామ్బట్టు. — అ॥ (మెయ్యరే యిత్యాది) ముతల్ మూ
న్దుపాట్టాలే స్వలాభ త్తైప్పేళి యనన్తర మ్మతిమోరుపాట్టాలే పరోపదేశ
మ్బణ్ణి యతుతనై సంసారికల్ స్వీకరియ్యామెయాలే యవర్ కల్
పకల్ నిన్దు జాల్ వాణ్ణినారాయ్ నిన్దుతుక్కిళ్. ఇవర్ కళిలే యన్యత
మనాయిలున్దుళ్ళ తమ్మై పరోపదేశమ్బణ్ణి వల్లరామ్బడి స్వవిషయత్తిల్
సంశయనివృత్తిముతలాక పరమాభక్తిపర్యన్తమాక పెరియపెరుమాళ్
తమకు నిర్దేతుకమాకప్పణ్ణిన మహిమకార త్తై మేల్ పత్తుపాట్టాలే
యలుళిచ్చెయ్ కిటార్. ఇతితే! కృతజ్ఞరుడైయ స్వభావమిటుకిర అపడి.
“ఎన్నైత్తీమనజ్గెడుత్తాయనకెజ్జై కే” ఎన్నానిర్పర్ కళితే. ఇప్పటి
లద్యేషమ్మి అన్దవళవిలే తాన్దమ్బడికలై యెల్లజాట్టికుర డుకు మెన్దు,
తానారువనుళ నెన్దుటిన్దవళవిలే సంశయనివృత్తియై ప్పణ్ణివైకుర మెన్దు
మివ్వర్థతై యినకుర మద్యేషమ్మి అన్దవళవిలే కాట్టిత్తర వనుభవికరప్ప
ద్రొని నెన్దిటార్.

వ్యా. — (మెయ్యరే మెయ్యనాకుమ్) ఇట్లు మెయ్యెన్దుచ్చొ
ల్లుకిఱతు పామ్తవిర్ న్దమాత్రమాన వద్యేష త్తైయాయ్ తు. ఇవన్బకరలు
ళ్లతు అద్యేషమాత్రమేయానా లవన్బకరలిరుళ్ళుమ్బడి యెన్దనేయెన్దిల్,

మూ. — విదియిలావై నై పోప్పల | పొయ్యిరే పొయ్యినాకుం

వ్యా. — (మెయ్యినాకుమ్) మెయ్యానపటిమాశ్రిమముడై యార్ తిరి
తిలిలుక్కుక్కుడవపడికలై యివన్బక్కులిలేయాయరుక్కుం. అతాకిటతు-తన్బడి
కలైయడజ్జయివనుక్కుక్కుట్టిక్కుడుక్కుం. ఇరణ్ణిడ త్తిలుంశబ్దమెశ్రితిలుకక పిత
ర్థమాకిటపడి యెళ్ళనేయెన్బిల్, గుణప్రకరణమాకై యాలుం, సమస్తకల్యా
ణగుణాత్మకనుక్కు ఇతోరేశ్రిమాక చ్చొల్లవొణ్ణై మెయాలుం, ఇమ్మాత్ర మే
పత్తాశాక రక్షికైకకడియాన స్వాభావికసమ్బంధ ముణ్ణైకై యాలుం,
అవాప్తసమస్తకామనాకై యాలు మిదుకుమేల్ వేణ్ణైతపడి నిరపేక్షక
నాకై యాలుం, ఇతుతా సంసారికళిలే శిలర్కు సమ్భావితమాకై
యాలే ఈశ్వరనుకోరే శ్రిమమల్లా మెయాలుం, శబ్దత్తై నెటుక్కి యర్థ
జ్ఞొల్లుకిఱ్ఱోం. ఇన్నను క్కణ్ణిత్తివశ్రిమ మెయ్యరాయ్ ప్పటిమాలువార్
నిత్యసూరికళేయాకై యాలుం, అన్దమెయ్ సంసారికళ్ పక్కల్ సమ్భ
వీయా మెయాలుం, ఇని త్తా సంసారికళ్ పక్క లుళ్ళ తొవ్వాలే పేఱా
కవేణ్ణియరుకై యాలుం, “మిత్రభావేనసంప్రాప్త” మెన్దిట ధర్మిగ్రా
హకప్రమాణత్తోడు శేరుకై యాలుం, ఇతువే అర్థమాకవేణుమ్. ఇన్ద
వద్వేషత్తై సాధనమాకకవొణ్ణాదితే, చేతననాకై యాలే. ఇన్దరుచి స్వ
రూపాన్తర్గతమాకై యాలుం, అనుభవవేలైయిలే యుళ్ళ తొవ్వాకై యా
లుం, సాధనమాకమాట్టాతు. (పొయ్యిరే పొయ్యినాకుం) మెయ్యెన్బు
పేరిడలావ తొరుపొయ్యి వ్వాశ్రయ త్తిలిని యుణ్ణాకమాట్టాదెన్బు తోశ్రితి
నాల్ పినై కణ్ణిసీరోడేయామ్తు కాల్ వాఙ్మవతు. సర్వదప్తనై
నెశ్రితియిలే కొశ్రితిప్పార్తాల్ పళైయిలైయాకిల్ మృతనెన్బు మీళుమో
పాది “యివన్ పక్క లుజ్జీవనహేతువిలై” యెన్బిడుపాట్టోడే యాయ్తు
మీళువతు. (మెయ్యిరే మెయ్య) నెన్దిట వవధారణత్తాలే అద్వేషమా
త్రత్తైచ్చొల్లుకిటతు. (పొయ్యిరే) యెన్దిట వవధారణం మెయ్కు ప్రస
క్తమిల్లాతపొయ్యెచ్చొల్లుకిటతు. మెయ్యెన్బుశొల్లుకిటతు- సత్యత్తై. “సత్య
స్యసత్యం” ఎన్దిట విషయశ్రితిసత్తినవటివై. పొయ్యెన్బుశొల్లుకిటతు
భగవద్వ్యతిరక్తమాన పదార్థజ్జలై విషయాకరిత్తజ్ఞానత్తై. మెయ్యిరే

మూ.—పుట్ కొడి యుడై యకోమాన్ . ఉయ్యప్పో
ముణర్ వినార్ కట్ కొరువ నెన్ఱుణర్ న్దపిన్నై .

వ్యా.—మెయ్యనాయ్ పొయ్యరేపొయ్యనాయ్ పోన్దమై యెవ్విషయ
త్తిర్ క్కణ్డోమెన్ఱిల్ . (ఎన్నైప్పోల) నాన్ నెడునాళ్ తన్బక్కల్ వై
ముఖ్యబుణ్ణి పోన్దవిడ త్తిలేవన్నై కీట్టమాట్టా దేనిన్ఱాన్; అదేష్షమ్మిఱన్ద
వళవిలేమేల్ విఱ్ఱున్ద విషయీకరిన్ఱాన్. ఇవైయిరజ్జైయు మెన్బక్కలిలే
కణ్డేన్. (పితియిలావెన్నై) అవనుడై యశీలమిదువాయిఱుక్క వనాది
కాలం విషయాన్తరప్రవణనాయ్ భగవద్విముఖనాయ్ పోన్ద భాగ్యహీన
నెన్ఱు మున్బిత్తన్దవిత్తపుక్కు వెఱుక్కిఱాన్. “పఱులేపలపకలు” మెన్ఱు
పెరిన్ద పేరిన్దీర్కాట్టిల్ ఇత్తన్దవిత్తపు మేల్ పడుమ్బడియితే ! యెవ్విషయ
త్తిన్దైవైత్తార్ పడియిఱుప్పతు. “నిన్దితస్సవసేల్లోకే స్వాత్మా ప్యేనంవి
గర్హితే” ఎన్దక్కడవతితే. ఇప్పడిమెయ్యెన్ఱు పేరిడలావతొరు పొయ్యె
క్కణ్డవిషయీకరిక్కిఱ వన్దానాళిల్లాదానెరువనూ ! వెన్ఱిల్; (పుట్
కొడియుడై యకోమాన్) మెయ్యాన పరిమాన్దైయెడైయా రనేక
రుడైయపడికలై యెరువనే శెయ్యవల్లనామ్బడిశ మైన్దా రనేకరైయెడై
యానెఱువనాయ్త్తు. కొడియెన్ఱు “దాసస్సఖావాహన” మిత్త్యాదికళుక్కు
ముపలక్షణం “నివాసశయ్యేత్యాది” (కోమాన్) “అయర్ వరుమమరర్
కళతిపతి” యాకైయా లే మేనాణిప్పైయెడైయనా యిరుక్కుమవన్.
సమ్మన్నరాయరుక్కు మవర్ కలేయాకిలుం ధనలోభత్తా లే యెరుక్కాళు
విఱ్ఱున్దిడత్తేపోయ్ త్తేదానిర్పర్కళాయ్త్తు; తన్దాంవన్తువై విడమాట్టా
మైయా లే. (ఉయ్యప్పోముణర్ వినార్ కట్ కుక్కు) కీక్రప్పొయ్యిలే వ్యవ
సితరాయ్నిన్ఱ నిలైయిల్ నిన్ఱ జాగల్ వాణ్ణినా ముజ్జీవిక్కుమ్మికారమే
దోవెన్ఱుం వెళిచ్చిఱప్పడై యార్ కుక్కు. ఇత్తోళియముడియముడియప్పోము
ణర్ పుముణ్ణుపోలేకాణుం. “బుద్ధినాశాత్ప్రణశ్యతి” ఎన్దక్కడవతితే.
(ఉయ్యప్పోముణర్ వాకిఱతు) యాదృచ్చికమాకవిలైన్దతొరు సుకృతమడి
యాక “నామార్ నాన్నిన్ఱ నిలైయె” న్నెన్ఱుం, “మేల్ నమక్కుప్పోక్కిడి
యేదె” స్టమ్మిఱుక్కుముణర్ పుణ్ణు. (ఒరువ నెన్ఱుణర్ న్దపిన్నై) ఈశ్వరమెరు

మూ. — వియ్యప్పాడలుత్తుత్తోన్ఱు ప్పళకనూరరజ్జ
మన్జే॥ ౧౫. శూదనాయ్ కళాళే వనాకి

వ్యా. — వనుశ నెన్ఱు ప్పటివుపిఱన్దపిన్బు “కేవలదేహమేయన్ఱుల్లతు, దే
హతిరి క్తమా. యిరుప్పదోరాత్తావుణ్ణు, అవనుకుగ్ స్వామియా యిరుప్పా
నోరీశ్వరనుముణ్డై ” ప్పటివుడై యూర్ కుగ్. పళ్ళవింశక నాత్తావెన్ఱా
లిశై వాడుణ్ణు, పడ్వింశకనీశ్వర నెన్ఱా లిశై వారిలైయితే. (వియ్యప్పాడ
లుత్తుత్తోన్ఱుం) ఈశ్వరసద్భావత్తై యిశై యూదనాళితే యివనుకుగ్
సంశయముల్లతు. తానే ప్రాప్యమెన్ఱుమిడత్తిలుం, తానే విరోధిపోకుగ్
మెన్ఱుమిడత్తిలు ముణ్ణానసంశయజ్జలై యలుత్తుకొగ్ణు వన్ఱుత్తోన్ఱుం.
(తోన్ఱుం) ప్రకాశికుగ్ మ్. ఇవనుకుగ్ సంశయనివృత్తి పణ్ణువడెన్ఱా లే
యెన్నిల్. (అళకణ) “శిష్యస్తేహంశాధిమాంత్యాంప్రపన్న” మెన్ఱ
వన్ఱునను కుగ్ పదేశత్తాలే సంశయత్తైయలుత్తాణ్. అత్తనైయళవిల్లూ
దార్ కుగ్ అళకాలే సంశయత్తైయలుత్తుకొగ్ణు వన్ఱుత్తోన్ఱుం. “తిరు మే
నియడికళుకెగ్” న్ఱుమ్, “కణ్ణవాశీగ్రల్ తనదేయులకెననిన్ఱా” నెన్ఱుళ్ళొల్లు
కిఱపడియే కణ్ణపోలే సర్వాధికవన్ఱువెన్ఱు నిర్ణయిక్కలామ్బడియితే తిరు
వడివుతానిలుప్పతు. (ఊరరజ్జమన్జే) “ఇవ్వుళుకువారుదేశవిశేషత్తిలే
పోనాలన్ఱోవనుభవిక్కలావ” దెన్న; అతువేన్ఱా - సంసారత్తుకుగ్ లే
కోయిలిలే అనుభవిక్కలామెన్ఱితార్. పరమపదజ్గలవిరుకైగ్ నత్తంకో
యిలేన్నలామ్బడియాంత్తు కోయిలిల్ నిత్యసన్నిధియిలుప్పతు.

పతినాతామ్బాట్టు. — అ॥ (శూదనాయ్) ప్రాప్యముం ప్రాపక
ముద్దానే యెన్ఱుమిడత్తిల్ సంశయత్తై యలుత్తాపోలే తదనన్తర భావి
యానవాదరత్తై తన్బక్కలిలే విషయానుగుణమాక ప్పిఱకుగ్ వ్బడి పణ్ణి
నా నెన్ఱితార్.

వ్యా. — (శూదనాయ్ కళాళే వనాకి) తమ్ముడైయ పూర్వవృత్తమ
లుళిచ్చెయ్ కిఱార్. (శూదనాయ్ కళాళే వనాకి) శూదావదు-పశ్యతోహర
త్వం; కళవావదు-పరద్రవ్యత్తైయెన్నదెన్ఱిలుకైగ్, ప్రమాణవిషయమాన
వర్థత్తైయిలైయెన్ఱై. ఇనికాష్టాపహారవృణ్ణినవనుళ్ళుం రత్నాపహారవృణ్ణిన

మూ.—త్తూర్ త్తరోడిశైన్దకాలం । మాదరార్ క
యశ్రికణెన్దుం వలైయుట్ పట్టఱున్దు వేనై ।

వ్యా.—వనుకుగం, అపహారమొత్తిటుక్క ద్రవ్యవై షవ్యత్తాలే
దోషముం నెడువాశిపట్టిటుక్కుమ్. చణ్ణాలద్రవ్యత్తై యపహరిత్తారుగం
వశిష్టద్రవ్యత్తై యపహరిత్తారుగం ద్రవ్యమొన్ఱానాలుం స్వాన్దళుడైయ
వై షవ్యత్తాలే దోషముం నెడువాశిపట్టిటుక్కుమ్. ద్రవ్యం శ్రీకాస్తుభ
మ్మోలే ఈశ్వరనుకుగ స్పృహణియ్యమాన వాత్తద్రవ్యం; ఉడయవనుం
సర్వేశ్వరనాకైయా లే దోషత్తుక్క వధియిలై. ఆకకళవావదు-ఈశ్వరశే
షమాన వాత్తవస్తువై యెన్నదెన్ఱిరుక్కై. శూతావతు - పశ్యతోహర
త్వమ్. అదావదు-సద్వృత్తనాయరుప్పొనొరువన్ పరశేషమాయ్కోగ
ణ్ణాత్తస్వరూపముణ్ణు, శేషియానవీశ్వరనుముణ్ణు, ధర్మాధర్మజ్ఞులుముణ్ణె
న్ఱిటున్దానాకిల్ “అవైయెన్ఱొమ్మొయ్ కాణెన్ఱు” అవనై విప్రలమ్భిత్తు తన్బ
డియాకిగ్కోగ్లుకై. అక వాయిల్ నినై వితువానాల్ పిన్నై యితుక్కు
వర్ధకరా యిటుప్పొరోడేయితే సహవాసవృన్ఱువతు. (తూర్తరోడిశైన్ద
కాలమ్) ప్రాప్తనాన సర్వేశ్వరనైవిట్టు అప్రాప్తవిషయజ్ఞళి లతిప్రవణ
రోడే పొరున్దిప్పోన్దకాలమ్; ఇప్పడిప్పోన్దకాలత్తై స్మరిక్కెయ్యం కూడవ
సహ్యామా యిటుక్కిఱదాయ్ త్తివర్కు. ఇప్పడి యనర్థపృట్టుప్పోన్ద
కాలత్తుక్కు త్తొకైయిల్లెకిడిర్? ఆత్కావుక్కు నిలై నిన్ఱ స్వరూపం వైష్ణవ
సహవాసమాయిటుక్క వనర్థహేతువానస్వభావత్తై యుడయవర్ కళో
డే కాలత్తైప్పొక్కు వదే? భాగవతసహవాసం భగవద్విషయత్తోడేమూట్టి
విడుమోపాతి విపరీతరుడైయ సహవాసముం విషయప్రావణ్యత్తోడేమూ
ట్టివిడుమితే. (మాదరార్ కయశ్రికణెన్దుంవలై యుట్ పట్టఱున్దు వేనై) (స్త్రీ)
క్కులుడైయ కయల్ పోలేస్సిగ్గమా యిరున్దుళ్ల కణ్ణాకిఱవలై యిలేయకప్ప
ట్టు కాల వాక్యమాట్టాతవెన్నై. జాతిమాత్రమేవత్తాశాక మేల్ విట్టుమ
త్తోళియ జన్మవృత్తజ్ఞై యారాయవటియాన్. కణ్ణినుడైయ వాకర్వక
త్వమేయటియుసుత్తనై; అక వాయ్ మయిర్ కత్తియా యిటుక్క వివనై
యొళియ తజ్జళుక్కుచ్చెల్లామై తోశ్రిత్తుప్పడియాయ్ త్తుప్పొర్వతు.

మూ. — పోదరేయెన్టుశొల్లి పున్దియిరిపుకున్దు

తన్బా | లాదరమ్పెరుకవైత్త

వ్యా. — కణ్ణెన్టు పేరాయ వలై యినాగ ర్యమాయ్తు ఫలిప్పతు. యిళు తానుంఘణివలై యితే! కణ్ణుకుగ్గే మణియుముణ్ణితే. అత్తైప్పిరివలై యెన్దిటతు. పురమ్బుకాల్ వాఙ్గవొణ్ణాతపడి కణ్ణైక్కాట్టిత్తా జ్జిట్టా లే యకలనిరుగం; అతుకిట్టిన వన్టభినివేశత్తోడే భోగోపకరణజ్జులైక్కొగ్గెన్డై ధ్రిన్దవివన్ తనకుగ్గ సానీయజ్జొణ్ణు పురప్పడ వేణ్ణుమ్బడియాయ్ అలి యథితణ్ మై యిటుప్పతు. ఇవ నవివేకియాకైయాలే యకవాయరా రాయమాట్టాతే యల్లున్ది సొవుపదానిరుగమ్. (వలైయట్ పుట్టల్లున్దు వేనై) మీణ్ణుకాల్ వాఙ్గవొణ్ణాతు, అతుతన్ని లనుభావ్యమొన్డిన్దై, కిడన్దుణ్ణుకుగ్గమిత్తనై. విషయప్రావణ్యత్తాల్ సిద్ధిత్తదాయ్ త్తదు జ్జేశమా య్విట్టదు. ఇవొవిషయజ్గళితే యకప్పట్టు కాల్ వాఙ్గమాట్టాడే నోవుపడుకిఱపడియైక్కొణ్ణు పెరియపెరుమాళ్ “ఆఠ్ వీర్ నీ ర్నినై త్తిటుప్పదేన్, అలై పట్టిటుప్పదే” నెన్న, “ఇప్పడియెన్నై సొవుపడు త్తినకణ్ణై యొరుధార్కికన్ కొణ్ణువన్దు కాట్టుమాకిలామితే! యెన్టు కణ్ణుక్కియారై యకప్ప” నెన్న “కణ్ణిల్ వాళియటిన్దీ” రెన్టు తిరుత్తైత్తివిత్తివిట్టు తిరుముళు త్తైక్కాట్టినాన్. “ఉయిర్ కెల్లాన్దాయాయళిక్కిన్ద తణ్ణామరైక్కణ్ణై” కాట్టియలుళి “ఆఠ్ వీర్! నీరానై పుట్టకణ్ణుడై యారిజ్జే కాణుమిజ్జేపార్” రెన్న, ఇవై శిలకణ్ కళిరున్దపడియెన్నెన్టు తాం మున్ననుభవిత్త కణ్ కళిరిక్కాట్టిల్ విలక్షణముమాయ్ ప్రాప్తముమాయరుకైగ్గయాలే యివరుడైయనెన్జు విషయాన్తరజ్గళిల్ నిన్టుం మీన్డుతు. “రావః కమలపత్రాక్ష సుర్వసత్వమనోహరః | రూపదాక్షిణ్యసమ్పన్నః ప్రసూతోజనకాత్మజే” (పున్దియిల్ పుకున్దు) ఇవ్వళవిలే విలకుగ్గైక్కు పరికరమిల్లాతపడి నినైవుక్కు వాయ్ త్తలైయెప్పిరినాన్; పుకుమిడత్తిలివర్కు విలక్తామైయుణ్డాయరున్దతు వెన్డుతువేహేతువాక వివర్ తిరువుళ్లత్తే వన్దుపుకున్దా నెన్డుమామ్. పుకున్దు శెయ్తతెన్నెన్దిల్; (తన్బాలాదరమ్పెరుకవైత్త) అప్రాప్తవిషయత్తిలే పణ్ణిప్పొన్దవాదరం తన్బకగ్గలిలే యామ్బడియాక పుణ్ణినాన్.

మూ — వత్తుకనూరరణ్యమస్తే॥ ౧౬. విరుమ్బినిస్తే త్తమాట్టే

వ్యా.—పాత్తిలే పాయ్ కిఱనీతై పయిరిలే వెట్టివిట్టాప్పోలే ఆదర తై సప్రయోజనమాకిరనాన్. (పెరుక) అతనిల్ పెరియ వెన్న వావెన్ఱు మాప్పోలే యనుభావ్యనాన తన్ఱళ వేయన్ఱి కేర పెరుకుప్పడియాకవై త్త. ఇతుకరడియాక తన్దలైయిల్ వొన్ఱుజాణా మైయాతే ఇదొరు తన్ఱేర్ పన్దల్ వైత్తాన త్తనైకిడిరెన్ఱిఱార్. ఇప్పడియాదర తై కర తైపురళప్పన్ఱిన పరికరమేదెన్ఱిల్; (అత్తుకన్) “పేరమర్ కాదల్ కడల్ పుత్తైయవిలైవి త్త కారమర్ మేనినన్ఱన్ఱన్” ఎన్ఱకర డవతితే. భక్తివర్ధకమాన కర్తజ్ఞానస్థా నత్తిలే నిరికటతాయ్ త్తివరుగవడివత్తుకు. ఇవర్కు సంశయ తై య టుకుకైకు మాదర తై ప్పిఱప్పికుకైకుం సామగ్రి యొన్ఱేయన్ఱ తాయ్త్తు. (అత్తుకన్) అత్తుకైయే నిరూపకమాక వుడయవన్ (ఊరరణ్య మస్తే) ఇవర్ తిరువుళ్లత్తేపుకురుకై కర వసరప్రతీక్షనాయ్ నిన్ఱ వూర్ కోయిలెన్ఱిఱార్. పరమపద జరలవిటుకై యెన్ఱుమ్మడి నిత్యవాసమ్బన్ఱి కిఱదేశమ్. రుచిపిఱన్దపోతు పుకరనుభవికరలాం దేశమితే.

పతి నేత్తామ్మాట్టు.—అ॥ (విరుమ్బి) కీత్తాదర మ్పెరుకినపడి శొ న్లిత్తు; ఇదిలకవాయి లాదరంవిలైన్ఱుపురవాయ్ కట్టళియామలిరుకై యన్ఱి కేర చత్తురాదికరణన్ఱళు న్దన్నైకరణ్ఱు చేతనసమాధియా లే కళి కుగమ్మడి వణ్ణినా నెన్ఱిఱార్.

వ్యా.—(విరుమ్బినిస్తే త్తమాట్టే) మమోవాకా యకన్ఱల్ మూన్ఱినుడైయవుం పూర్వపుత్తతై యటుళిచ్చైకిఱార్. విషయంవిలక్షణమానాల్ అత్యాదరత్తోడే వ్యవసితనాయ్ నిన్ఱ స్తోత్రమ్బన్ఱి వేణుమితే. అదు శెయ్యమాట్టుకిఱిలేన్. “సోహంనచ సామర్థ్యవాన్” ఎన్ఱుమాప్పోలే. భగవద్విషయ తై ప్పేళవెన్ఱాల్ వాగ్వియత్తుకు శక్తియిలై; వ్యతిరిక్త విషయన్ఱలై ప్పేళవెన్ఱాలాదరమున్ఱాయ్ శక్తియున్ఱాయరుకుమ్. వాగ్వ్యవహార మ్పరమ్పేయానాలు శ్చాయకవ్యవహారన్ఱళిల్ నమ్బక్కుల్ పన్ఱువదే దేనుమున్ఱోవెన్ఱిల్; (వితియిలేన్) “విధిర్విధాన” మెన్ఱిఱపడియేకాయక వ్యాపార తై చ్చొల్లుకిఱతు, ఉన్నైయదేశిత్తు న్నకరలనుకూలమాక

మూ. — వెటియున్దణ్ పరవై మీతే । తనికిడన్దరళు

శెయ్యున్దామరైక్కణ్ణనెమ్మాన్ ।

వ్యా. — కోనైచ్చెన్ద్రీనన్దణ్ పరవై నారే” స్తుతశ్రయణవేలైయిలే శక్తి
యైయలుళిచ్చెయ్దార్, ఇహ్పదుభోగవేలైయాకైయాలే సాకుమార్వ
త్తైయనుసన్ధిక్కితారితే ! (వెటియున్దణ్ పరవై మీదే) తిత్తైకిళన్ద్రీయైయు
డైత్తాయ్, శ్రమహరమాయిరున్దల్ల సముద్రత్తిన్నేలే ఇనిదాకశాయన్ద
టుళుమాప్పోలే వన్దు కణ్ వళర్ న్దుటుళుకిటవనెన్దుదల్, (ఇనిత్తిరైమోద
త్తివలై వెటియున్దణ్ పరవై) తిత్తైత్తిన్ త్తాన్ మోదచ్చిరుత్తివలై తెటి
కున్దుడికుళున్దసముద్రత్తిన్నేలే వెన్దుదల్, ఇనిదాక - ప్రియమాకచ్చా
యన్దుటుళుమాప్పోలే వన్దు కణ్ వళర్ న్దురుళుకిటవనెన్దుదల్; అన్దిక్కేపర పాప
లున్దులసమృద్ధియాలు మితుత్తైయుం సముద్రమాక చ్చొన్దిత్తాకవుమామ్
(తనికిడన్దు) న్నినైవరిన్దుపటిమారువాత్తై యెరునాడాక వుడైయవన్దిడిర్
యిన్దేవన్దు తనియేకణ్ వళర్ న్దుటుళుకిటాన్. ఇప్పడికణ్ వళర్ న్దుటుళానిరగ్
వొరుకారియనున్ద్రీనన్దపరరామ్ త్తిరియానిన్నార్ కళితేసుఖమేసం సా
రికళే . “తనియేన్ వాత్తముదలే” ఎన్నానొరుతనియనైకిట్టుమో వెన్దుం న
వైయాలేయితే తనియేకణ్ వళర్ న్దుటుళుకిటతు. “అతున్దుడలాకచ్చెయ్కిట
కారియన్దానేదే” ణ్ణిల్; (అరళు శెయ్యుం) అరళు శెయ్కైయావతు, వన్ని
యనుటుక్కై; వన్నియమాకిటతు - అహమెన్దిరుక్కై; అత్తై యటుక్కైయాకి
టతు, “నమః” ఎన్ద ప్పన్ణిక్కుళ్లుకై. “నమయి త్యేవవాదినః” ఎన్దిటపడియే
నిత్యసూరికళుడైయయాత్రయే యిన్దుళ్ళొరుం యాతై గ్రియాన్దుడి ప
న్ణిక్కుళ్లుకై. వన్నియనుటుక్కైన్దు పరికరమేదెన్దిల్. (తామరైక్కణ్ణన్)
కైయ్యిర్ బ్రహ్మేన్ద్రమిరుక్కవెల్ల వొన్ణాతవిడమిలైయితే; అన్దుళ్ళొరై
వెన్న పరికరత్తైకొన్డాయ్ తిన్దుళ్ళొరైయుం వెన్నతు. “తామరైక్కణ్ణనై
విన్ణోర్ పరవున్దలైమకనై” వెన్దుక్కడవతితే. అవర్ కళుకు భోగోప
కరణమాన విత్తైకొన్డుకిడి రిన్దుళ్ళొరుడైయవిరోధియైప్పొకువతు. ఇన్ద
బ్రహ్మేన్ద్రు కుకప్పట్టారాన్దెన్దిల్; (ఎమ్మాన్) నాన్దొన్దిన్దెన్దె
యెన్దుతికుడుత్తే; సమూరికళుకు మివ్వరుకాన వెన్దెన్దోర్ ప్పత్త

మూ. — కనియరున్దనై యశెవ్వాయ్ కణ్ణనైక్కణ్ణకణ్ కళ్ళే ।

పనియరుమ్బుతిరుమాలో వెణ్ణాయ్ కేన్బావియే నే॥౧౮.

వ్యా. — కణ్ కళుక్కిని వెల్ల వొణ్ణాదనిలముణ్ణో. (కనియరున్దనై యశెవ్వాయ్) అక్కణ్ణాలే నిర్తనరానార్ శ్చ అనుభావ్యవిషయమిరుక్కి అపడి; కణ్ణపోతే నుకరలాడ్డనిపోలేయామత్తు తిరువధరత్తిల్ భోగ్యతైయిరుప్పతు. ఇరున్దెన్దతు అచ్చెవ్వియెన్దు మొక్కవేకరూపమా యిరుక్కి అపడి. “సదైకరూపరూపాయ” ఎన్దక్కడవతితే (కణ్ణనై) పెరియపెరుమాల్లై తిరువడిత్తోళుతా లవతారత్తిల్ పిర్ పట్టార్ కుక్కు ముతువుకై కాక కృష్ణావన్దు కణ్ వళర్ న్దరుళుకితా నెన్దు స్మరిక్కలామ్బడి యాయ్ త్తిరుప్పతు. అశోతైప్పిరాట్టి విల్లైవనజ్జన్డావల్ తీమ్మిలేకై వళరుమ్బడి వళర్త ముళుముళుప్పెన్గాన్దొన్దియిరుక్కుం పెరియపెరుమాల్లై క్కణ్ణాలెన్దుం, వసిష్టాదికళాలే సుశీక్షితరాయ్ వళర్ న్దు పడిన్ద వినయమెల్లాం తోన్దిమ్బడియాన చక్రవర్తిత్తిరుమకనై స్మరిక్కలామ్బడియిరుక్కుం నమ్మెరుమాల్లైకణ్ణా” లెన్దు ముళుళిచ్చెయ్ వర్ భట్టర్. (కణ్ణకణ్ కళ్ళే) అనాదికాల మిళిన్దవిళివుతీర కాణప్పెన్దికణ్ కళ్ళే. (పనియరుమ్బుతిరుమాలో) కణ్ణనుభవిక్క పెన్దిరి ప్రియత్తాలే యానన్దాశ్రుప్రవహీయా నిన్దు. అనుభవజనితహర్షమడియాక వన్దదాకైయాలే యతీతలమా య్ వటుత్తపయర్ ముల్లైక్కుమ్బడియిరుక్కుం మెన్దుపడి. విరహమడియాక వన్దదాకిలితే ఉన్దుమా యిరుప్పడు. “అన్దోదశీత నేత్రాంబుః” ఎన్దక్కడవదితే. (ఎన్దాయ్ కేన్బావియే నే) కణ్ణ నీరటువికళ్ళపోలే మత్తైక్కయాలే ఎన్దాయ్ కేనెన్దిటార్. పెరుదర్ క్కటియవిషయత్తై కణ్ణనుభవిక్క పెన్దిరిరుక్కు విడుక్కిడైచ్చువరున్దావదే ఎన్దాయ్ కేన్బావియే నెన్దిటార్. (ఆలో) వెన్దిఅడువిషాదాతిశయసూచకమ్. అత్తలైయిల్ వైలక్షణ్యత్తైయ శవుపడుత్తవొణ్ణాడు; అనుభవజనితహర్షత్తై యశవుపడుత్తపోకి అదిలై, ఇవిషయత్తై యనాదికాలమ్యాపత్తాలే అనుభవిక్క పెన్దిరిలేక; ఇన్దుకణ్ణిర్ మత్తైత్తనుభవిక్క పెన్దిరిలేక; ఎకకారియం; ఎన్దాయ్ కేన్బావియే నెన్దిటార్. కణ్ణనీరున్దిమా రాదపడి వెల్లనూయ్ చెల్లుకైయాలే ఇత్తై

మూ.—కుడత్తిశైముడియైవైత్తు కుగ్గణత్తిశైపాదన్సిట్టి.

వ్యా.—మాన్రియిరుక్కాల్ కుగ్గణదాయ్ విడశ్శోకిఱిడిన్దై.
కేగ్డుంవరల్ కేగ్డుమాయ్ తైన్దిఱార్. అన్దనన్దియేఇపోదిఱువున్దై
పావియేనెన్దిఱార్లర్. పాట్టుకేట్టు యీడువట్టు పావియేనెన్బారై
పావియేనెన్దిఱా రెన్దుజ్జొల్లువర్కల్ ॥

పత్తోన్బదామ్బట్టు.—అ॥ (కుడత్తిశై) చతురాద్యవయవన్దై
ప్రిఱకిఱిఱ వికృతియేయన్దియే తదాశ్రయియా యవయవియాన శరీరన్దై
ఉఱుకిరపడి కట్టఱ్ఱియానిన్దై తైన్దిఱార్.

వ్యా.—(కుడత్తిశైయిత్యాది) ఇవరైయఱికిఱి న పరికర
రుకిఱిఱపడి. భూమియైసృష్టిత్తతు పుణ్యపాప మిశ్రమాయుం
ప్రచురరాయు మిరున్దుళ్ళ మనుష్య తిర్యగ్నానరన్దై శాయుముళ్ళ ప
న్దై వర్తికైకాకాకవెన్దుం, ఆకాశ తైసృష్టిత్తతు పుణ్యయోనిక
దేవతైకల్ వర్తికైకాకాకవెన్దుం, నిన్దయిత్తిరుప్పర్. నడువిల్ దికు
ళుక్కొరువినియోగమిన్దై; ఇతు వ్యర్థసృష్టియో వెన్దిరుప్పర్. ఇపో
నన్దు, ఇతువుం సప్రయోజనమెన్దు మిడన్దైన్దార్. చేతనసృష్టి ముము
సిసృక్షైయానాపోలవుం, చేతనర్ వర్తికైకాకా లోకసృష్టియా
పోలవుం, దికుక క్కతైసృష్టిత్తతువుం చేతనకురు విజనకమాన
వ్యాపారార్థమాకకగ్గణ దాకాతేయెన్దిఱుకిఱి రార్. (కుడైత్తిశై
యైవైత్తు) మేలైదికుగ్గ సప్రయోజనమాన్బడి ఉభయవిభూతికుగ్గవ
చ్చాట్టిన తిరువభిషేక తైయైన్దైత్తాన తిరుముడియైవైత్తు. “ముడియ
నెన్దిఱపడియే శేషిన్దైయనుసన్దిన్దు అన్దికాక వామ్మన్బడియితే
ముడియైవైత్తు. (కుడైత్తిశై పాదన్సిట్టి) “మూవులకున్దొమ్మ తేన్దున్దై
యానె” నిఱపడియే సకలలోకన్దైకుంవామ్మకై కిఱి ఱ్ఱియున్దు తైయాన
వడిక తైకిఱిఱ్ఱదికుగ్గ వామ్మన్బడియాక నీట్టి (నీట్టి) యెన్దును ఎన్దుశ
వరనీట్టినతిరువడిక తైన్దిఱార్. దుర్యోధనస్థలమిన్దై నే వాన్దైన్దైపోనా లన్దై
రుప్పవామ్మచ్చొల్ల వేన్దైవిత్తే? . ఆశవన్దార్ తిరువడిన్దొమ్మ వెన్దున్దురుళినా
దుర్యోధనస్థానమెన్దు తిరుముడిపక్కత్తి లూరునాళు మెన్దున్దురుళి యి

మూ — వడతిశైపిన్బుకాట్టితైన్దిశైయిలశ్శెనోకికడల్ నెఱకూ డవు శేనై

వ్యా.—టియార్, తిరువాళలుకు కీళ్ళకు యెఱ్ఱున్దలుళియిరాద ప్రదేశమిత్తైయెఱ్ఱు భట్టరలుళిచ్చెయ్వర్. (వడతిశైపిన్బుకాట్టి) వడతికు ఆర్యభూమియాకైయాలే సంస్కృతమాత్రముశదాయ్ ఆత్మవార్ క శలుళిచ్చెయల్ నడైయాదాత దేశమాకైయాలే యద్దదికై తిరుత్తు మ్బొతుపిన్బుకైల్లాం వేణుమెఱ్ఱిరున్దార్. పూర్వార్వాజ్ఞాదధికాపరాజ్ఞకలహ మెఱ్ఱకూడవతితే (తెన్దిశైయిలశ్శెనోకి) ఇమకు మున్బుఁదైది క్కుకలైకటాక్షిత్తు అవ్వోదేశజ్జళిల్ వెలుమెఱ్ఱిరున్దైక్కాక. ఇతు తమ్ము డైయకుఁదైరున్దైక్కాక. అవైకృపాకార్యం. ఇతు తమ్ముడైయశెల్లామై యాలేయాయ్తు. “అన్బొడు తెన్దిశైనోకి ప్పల్లికొల్లు” మెన్దకూడవతితే. శ్రీవిభీషణాత్మవానుకు వన్నియమలుత్తు రాజ్యత్తెక్కొడుత్తు అవను డైయ సమృద్ధియైప్పార్తుక్కొణ్ణు కణ్ వళర్ న్దలుళుకిఱపడి యాయ్తు. మాతా ప్రజైకళుకు ములైకొడుత్తు అవైఁద్రుణ్ణి ముకమలర్తియైకాణ్ కైక్కాక పాఙ్గుడణ్ శాయమాప్పోలే. “శెల్ వవిభీషణర్కు వేరాక నల్లానై” ఎన్దకూడవతితే. విభీషణ్ పుకిఱుమాకిల్ నానుం పరికరముం విడైకొల్లు మిత్తనైయెఱ్ఱు మహారాజర్ శొల్ల, అన్దన్ద కన్నిన్దకల్ వాత్సల్యతాలే మున్దన్దకన్దై కొమ్బిలు జ్జుళమ్బిలు జ్జొల్లుంసురభియై ప్పోలే సపరికరరాన వుమ్మై విడవేణ్ణుమళవిలుం విభీషణనైవిడే నెన్దై రితే. అన్దమహారాజర్ తమకొరు నలివువరప్పకవళవిలే “త్వయి కిచ్చిత్సమాపన్నేకిజార్కర్యంసీతయామను” ఎన్దైరితే. (కడల్ నెరైకూ డవుల్) నిత్యసూరికళుకు నిత్యాకాంక్షితమాన వడినైయుడైయ పరదే వతైకిడి రొరుసంసారియైకు రిత్తు సాపేక్షక నాయ్కిడక్కిఱా. కడల్ పోలేకణ్ణార్ క్కు శ్రమహరమాయాయ్తువడివిరుప్పతు. వర్ణత్తుళ్ళప్పిలియా మిత్తనైపోకి అప్రాకృతవస్తువుక్కుకడలాప్పాకమాట్టాదెన్దై. (ఎన్దై) అవ్వ డివైక్కాట్టి ఎన్దై యెఱ్ఱుదికొణ్ణవణ్. ప్పల్లిజ్జిణుకణ్ వాఙ్గుకిఱలే; ప్రకృతివశ్యనాయ్ తాత్తుకొల్ల నిలమానవెన్దశవుంవరవన్నో వెళ్ళజ్జో త్తు. “సీశ నేన్ నిత్తైయెఱ్ఱుమిలే నెన్దణ్ పాశంవైత్తు పరజ్జుండర్ శోతే”

మూ. — యరవణైత్తుయిలుమాక. ణ్ణుడలెనకురుకు

మాలా వేజ్జాయ్ కే నులక త్తీరే॥ ౧౯.

వ్యా. — కైన్ద్రకర డవతి తే. (అటవణైత్తుయిలుమాకణ్ణు) విలక్షణమానరత్నతై విలక్షణమాన తకట్టిలేయ్మైత్తినాప్పోలే తిరువనన్దాళ్ వాన్దేలే శాయ్న్దపిన్బాయ్త్తు ఇవ్వు మహర్ణమాన్దై. (ఉడలెనకురుకుమాలా) తిరువనన్దాళ్ వాన్దేలే కణ్ వళర్ న్దటుళుకిఱపడియైకరణ్ణు చేతన మురుకుకైయ్మై కే జడమానశరీర మురుకాన్దిన్దమ. “భగవత్స్వరూపతిరోధానకరీ” ఎన్దిఱపడియే తిరోధాయకమాన శరీర జగట్టియైన్దిన్దమ. “దేహయోగాద్వాసోపి” ఎన్దిఱపడియే జ్ఞానసన్ధోచకరమాన శరీర మనుభవ జనితహర్షత్తి లక్ష్మికిఱతితే ! కూడపుక్క సంసారికల్ ఎన్దళు కు డలురుకకాణ్ గిటిలోమెన్న. (ఎనకురుకుమాలా) ఆలోవెన్దతు ఆన్దిన్దపురు క్కీలుకతైకళుడైన్దాల్ నోక్కుకిఱవర్ కల్ కైవిట్టుక్క డక్క నిన్ద కూప్పిడుమాప్పోలే కూప్పిడుకిఱార్. (ఎజ్జాయ్ కేనులక త్తీరే) పెరియ పెరుమా శక్తికైకరణ్ణువైత్తు కుటియత్తియూతే పురప్పడుకిఱ సంసారికలైపార్ త్తుజ్జలైప్పోలే ధరిత్తిలుకైక్కొరు విరకుళొల్లికోలే ఎన్దిఱార్. తమ్మాడు సజాతియ్యరాయిరు క్కీలు వాళ్ వార్ కలైక్కేళ్ క్కీల్, ఓత్తైయో డత్తోడొత్తుకలోడమా మిత్తనైయి తే (యెజ్జాయ్ కే) పెరుమా లే యెన్దవర్ తమ్మేక్కేళ్ క్కీల్ తమ్మేళి మైయటివితదా యత్తాలే యెదిర్ తలై యత్తిన్దదాకాదేయెన్దవర్ మేనాణిక్క కాణుమదాయ్త్తు ఫలమ్. ఇవిషయ తైకరణ్ణువైత్తు కుటియత్తియూదే యిరుక్కిఱ సంసారికలైపార్ త్తుజ్జళటుకువారాద పరిహారత్తిలే ఇనకురు మురుశీరాన్దైయిడవల్లికోలే యెన్దిఱార్.

ఇరువదామ్బట్టు. — అ॥ (పాయునీరరజ్గమ్) ఇవిషయత్తిల్ ప్రావణ్యతై త్తవిర్ న్ద త్తజ్జలైప్పోలే దేహయాత్రాపరరాయవర్తిక్క వేధరిక్కలామెన్న, కణ్ వళర్ న్దటుళుకిఱవత్తైకరణ్ణువైత్తు ఇస్సమ్మద్దియడజ్జ వెజ్జళదెన్దమ్బడియాన స్వరూపజ్ఞానముడైయ వెజ్జళుకు “అహంసుమ” ఎన్దిఱుక్కిఱ పుజ్జలైప్పోలేయకలవిరకుణ్డో వెన్దిఱార్ ॥

మూ. — పాయనీరరక్తస్థన్నుల్ పావ్బజైప్పలికొణ్ణి ।
 మాయనార్ తిరునన్తార్ వుం మరదకవురువు
 మ్మోళుం । తూయతా మరైక్కణ్ కళుం

వ్యా. — (పాయనీరరక్తమ్) అడై తిరిమిరి వేణ్ణాదపడినీలుళ్ళుప్పళ్ళమ
 డైనాళి*యానకోయిల్. ఇదుపలక్షణం. ఉపమానమాయుం ప్రసన్నమా
 యుముళ్ళ పదార్థజ్జళుళ్ళు పళ్ళమడైయాయితే కోయిలిరుప్పదు “రవణి
 య్యంప్రసన్నాంబుసత్తనుష్యమ నోయథా” నీరుకు సాత్వికర్ నిదర్శన
 మాయితే? యిరుప్పదు (తన్నుల్ పావ్బజై) అడనీరులు తా మెళ్ళప్పడు తప
 డుకైర యాయ్తు తిరువనన్దార్ వా. “వెల్లైవెళ్ళక్కిన్మేలారు పామ్మై
 మెరిణ్ణాయాకవిటిత్తై” స్థక్కడవదితే. (పళ్ళికొణ్ణిమాయనార్) కణ్ వ
 శర్ న్దరుళుమ్మోబ్బడైయళు కాశ్చర్యమాయాయ్ తిరుప్పతు. సమయాబో
 ధితశ్రీమాన్ సుఖసుప్తః” ఎన్ఱక్కడవదితే. నిర్ త్తలిరుత్తల్ శెయ్దారాకి
 లునుకలలాగ్గిడిర్ “పరార్ కోలన్దికళుక్కిడన్దాయెన్ఱుం, ఆనైయిల్ కిడన్ద
 కిడన్దైక్కణ్ణిడప్పెరిలిలేనెన్ఱు జ్జొల్లక్కడవదితే. ఆనైయిల్ కిడన్దైక్క
 ఆనైపోలేకిడన్దైక్క. (తిరునన్తార్ వుం) పిరాట్టియాలే విలక్షణమానమా
 ర్ వుం. పిరాట్టియుడైయ శెప్పజ్జుచ్చువడుకళుంకళిత్తమాలై కళుమాయ్
 కిడన్దమాయ్తు. పిరాట్టి “అకలకిల్లేనె” స్తుపిటియమాట్టాదవై లక్షణ్యత్తై
 యుడైయమార్ వెన్ఱవుమామ్. (మరదకవురువుం) కణ్ణార్ కణ్ కుళిరుప్పడి
 వెళ్ళత్తై తిరన్దవిట్టాప్పోలేయాయ్తు వడివిరుప్పదు (తోళుం) కీళ్ళిలవై
 పోలే ఇడుజ్జివప్పిలాదతోళుమ్. అవ్వెళ్ళత్తిలే య్ఱున్ఱుకిణ్ణార్ కురైప్ప
 మ్మోలే యిరుక్కిరితిరుత్తోళుం. (తూయతామరైక్కణ్ కళుం) పిరాట్టి
 యోడుహిరణ్యాదికళోడు వాళియటసుళిట నోళ్ళుకిట తిరుక్కణ్ కళుం.
 నోకుక్కు తూయ్ మైయావతు-నిర్దేతుకమాక కటాక్షిక్కై. “సుహృ
 దంసర్వభూతానా” మెన్ఱిటపడియే అనుకూలప్రతికూలవిభాగానర్హమా
 యాయ్తు సోహార్దమిరుప్పతు. “దేవానాం దానవానాం చ సామాన్యమ
 ధిదైవతం” ఎన్ఱిటపడియే సమ్మన్ఱ మొత్తాయ్ తిరుప్పదు. ఇప్పడియిరుక్క

మూ. — తువరితత్త పవళ వాయుం । ఆయశీర్ ముడియున్దేశు.

ముడియరోర్క కలలామే॥ ౨౦. పణివినాల్ మనమతొన్ది

వ్యా. — చ్చిలపదార్థజ్ఞుకుగ కటాక్షమనర్థ హేతువాకిటతు ప్రకృతిదోషత్తాలే. సర్వానుకూలమాన తేన్నలానదొరు పదార్థత్తిల్ వద్దాల్ శోషకమాకాన్తిన్దితే. మే న్నైకుళిరినానామివైత్తుక్కు త్తామరైపోలియా మిత్తనైప్పోకిగ్గి యక వాయిల్ త్తణ్ణళికుగ దృష్టాన్తమాకమాట్టాదే (తువరితత్త పవళ వాయుం) శివన్దతిరువధరత్తైయుం పవళ మ్పొలైయిరున్దు శ్శదన్తపజ్జియైయుముడైయవాయుం “అవాక్యనాదరః” విన్దిటగామ్మీర్య భూలైన్దుకిట్టినారై సాన్త్వనమ్బణ్ణుకిట తిరుప్పవళముం, మురుక్కిదత్త పాలవుం ప్రవాళంజాలవుముళ్ల తిరుప్పవళం. స్వాపరాధత్తై యనుసన్దిత్తుకిట్ట వజ్జినవర్ కళుడైయ వపరాధన్తుకుగ నర్ త్తరవుకొడుత్తు స్మితమ్బణ్ణున్దిరుప్ప వళముం (ఆయశీర్ ముడియుం) పణ్డేయామ్ శీర్ మైయైయుడైత్తానముడియుం, సిద్ధమామ్ విశ్వర్యసూచకమాన తిరువభిషేకముం, ఇత్తనైయాలుమాక వవయవశోబైచ్చొన్దిత్తు. (తేశు) ఇత్తాల్ సముదాయశోబైచ్చొన్దిత్తు. (అడియరోర్క కలలామే) ఇస్సమ్మన్దియై క్కణ్ణాల్ స్వరూపజ్ఞానముడైయా ర్క కలపోమో. ఇతుకుగ ప్పరమ్బాయ్ నానెన్నెదెన్దిరుప్పొర్కన్తోవకలలావతు. (ఆమే) యెన్దతు యెతిర్ కళుకుగ మొక్క వకలపోకాతెన్ద వేణ్ణున్బడియితే! యర్థత్తిన్దైయ్ ప్పాడిరుప్పతు. ఆయం పొన్నాన్ పొన్నా తేచీరియ ముడియన్దవుమాం. ఆయం-పొన్. ఆయమెన్నత్తై ఆయవెన్ద కడైకుత్తై త్తల్వాయ్ క్కిడక్కిటతు.

ఇరువత్తోరామ్బట్టు. — అ॥ (పణివినాల్) “అకలపోకాదాకిల్ పరిచ్చేదిత్తనుభవిక్కుప్పార్తాలో” వెన్దిటతిరువుళ్లత్తైకుటిత్తు ఇవిషయత్తిల్ తుణివిల్లామైయా లే అనాదికాల మిళన్దవిళవు కేడుపోలే యిరుప్పదొన్దు కాణమిప్పోతు పరిచ్చేదిత్తనుభవికగలామెన్దుకణిశిక్కి అవితువు మెన్దిటార్.

వ్యా. — (పణివినాల్ మనమదొన్ది) పణివదాకవన్దురుప్పట్టు. ఇతర విషయజ్ఞులిల్ నిన్దు మివిషయత్తిల్ మనస్సెప్పణివతాకవొన్ది. ఒన్దుకై - ఒరుప్పడుకై. ఇతరవిషయజ్ఞులిల్ పొరుకిటనెళ్ళై యవై త్తినిన్దుం మీట్టు

మూ. — పువళ వా యరజ్ఞ నార్ కుగ్గ । తుణివి నాల్

వాళిమాట్టా తొలై నెళ్ళేనీశొల్లాయ్ ।

వ్యా. — ప్రాప్తవిషయ త్తిలే ప్రవణమాళ్ళవోమెన్టు ముద్యోగమేయా
య్ త్తివ్విషయత్తుకుగ్గ వేణ్ణువతు. ఇజ్జుమన సెన్నిజతువనోవృత్తియై. భగ
వద్వ్యతిరిక్తవిషయజ్గళిల్ పణివుతానుణ్ణానాలు మిరజ్జుకై పాక్షికమ్. ఇర
క్కముణ్ణానాలుం ఫలిప్పదిలై. భగవద్విషయత్తిల్ “ననమేయ” మెన్నిజప్రతి
జ్జై కులైయుం మాత్రమేయమైయుమ్. చేతననుడైయ వాభిముఖ్యత్తుకాగ్గ
కసృష్ట్యవతారజ్జలై పుణ్ణిప్పొద్ద వీశ్వరనుకుగ్గ విషయాకార సూచకమా
త్రమేయమైయుమ్. ప్రణామం తనై పుణ్ణినాలు మదువన్టే ఫలప్రదం.
ఈశ్వరనుడైయ విరక్కమితే. ఇవన్బుణ్ణికిఱవ్యాపారజ్జలౌ లిజ్జుఫలిప్ప
దొన్నిన్ని కేగ్గయిరుక్క వవనుడైయవిరక్కత్తుకుగ్గ హేతువానపడి యెన్నె
న్టిల్; ఒరుత్తనైయెరుత్తకైయ్యాజ్గ వతిలెతిరియైస్పర్శిప్పతొన్నిన్ని కేగ్గ
యిరుక్క వుళ్లదనైయు మెన్నెప్పరిభవితా నెన్నిరుకైగ్గకుగ్గ హేతువా
కానిన్టతే ! అవ్వోపాది యజ్జలియు మెల్లాత్తైయుజ్జుడుత్తు పిన్నెయుం
“నజాతుహియ్యతే” యెన్టుం, ప్రియవిషయమాయితే ! యిరుప్పతు.
“ఏకోపిక్యష్టేసుక్యతఃప్రణావః, అజ్జలిఃపరమాముద్రాక్షిప్రదేవప్రసాదినీ”
(పవళ వాయరజ్ఞ నార్ కుగ్గ) ఇవ్వళ వానుకూల్యముడైయారై మున్బు
రిణ్ణి యిళువుకుగ్గ సాన్త్వనమ్బుణ్ణున్దిరు పువళ తైయుడైయవరుగ్గ. (అర
జ్ఞ నార్గు) “ఎప్పోతోనమ్మైకిట్టువదె” స్తు నిత్యసన్నిహితరా యిరుక్కిఱ
వరుగ్గ. (తుణివి నాల్ వాళిమాట్టా) వడివళువు తాన్బుణివైయుణ్ణాకిగ్గ
తుణివైయుణ్ణాకిగ్గ పిన్నెయనుభవత్తిలే మూట్టివిడుమాన్తు. (పవళ
వాయరజ్ఞ నార్గు - పుణివి నాల్ - మనమతొన్ని - తుణివి నాల్ - వాళిమాట్టా)
ఇవ్విషయ త్తై యనుభవికైగ్గకుగ్గ వ్యవసాయమేవేణ్ణువతు. “వ్యవసా
యాదృతేబ్రహ్మనాసాదయతితత్పరం” ఎన్టు బ్రహ్మప్రాప్తికుగ్గ కణ్ణిళి
వరిణ్ణి సాధనం వ్యవసాయజ్గాణె స్తుపదేశితానాయ్తు తన్నాచార్యనాన
వేదవ్యాసగ్రంథికాట్టి లప్పరుషార్థత్తిలే తెళివుడైయనానజనకక. (తొలై నె
ళ్ళేయిత్యాది) ఓరధ్యవసాయమాత్రత్తాలే ఇవ్విషయ త్తై యనుభవికగ్గ
మాట్టాదవిళువు నెళ్ళే యునక్కనాదియితే ? ఇవ్విషయ త్తై పరిచ్ఛేదిత్తను

మూ.—అణియనార్ శె మ్మనాన వరువరై యనై యకో
యిల్ ॥ మణియనార్ కిడన్దవాదీణ్ణి మనత్తి
నాన్ నినైక్కలామే॥ ౨౧. పేశుత్తే పేళిలల్లాల్

వ్యా.—భవిక్కలామెన్దు నీదాజ్జొల్లి కాణామ్. (అణియిత్యాది)
అత్తు మిక్కిరుప్పదామ్ శె మ్మనాన వరువరై యున్దు-మహామేరు; అత్తో
డొత్తిరున్దుళ్ల కోయిల్. సంసారత్తు క్కాభరణమూయ్, వర్మనియ్యమూయ్, స్థిర
మూయ్, సర్వాధారమూయరుకైక్. (మణియనార్ కిడన్దవాదీణ్ణి, అమ్మే
రువైప్పడై పడన్దులైత్తు అతువిన్దుడియిలారునీలరత్నత్తై యత్తిత్తినాప్పో
లేయామ్త్తు కోయి లాత్త వారుళ్ళు లే పెరియ పెరుమాళ్ కన్ వళర్
న్దులుళుకిరపడి. (కిడన్దవాదీణ్ణి మనత్తినాన్ నినైక్కలామే) కన్ వళర్ న్దులు
ళుకిట వత్తైక్కణ్డాల్ నెజ్జాలే పరిచ్చేదిక్కలామ్బడియా యిరున్దుతో.
స్వరూపత్తై పరిచ్చేదిక్కిలుం, తదాశ్రయమాన కల్యాణగుణజ్జలై పరిచ్చేది
క్కిలుం, వడివత్తై పరిచ్చేదిక్క వొణ్ణాడెన్దై. నినై వుక్కు పరికరమానత్తై
యొత్తియ వేతే యెరుకరణత్తా లేనినైక్కిల్ నినైక్కు-మత్తనై కాణుం.

ఇరువత్తిరెణ్ణామ్బట్టు. — అ॥ (పేశుత్తే) “నినైక్క వొణ్ణాదాకిల్
వాయ్విట్టు పేళలామో” వెన్న “మనఃపూర్వోవాగు త్తరః” అన్నో, మన
స్సాల్ పరిచ్చేదిక్క వొణ్ణాదవిషయత్తై ప్పాశురమిట్టు ముడియప్పోనో;
పేళలామెన్దిట వటివుకెట్ట నెజ్జే శొల్లాయెన్దిటార్. “బుద్ధి ప్రాకృతవిష
యజ్జలైప్పేళుకిటదిలైయో” వెన్న; అవై పరిచ్చిన్నమాకైయాలే. ఇతు
వపరిచ్చిన్నమాకైయాలే పేళవొణ్ణాతు. ఆనాల్ “సాజిహ్వాయాహరిం
స్తతి” ఎన్దిటవిషయత్తై కైక్ వాడ్గియిరుక్కు మత్తనైయో వెన్దిల్.

వ్యా.—(పేశుత్తే పేళిలల్లాల్) మున్దు వేదజ్జల్ వైదికపురుషర్
కల్ పేళిప్పోన్దవై తన్నెయేశోన్నొమిత్తనైపోక్కి యివ్విషయత్తుక్కు
సదృశమాకవారు పాశురమిట్టు తలైక్కట్టవొణ్ణాతు. పేళిప్పోన్దవై తా నెజ్జ
నేయెన్దిల్; “నీలతోయదమధ్యస్థావిద్యుల్లేఖేవభాస్వరా, నీలమున్దుమిన్న
న్నమేని, అతసీపుష్పసజ్గాశం, హిరణ్మయఃపురుషోదృశ్యతే, ఋక్సాభం, శు
ట్టుతైత్తనా పాన్నున్దిరు మేనియొళియొవ్వాతు” ఇన్ద్రప్రాకృతపదార్థజ్జల్.

మూ. — పెరుమైయొస్తుణరలాకా । వాశత్తార్ తక్కుళ్ కల్లా
లటియలావానుమల్లన్ । మాశరీర్రార్ మనత్తుళానై

వ్యా. — ప్రాశ్నతవస్తువున్ విసదృశమితే. ఇతు తన్నైకొగజ్జిళివా
నెన్నెన్దిల్. అతీన్దియత్తి లిళియుమ్బొదొరు నదర్శనత్తై కొజ్జిళియవేణు
కై యాలే శొన్నవిత్తనైయొళియవుళ్ల పడిశొల్లుత్తాయ్ త్తలైక్కుట్టప్పొకాతు.
(పేశుత్తే పేశిలల్లాల్) వేదక్కుళ్ పేశినపడియే పేశుమత్తనై యల్లతు
నమ్మాల్ పాశురమిట్టు పేశముడియాతు. అవై పేశినపడియెన్నెన్దిల్;
అప్రాప్యమెన్టు పేశినవిత్తనై. అప్పడియే “పేశవొణ్ణాదె”న్టు పేశుమత్తనై
యెన్టుతాకవుమామ్. అతుక్కడియెన్నెన్దిల్. (పెరుమైయొస్తుణరలాకా)
ఇన్నతుపోలేయెన్టు సదృశముణ్ణాతల్, ఏవమెన్టుపరిచ్చేదిత్తల్ శెయ్య
వొణ్ణాతు. ఇతరవిషయక్కుళిల్ వద్దాల్ ఉపమానత్తశవు ముపమేయంవర
మాట్టాతు. ఇవ్విషయత్తి లుపమేయత్తశవు ముపమానంవరమాట్టాతు.
స్వరూపమెన్న, గుణజ్ఞులెన్న, విగ్రహమెన్న, విభూతియెన్న, ఇవైత్తి
లాత్తైయు వ్పరిచ్చేదిక్కవొణ్ణాదెన్దై. ఆనా లివ్వస్తు వొరువరుగమటి
యవొణ్ణాదోవెన్దిల్ (ఆశత్తార్ తక్కుళ్ కల్లాలటియలావానుమల్లన్)
ఆశు-కురీనిం. మాశు-కురీనిం. ఇని అత్తైవిషయ విభాగవ్బుణ్ణిక్కొల్లుమత్తనై.
అతాకిఱతు- ఉపాయవిషయమాయ్ వరుంకురీనిం, అతాకిఱతు- పారత
న్యత్రుక్క చేర్రాతవై; అహఙ్కారగర్భమాన వచేతన క్రియాకలా
పాదికలై సాధనమాకనినైత్తిరుక్కై. ఇతరోపాయక్కుళ్ ఫలప్రదమామి
డత్తిలవనుడైయ వనుగ్రహమ్బార్ త్తిరుక్కవేణుం. తానుపాయమామిడ
త్తిల్ సహాయాన్తరాపేత్తైయిలై. ఇతరజ్ఞులైవిట్టుతన్నైయే యుపాయ
మాక పరీనినాలల్లతు తన్నైయుళ్ల పడియటియలాయరుప్పొనొరువనల్లన్.
(మాశరీర్రార్) ఇదువు మొరుమానసదోష మాయరీతి. అతాకిఱదు-
ప్రాప్యభాసక్కుళిల్ ప్రాప్యబుద్ధిపణ్ణియిరుక్కై. అవన్దన్నైయేపరీని విశ్వ
ర్యాదికలైలభిత్తు ప్పొకానిర్పర్ కళ్ ; అజ్ఞానన్దియే యవన్దన్నైయే పెఱవేణు
మెన్దిరుక్కై మాశటుక్కైయావతు. (మనత్తుళానై) ఇప్పడియెల్లావరీని
యుంవిట్టు సుసారనివృత్తిపూర్వకమాక వొరుదేశవిశేష త్తిలేనిత్యానుభ

మూ. — వణగ్గినామిరుప్పదల్లాల్. పేశత్తానావతుజ్జోపేదై

నెజ్జేనీశొల్లాయ్ || ౨౨. కజ్జేయిలీపునితమాయకావిరి

వ్యా. — వమ్మణ్ణి వేణుమెన్ఱు తన్నక్కలి లేభరన్యాస వమ్మణ్ణియిరుకుక్క
మవర్ కళుడైయ నెజ్జేలే నిత్యవాస వమ్మణ్ణియిరుకుక్క మవనై. ఇవర్ కళై
నెజ్జుకుక్క ప్పఱమ్ము కాట్టుత్తీయోపాదియాక వాయ్త్తు నినైత్తిరుప్పత్తు.
జలచరపదార్థజ్జల్ జలత్తైయొత్తియ ధరిక్కమాట్టాదాప్పోలే యివర్ కళై
నెజ్జొత్తిన్దడత్తిల్ ధరిక్కమాట్టానాయ్త్తు. తిరుప్పదికళిల్ నిత్యవాస
వమ్మణ్ణికిఱదొరు శుద్ధస్వభావనా నవనుడైయహృదయత్తై కుణిశిత్తియే.
“ఎన్ఱిలాదమున్నెలా” మెన్ఱక్కడవతియే. (వణగ్గినామిరుప్పదల్లాల్)
అశ్రితర్ నెజ్జువిట్టుప్పోకాదవనానపిన్బు అవన్బక్కలిలే భరన్యాసమ్మ
ణ్ణిన నా మవనైయనుభవిత్తు ధరిక్కుమత్తోత్తియ వేరొటు కృత్యముజ్జో
వెన్ఱిటార్. వణక్కమెన్ఱు సర్వప్రకారానుభవత్తుకుక్క ముపలక్షణం.
(పేశత్తానావతుజ్జో) ఇవన్బెరుమైయై యనుసన్ధిత్తాల్ పాశురమిట్టుమే
శలాయిరున్దతో. (పేదై నెజ్జే) తుద్రవిషయజ్జలై ప్పేళి పోన్దవాసనై
యా లే యివ్విషయత్తైయుమున్దొక్కిడా లే పేశలామెన్ఱిరుక్కి టాయితే?
(నీశొల్లాయ్) యోవా ర్తైయొత్తియ విషయస్వభావ మిరున్దపడియాల్
పరిచ్చేదిత్తు ప్పేశలాయిరున్దతో! చాపలమ్మణ్ణికిఱ నీదా జ్జొల్లి కాకాణా
యెన్ఱిటార్.

ఇరువత్తుమూన్ఱామ్మట్టు. — అ (కజ్జే)నినైక్కళు మ్మేళవు మొన్ఱా
దాకి లివ్విషయత్తై విన్దరిత్తు ధరిత్తాలోవెన్న. పెరియ పెరుమాళుడైయ
కిడై యళుకిలే అతిచపలనాన నాకవిన్దరి త్తెజ్జ నేధరిప్పే నెన్ఱిటార్.

వ్యా. — (కజ్జేయిలీపునితమాయకావిరి) కజ్జేయిలున్ఱాట్టిలుం పావన
మానకావిరి; దర్శనీయతైయాలు మ్మోగ్యతైయాలు మున్ఱాన వేల్లిల్లళొత్తి
యవేపావనత్వత్తాలు మేల్లిల్ల తైయుడైత్తాయాయ్త్తు కావిరియిరుప్పదు.
“గజ్జాసామ్యమ్పురాప్రాప్తా దేవదేవప్రసాదనాత్ । రజ్జావతరణాదూర్ధ్వ
మాధిక్యజ్ఞాప్యవాపహః ” ఎన్ఱిఱపడియే ఏల్లిల్లమున్దోయే కావిరికుక్క. కజ్జే
కొర్రునాళిలే తిరువడికళోత్తై స్పర్శత్తాల్ వన్ద శుద్ధియోగమితే!

మూ — నడువు పాట్టు । పొబ్బునీర్ పరన్దు పాయు.

మూబ్బ మొబ్బుళిలరణ్డన్దున్దుల్ . ఎజ్జణ్ మా

వ్యా. — యుళ్ల తు. “పావనార్థంజటామధ్యే దధారశిరసాహరః” ఎన్ని
 అపడియే తన్నుడై యవశుద్ధియైపోకుకై కాక రుద్రా సిరసాధరికై
 యాలే రొద్రమెన్టు చొల్లువదొరుకుశ్రిమిముణ్ణు. అవనొమ్మై స్పర్శముళ్ల
 దొరుపదార్థజ్జల్ నిర్మల్యమెన్టు అవన్దదియ్యరుగ వస్పృశ్యమాయితే
 యిరుప్పదు. అప్పడియడియుడై యాళొనాలు న్దున్నుడై యపావనత్వత్తుళ్లు
 మయిర్ పాడుణ్డాయ్తే. “అటుపాదిశడైయో” నితే. ఆకై యాలేవొరు
 శిక్కునాశ్రిమిం మయిర్ పాడుముణ్డే. అతిల్లాదపడియాలు మ్మెరియవె.
 రుమాల్ నడువేపల్లికొణ్ణులుళుకై యాలుమ్బునితమితే. ఆయిరుక్క
 చ్చెయ్దేయు ద్దిరువడికళోట్టై స్పర్శత్తాలెజ్జేనుమ్బుకిలు మ్బావనత్వం
 మేశ్రిపట్టిరుక్కమాయ్తు. “ఉన్దనడిశేర్ న్దులుల్ పెశ్రిగ్రాశన్నే” ఎన్న్
 కకడవతితే. అప్పడిప్పట్టతిరువడికలై యుడైయవన్దా వన్దు పడుకాడు
 కిడకిరివేశ్రిమిముణ్డతే ? కావిరిక్క. (నడువుపాట్టు) నడువిడన్తు. ఆళో
 దైప్పిరాట్టి మడియిలే శాయ్దాప్పోలేయాయ్తు కావిరి యిన్నడువే
 కణ్ వళర్ న్దులుళుకిరిపడి. (పొబ్బునీర్ పరన్దు పాయు మూబ్బ మొబ్బుళిలరణ్డన్దు
 న్దుల్) జలసమృద్ధియాలేయుం, కోయిలై కిట్టుకిటో మెన్దిరి ప్రీతిప్రకర్షత్తా
 లేయుం పెరియకిళశ్రిరియోడే వారానిరుగమ్. (పరన్దు పాయుమ్) ఒరు
 ముడై యాలేయన్దియే తన్నభినివేశ మెన్లొన్దోశ్రిరి వెళ్లుమొక్క ప్పాయా
 నిర్కుమ్. (పూ మొబ్బుళిలరణ్డన్దున్దుల్) జలసమృద్ధియాలే పొత్తిల్ కళు
 మ్బామాతాదే శెల్లుమాయ్తు. పెరియ పెరుమాళ్ళుడైయ సొకుమార్యత్తు
 కకనుకూలమాన జలసమృద్ధియైయుం నిత్యవసన్తమాన పొత్తిలైయుముడై
 య శ్రమహరమానదేశం. ఇత్తాల్ కోయిలినుడై యపావనత్వముం, భో
 గ్యత్వము జ్జొల్లిత్తాయ్తు. (ఎజ్జణ్ మాల్) ఆశ్రితర్ పక్కల్ వ్యామోహ
 మొరు వడివుకొణ్డొప్పోలే యిరుకై. (ఎజ్జళెన్దు) శమ్మెప్పోలే పెరియ
 పెరుమాళ్ పక్కల్ న్యన్తభరరా యిరుప్పారైయు జూట్టికొళ్లు
 కిటార్. కోయిలిల్ పావనత్వ భోగ్యత్వజ్జలైక్కణ్ణు శాయ్దలుళుతెన్టు

మూ. — లితై వశీశక కిడన్దదోర్ కిడన్దై కకణ్ణుమ్! ఎజ్జను
మఱన్దు వాళ్ళ కే నేఱ్ఱుయే నేఱ్ఱుయే నే || ౨౩.

వ్యా. — పేరాయ్ నిరూపితాలా శ్రిత వ్యామోహ మే హేతు వ్యామో
హ మేయామ్ సన్బుద్ధమిష్టి కే యిరుకై యన్మియే (ఇతై వశ) ఇవదీఱ్ఱి
యుడై యనాయిరుకై (ఈశక) ఉడై యవనానాలుం నియమిక శక్త
నన్మియే యిరుకై యన్మియే కే నల్ వళ్ళిపోళ్ళుకైళ్ళుం తుమనాయిరుకై.
స్నిగ్ధనాయ్, ప్రాప్తనాయ్, శక్తనాయిరుకుమవనెన్దై. గుణత్రయ వశ్య
తెయై త్తవిరు నిత్యానుభవన్బుద్ధి నేశ త్తేఱ్ఱుకొణ్ణు పోకనినైత్తు వాత్సల్య
ప్రేరితనాయ్ వన్దు తన్నుడమైయై త్తజరుత్తిలే నడైత్తుకై కాక కిడన్ద
ఱపడి. (కిడన్దదోర్ కిడన్దై కై) కీళ్ళచ్చొన్న వాత్సగుణజ్జలైవిన్దురిత్తు కిడై
యన్మికిలే యకప్పట్టపడి. నిర్తల్, ఇరుత్తల్, శెయ్దారాకిల్ మఱక్క
లామితే. నాట్టి లన్మకియరాయిరుప్పారు నిర్తల్, ఇరుత్తల్ శెయ్ద
పోదు అన్మకుతోన్ద్రీ శాయ్దన్దాల్ తోత్తువతు వైరూప్యమేయాయిరుళ్ళమ్.
ఇవ్విషయత్తిల్ శాయ్దన్దపోదాయ్ తు అన్మకుమినుజ్జువతు. “శ్రీమాన్ సు
ఖిసుప్తః పరన్తపః” ఎన్జుక్కడవతితే. (ఓర్ కిడన్దై) ఒరుక్కడిన్దో
మల్లాన్దో కణ్ వశర్ న్దులుళుకిఱదెన్దు తెరియాదపడియిరుకుమ్. ఇవర్
కళే తాన్ నిన్దులుళినానాకిల్ “నిలైయారనిన్నా” నెన్బర్ కళే; ఇరుక్క
కణ్డైల్ “పేరాయ్ న్దు మైకాట్టిన్దీ” నెన్బర్ కళే; శాయ్ కకకణ్డైల్.
“కిడన్దదోర్ కిడన్దై” యెన్బర్ కళే. (కణ్ణుమెజ్జనుం మఱన్దు వాళ్ళ కే) ఇ
వ్విషయత్తై కకణ్ణునుభవిప్పదన్ద్రుకు మున్బాకిల్ మఱక్క పుమామ్. క
ణ్ణునుభవిత్తపిన్బు ఇని త్తా నెన్దుప్రకారత్తాలే మఱప్పతు. (వాళ్ళ కే) ఇ
వ్విషయత్తై విట్టుపోయ్ మణలై ముక్కవో! అనుభవిత్తాల్ మఱక్క
వొన్దైతు; మఱన్దాల్ పుఱమ్బుధరిక్కవొన్దైతు. (ఏఱ్ఱుయే నేఱ్ఱుయే నే)
నానో అత్యన్తచపలనాయ్ కిట్టి నాలనుభవిక్కమాట్టే. పిటిన్దాల్ ధరిక్కమా
ట్టే. (ఏఱ్ఱుయే నేఱ్ఱుయే నే) మున్బితరవిషయజ్గళిలకప్పట్టు శిధిలరాయి
కుప్పర్. ఇపోదుభగవద్విషయత్తిలకప్పట్టు పుఱమ్బుకాల్ వాజ్గమాట్టార్.
అన్దు కర్తత్తాలే వన్దై శిధిల్యమ్, ఇన్దు విషయవైలక్షణ్యత్తాలే వన్దై శిధిల్యమ్.

మూ.—వెళ్ళనీర్ పరన్దు పాయుం విరిపొత్తిలరజ్జన్దున్. కళ్ వనార్

ఇరువదీనానాలామ్బాట్టు.—అ॥ (వెళ్ళనీర్) “మనత్తినాల్ ని
వైక్కలామే” యెన్దుం, “పేశన్తానావదున్దు” వెన్దుం, “విక్కినుంవటన్దు
వాత్త కే” నెన్దుమివర్ ముటక్కప్పక్క వాతే యివరైనినైప్పికైక్కా క
వివర్ పక్కల్ తమకున్దానప్రేమ తై క్కాట్టక్క ణ్దు, ఇన్విషయత్తే
నమకున్దానప్రేమ మసత్సనుమా యిరున్దతీయెన్దుం, ఇన్నము మిన్విషయ
త్తినుడైయ వైలత్తుణ్దుతైయనుసన్దిత్తు తమకున్ద పిటన్దు భక్తి విషయాను
రూపమాక పోరామైయాలు మచిత్సంసృష్టనుకున్ద ప్పిన్దప్రేమం పిత్తో
పహతనుకున్ద ప్పిటన్దు తెళివుపోలే విశ్వసిక్క వొణ్ణామైయాలు మనుతపిత్తు
తిరువుళ్ళ తైక్కాటిత్తు ఉన క్కీ తరవిషయత్తో పాది యిన్విషయత్తీలుజ్జు
త్రమ సేహమామ్ విట్టదాకాదేయెన్దు తిరువుళ్ళ తైనిన్దిక్కి టార్.

వ్యా.—(వెళ్ళనీర్ పరన్దు పాయుం) కావిరిసహ్యమేతుడజ్జి కో
యిలై నొక్కి వరుకిటదాకైయా లే తన్నభినివేశ మెల్లా దోదీయ్యుడి
పెరువెళ్ళమాక నీరైక్కొణ్ణువన్దు శిలరున్ద కోయిలిలేవన్దు కులై శేయ్దు
తకైయవొణ్ణాతపడి సర్వతోదిక్కమాక ప్పాయానిరున్దమ్. అభినివేశం
ముడియామైయా లే పాజ్జితలైక్కాట్టాతు. (విరిపొత్తిలరజ్జం) నీర్ పాయ్
న్దప్పరప్పడజ్జలు ఇచ్చొలై విరిన్దు వారానిరున్దమ్ (అరజ్జన్దున్. కళ్ వ
నార్) పరమపదత్తి లక్రతిమరాన నిత్యసూరికళ్ళొత్తై పరిమాన్దిత్తుకున్ద
శెవ్వై పరికరమానాప్పోలే కృతిమసంసారికలై వశీకరికైక్కా కున్ద చార్య
వ్బరికరమాక వాయ్త్తు కణ్ వశర్ న్దులుళుకిటదు. నీర్ వాయ్ప్ప ఇచ్చొలై
వాయ్ప్పజ్జణ్ణు శాయ్దారెన్దిట విదువ్యాజమాయ్ సంసారికళుడైయ వశీ
కారత్తిలే నినై వాయ్ తిరుప్పదు. నిలవరుజ్జెన్దుపుక్కాల్ ముర్ పడచా
ర్యగన్దియాయ్త్తు తిరుముకమిరుప్పదు. అదాకిటదు-ఓగు పాధియా లే
తమ్మైవన్దు కిట్టినారుడైయ వాత్తవన్దువై యపహరిత్తు చ్చుట్టైప్పరైళ్ళు శే
యిట్టుక్కొళ్ వారెన్దు తోదీనిరుకున్దం. అదాకిటదు-తమక్కన్దరజ్జమా
క్కిళ్ళొత్తై. ఇన్నము దానాత్తవన్దువై తన్నదాక వభిమానిత్తుప్పొద్దాకా
నామివ నభిమానిత్తై మిన్దోపో మెన్దు పార్ త్తు తమ్మొత్తై క్కాట్టి “జితన్దే”

మూ.— కిడన్దవాలు క్కమలనన్దుకముక్కుణ్ణు | ముళ్ళ మేవలియై
పోలు మొరువ నెన్ఱుణరమాట్టా! క్కళ్ళ మేకాతల్ శేయదు

వ్యా.—యెన్ఱు పుణ్ణుమవనాయ్తు. అవనుతానవన్దువై యివన్ఱెయ్దు
నాల్ పడవపహరిత్తుప్పోన్దపడి. తన్నుత్తెత్తాళ్ళొళ్ళుకై యపహారమాన్బడియి
తే! చేతనరుడై యవాత్తాపహరణ్ణాత్ పేరినపడి ఆత్మసమర్పణ మొత్తా
పహార సమ మెన్ఱున్బడియానవివన్దువితే! యిప్పడి యెళివరవుపట్టతు. ఆ
త్మసమర్పణమాకిటతు తాన్ మహాబలిదానమృణ్ణినాప్పోలే యిరుక్కి అ
దాయ్తు. (కిడన్దవారుం) వశీకరణ పరికరన్దానుం శీలాదిగుణక్కుళాన వా
త్తుగుణక్కుళుమల్ల; అవయవశోభైయాన రూపగుణక్కుళుమల్ల; “కిడన్దదోర్
కిడకై” యాయ్తు. (కమలనన్దుకముక్కుణ్ణు) వికాసం, శెవ్వి, కుళు
మిలి, పరిమళ మెన్ఱాప్పోలే శొల్లుకిట విత్తైప్పిరితిరుముకత్తుకుగ తామ
రైయై మొరుపోలియాక చొల్లుమన్దనైపోక్కి సర్వధా సదృశమల్లామై
యాలే (నన్దుక) మెన్దితార్. శుద్ధసత్వమాయ్, జ్యోతిర్మయమాన
ముఖిత్తుకుగ ప్రాకృతవన్దుసదృశమాకవత్రి? ఆశ్రితవిషయత్తిల్ పోదు
శేయ్యాలే విముఖిత్తుకుగ దృష్టాన్తముణ్ణో. సంసారత్తుకుగ ల్లుకుగ ల్లు
ముఖి మిదొన్ఱు మేయెన్దితార్ (కణ్ణుముళ్ళ మేవలియైపోలుం) కణ్ వళర్
న్దలుకుకిట వత్తకై క్కణ్ణువైత్తుం నెన్ఱే మొరువికారమ్మిరవాదే తిణ్ణియై
యాయరున్దాయా. కీడ్రిపిటన్ద వికారమెల్లాం విషయవైలక్షణ్యత్తైప్పిరితి
వసత్సమమా యిరుక్కి అదాయ్ త్తివర్రుగ. ఇప్పోదినకుగ వన్ద వన్దై
యెన్ఱెన్ఱిల్ (ఒరువ నెన్ఱుణరమాట్టాయ్) అద్వితీయ నెన్ఱుణరమాట్టుకిటి
లై. ఒరువ నెన్ఱుణరప్పకాగ్ లవనైయుళ్ళ పడి యుణర వేణుం. అప్పడియు
ణర్ న్దా లత్తలైయి లాశ్రితవాత్సల్యత్తుకుగ సదృశమాకవుం, విషయవై
లక్షణ్యత్తుకుగ సదృశమాకవుం విడాయ్ పిటక్కు వేణుం. అదుపిటవామై
యాలే (వలియై) మెన్దితార్. అప్పడియాకిల్ కీడ్రి “కణ్ణిణై కళికుగ
మాతే” యెన్ఱుం, “పనియరుమ్బుతిరుమాలోవెన్ఱుం, “ఉడలినకుగ లు
కుమాలోవెన్ఱుం, శొన్లిప్పోన్దవైయెల్లా మెన్నాయ్తెన్న, (కళ్ళ మేకాత
ల్ శేయదు) ఉనకుగ ప్రాకృతవిషయత్తిల్ పణ్ణిప్పోన్ద పూర్వవాసనై

మూ — జగత్తై కరళికిరన్దాయే || ౨౪.

వ్యా. — యాలేయిజ్జుమనువర్తిత్తుప్పోన్దవిత్తనైయొళియ వివిషయ
త్తుళ్ళుసదృశమాకన్నేహితాయలైయే? విషయాన్తరజ్జళిల్ పణ్ణిప్పోన్దదుంఫ
లభక్తియా లాకయాలే. ఇజ్జుం ఫలభక్తియితేపణ్ణిత్తు. (ఉజగత్తైకరళి
కీన్దాయే) ఇన్దక్రతిమభక్తియానతు పణ్ణేయున్బాళియితే. ఇజ్జుమనీణ్ణిము
డియనడత్తినా యత్తనైయితే. విషయాన్తరజ్జళిల్ పాదియాక విత్తైయుం
నినైత్తా యత్తనై పోక్కి వివిషయత్తు కరళురూపమన్వితేఉన్నడయప్రేమం.

ఇరుపత్తజ్ఞామ్బట్టు. — అ॥ (కుళిత్తు) కీర్త తమళ్ళు భగవద్విషయ
త్తిల్ పిఱన్ద వాదరం విషయానురూపమాక పోర్ రామైయాలుం, అచిత్సం
సర్గయుక్తనుకుర ప్పిఱన్దదాకై యాలే పిత్తోపహతనుకుర ప్పిఱన్ద తెళివు
పోలే విశ్వసికరవొణ్ణామైయాలు మెజ్జాయ్ వోమెన్టు తిరువుళ్ళత్తైకుటి
త్త నుతపిత్తు నిన్దారాయ్త్తు కీర్త; ఇని అచిత్సంసర్గమనీత్తు ఒరుదేశ
విశేషత్తిల్ నిత్యానుభవమృణ్ణుకైకుర నజ్జైయిల్ ముతల్ కాణ్ కిటి
లోం, నామివివిషయత్తై యిళిన్దేపోమిత్తనైయాకాదేయెన్టుళోకికర “సిర్
ళోకికిరదెన్; అచిత్సంసర్గమనీత్తునమ్మైప్పెరుకైకుర శాస్త్రజ్జళిలే త్రైవ
ర్ణికాధికారమాయం సర్వాధికారమాయముణ్ణాన సాధనజ్జళిల్ ప్రసిద్ధమ
నోఅవైత్తి లాత్తైయనుష్ఠిత్తు నమ్మైకిరట్టమాట్టిరో” వెన్న; ఇనకరవై
యొన్ణిలుం యోగ్యతైయేతుడజ్జి యలైయెన్టు మేల్ పత్తుపాట్టాలే తమ్మ
డైయవుసాయశూన్యతైయై యటుళిచ్చెయ్ కిటార్ ఆనాలివర్ళ్ళు కీర్తపి
ఱన్దదాకచ్చొన్న జ్ఞానభక్తిక లేన్నావదెన్డిల్; భగవత్ప్రసాదత్తాలే పిఱన్ద
భోగోపకరణమాన జ్ఞానభక్తికళాయ్త్తి జుచ్చొన్దిత్తు. అవై సాధనకో
టియి లన్తర్భవీయాతు; అవ్వనుభవ జ్ఞాదాచితకమన్దియే నిత్యమాకై
కుర తజ్జైయిల్ సాధనమిలైయెన్దిటారిజ్జు. ఇదిల్ ముతనీపాట్టిల్ ప్రసి
ద్ధమాయ్ త్రైవర్ణికర్కళానవర్కళు కరళికారమాన కర్మజ్ఞానభక్తికళి
లినకోరన్వయమిలైయెన్దిటార్.

వ్యా. — (కుళిత్తుమూన్దిత్యాది) జన్మమాత్రత్తైన్దొన్ణు కీర్తవైత్తై
యనుష్ఠిత్తు వావెన్దిలెన్టు మత్తనైపోక్కి జన్మప్రభృతి బ్రాహ్మణ్యత్తుక్కునుమా

మూ. — కుళిత్తుమూన్టనలై యోమ్ము జుట్టికొళన్దణమై
తనై. యెళిత్తిటే నెళ్ళణిలై నిళ్ళణుమ్మత్తనల్లే.

వ్యా. — లమాయిరుప్పదోరనున్టానమిలైయెన్దిటార్ (కుళిత్తు) నిత్యస్నానంనైమిత్తికస్నానంప్రాయశ్చిత్తస్నానంయెన్టు బహుముఖమాయిరుళ్ళుం; నిత్యస్నానంనైమిత్తికస్నానత్తుళ్ళుడలన్ను, నైమిత్తికస్నానంప్రాయశ్చిత్తస్నానత్తుళ్ళుడలన్ను, ఇవై తనిత్తనియేస్వతన్త్రక్ళళాయితేయిరుప్పదు. కర్తానున్టానదానొట్టియ యోగ్యతాపాదకక్ళళ తాన్ పణ్ణిప్పోరవటిదాయి తేయిరుప్పదు (మూన్టనలై) అగ్నియెన్టాదేఅనలెన్టదు ఆరాధీయానిన్టాలపర్యాప్తియే స్వభావమాయిరుళ్ళుం విషయ మెన్టుతోత్తుకైక్కాక, (మూన్టనల్) ఒత్తేదురా రాధ్యమాయిరుళ్ళ మూన్టైయితేవిధిత్తతు. (ఓమ్ముం) చవలై ప్రజైళ్ళు శోరున్దణ్ణీరుం ముడిన్దుక్కొణ్ణుతిరియున్దాయ్ పోలేడమియుం యిన్దనముక్కోడ్డుతిరియ వేణ్ణుం విషయ మెన్టై (కుటికొళ్) నుంత్రలోపక్రియాలోపద్రవ్యలోపక్ళళ, కాలభేదం, దేవతాత్యాగ మెన్దిటవివైత్తిలే యెన్టున్టామాకిల్ నిష్ఫలమాయిరుక్తైయా లేకరణమ్మిన్టాక్కిల్ మరణమెన్టై. పణ్ణినవకృత్యకరణజ్జలైత్తాన్తిళ్ళు విషయమాకిర ఓరజ్జలియా లే సుప్రసన్నమాంవిషయమన్నే! (అన్దణమైతనై) ఇప్పడియిరుక్కిటదేదెన్టిల్; బ్రాహ్మణ్యం. అదుతనై. (ఒళిత్తిటే) బ్రాహ్మణ్యమిల్లా మైయెన్టళ వాయ్ పోకైయన్టియేయివ్వర్ణదాన్తణ్ణియతెన్టుమ్మడిపణ్ణినే. విశిష్టరాయిరుప్పలైక్కణ్డాల ఇన్నానధికరిత్తవర్ణత్తిలే శిలరన్నొవెన్టు కొణ్ణవర్ కళుళ్ళు మవద్యమామ్మడితిరిన్దే. ఇదితే నాన్కర్తయోగత్తిల్ నిన్టనిలై. ఆనాల్ జ్ఞానయోగమిరున్దపడి యెన్దనేయెన్టిల్; (ఎళ్ళణిలై) ఎన్విషయమాక వెనక్కొన్టుమిలై. ఆత్మవిషయజ్ఞానమెనక్కిలైయెన్దై. కర్తయోగమిలై యెన్టపోదే తత్సాధ్యమానజ్ఞానయోగమిలైయెన్టు మిడనుర్ధసిద్ధమన్టొవెన్టిల్; ఇజ్జన్తత్తి లనుష్టిత్తదొరు కర్తమిలైయాకిలుం పూర్వజన్తత్తిలే కర్తయోగవృక్వమాయ్ అవ్వళవిలేదే హవిశ్లేషమ్మిరన్ద నన్తర జన్తత్తిలేజ్ఞానయోగం నై సర్దికమాయిరుకుమిత్తే! అదువుమిలైయెన్దై. ఆనాల్ భక్తియోగమిరున్దపడి యెన్దనేయెన్టిల్. (నిళ్ళణుమ్మత్తనల్లే) కణ్డారుగ్గు సుప్రహృష్టణ్ణి యల్లదు నిర్కవాన్టాద

మూ — కళిప్ప తె క్కొణ్డనమ్మి కడల్ వణ్ణా

వ్యా. — పున్నకక లినకుక్ సేహ లేశముమిలై. కర్తజ్ఞానమిరణ్డమిలై
యాయరుకక పుభయ సాధ్యమాన భక్తియిలైయెన్ఱు మిడజ్జొల్లి వేణుమో
వెన్ఱిల్ ; “తపోజ్ఞానసమాధిభిః । నరాణాంక్షీణపంపానాంకృష్టేభక్తిఃప్ర
జాయతే” ఎన్ఱిఱపడియే యున్ఱాకలామితే. అదువుమిలైయెన్ఱై. అధవా-
కర్తజ్ఞానభక్తికళ మూన్ఱు న్దనిత్తనియే యుపాయమాకచ్చొల్లువారుముణ్డ;
అద్వప్రకారత్తా లే శొల్లిత్తాకపుమామ్. “కర్తజ్ఞై వహిసంసిద్ధి మాస్థితాజన
కాదయః । సర్వంకర్తాఖిలమృద్ధజ్ఞానేపరిసమాప్యతే । భక్త్యాత్వనన్య
యాశక్యః” ఎన్ఱకకడవతితే. ఇతితేనాన్ కర్తజ్ఞానభక్తికళిల్ నిన్ఱనిలై. మ
శ్రిఱుమివ్విపయత్తి లటివుడైయార్ “నొశ్రిఱు నొన్బి” లేనెన్ఱుం, “కత్తై
వైకళి విజ్ఞా” నెన్ఱుం, “నధర్తనిష్ఠోస్తి” ఎన్ఱుం తద్వామ్మేశ్రిఱుకుడలాక
వెటుమైయై మున్నిట్టు ప్పొరకకడవరాయితే యిరుప్పతు. పెరియపెరు
మాళు న్దన్ఱుడైయకృపై కిరవర్ శొన్న వెటుమైకళు మరిదాకైయాలే
“యాత్తోపీర్ సీర్ నిరపేక్షురెన్ఱి” రెన్న ! (కళిప్ప దెన్ఱెన్ఱు) కీర్తనిన్ఱని
లైయి లినకకనుతాపమున్ఱాయో! వదడియాక “మాశుచః” వెన్ఱున్ఱాయో!
ఏదా లన్బనమాక కకళిప్పతు. ఇత్తాల్ అకిచ్చననెన్ఱపడి. ఉనుకక
నుతాపమిలైయాకిల్ విడుమత్తనైయెన్ఱోవెన్ఱిల్. ఎన్బకకల్ కైముద
లిలైయానాలు న్బకకలిలుమిలైయోవెన్ఱిఱార్. (నమ్మి) నానుపాయా
న్దరజ్జళిల్ వెటుమైయిల్ పూర్ణనానవోపాది. దేవరీర్ శీలాదిగుణపూర్ణ
రబ్బీరో? దేవరుడైయ పూర్తిసహకారి నిరపేక్షుమనొన్నా! “అరివొన్ఱుమి
ల్లాద” వనన్దరం “కుత్తైవొన్ఱుమిల్లాదకోవిన్దా” వెన్ఱకకడవతితే (కడల్ వ
ణ్ణా) దేవరుడైయ శీలాదిగుణపూర్తి యెల్లాంవేణుమో వడివత్తాకేయమై
యాదోవెన్ఱేశ్రిఱుకు. ఒరుకడలోడేస్పర్శైప్పణ్ణియెరుకడల్ శాయన్దాప్ప
లేయితే పెరియపెరుమాళ్ కణ్ వళర్ న్దటుళుకిఱతు. “అయ్యప్పాడటు
త్తుత్తోన్ఱుమత్తక” నెన్ఱుం, “ఆదరమ్బెటుకవైత్తవత్తక” నెన్ఱుమివ్విడివత్తాకైయ
తేయివర్ పశ్రిశాకచ్చొల్లిప్పొన్దతు. ఇత్తాల్ శరణ్య నెన్ఱపడి. “ఉన్ఱుడై
యవెరుమైయైయుం నన్ఱుడైయపాన్దల్యత్తైయుమరిన్దీరాకిల్ యితుళ్ళుమే

మూ. — కదలుకిష్టేన్ అళితై నకర రుల్ శెయ్ కణ్డా
యరజ్జమా నకరుళానే || ౨౫. పోదెల్లా
మోబుదుకొణ్ణున్బొన్నడిపునై యమాట్టేన్.

వ్యా. — “లేప్పుడ వుమకు వేణ్ణువదె” న్నెన్న (కదలుకిష్టేన్) అన్ని
లైయిల్ తాన్నిర్ కర పెరియోనో! సాధనానుస్తానవ్బణ్ణి ఫలన్దాళ్ త్త
దెన్టు కూప్పిడువారైప్పోలే శ్రవణకరోరమాక కూప్పిడానిన్నేన్. స్వరక్ష
ణత్తిల్ కై వాణ్ణి దేవర్ కణ్ వళర్ న్దలుళుకిట వళుకుకు మజ్జళా శాశాన
వ్బణ్ణుకైయే యాత్రైయాకరుక్కిరే నో. ఇత్తాల్ ఫలిత్తదాయవి
ట్టదు-ఆశా లేశముడై యారు ముఖిజ్జుడుక్కర డవవవర్ “ఓరాశి
తక్ కూప్పిడానిర్ కర వనాదరిప్పదే” యెన్టు, నాట్టార్ శొల్లువ్బడి దేవర్
క్రోరవద్యత్తైవిలైతే నిత్తనైయితే. ఇప్పడియుమ కొరుననైయిలైయా
కిల్ ప్పినై నమ్మైచ్చెయ్యచ్చెల్లుకిట దెన్నెన్దిల్. (అళితై నకర రుల్ శె
య్ కణ్డాయ్) ఎనై దేవరు కృపావిషయమాకిర కృమైపణ్ణియలుళ
వేణుం. అదాకిటదు-అనుతాపత్తై ప్పిటప్పిక్క వేణుమెనై. “ఎన్దాన్? నమకిర
జ్జనే యడియేతుడణ్ణి చెయ్య వేణ్ణుకిట నిర్బన్ధన్దా నెన్నెన్దిల్. (అరజ్జమా
నకరుళానే) తన్దాముకై న్దరుముదలిల్లాదారై రక్షిక్కైక్లాక వన్దో విజ్జు
వన్దుశాయన్దలుళిత్తు. కుళైవత్తాతైరక్షిక్కప్పార్ కిల్ ఇజ్జేవర వేణుమో!
అజ్జేయిరుక్కర వమైయాదో. ఇజ్జువన్దుతు కిడైయళుకుకాట్టియుం, అర్పక
పరాధీనమాన శీలత్తైక్కాట్టియుం, రుచియేతుడణ్ణి యుణ్డాకిర రక్షిక్కై
కాకవనో.

ఇరుపత్తా రామ్బాట్టు. — అ॥ (పోదెల్లామ్) త్రైవర్ణి కాధికారమాన
వుపాయజ్జళితైయాకిల్ సర్వాధికారమాన వర్చనస్తవాదికల్ తానుమ
కుజ్జోవెన్న; అతువుమిలైయెన్దిటార్.

వ్యా. — (పోదెల్లా మోబుదుకొణ్ణున్బొన్నడిపునై యమాట్టేన్) అళి
కియ శెవ్విళ్ళుప్పక్కైక్కోణ్ణు సర్వ కాలముమున్నుడైయస్స హణియ్యమా
నతిరువడికళిలేపునై యవితేయడుప్పదు. అతిల్ శ్రద్ధైయిల్లా మైయేయన్ను,
శక్తియిలైయెన్దిటార్. ఉనైయొళిన్దవిషయజ్జళిలే శెయ్యవెన్దాల్ శ్రద్ధా

మూ. — తీదిలా మొత్తకల్ కొణ్ణు ద్దిరుకుణ జ్జొప్ప
మాట్టే. కాదలాల్ నెళ్ళుమన్బుకలన్దిలే
నమతన్నాలే. యేదిలేనరజ్గర్ కెల్లే

వ్యా — శక్తిక శిరణ్ణు ముణ్డాయరుకుమ్. “యాతత్పూజోకరౌ
కరౌ” ఎన్నిటపడియే దేవర్ తిరువడికలైయారాధికర్ కణ్డకైకలైకొణ్ణి
ప్రాప్తమా యనగ్ధావహమాయరుకుమ్ విషయజ్జలై యాదరిస్తుపోన్దే
కాలమెల్లొంమాట్టే. ఒరుకాల్ వల్లెనెన్దిఱారల్లర్. సర్వకాలముం
మాట్టేనెన్దిఱార్. ఒరుకాలత్తిలే శక్తరాకి లమతానే పేరియిరుకుపో.
రుమ్బడియితే! దేవర్ ప్రభావమిరుప్పతు. “సకృదుచ్చారితంయేన” యెన్టుం
“సకృత్సన్తోపిగోవిందః” ఎన్టుం, “సకృదేవప్రపన్నాయ” వెన్టుజ్జొ
ల్లకర్ డవదితే. కాయకవ్యాపారత్తై ప్పటమ్మే వినియోగజ్జొణ్ణీరాకిలు
మ్మడైయపేచ్చు కురిమిమిరిరానిన్దుడు, ఆనపిన్బు నజ్జుణజ్జలైప్పేశమా
ట్టిరోవెన్న. (తీదిలా మొత్తకల్ కొణ్ణు ద్దిరుకుణ జ్జొప్పమాట్టే) పేన్బు
కురిమిమిరిగ్రాలు మున్నుడైయ కల్యాణగుణజ్జలైప్పేశవెన్టాల్ తుమనా
కిటిలే. హేయగుణయుక్తజ్జలాన తుద్రవిషయజ్జలైప్పేశవెన్టాల్ వా
క్రచ్చిక్కిడాకనలుకకట పేశవల్లే. “సాజిహ్యయాహరిన్స్తాతి”
యెన్నిట గుణజ్జలిల్ వన్దాల్ నాకుప్పరళాదు. అవైయిరణ్ణుకుమ్ విష
యమ్బురమ్మే యాకినీరాకిల్ నెళ్ళాలే నమకుమ్ సేహికర్ వల్లిరోవెన్న,
(కాదలాల్ నెళ్ళుమన్బుకలన్దిలే) కాదలడియాకవరుమన్బు నెళ్ళిల్ స్పర్శి
త్తదిన్దై. అదాకిటదు- “సంగాత్సంజాయతేకామః” ఎన్నిటప్రేమమ్బురమ్మే
యెరువిషయ త్తిలున్డాకిలితే! అత్తైయజ్జునిన్టుంమీట్టిపోన్దు దేవర్ పక్కలి
లేయాకర్ వేణ్ణువదు. మున్బున్ద్రీపదార్థజ్జలిల్ పణ్ణిపోన్ద ప్రేమమవర్క
ల్ పక్కలగ్ధాదికలై యపహరిత్తై క్కాకవాయ్ తల్ల దవర్ కళుదేశ్యమెన్నిట
ప్రేమమిల్లై. “పరమసుహృదిబాన్ధవేకళ త్రేసుతతనయాపితృమాతృభృత్య
వగ్దే” చరమతిముపయాతియోర్ధత్పన్ణాం శమదమచేప్టమవైహినాస్యభ
క్తం” ఎన్టకర్ డవదితే. (అమతన్నాలేయేదిలే) మనోవాక్తాయకజ్జళో
రుపడిపట్టిరుప్పార్ పేరియికి వైరిలిలాన్డాకిలుం వేణ్ణియరుకర్ వదువుమిన్ది
క్తేయిరుక్తేయా లేదిలే నేదుమి లే (అరజ్గర్ కే దుమిలే) “సుహృదం

మూ. — యెఱ్ఱైయ్ వా న్దోన్ఱి నేనె॥ ౨౬. కురజ్ఞుకల్ మలైయై నూకల్

వ్యా. — సర్వభూతానాం" ఎన్నిటసోహోర్దైయైం, ఋజుః ఎన్నిటపడియే
యాశ్రితవిషయత్తిల్ మనోవాక్కాయకజ్జల్ మూన్ఱుజ్జోవ్విదా యిరు
కీట వార్జవగుణత్తైయైం, కేట్టేపోకామే యనుష్ఠానశేషమాకుక్కైక్కాక
కోయిలిలే సన్నిహితనానదేవరొన్ఱుమాక పెరియిలేళ్, ఒరుకరణత్తాలు
దేవరై స్పర్శిక్కల్ పెరియిలేళ్ (ఎల్లే) ఎన్నే. అసన్నిహితరాయిల్లదేనల్లేళ్.
శేయ్దవై త్తిలే పిఱ్ఱుపిటికుమవరా యిల్లదేనల్లేళ్. ప్రాప్తియిలైయా
యిల్లదేనల్లేళ్. ఎన్నిటవుక్కడి పాపమేయితే. శ్రీకాన్తుభమ్మోలే యుక
ప్పానవస్తుకిడి రిప్పడివ్యర్థమాయ్ పోయ్తు. అరజ్ఞుత్తైయమిన్ఱుజ్జై వర్
కుక్కీర్ డీర్ నాన్ఱూరస్థనాచ్చుదు. కషాయపాన వృణ్ణుమాపోలే హితబు
ద్ధియాలే సేవిక్క వేణ్ణుం విషయమాయ్ త్తానిల్లదేనో ? పాల్ మరున్దా
మాపోలే దర్శనియ్యరాసదేవరే మోక్షప్రదరాయిరుక్క వన్ఱోయిల్లన్దతు.
(ఎఱ్ఱైయ్ వాన్దోన్ఱి నేనె) "విచిత్రాదేహసన్నతిః" ఎన్నిటపడియే దేవర్
కుట పాపకప్రాప్తమానజన్మమాయిరుక్క నానేదుక్కాక ప్పిటదేనా
నేళ్. ఎఱ్ఱైయ్ వాన్బిటదేనెన్ఱాదే తోన్ఱి నేనెన్నిటతు - ఉత్పాతకజ్జల్ పోలే
యనర్థహేతువాక ప్పిటదేనెన్ఱే. ఉత్పాతజ్జళుడైయ తోరిన్దాన్తనకు
ప్రయోజనమిన్ఱి కే పిఱర్ కల్ నర్థమాయితేయిరుప్పదు. అదుపోలే
యాయ్ విట్టదితే. ఎజ్జన్ఱ మెన్ఱితార్.

తిరువత్తేత్తామ్బాట్టు. — అ॥ (కురజ్ఞు) మనుష్యాధికారమానవై
యొన్ఱుమిలైయాకిల్ తిరువడి తిరువనన్దాళ్ వాన్ ముదలానవర్ కళాల్
కొల్లుమడిమైయై శాస్త్రవశ్యత్తైయ మిన్ఱి కేయిరున్ఱుళ్ తిర్యకుక్కల్
కొల్లువదాక నామ్ వన్దవతరిత్తకాలత్తిలే తిర్యక్సమాన్యత్తాలే అణిల్ కల్
శుద్ధభావనైయోడే పణ్నిన శిలకిళ్ళి తార్ మున్ఱు, అదుతానున్ఱోవె
ట్టిల్; అతువుమిలై యెన్ఱితార్.

వ్యా. — (కురజ్ఞుగల్ మలైయై నూకల్) మలైకళా లేకడలైత్తూర్
కీటవిడత్తిల్ మలైకళుళ్ళుతోకై యున్ఱాయ్ కొన్ఱుశ్రీవానరవీరర్ కళుళ్ళు
తోకై యిల్లామైయా బారుమలైయై యనేకర్ కూడ త్తొట్టుళ్ళొన్ఱువరువర్

మూ.—కుగళిత్తుత్తామ్బురణ్ణిట్టోడి ।

వ్యా.—కళామైత్తు. ఒరుమలై యొరుత్తర్ళ్ళుప్పత్తమ్బొరాదపడి పెరుమిడుక్కరా యిరుక్కచ్చెయ్దేయు ముపాథ్యాయ నూశిపోలే యెల్లారుజ్జిత్తురిత్తు స్వరూపమ్బెరవేణుమెన్జిరుక్కవవర్ కళాకై యాలే ఇప్పడి శెయ్కిరార్ కళామైత్తు. స్వరూపజ్ఞాన ముడై యారోడు మిల్లాదారోడుంవాశియట త్తురుమ్బెత్తు ద్దాడుమ్బడి యితే అడి మైకొళ్లు కిఱవర్ కళ్ కైయ్యుంవిల్లుమాయ్ నిన్జనిలైదాణ. (మలైయైనూక్క) కడలిలే పొకడవెన్జాదే నూక్క వెన్జదు ఒరుతిరళు కొరుమలైయై విషయమాకపు మ్బొరామైయాలే వేతేయొరుతిరళ్ వన్జపనీరు అవర్ కళ్ పక్కలిలేనూక్క యిప్పడి కైమ్మే లేయాయామైత్తు కడలిల్ పుకువతు. “అవగాహ్యర్ణవంస్వప్నే” ఎన్జు పెరుమాళుక్కాశీగ్రామై కుత్తై పురణ్ణు శెల్లానిర్ కు. అక్కారియత్తుకు వేణ్ణువార్ ప్రవర్తియ్యానిన్జార్ కళెన్జాటి యిరుక్క వొన్జాదితే. కడల్ తూర్ పుణ్ణిక్కరైప్పట్ట దాయ్విడవనిగ్గె! యెన్జుంత్వరై యాలే యెల్లారుమొక్క ప్రవర్తిత్తార్ కళామైత్తు. (కుళిశీలిత్యాది) శ్రీవానరవీరర్ కళుడైయ త్వరై తానణిర్ కళుక్క పొన్దిరామైయాలే పెరుమాళుక్కాశీగ్రామై కత్తైపురళానిర్ కు ముదలికళు క్కిత్తనై మెత్తనవెల్లా మేన్దాణ ఇరున్దపడియాల శడక్కె న్నుకడలడైక్క ఓవర్ కళుక్క శక్తియిలైయానపిన్బుమలైయాలేతూర్ పుణ్ణ ప్రదేశత్తుకు మణల్ శునుక్క ప్పరికరమిలైయితే, ఊర్ న్దు నీరిలేపు కుక్కొయ్కైయుం, కరై యిలేయేరినాల్ మణల్ తొత్తుకైయుం, ఉద టినవాతే విట్టుక్కళిక్కైయు మివైమున్నే కైకణ్ణపడియాలే యిప్పికార త్తాలే కడలైత్తూర్ పొమ్మెన్జుపార్ త్తు కడలిలే పుకుముక్కుకుమాయ్ త్తు. ఇమ్ముక్కుళ్ళు తన్నాలే నీర్ శువరుంమణలుజ్జొణ్ణు వరలామెన్జాయ్ త్తు నినై పు. (తామ్) కడలిలేనీర్ శువరువదుం మణల్ తొత్తువదుంనమ్ముడలిలేయెన్జ టియాదాయ్ త్తడిమైయిన్ త్వరై యాలే. తాళ్ళ పుపట్ట కారియప్పడడ క్కతజ్జళాలే తలైక్కట్టుకిఱదాక వభిమానిత్తు త్తిటికిరపడియాలేతా మెన్జ పుమామ్. (పురణ్ణిట్టోడి) పుక్కమలై కళుళ్ళు నెయ్మణల్ పుక్కచ్చారిన్జు

మూ — తరజ్జనీరడైక్కలుమ్మి శలమిలావణిలు
మోబ్బలే । మరజ్జల్ పోల్ వలియనెజ్జం

వ్యా. — పరుకిఱపడిపోరాదెన్ఱ పార్ తు మణలిలేపురజ్జోడానిర్ క్కు
మామ్మిత్తు. ఉళ్ళమణలుం వళ్ళియి లుదిరుమ్బడియాకవోడ ఇడైయిలే
నిన్ఱవర్ క చివై త్తి త్వరైయైక్కణ్ణు “పన్దాని త్తనైవేగ” మెన్ఱాల్ పెరు
మాళుక్కు పగలముదిలయి క్కైయిల్ వడక్కిల్ వాశలిలే విడువి త్తతాయిరు
క్కుం, ఉళ్ళళుక్కుత్వరై యమ్మి రున్దతీయెన్ఱమామ్మి. రుచియానదు
త్తనామళవైప్పార్ క్కు వొట్టాదితే (తరజ్జనీరడైక్కలుమ్మి) త్తిరైకలై
యడైత్తాయ్ కిళర్ నిరున్దళ్ళ కడలై యడైక్కైయిలే (ఉమ్మి)
కడలైయడక్కు కిఱార్ కళ్ళే తాజ్జళాయ్ ముదలికళు న్దళ్ళళుక్కెడుత్తు క్కై
నీట్టుకిఱార్ కళాకవాయ్ మ్మివై త్తినుడైయ వభిమానం (శలమిలావణి
లమోబ్బలే) ఇవై మ్మినుడైయ వ్యాపార మజ్జుత్తైక్కు కిళ్ళి త్తార్ మామ్
ఫలిప్పదొన్ఱిలైయాకి లితడిమైయాకిఱపడి యెన్నెన్ఱిల్. అడిమైకొల్లుడి
అవను కిరై త్తిన్ఱావశున్దియే యమైయుమెన్ఱై. (శలమిలామై) యా
వదు-కడల్ తూర్ పుణ్ణు పెరుమాళక్కరై పట్టారాకవల్లరే ఎన్ఱిఱ భావ
శున్దియిల్ ప్పత్తైయమ్మిరుక్కై. (చలం) వ్యాజం (ఇలా) యిల్లామై.
నిన్ఱనిలైపోరాదెన్ఱై. అవాత్తసమస్తకామను క్కెదిర్ తలైయిల్ భావ
శున్దియొత్తీయ వవనుక్కు వేణ్ణువదొన్ఱిలై; ఇవనాల్ శెయ్యలావదొన్ఱిలై.
నమ్మడైయ జ్ఞానశక్తికలైక్కొణ్ణు పూర్ణనుక్కు నామొన్ఱు శెయ్ కై
యావదెన్నెన్ఱు కైవాజ్జుమవర్ కళ్ళే భాగ్యహీనర్. పూర్తితానా
మిట్టదుకొణ్ణు తృప్తనాకైక్కుఱుప్పెన్ఱు శున్దభావరాయ్ మేల్ విక్కుకై
క్కుఱుప్పా మ్భాగ్యవాన్దళుక్కు. ఇబ్బావశున్దితా నొరువరుక్కు కిరై
యామైయాలే యెల్లారుక్కు జ్ఞాయ్యలావ దొన్ఱెన్ఱనొణ్ణాదు. ఆకవణిల్ క
ళుక్కుళ్ళ వానుకూల్యముమినకిరై యెన్ఱిఱార్. (మరజ్జల్ పోల్ వలియనె
జ్జంవజ్జనే) ఇన్ఱిషయత్తిల్ తన్నెన్ఱు నెకిత్తచ్చియిల్లాదపడిక్కు దృష్టా
న్దజ్జొల్లుకిఱార్. “యిరుమ్మిపోల్ వలియనెజ్జ” మెన్ఱవరతుక్కు నావ్వు
రుకేయిరువనైశొల్లుకై క్కాక “మరజ్జల్ పోల్ వలియనెజ్జ” మెన్ఱిఱార్.

మూ. — వజ్ర నే న్నెజ్జుతన్నా. లరజ్జనార్ క్కాట్ చెయ్యాదే
యళియత్తే నయర్ కిక్కినేనే॥ ౨౭. ఉమ్బరా

వ్యా. — అగ్నియి లేయిట్టుని నై త్తకార్యజ్ఞోల్లలామిరుమ్బు. యిత్తై నెరు
ప్పి లేయిట్టాల్ కరిన్దుపోయ్ మున్బునిన్బుని నైయెదైదుమి త్తనై (వజ్ర నే) ఇప్ప
డి నెజ్జుతిన్ణియదాయిరుక్కచ్చెయ్ దే ఇదుద్రవద్రవ్యమో వెన్బుదేవరుం భ్ర
మిక్కుమ్బడి భావిత్తుకాట్టానిర్ పణ. అక వాయిల్ ని నై వొజ్జా యిరుక్క
వివన త్తనై భగవత్ప్రేమముడై యారిలైయెన్బు భ్రమిక్కుమ్బడి మత్తైత్తు
వర్తిప్పణ. “ ఇత్తైయిత్తైయరుకుంవణ్ణ ” మెన్బు, కీర్క్ చొన్నదుక్కనుశ
యిక్కిఱార్. (నెజ్జుతన్నా లరజ్జనార్ క్కాట్ చెయ్యాదే) అణిల్ కళే ప
ళ్ళలిలుం భావశుద్ధియితేయుల్లదు. అన్నెజ్జైక్కిణ్ణు సన్నిహితనానవవన్బుక్క
లిలే అల్పానుకూల్యమున్బుణ్ణాదే. యివణ్ భావశుద్ధిమాత్రత్తైయే పరిపూర్ణ
మానశేషవృత్తియాకక్కిళ్లుం భగవదభిప్రాయత్తాలే (ఆట్ చెయ్యాదే)
ఎన్దిఱార్. (అళియత్తే) “ అహంసర్వంకరిష్యామి ” యెన్బుం ఇలైయ పెరు
మాళైప్పిలే సర్వవిధ కైజ్కర్యజుక్కు మర్హమాకవవణ్ తన్దవన్బు కిడిరి
దు (అయర్ కిక్కినేనే) విన్దురి త్తనర్థప్పట్టుప్పోవదే! ఇవ్విషయం సన్నిహిత
మల్లామైయా లేయాదలి త్తలైయిల్ యోగ్యతైయిల్లామైయా లేయాదలిన్బి
తే, “ ముఅద్దేనున్నైమున్న ” మెన్దిటపడియే విన్దురితియా లేయితే యనర్థప్ప
ట్టుదు. శలమిలామరజ్గళ్ పోలేయెన్బువుమాం. మరజ్గళ్ పోలే శలమిలా
వెన్బువుమాం. మరత్తైయోరాయుధత్తాలే చెలిప్పిక్కిలుం నెజ్జైయన్నాలున్బు
లిప్పిక్క వొణ్ణాదెన్బుపడి ॥

ఇరువత్తెట్టామ్బట్టు. — అ॥ (ఉమ్బరాల) అణిల్ కళే తిర్యక్కాయ
వెత్తు నమక్కుక్కిచ్చితక్రిక్క వుద్యోగి త్తభావశుద్ధి యుమక్కిలైయాకి
శ్రీగజేంద్రాగ్రవాణ పొయిత్తైయి లేపుక్కిడిర్ పట్టు, నాజ్జెన్బు తవక్క
పవదాకని నైత్తదొరు ని నైపుణ్ణు, అదుతాను ముమక్కుజ్జోవెన్న; అదువు
యలైయెన్దిఱార్.

వ్యా. — (ఉమ్బరిత్యాది) బ్రహ్మాదికళాలటియవొణ్ణాదపడి వొళియు
ప్రశీవై కుణ్ణమ్. అత్తైవాసస్థానమాకవుడైయవర్. “ అథయదతఃపరోజ్యోతి

మూ. — అటియలకా వొళియులౌ రానైకాకి.

చెప్పిమ్మలాలుణ్ణువామ్మం ముదలై మేలిశీటి

వ్యా. — రీప్యతే" ఎన్టుం, "అత్యరాగనలదీ ప్తంతత్ స్థానంవిష్ణోర్మహాత్మనః" ఎన్టుక్కడవదితే, జ్ఞానాధికరానాలుమీశ్వరోహ మెష్టిరుప్పార్ళ్ళు నిలమన్నే పరమపదంఁపాప్రికకముడియా మైయేయన్ను; అటియవుంముడియాదెన్దై "యన్నదేవానమునయో నచాహంనచశంకరః! జానంతిపరమేశస్యతద్విష్ణోఃపరమంపదం" కలక్టాప్పెరునకరిలే, నిత్యసూరికలై యనుభవిప్పిత్తిరుక్కిఁటవర్ కిడిర్! సంసారత్తిలే యార్తరక్షణత్తుకాక వన్దార్. (అనైకాకి) ఇప్పడికఱైపురణ్ణ మేన్దైయైయడైయవన్దాన్ పదరివన్దు కారియజ్జాయద దొరుపిరాట్టి తిరువడి తిరువనన్దాళ్ళ వాన్బోల్ వార్ కోగ్ వెష్టిల్ ; ఒరుతిర్యకుకాకకీడిర్. ఇడర్ పట్టితిన్నళవేదు ! ఉదవినవనళవేదు ! ఎన్లితార్. ఆశ్రితరొరుతలై యానాల్ తన్నేన్దైప్పార్ త్తల్ అవర్కళీ శిరుమైప్పార్ త్తల్ శెయ్యుమవనన్దికేగ్ అవర్కళీ పక్కల్ ప్పార్ ప్పు దత్తలై యిలాపత్తున్దొన్దొన్దై సమ్మన్దముమేయాయ్త్తు. ఆశ్రితర్ శిరుమైపారాతొత్తిన్దొన్దొన్దై తజ్జోత్తుత్తుకుగనేర్ నిర్కగవల్లదొన్దుజ్జో! శీటివన్దదార్ మేలెష్టిల్ (శెమ్మలాలుణ్ణువామ్మం ముదలై మేల్) తన్నిలుంతుద్రమాయిరుప్పదొరు నీర్ పుట్టువై లక్ష్మమాకిక్కిన్దొన్దొన్దై తే "వీరినిరున్దొన్దులక న్దనికోగ్ శెల్ల " విరుప్పరైప్పోలే పూర్ణంమన్యమానమాయిరుప్పదొరు నీర్ పుట్టువై లక్ష్మమాక్కికిడిర్! వన్దదు. "పరావరేశంశరణం వ్రజధ్వమసురార్దనం" ఎన్లిఱపడియే బ్రహ్మాదికళీ పోక్కశీత్తుశరణమ్మక హిరణ్యరావణాదికలై యక్కియచెయ్యుమవర్ కిడి రొరుతుద్రపదార్దత్తైయిలక్కిన్దొన్దొన్దై వత్తైకులై యత్తలైకులైయవన్దార్. "కోధమాహరయత్తీవ్రం, అధరామోమహతేజాః" ఇత్యాదిప్పడియే ఆశ్రయత్తిలిల్లాద తొన్దేటిట్టుక్కిన్దొన్దొన్దై వన్దదు. తమ్మళవిల్ నిత్యం వ్రశాన్తాత్తావాయిరుప్పర్; ఆ శ్రితపరిభవత్తిల్ వన్దాల్ "క్రోధస్యవశమేయివాన్" ఎన్లిఱపడియే కోధమిట్టవళికాగ్ యిరుప్పర్. "కొడియవాయ్విలగ్గినుయిర్ మలజ్గకొణ్ణి శీత్" మున్దుడై శ్రితర్ తజ్గళుకు తజ్జమాకనినైప్ప దొన్దితేయిదు.

మూ. — వందాయ్. నమ్మరమాయతుణ్ణే నాయ్కళో

జ్జోలు మైయోరా. వెమ్మిరార్ క్కాట్ చెయ్యాదే

వ్యా. — (వందాయ్) యిరుద్దిడత్తేయిరున్దు సజ్కల్పత్తా లే శేయ్యలాయి
రుక్క మడువికత్తైయిలే యత్తైకులైయ త్తలైకులైయ వందారాయ్త్తు.
జగదుప సంహారమాకిలితే సజ్కల్పత్తా లే శేయ్యలావదు. ఆశ్రితవిరోధిక
లైయత్తీయ చెయ్యుమిడత్తిల్ కై తొడరాయ్ చెయ్యాదపోదు శీఘ్రమా
జమాట్టాదు. అత్తైవరపుతమక్కుతవినాప్పో లే యిరుక్కిఱదాయ్ త్తివర్క్కు.
ముదలైయివావాయి లే యకప్పట్టార్ తామెన్దు తోఁదీదియిరుక్కువ్బడియాక
“క్కొడియ వాయ్ విలన్జే” వ్జాటి తేయిరువర్. ఆశ్రితరి లేయిరువర్ క్కుదవినదు
తందాముక్కుదవినదెన్దిరా దవన్దునమక్కు భగవత్సవ్బన్ధమిలైయెన్దిరుక్కు
వాయ్ త్తడుప్పదు. (నమ్మరమాయదుణ్ణే) ఇప్పడియాశ్రితవిషయత్తిల్ పక్ష
పాతియాయ్ రక్షిక్కుమవనాన పిన్సు నమ్ముడయరక్షణత్తిల్ నమక్కు
రుభరముణ్ణో. తమ్మెన్నేపార్ త్తల్, నజ్జిరు మైపార్ త్తల్ నమ్ముడైయపా
పత్తిన్దనత్తా లే చీరి “చ్చిలనాశనుభవిత్రాల్ పిన్సు శెయ్ కిటో” మెన్జాటి
యిరుక్కుమవనాతలాయ్ నన్జారియత్తుక్కు నాన్దడవోమాకిటోమో. (నా
య్కళోం) అవ్వానైసనకాదికళుడైయ స్థానత్తిలేయావ్బడియితే న
మ్ముడైయతణ్ మై. తిఱన్దవాశలెల్లాంనుఱ్ఱున్దాలుం నమ్మెక్కుళ్లువారి
ల్లాదపుకలఱుదియైయుడైయోమ్. వళర్ త్తవనుక్కుం తొట్టాల్ కుళిక్కు
వేణ్ణువ్బడియాన తణ్ మైయైయుడైయ పదార్థం (శిరు మైయోరా వెమ్మి
రార్ కుక్కు) యెత్తనైయేనున్దన్ణియోమానాలుం తణ్ మైప్పార్ క్కు కళ్ళి
ల్లాదవర్ కుక్కు. దోషదర్శనత్తిల విజ్ఞాతావాయ్ గుణదర్శనత్తిల్ సహ
స్రాంశువా యిరుప్పార్. “యస్సర్వజ్ఞ స్సర్వవిత్” ఎన్జోదప్పడుకిఱ
వివనుక్కు అవిజ్ఞాతృత్వమావదు- ఇత్తలైయిల్ దోషదర్శనన్జోణ్ణు పారు
త్తుపకరిత్తానా యిరాదొత్తికై (వమ్మిరార్ క్కాట్ చెయ్యాదే) దోష
మ్బారాదే ఆపత్తేహేతువాకరక్షిక్కిఱతు వకుఁదీవిషయమాకై యాలే.
వకుఁదీ శేషియుమా యుపకారకనుమా యిరుక్కుమవనుక్కు అడి మై శెయ్ కై
యితే ప్రాప్తం; అదు శేయ్యాదే. యెన్జల్ తార్వన్దమ కే భరమాక వేరిట్టు

మూ.—యెఱ్ఱైయ్ వాన్ తోన్ఱి నేనే॥ ౨౯.

ఊరి లేన్ కాణియిలై

వ్యా.—క్రొణ్ణాల్ నమ్మడైయ కరణజ్జళుళ్ళు స్వరూపాను రూపమాన వృత్తియిలే యన్వయికైగయితే ప్రాప్తం. (ఎఱ్ఱైవాన్ తోన్ఱి నేనే) వ్యర్థజన్మావానేన్. “సృష్టస్త్వం వసవాసాయ” ఎన్ఱిటపడియే జన్మప్రయోజనమడిమైయానా లకుక్క శలానజన్మం వ్యర్థమితే. పిటన్దే నెన్ఱాడే తోన్ఱి నేనెన్ఱతు. “అహంసర్వంకరిష్యామి” ఎన్ఱ విలైయ పెరుమాళ్ ప్పిటవిపోలే యాకిలితే పిటన్దే నెన్ఱలావతు; అదిల్లామైయాలే తోన్ఱి నేనెన్ఱిటార్. ౨౯.

ఇరువత్తొన్బదామ్బట్టు.—అ॥(ఊరి లేన్) “అనై యిడర్పట్టపోదదు తనకుదవుకై కాక నినై త్తనినై వు ముమకిలైయాకిల్ శ్రీసాలగ్రామం తిరువయోడ్యై కోయిల్ ముదలాక నాముకన్దనిలజ్జళి లవైల్లిలా రువనుకు జన్మాదికళుణ్ణానాల్ అవనై నమకు రక్షిత్తటవేణుం, అజ్జనే యిరుప్పనశిలవుణ్ణో” వెన్ఱిల్; అదువుమిలై యెన్ఱిటార్. (ఊరి లేన్) ఇక్కిరైన్ఱివర్ నినై త్తిరుకిటదు సదాభగవత్సన్నిధి యుణ్ణాన శ్రీ సాలగ్రామమెన్న, అవతారస్థలమాన తిరువయోధ్యాదిక లేన్న, కోయిల్ ముదలాయరున్దళ్ళ తిరుప్పతిక లేన్న, వివై త్తెయాయ్తు. ఊరెన్ఱిట సామాన్య వాచిశబ్దం ఇవ్వి శేషజ్జలై కాట్టుమో వెన్ఱిల్; చేతనరిలే యెరుకురుచ్చియిల్ పిటవాదారిలైయితే. అవై తా నదృష్ట హేతువెన్ఱైకొరు ప్రమాణమిలై. ఇక్కుపాయశూన్యతెయైచ్చొల్లి పోరుకిట ప్రకరణత్తోడు శేర్న్ద దాకైయాలే ఇశ్శబ్ద మివ్వి శేషజ్జలై చ్చొల్లిత్తాక కూడవదు. నామభిమాని త్తిరుకిట వెన్ఱైకున్దే పిటన్దా నెన్ఱు దేవర్ కు పరీగ్రశాక పిడిక్కలా వదొరు దేశత్తిల్ పిటక్క పెరీరిలేన్. దేశవాసమాత్రమే యాత్తోత్తారకమెన్ఱైకు ప్రమాణమెన్నెన్ఱిల్ “దేశోయం సర్వకామధుక్, భవద్విషయవాసినః, తిర్యగ్యోనిగతశ్చాపి సర్వేరామ మనువ్రతాః” ఎన్ఱుశొల్ల కూడవతితే (కాణియిలై) అప్పడియ ద్దేశజ్జళి లేజన్మమిలైయాకిలే దేనుమో గుపాధియాలే యన్వోవిడజ్జళిలే త్తేత్రస్పర్శముణ్ణాక ప్పూడుసుత్తుణ్ణో వె

మూ. — యుటవును శీఁగ్రురువరిల్లై. ప్పొరినిన్బాదమూల
మ్మశీఁగ్రీలేకపరనుమూర్తీ. కారొలివణ్ణనేకణ్ణనే

వ్యా. — స్త్రిల్; అదువు మిల్లైయెన్నిఠార్. ఆదాకిఱదు-దేహయాత్రా
శేషమాక తిరుప్పగ్గాణ్ణప్పాడుకై ముతలాన నిమిత్తజ్జలి లన్వయిత్తల్,
తిరునన్దనవనప్పరమెన్ఱాప్పలే శిలవుణ్ణాతల్ దానత్తాలుం విలైయాలు
ముణ్ణా యన్బూరిల్ శెన్ఱు కాణియాళ వేణ్ణుప్పడియాన స్ఫుర్ముణ్ణాయి
రుకైగ. అవైయెన్ఱు మిల్లైయాకి లుమకున్బూరిలుల్లారో డొరుయావన
సమ్మన్మణ్ణాతల్, మశీఁసమ్మన్మణ్ణమాద లుణ్ణోవెన్ఱిల్ (ఉఱవిల్లై) (మ
శీఁగ్రురువరిల్లై) ఇలైయిన్ఱి కేగి యొక్కిన్దాల్ కణ్ పళకియిరుప్పా రొరు
బన్ఱుకున్బుణ్ణోవెన్ఱిల్; అదువు మిల్లైయెన్నిఠార్. అనాలుమకున్బా వాన
మెళ్ళేయెన్న (పారిల్) ఒరువశీఁగ్రులై ప్పెఱావిడిల్ ధరిక్-వొణ్ణాతపడి
అనన్తజ్జేశభాజనభూమియిలే వానమ్. కలక్టాప్పరునకరిలే యిరుక్కిలే
నొ నిర్బరనా యిరుకైగకుగ; ఒరువర్కుఱై యెఱువరుడుక్కిఱ
భయస్థానత్తిలేయనొ వినుక్కువాసం. అకైయాలే (నిన్బాదమూల
మ్మశీఁగ్రీలేక) సర్వప్రకారత్తాలుం పుకలశీఁగ్రుర్కు ప్పకలానవున్ఱిరువడి
కళిలే యినుకోరన్వయమిల్లై. “తమేవశరణంగతః” బ్రహ్మస్తుత్తుక్కిల
కాన కాకత్తుకున్బూడ పుకలిడమాయితే! దేవర్ తిరువడికళిరుప్పతు.
అనా లారువళియా లుమకున్బా నన్ఱైయిల్లైయాకిల్ పిన్ఱై యిళుకున్బా
మత్తనై యన్ఱోవెన్న (వరమమూర్తీ) స్వగతమాక వోరు జీవనోపాయ
మిల్లైయెన్ఱు మత్తనై పోక్కి యున్సకున్బిలుమిల్లైయోనిసర్వాధికనుమాయ్
వరమశేషియా యిరుకున్బావనన్లైయో! శేషత్వ ప్రతిసమ్మన్ఱియాయితే
శేషిత్వమిరుప్పతు. ఇవన్ స్వతన్ద్రోహమెన్ఱు బ్రామిత్తవన్ఱు ఇవన్ ప్రతివ
త్తియొక్కియ వివన్ స్వరూపత్తై మాతాడవొణ్ణాడే. స్వరూపత్తై యళి
కున్బావొణ్ణాతాకిల్ స్వరూపానురూపమాన సిద్ధికున్బా వళియేదెన్ఱిల్ (కా
రొలివణ్ణనే) ముదలడియిలే రుచిజనకమాయ్ రుచిపిఱన్దార్ క్కుపాయమా
యన్ఱోపున్వడివిరుప్పతు. (కణ్ణనే) వడివళుకున్బానాలుం ఉత్తుజ్జతత్వమన్నో
వెన్న వొణ్ణాతపడి సౌలభ్యాది కల్యాణగుణ యుక్తనన్లైయో; వరమశే
షియాయ్ విలతుణమిగ్రహమాపేతనాయ్, సౌలభ్యాదికల్యాణగుణయుక్త
నాయిరుక్కిఱ నియిరుక్కు ఇళుక్కు వేణుమో. వకున్త శేషియావదు-శేష

మూ.—కదలుకిన్దేన్. ఆరుళర్ కలైకణమ్మా నరజ్జమా

నకరుళానే॥ ౨౯. మనత్తిలోర్ తూయ్ మైయిలై

వ్యా.—త్వ సమృద్ధిమిలైయాకిలుం విడవొణ్ణాదపడియాయిరుకైగ్. వడివళైయై యనావదు- ఇవై యిరణ్ణుమిలైయానాలుం విడవొణ్ణాతపడియా యిరుకైగ్. నీర్ మైయై యనావదు - ఎజ్జళోడేకలన్దు పరిమాటుకై. ఇప్పడి దేవరీరుళరాయిరుక్క విసక్కో రిళివుణ్ణో (కదలుకిన్దేన్) దేవరీరుడైయ వైలక్షణ్యజ్జళడైయ వనుసన్దిత్తు సాధనానుష్ఠానమ్బుణ్ణి ఫలదాత్తదానైప్పలే కూప్పిడానిన్దేన్ (ఆరుళర్ కలైకణ్) నానిప్పడిక్కుప్పిడ దేవరీరాటియిరుక్కిటదు దేవరైయొత్తియ వేరొరువర్ రక్షరాకవో. నా నెనక్కురక్షకనాకవో ; ఎన్నళవుపుకిరనిల్లాత పిఱరినక్కు రక్షకరాకవో. (అమ్మా) ఉడమైనశిత్రా లిళివుడైయవనతన్నొ (అరజ్జమానకరుళానే) ఉడైయవనానాలుం సన్నిహిత నల్ల నెన్జాటియిరుక్కితేనో. సంసారత్తిలే నమ్మైప్పిటవేణుమెన్జు కూప్పిడువారుణ్ణాక కూడుమోవెన్జుం ననైయాలే యన్దోకోయిలిలే కణ్ వళర్ న్దలుళుకిటదు॥ ౨౯.

ముప్పదామ్బాట్టు.—అ॥ (మనత్తిల్) ప్రసిద్ధమాన కర్మాద్యపా యజ్జళితై, స్త్రీశూద్రాధికారమాన ధ్యానసజీర్తనాదికళుమిలై, అణిల్ కళుక్కుణ్ణాన భావశుద్ధియుమిలై, ఆనైయిడర్ పట్టపోదునినైత్త నినైవుమిలై, పుణ్యదేశవాసత్తాలే వొరునన్దైయుమిలై, యెన్జార్ కీళిళ్ళుపాట్టా లే; ఇన్న నైకళొన్జుమిలైయాకిలు ముమ్ముడైయపక్కల్ తీమైకళితైయాకిలుమ్మాల్ వరుమిళివిల్లామైయాలే యుమ్మైయన్దీకరి త్తుమ్ముడైయకారి యజ్జోయ్కితోం, అతిరుద్దపడియెన్నెన్జు పెరియపెరుమాళ్ కేట్టలుళ నన్దైకళొన్జు మిల్లాదవోపాది తీమైకళెనక్కిల్లాదదిలై యెన్జిటార్ మే ల్ళుపాట్టా లే. ఆదిలిప్పాట్టి లానుకూల్యాభావత్తై యనుభాషిత్తుక్కొన్జు తమ్ముడైయపరసమృద్ధ్య సహత్వమెన్జిటవ నాత్మగుణత్తైప్పేళుకిటార్.

వ్యా.—(మనత్తిలోర్ తూయ్ మైయిలై) “మనసాతువిశుద్ధేన” యెన్జుం, “యేతుజ్ఞానవిశుద్ధచేతనః” యెన్జుం మనశ్శుద్ధియే ప్పేర్తిత్తుకుపరికరమా కచ్చొన్జిప్పట్టదితే. అన్దశుద్ధియెనక్కిలై యెన్జిటార్ (ఓర్ తూయ్ మైయిలై)

మూ. — వాయిలోరిజ్జొలిలై. శినత్తినాదీ శెద్రుదీ మోక్కిర

తీవిళివిళివణ్ వాళా. పునత్తుధాయ్ మాళై యానే

వ్యా. — యెన్జతు-కామకోద్ర భయద్వేషాదికళి లాన్తు కు యెన్దదిల్ శుద్ధనాక పెద్రుదీలేణ. కల్మషజాగదాచిత్రమాకవిలై యాక పుమ్మెద్రుదీలేణ. (వాయిలోరిజ్జొలిలై) మనశ్శుద్ధియిలై యాకిల్ వాయిల్ ప్రియవచనజల్ తానుజ్జోవెన్దిల్ ; అదువుమిలై యెన్దితాన్. (ఓరిజ్జొలావదు) ఇదుకుమున్బొరువరై కుళిర“పణ్” ఎన్జటియేణ. కుళిఱ“పణ్” ఎన్జొర్ తిరత్తిలుమనుకూలమాకవు మొరుమరుమాద్రుజ్జొల్లియు మటియేణ. “నెడుజ్జొలాల్ మలుద్రుదీశినే” నెన్దిఱపడియే అభిమతవిషయజ్జలైయుక కుమోబ్బదుం శ్రవణకటువాహకమాయాయ్ తిరుప్పదు. ఆకవివ్విరణ్ణుపద త్తాలుజ్జీఱ్జుపాట్టాలుజ్జొన్న వర్ధతైయనుభాషిత్తారాయ్ త్తు(శినద్రుదీనాదీ శెద్రుదీ మోక్కిర) ఇవై యిల్లా మైయే యన్దియే పరసమృద్ధికణ్ణాల్ నిర్ణిబద్ధనమాక వవర్ కళుకనర్ధజ్జలైయే తేడానిర్పణ; నెజ్జొల్ కోపత్తాలే శాత్రవద్రొద్రుప్పారానిర్పణ (శెద్రుదీ) కోపమ్; శినమెన్జుజోగపం; మిక్క కోపత్తాలేయెన్జపడి, అళుమొరుమోక్కుం నేరాకవాయ్ త్తుప్పార్పదు (తీవిళివిళివణ్) మోక్కిరయన్దియే వాయ్ విట్టాల్ కేట్టార్ కు నెరుప్పైవళియవిట్టాప్పోలేయాయ్ కుడిపటియున్బుడియాక వాయ్ త్తు వాయ్ విడువదు. (వాళా) యిదెల్లాజ్జైయ్ కిఱదు తామెరుక్కాలై కు వేద్రుదీలై పెఱవో వెన్దిల్; ఇదుతానే ప్రయోజనమాయరుప్పణ. ప్రయోజనత్తుకొరు ప్రయోజనం వేణ్ణావితే! సాత్వికర్ పరప్రయోజనత్తైయే ప్రయోజనమాక నినై తిరుక్కుమాప్పోలే పరానర్ధమే ప్రయోజనమాక నినై తిరుప్పణ. ఉమ్ముడైయపడియిదువాకిల్ నమ్మెనిర్బుధిక్కిఱదెన్నెన్న. (పునత్తుధాయ్ మాళై యానే) తన్నైప్పార్ త్తకలవొణ్ణాదపడియ పేట్రామాత్రమే హేతువాకరక్షిక్కక్కడవో మెన్జు రక్షణధర్మత్తి లేదీక్షిత్తుతనిమాలై యిట్టమ్మోవిరుక్కిఱదు. ప్రాప్తియాలు మోభగ్యతైయాలు మెన్నాలున్నెవిడప్పోమో; తన్నిలత్తిల్ పోలేతిరుమార్ విలే చెవ్వి పెరున్బుడియాన తిరుత్తుధాయ్ మాళైయుడైయవనే.

మూ. — పొన్నిశూఠ్ తిరువరణ్ణా! ఎనకినిక-తియెజ్జొల్లా యెన్నై
యాళుడైయకోవే॥ ౩౦. తవత్తుళార్ తమ్మిలల్లేళ్.

వ్యా. — (పొన్నిశూఠ్ తిరువరణ్ణా) రక్షక నాయ్ దూరవిరాతే సన్ని
హితనాకవు మ్మేరీరిణ్. యెత్తనైయేనున్దణ్ణియర్ళ్ళు మాశ్రయిళ్ళు వచ్చడి
యమ్మో? దేవర్ కోయిలి లేవన్దు కణ్ వళర్ న్దటుళుకిఱదు. ఇట్టితిరుత్తుళా
య్ మాళై కుగళుఱ త్తిమాళై పోలే యాయ్ త్తు తిరుప్పొన్నియోపైచ్చేరియి
యిరున్దపడి (ఎనళ్ళు) కీఠ్ తమ్మైయుపపాదిత్తారియే! ఇప్పడిదోషప్రచుర నా
నవెనకు (ఇని) యెన్దోష త్తైయను సన్నిత్తు నానినళ్ళు రక్షక నాకై త్తవిర్ న్దు దేవ
ర్ పక్కలి లే న్యస్తభరనానపిన్బు (కదియెజ్జొల్లాయ్) పోక్కడిశొల్లాయ్.
పోక్కడియడైయచూఠ్ త్తుకోగ్గణ్ణువైత్తు అవనై చొచ్చిల్లాయెన్దువచ్చడియి
యే ప్రాప్తియిలూరిమిరుప్పదు. నీర్ పోక్కడిశొల్లాయెన్దు పోదాకనము
కుగళున్ద వేణ్ణుకిఱుదెన్నెన్దిల్ (ఎన్నైయాళుడైయకోవే) ఇత్తలై
యిల్ శేషత్వమునుత్తలైయిల్ శేషిత్వముం వ్యవస్థితమన్నో. వేటిదు
కుగళుడవారార్. ఇదారుడైయవస్తువాయ్ నొవుపడుకిఱదు॥ ౩౦.

ముప్పత్తోరామ్బాట్టు. — అ॥ (తవత్తుళార్) “శాస్త్రీయమాయ్
మోతార్థమాన విహితజ్గళి లినకోరన్వయమిలై యన్దిర్; స్వర్గఫలా
ర్థమాక వాదల్ విప్రలబ్ధకరాయ్ దృష్టఫలార్థమాక వాదల్ సతకర్తా
దికలైప్పణ్ణి పోన్దిరాకిల్ అవతీరిలుపాధికలైప్పొక్కి నన్నైయిలేమూట్టు
కియోం; అవై తానుజ్జో” వెన్దిల్; అనై యొన్దుమిలై; స్వర్గప్రాప్తికుప్పరిక
రమాక దేవర్ తన్దజన్మత్తై విషయప్రవణనాయ్ పరద్యేషత్తాలే వినాశ
హేతువాక త్తన్దిరాక కొణ్డేనెన్దితార్. (అనాల్ కీఠ్ పాట్టోడిదుకుగ
ళుగళి యెన్నెన్దిల్, పరసమృద్ధ్య సహత్వమన్దికే విషయాన్తర
ప్రావణ్యత్తాలే ఎన్దన్దుజనజ్గళుకుగళు మళలానే నెన్దితార్.

వ్యా. — (తవత్తుళార్ తమ్మిలల్లేళ్) “యజ్ఞేనదానేనతపసానాశ
కేన” ఎన్దు తపస్సై మోతార్థమాక విధిత్తదియే; ముముక్షుకుళాయ్ త
పస్సైయనుష్ఠిత్తారిల్ కూట్టాకప్పెతామైయన్దికే స్వర్గాదిప్రయో
జనాన్తరపరరాయదుతన్నై పణ్ణువారుముణ్ణు, అవర్ కళుకుం కూట్టాక

మూ. — తనమ్బుడై త్తారిలల్లే. ఉవర్ త్తనీర్ పోల

వెన్ట నునీరువర్ కొన్ఱు మల్లే. ।

వ్యా. — పెనీరిలే. యివైయిత్తనైయుమిన్ఱియిలే యొక్కినాళారు
తనన్ఱెయారమ్మిత్త దిల్ వైకల్యత్తా లే ప్రాయశ్చిత్తికళానార్ తల్లళిల్
తాజ్ఞాడ పెనీరినో; ఆకతపస్సర్కముడై యారొరువరిలుజ్ఞాడ పెనీరిలే
నెన్ఱిఱార్. (తనమ్బుడై త్తారిలల్లే) అర్థలాభ త్తైయుం పురుషార్థ సాధకమా
కచ్చొల్లకక డవదు. విలక్షణవిషయత్తిల్ వ్యయిళ్ళుమన్ఱు “యజ్ఞేనదానేన”
ఎన్ఱుం “యజ్ఞోదానంతపశ్చైవపావనాని” యెన్ఱుం, “తద్దానంసాత్వికం
స్మృతం ఎన్ఱు జ్ఞొల్లకక డవదితే. “యయాకయాచవిధయా బహ్వా
న్నం ప్రాపుయాత్” ఎన్ఱుం, సద్విషయత్తిలే వ్యయిక్కుండ్రవ్యాజ్జనత్తు
క్కుం ప్రకారనియతియిల్లైయెన్ఱు జ్ఞొల్లకక డవదితే. ఇమ్ముఖత్తా లే ద్రవ్యా
ర్జనంమ్బుణ్ణువారిల్ కూట్టల్లే. తిరుమళ్లైయాళ్వార్ పోల్ వార ను
షిప్పదు జ్ఞాయదార్ కళితే. “ఇవైయిన్ఱి కేయొక్కినాల్” “ప్రత్యు
పకారార్థంఫలముద్దిశ్యవాపునః” ఎన్ఱిఱరాజసదానమాదల్, “అసత్కృత
మవజ్ఞాత” మెన్ఱిఱ తామసదానమాదల్, భ్యాత్యర్థదాన మాదలివైయు
ణ్ణో” వెన్ఱిల్; యివైయెన్ఱుమిల్లై యెన్ఱిఱార్. ఇవైయిరణ్ణు మిన్ఱాదార్
బన్ధకకళుక్కుం టుప్పాయిరుప్పర్ కళితే, అదిరున్దపడియెన్ఱెన్ఱిల్ (ఉవ
త్తనీర్ పోల వెన్ట నునీరువర్ కొన్ఱుమల్లే) ఉవరినీరై ముకత్తిలే యెరిట్టుక్కొ
ణ్ణాల్ అదుకణ్ విత్తికక వొణ్ణాదపడి కటిక్కుమాప్పోలే ఎన్ఱెనేర్ ముక
మ్బార్ కక వొణ్ణాదపడియాయ్త్తు నానవర్ కళే తిరత్తిల్ వర్తిత్తపడి. అ
వర్జనీయ్యబన్ధకక లేన్ఱుఖత్తేవిత్తిత్తాలత్తైక్కుం జీవికమాట్టాతపడి యా
య్త్త వర్ కళుక్కుం వద్యభూతనాయ్ వర్తిత్తపడి. అవర్ కళుక్కుం ప్రియమే
వణ్ణుకై యాలే ప్రియవిషయమాకవు మ్పెనీరిలే. అవర్ కళుక్కుం హితమే
వణ్ణుకై యాలే హితవిషయమాకవుం పెనీరిలే. ఎనళ్ళుమనర్థజ్జైవిత్తైత్తు
క్కొళ్ళుకై యాలే తనక్కుత్తానుళ నామెన్ఱు మళవున్దాను మ్పెనీరిలే. అవర్
కళు కక వద్యభూతనాయ్ పోన్దే. “బన్ధకకళుక్కుం కాదవర్ కళుంతన్దా
ముక్కుభిమత్తైకళాన స్త్రీక్కుం కళుక్కుం టుప్పాయిరుప్పర్ కళితే; అదిరున్దపడియే”

మూ. — తువర్తశెవ్వాయినా గేర్ తువక్కటత్తు రిశనానేన్.

అవత్తమేపిటవితన్దా యరజ్జమా నకరుళానే॥ ౩౧.

వ్యా. — నెన్జిల్, (తువర్తవిత్వాది) అకవాయిల నాత్తగుణజ్జ
తైమత్తైత్తధరత్తిల్ ప్పట్టుప్పైక్కాట్టి యకప్పడుత్తిక్కొల్లుమవర్ కళా
యత్తు. ఇవనుముల్ వాయిల్ తణ్ మైయరియాన్. తన్నోడవర్ కళుక్కొ
రుబన్దమిల్లా మైయు మటియాన్. ఇవనుమధరత్తిల్ ప్పట్టుప్పక్కర్ వ్వరుకు
పోకమాట్టాడే యకప్పడుమాయత్తు. అకవాయిలనాత్త గుణజ్జతైమత్తై
క్కొక్కం, పుటమ్బుల్లొరోడివనుకుణ్ణాన తువక్కటక్కొక్కం మధర
త్తిల్ ప్పట్టుప్పేయాయత్తు అవర్ కళుకు ప్పరికరం. పుటమ్బుల్ల సకలబన్ధ
క్కత్తైయుంవిట్టు పత్తినవర్ కళుక్కుం దుర్భరనాయ్ త్తలైక్కట్టినేన్. అదా
కిఱదు-అవర్ కళ్ పక్కలిలు మపకారకనాయ్ పోదేనాకైయాలే అవర్
కళుక్కు మివనొత్తైసమ్బన్దమటవేణుమెన్జిరుక్కొ. (తురిశన్)కళ్ళన్. “తే
నదాసవచ్చావమానితః” ఎన్టు నీచనానరావణనుకు మాకాతానారువ
నెన్దవజ్జొన్నాప్పోలే తణ్ మైక్కెల్లైయాన స్త్రీక్కళుకుమాకాదేయవ
ర్ కళాలేబహిషకరిక్క పట్టేనెన్జిటార్. ఆనపిన్బు (అవత్తమేపిటవితన్దా
య్) దేవరెనకుజన్మత్తైవ్యర్థమే తన్దరుళినారాయ్ తలైక్కట్టిత్తు. తమ్ము
డైయకర్త్తమడియాకవన్దవనర్థత్తై అత్తలైయిలేయేటిడువానెనెన్జిల్; క
ర్త్తస్వరూపత్తైయుం స్వస్వరూపత్తైయు ముళ్ళపడియుణర్ న్దవరాకైయా
లే యటుళిచ్చేయ్కిటార్. కర్త్తమావదు ఈశ్వరహృదయత్తిలే నిగ్రహ
హాపేణనిన్జుఫలిప్పదొన్టు. సకలప్రవృత్తినివృత్తియు మీశ్వరాధీనమావ్బడి
యాయ్ త్తు స్వరూపమిరుప్పదు. కర్త్తం “పారుణ్డో” మెన్నప్పోమదొన్టు “ద
దామిబుద్ధియోగంతం” ఎన్జిటపడియే బుద్ధిప్రదానత్తైపణ్ణి నల్ వక్కిపోకు
మిడత్తిల్ నివారకరిల్లై. ఆకవివ్వళపువుణర్ న్దవివర్ కు చొల్లలామిటే.
కణత్తిలేవిట్టున్దప్రజయొక్కణ్ణుపేశాదిరున్దొల్ తాయ్ తల్చినా త్తెన్దక్కడవ
దిటే. (అరజ్జమానకరుళానే) శాస్త్రజ్ఞళాల్ మీత్తక్కొవొణ్ణొదపడి కర్త్తప
రతస్త్రీరాయ్ విషయాన్తరప్రవణరాయరుప్పారై యత్తకాలుంశీలత్తాలు
మీత్తక్కొక్కొకవనొక్కోయిలిలేవన్టు కణ్ వళర్ న్దటుళుకిఱదు॥ ౩౧.

మూ.—ఆర్ త్తువణ్ణలమ్బుజ్జోలై యణితరువరణ్ణ
న్దన్దుట్ . కార్ త్తిరళనైయ మేని

ముప్పత్తిరణ్ణామ్బుట్టు.—అ॥ (ఆర్ త్తు) “నమ్మకగల్ విముఖ
రానసమ్మరికళుకుగ మాకాదపడివ ర్తిత్త నీర్ నమ్మకగల్ వన్దపడి” యె
న్నెన్ద ; ప్రతిపన్నకారికళా యిరుప్పార్ శెయ్యుమవైత్తుకుగ వోరణ్డై
పుణ్ణో ! మార్భ్యత్తా లే వన్దేనెన్దిటార్.

వ్యా.—(ఆర్ త్తువణ్ణలమ్బుజ్జోలై) తిరుచ్చోలైయిల్ మధువై
ప్పానమ్బుణ్ణి విట్టున్దవణ్ణుకళానవై యభినివేశత్తా లే పరిచ్చేది త్తిత్తియ
వరియాదే ఇత్తిన్దు కట్టుత్తేకట్టలైయాకప్పటుకి మధువిరున్దవిడ త్తిలిరుకుగ
వొట్టామైయాలే యూర్ త్తుకొగ్గొనిర్ కుగం. ముక్తర్ భగవదనుభ
వజనితప్రీతికుగ పోకుగ వీడాక సామగానమ్బుణ్ణుమాపోలే యెరుదేశవి
శేషత్తిలే భగవదనుభవత్తా లే ముక్తర్ కుగప్పిటకుగం వికారంతిర్యకుగ
కుగళుళ్ళు మ్పిటకుగమ్బడియామ్ త్తుకోయిలిల్ భోగ్యతైయిరుప్పదు. “గా
యన్తి కేచిత్ప్రణమన్తి కే చిన్నత్వన్తి కేచిత్” ఎన్దు మధువనహత్తిత్తముద
లికల్ హర్షత్తుకుగ పోకుగ విట్టు పాడువారాడువారొరువరై యెరువ
ర్ శుమప్పొరువరై యెరువర్ పుకడువారానార్ కళితే. ఇవర్ తమ్ము
డైయ సత్తైయుణ్ణాకై కుగ కూగప్పిడుకిటార్; ఇవై ప్రీతికుగ పోకుగ వీడా
కకూగప్పిడుకిటన. (వణ్ణలమ్బుజ్జోలై) మధుపానమ్బుణ్ణి విట్టిన్దవణ్ణుకల్
మధువిన్నికుది యాలే ప్రళయత్తిలే యకప్పట్టలైకిట మారగణ్డేయనైపో
లేయుం కిణ్ణకత్తిలేయకప్పట్ట త్తిరుచ్చోలై పోలేయు మలై యానిర్ కుగమా
య్ త్తు. అలమ్బల్ -కట్టువుదల్. (అణితరువరణ్ణన్దన్దుట్) సమ్మారత్తుక్తాభర
ణమ్మోలేయామ్ త్తుకోయిలిరుప్పదు. లీలావిభూతిళ్ళు నాయక నెరువనుణ్డే
యాకిలుణ్డోయిలిల్ వన్దు సన్నిహితనల్లాదపోదు తాలికట్టాదస్త్రికలైపో
లేయామ్ త్తు లీలావిభూతి. (శోలైయణితరువరణ్ణమ్) శోలైయైయాభరణ
మాకవుడైయ కోయిలెన్దుమామ్. (కార్ త్తిరళనైయమేని) మధువెళ్ళత్తై
కుగణ్ణు కడలెన్దు భ్రమిత్తు మేఘసమూహాల్ కట్టుత్తేకట్టలైయాకప్పరు
కి నెకిళ్ళన్దు పోకమాట్టాదేయవైయుల్లేపుకున్దు శాయ్న్దాపోలేయామ్ త్తు

మూ. — కగణ్ణ నేయునైకాణం । మారగ మొన్ఱటియ
మాట్టా మనిశరిత్తిరిశనాయ । మూరగ నేక

వ్యా. — పెరియ పెరుమాళ్ కణ్ వళర్ న్దలుళుకిజపడి. వడివిన్ కరు
ప్పలుం, కుళుర్రియాలుం పరోపకారమే శీలమాయరుక్కెయాలుం తన
కెన్ఱు వొన్ఱువెయ్యామైయాలుం మేళుత్తెయిరువకైకుగ పోలియాక
చ్చొల్లుప్పడియామ్ తిరుప్పదు. “తొక్క మేకప్పల్ కుత్తాళ్” లెన్ఱుమ్ వడి
వుకుగ స్సారకమాక మేళుసమూహాళ్లై చొల్లకగడవదితే. (కణ్ణనే) మే
ళుత్తిల్ కాట్టిల్ వ్యావృత్తిశొల్లుకిజదు. కడకగనిన్ఱు జలత్తెయుపకరికుగమ
దితే! మేళుం. సజాతీయనాయవన్ఱు కిట్టితన్నైయామ్ త్తు పకరిప్పదు. పె
రియ పెరుమాలైక్కణ్ణాల్ యశోదైప్పిరాట్టి వెణ్ణెమైక్కళవుణ్ణు అముదు
శేయదుమూలయడియేవళర్ న్ద శెరుకుగతోత్తిరియామ్ తిరుప్పదు. “కొ
ణ్ణల్ వణ్ణనైక్కోగవలనాయ్ వెణ్ణెయుణ్ణువాయ” నెన్ఱక్కడవదితే. (ఉన్నై
కాణంమూర్క మొన్ఱరియమాట్టా) ఉన్నై ప్పెళుకైకుగటుప్పాక నీ
యుపదేశిత్తువైత్త మార్గముణ్ణు-వళి, అదాకిజదు-ఉపాయం-అవైయాకి
జన- కర్తయోగం, తత్సాధ్యమానజ్ఞానయోగం, ఉభయసాధ్యమాన భ
క్తియోగం, అవతారరహస్యం, పురుషోత్తమవిద్యై, అనుక్తమానతిరు
నామసజ్జీర్తనం, పుణ్యక్షేత్రవాసం, ఇప్పడిచేతనభేదత్తోపాదియమ్పొ
రుమితే! ఉపాయభేదముమ్. ఇవైత్తిలేవొత్తై యనుష్ఠిక్కమాట్టా మైయే
యన్ఱియేయటియమాట్టాదవనాయ్ త్తు. (మనిశరిల్) అటివుక్కిడమిల్లాదతి
ర్యగ్యోనియా యిళుక్కవుమామితే. అటికైకుగయోగ్యమాన మనుష్యజ
న్మత్తైప్పెత్తివైత్తితే యిళుక్కిజదు. (తురిశనాయ) అవర్కల్ తాళ్ళల్
నిత్యసూరికల్ కోటియిలేయామ్బడి యవర్ కళున్ఱుత్యాజ్యనానకృత్రిమణ్.
తిర్యగ్జన్మమాయయోగ్య నెన్ఱాటి యిరుక్కితేనల్లేణ్. మనుష్యజన్మత్తాలుళ్ల
ప్రయోజనమ్మెత్తిలేణ్. “మానుష్యంప్రాప్య” ఉభయవిలక్షణనానేనెన్ఱి
తార్. (తురిశు) కళవు. ఇప్పడియిరుక్కిజనీర్ నమ్మక్కల్ వరువానెన్నె
న్నం(మూర్క్క నెవన్ఱునిన్ఱేణ్) ఎన్దణ్ మైప్పారాద మూర్క నాకైయాలే
వన్ఱుకొడునిన్ఱేణ్. ఎన్దణ్ మైయునుటిన్ఱువైల్లక్షణ్యముమటిన్ద యోగ్య నె

మూ. — వస్తునిష్ఠేణ మూర్గునేణ మూర్గునేనే॥ ౩౨.

మెయ్యెలా మోప్పకపిట్టు

వ్యా. — స్థకలపితేయడుప్పదు. అత్తెచ్చెయ్యాదేవస్తు కొడునిష్ఠేణ. తణ్ణీర్ కుడికిర అవూరినిలే నత్తైయిడువారైప్పలే విలక్షణభోగ్యమాన విషయత్తెకిరట్టి యత్తిత్తే నెన్నిఱార్. (మూర్గునేణ మూర్గునేనే) ఇదొరుమా ధ్యమే ఎన్నిఱార్. వీసెయూల్ యిరణ్ణుతలైయైయు వనుసన్ధిత్తు అత్తలైమూ వస్త వవద్యత్తైప్పార్ తు తమ్ముడైయతణ్ మైయై ప్పార్ త్తలుళిచ్చెయ్ కిఱార్. కిట్టియత్తిత్తే నెన్నిఱార్. “కణ్ణనే” యన్తదబ్బుత్తై కాకాదారిలైయితే. అత్తైయే పత్తివస్తునిన్నే॥ ౩౨.

ముప్పత్తు మూన్టా మ్బాట్టు. — అ॥ (మెయ్యెలాం) ఇప్పడి నన్తైకళు మిల్లై, తీమైకళాలుబ్బుత్తైయిల్లై, నానిబ్బుత్తైమూ మాకాతా నెరువ నెన్నిఱార్. అనన్తరం కీత్ పాట్టోడిప్పాట్టుకు సజ్జతి యెన్నెన్నిల్; “మూర్గునేన్వస్తునిన్నే” ఎన్ఱీర్; అన్తమాధ్యం హృదయత్తిల్ పట్టుచ్చొల్లుకిరీరోవెన్ఱిలతువుంపొయ్యెన్నిఱార్.

వ్యా. — (మెయ్యెలాం) మెయ్యాకిఱతు - భూతహితమాయ్ యధార్థమాయరుకు మర్థ మాయ్ తు. కీత్ చొన్న నన్తైకళెల్లానీరుకుం ప్రథమశీలమాయాయ్ తు సత్యదానిరుప్పదు. “సత్యమూలమిదం సర్వ” మెన్తకకడవదితే! జన్మవృత్తజ్జళాల్ కుత్తైయనిన్తకైశిక భగవద్విషయత్తిలవగాహితారిల్ పాయ్ శొల్లకకడవారిల్లైకాణెన్ఱు తన్నైభక్షికకనినైత్త బ్రహ్మరక్షసైకుటిత్తుచ్చొన్నానితే! భగవద్విషయత్తిలే నాలడివరనిర్ కైయాలే. (ఎన్ఱాం) పలవకైయాయాయ్ త్తిరుప్పదు. మనస్సాల్ నినైప్పదుం మెయ్యేయాయ్ త్తోడే శేరచ్చొల్లువడుం మెయ్యేయాయ్, శేయవతుం మెయ్యేయాయరుకై. బద్ధవాయరుప్పా నొరువనుళ్ళు మెయ్యేచ్చొల్లి పురమ్బుల్లొర సత్యమాకవుం కూడుమితే. అతువుమిల్లై. ఇవైయెల్లాం నానిరున్దనాట్టిలే నడైయాడాదపడి వాసనైయోడే పోకవిట్టే నెన్నిఱార్; తమ్మోడేపటిమారినార్ పక్కలిలే మెయ్ కిడైళ్ళుమాకిల్ తమ్బక్కలిలేవస్తు పొశియళ్ళాడు మెన్ఱు అవర్ కల్ పక్కలిలుం మెయ్ ననై

మూ. — అయ్య నేయరజ్జ నేయు వ్వులు లేన్దుమానై

తన్నాల్ . పొయ్యనే న్దు న్దునిన్దే

వ్యా. — ఇప్పడిప్పట్టనీర్ శమదమాద్యుపేతర్ శేరుంనన్బక్కలిలేవరు వానేన్ ; పిరికుళులార్ పక్కలిలే పోకిరీరెన్న ; (అయ్యనే) ఎన్నాలక్కి త్తుళ్ళొళ్ళొన్దొత నిరుపాధికబద్ధమడియాకవదేన్. ఎత్తనెయేసువనీలియి లే కైవళర్ న్దప్రదైళ్ళు మాతాపితాక్కా చిరుళ్ళుమిడత్తిల్ పిఱర్ కాణాద పడిపుణ్డొక్కడై యాలే వన్దుపుకిఱలాన్బుడియితేపాప్రియిరుప్పదు. (అ రజ్జనే) నిరుపాధికబద్ధవెన్దటిన్దదు శాస్త్రవాసనై యాలేయో! ఆచార్యో పదేశముఖత్రాలేయో! వెన్న; అవైత్తాలన్ను, కోయిలిలేకణ్ వళర్ న్దట టుకిఱపడియొక్కణ్డటిన్దే. నిత్యవిభూతియిలిరుప్పెక్కాళికడైళ్ళొణ్డ అనభి మతమానసంసారత్తిలే సంసారికటడైయపుజ్జీవనమే ప్రయోజనమాకక్కా ణ్ వళర్ న్దటటుకిఱపడియాలే యిజ్జన్దుక్కళిల్ దేవర్ తిరువడికళుక్కా కాతారిలైయెన్దు మిడమికిడై తానేయుపదేశిక్కిఱ తిలైయో! నన్బు క్కల్ నీర్ వన్దు కొళ్ళప్పొకిఱకార్యమెన్నెన్న ; (ఉన్దులు లేన్దుమానైతన్దా ల్ వన్దునిన్దే) దేవర్ కృపైయిన్బక్కల్ యెనకుణ్డొననశై యాలేవదేన్. తన్దామై ముడియచ్చాత్తి కొణ్డవర్ కళుక్కుం దేవర్ కృపైయి ల్ నశై పణ్ణలాన్బుడియితే? దేవర్ కృపై యిరుప్పదు. బ్రహ్మే శ్రు త్రాలే అత్తియచ్చెయ్య దేవరువ్యోగిత్తదశైయిలు ఙ్గాకత్తుక్కున్దేవర్ తిరువడికళిలే పుకిఱలాన్బుడియితే దేవర్ కృపైయిరుప్పదు. “వధాహా మపికాకుళ్ళన్; కృపయాపర్యపాలయత్” ఎన్దక్కడవతితే. “ఉన్దుడై యపక్కల్ నన్దైకళుమిగ్గితపడి యటిన్దు, తీమైకళుణ్డెన్దు మిడమటిన్దు న మ్మొట్టెసన్బున్దముమటిన్దు వన్ద నీరల్లీరో అధికారికళి ప్పడిప్పట్టపుమ్మైయ ట్టోనాం తేడియిరుక్కిఱతు, ఇతుతాన్ మెయ్యే” ఎన్న; (పొయ్యనేన్) ని రూపిత్తవిడత్తి లదుపుమ్మెయ్యాయిరున్దదెన్దితార్. స్వతస్సర్వజ్ఞరాన దే వర్ సన్నిధియిల్ మెయ్యెన్దు శొల్లలావలెన్బక్కలిలుణ్డో దెన్దితార్. (పొ య్యనేన్) తీమైకళినక్కిగ్లాతన విన్దైయెన్దుశొన్నవార్తైకళ్; అహమస్మ్య పరాధానామాభయః” ఎన్దుంవార్తై, ఇన్బధికారిక్కు దేవర్ సన్నిధియిల్

మూ.—నొబ్బయ్య నేనొబ్బయ్య నేనే॥ ౩౩. ఉళ్ళత్తేయుత్తై
యుమాలై యుళ్లువా నుణర్ వొణ్ణిల్లా । కళ్ళత్తే

వ్యా.—విలై చెల్లుం వా రైయెన్టు శొన్నేని త్తనై. ఎన్దన్ మైయెన్నెన్జ్జిలే
పట్టుచ్చి న్నేనల్లై. స్వతస్సర్వజ్ఞ రాన దేవరిప్పాయ్తనై మేయ్మెన్టు
భక్తిమిక్కు వ్బడి యన్టోనాన్జ్జొన్టపడి. తాన్జ్జీళ్ “ఆతర మ్మెరుక వై త్త
వత్తక నెన్టుం” “కణ్ణిణై కళిక్కు మా తే” ఎన్టుం, “పనియరుమ్మ తిరుమాలా”
వెన్టుం, “ఉడలి నక్కు టుకుమాలా” వెన్టుం శొన్నపాయ్మాలై కళై యను
సన్దిత్తు (పొయ్యి నేనొబ్బయ్య నేనే) ఎన్దితార్. మేయ్కొణ్ణు పరిమార వేణ్ణుం
దేవర్ తిరువడికళిలే యెత్తనై పొయ్ శొన్నే నెన్దితార్॥ ౩౩.

ముప్పత్తునాలామ్బట్టు.—అ॥ (ఉళ్ళత్తేయుత్తై) జ్ఞానప్రసరణ
ద్వారమాన మనస్సిలే నిత్యవాసమ్బుణ్ణుమవనాయ్, నన్దులీర్జ్జులై నేరాక
వఱియవుం సర్వజ్ఞ నాన వివనై పొయ్యి నాన నాన్జ్జిట్టి అవద్యత్తై విలై న్రి
న్నకారియన్జ్జాయ్ తేనెన్టు లజ్జిత్తు యితిలీకాట్టిల్ నన్దులీర్జ్జు మఱికైక్కు జ్ఞా
నమిన్జ్జి కే యిరుక్కిఱ సంసారిలోడే ముడిన్దు పోకైయే నన్జ్జెన్టు పెరియ
పెరుమాళ్ తిరువడికళిలే ననై యలీర్జ్జు కలుకితార్. పాదామ్బు ను ను ను

వ్యా.—(ఉళ్ళత్తే) నినై పుక్కు వాయ్ త్తలై యాన నెన్జ్జిలే యిరు
క్కు మవనాయ్ త్తు. పురమ్బుళ్ళా నొరువనాకిలితే! కణ్ణాల్ కణ్ణు కు వ్వు
రుకఱియానె న్నిరుక్కు లావతు. (ఉత్తైయుం) సదా సన్నిహిత నా యిరు
కై. పోక్కు పుక్కుతి యున్డాకిలితే పోనపోదాక మూలయడియే నడక్కు
లావతు. (మాలై) సర్వాధిక నై. ఆత్మాపుముళ్ళే వర్తియ్యానిరక చెల్చె
య్ తే సర్వత్తైయు మఱియమాట్టా; అకాశం వ్యాపియ్యానిరక చెల్చెయ్
తే వ్యాప్యత్తై కుక్కుటిత్తుకుక్కు నియన్త్రైయిల్లై; ఇవన్ సర్వజ్ఞ నాయ్
సర్వనియన్త్రావా యిరుక్కుమ్. (ఉళ్లువానుణర్ వు) నమ్ముళ్ళే వర్తియా
నిన్నానె న్జ్జనుసన్దికై కీడాన జ్ఞానమిల్లై. (ఉణర్ వొణ్ణిల్లా) ఆత్మజ్ఞాన
మున్డాకిలితే భగవద్దానమున్డావతు. అతిల్ ప్రథమ త్తిలఱియ వేణ్ణుమాత్మవి
షయజ్ఞానమిల్లై; ఈశ్వరవిషయజ్ఞానమిల్లై. దేహస్వభావలీలం జ్ఞాన
మిల్లై. (కళ్ళత్తే) జ్ఞానహీననెన్జెన్నై నాన్బారఱియామల్ పకట్టినున్జ్జెత్తు

మూ.—నానుంతొణ్డాయ్ తొణ్డొణ్డొ కేక కోలమ్బాణ్డొ । ఉల్లు
వారుళ్ళ త్తెల్లా ముడనిరున్దలుతియెన్టు । వెళ్ళే కిప్పో

వ్యా.—పోదేన్ ఎనుళ్ళోరాత్తుగుణమిల్లెయెన్టు శోల్లుమ్బొతు “ఎన్నన్ద
రాత్తువటియవిల్లై” యెన్బొక. అత్తా లే యవర్ కళుమివనుళ్ళు మాత్తువిషయ
జ్ఞానముణ్డొ, పరమాత్మవిషయజ్ఞానముణ్డొన్టు నిన్దై త్తిరుళ్ళువ్బడియాకవవర్ క
లైనులైతుప్పోదేన్. అడియిల నాత్తుగుణముణ్డొయిరుక్క వితే యిల్లెయెన్బ
తు. అక్క శవు కుక్క న్నెయుం పెరునిన్దై యాకనిటు త్తి కళువుకణ్డొపోదేన్.
(నానున్దొణ్డొయ్) ఒరునన్దైయిన్బి కేక యిరుక్క అ నాను మాత్తుగుణో
పేతరధికరిక్కు మున్నుడైయ వడి మైయిలే యన్వయియ్యానిన్దేన్. ఆర్
శెయ్యక్క డవ వడి మైయిలే యారన్వయిక్కీ రార్. చణ్డాలన్వేదాధ్య
యనత్తై యధికరిత్తాల్ నాట్టార్ గర్విప్పరెన్టుం “స్వాత్మాప్యేనంవిగ
ర్హతే” ఎన్టు తానుం* అరువరాగ్గురుక్కు మితే. అప్పడియే పడుకిటార్. (తొ
ణ్డొ కేక కోలమ్బాణ్డొ) ఉన్నెక్క శవుకణ్డొ విడువశవన్బి కేక సాత్వికర్
సిరసావహిక్కు వ్బడియాక రూపనామజ్జులై ధరితుప్పోదేన్. పరస్వనూ
ర త్తిరునామత్తై యిడువతు, శ్రీపళ్ళాయుధజ్జలైధరిప్పదు, అహృదయమా
క త్తిరునామత్తైచ్చొల్లువతు, ఉన్మోగ్యతైయెచ్చొల్లువదు, యమాదికళే
తలైయిలెన్ కాలెన్బదాయ్, నాను మొరువనాయ్ పరోపదేశమ్బుణ్డొమ
తా మెత్తనెలై తేన్; ఎత్తనెజల్పిత్తేనెన్దిటార్. (ఉల్లువారుళ్ళ త్తెల్లా ము
డనిరున్దలుతియెన్టు) నిన్దైవుక్కు వాయ్ త్తలైయెప్పరిల్లి యిరుక్క యాలే
యనుసన్దిప్పా రనుసన్దిళ్ళుమ తెల్లాత్తైయు జ్ఞాడవిరు న్దలుదియెన్టుం, “ఏకో
హమస్తీతిచమన్య సేత్వ” మి త్యాది. సర్వజ్ఞనాయ్ సర్వనియన్తావాయ్
యిరుక్క టాన్ నీయుడనేయిరుక్క వేనానివ్వమణ్ కూర్మిల్లి మాడి త్తెన్ది
టార్. (వెళ్ళే కిప్పోయ్) తమ్ముడై యకృత్రిమత్వత్తైయు మవనుడై యసర్వజ్ఞ
త్వత్తైయు మవనుడై యసన్నిధియు మనుసన్దిత్తు లజ్జావిష్టరానార్. (పోయ్)
సన్నిధియిలేలజ్జిత్తు కవిత్త తలైయిట్టు నిర్ కు మాట్టా మైయాలే కడక్క
ప్పోన్దార్. అవనిల్లాదవిడన్దేడిప్పోకిటారిటే ! యివర్. బాహ్యవిషయజ్ఞలి
లేలజ్జితాలజ్ఞునిన్టు మొబ్బరువరే, అవ్వాసనై యాలే పోకిటారాయ్ త్తిట్టుమ్.

మూ.—యెన్ను తేనాన్ విలవఱచ్చిరి తిట్టేనే॥ ౩౪. తావి

వ్యా.—(ఎన్ను తే) ఇవ్వర్థ తిత్ సంసారికళివర్థు కూట్టల్లర్ కళే, పెరియ పెరుమాళ్ పక్క ల నిన్ఱు మకన్ఱాఱాయ్ నిన్ఱార్. అవర్ సన్నిధియున్ఱా నాలు మవరిదున్ఱుక్కుట్టల్లర్. ఇనియివర్ తమ్మిలే శిరున్ఱుమ త్తనైయిలే. తమ్మడైయవపహాస్యత్తుక్కుత్తా మే సహకారికళామ త్తనైయిలే. (విలవఱచ్చిరి తిట్టేనే) విలాక్తళోడియున్బడిశిరిత్తారాయ్ త్తు. అపహాస్యత్తుక్కు వధియున్ఱా నాలిలే శిరున్ఱుక్కు వధియున్ఱావడు. అకలనినై త్తవరాకైయా లే తీప్పాయ్ వార్ వెల్లిలై తిన్ఱుపూట్టిపూశూట్టిచ్చిరిత్తుక్కున్ఱు పాయ్ వారైప్ప లే శిరికిరాఱారాయ్ త్తు. అన్ఱుననివ్విషయ త్తిత్ ననైకిడ్తైయా లే శోకిత్తుకై వాన్ఱినాన్. ఇవర్ ననైయఱనీన్ఱుకిఱవ రాకైయా లే శిరుత్తుకై వాన్ఱుకిరార్.

ముప్ప త్తజ్ఞామ్బట్టు.—అ॥ (తావి) ఇవరిప్పడికై వాన్ఱినవాతే పెరియ పెరుమాళివరై “ఇళిన్దోమాకాదే” ఎన్ఱుక్కున్ఱు “ఆత్తవీర్ నీరకలని నైక్క హేతువెన్నెన్ఱు” కేక్కక్క, సర్వజ్ఞరాన దేవరీర్ తిరుమున్నే కృత్రిమజ్ఞలైచ్చొల్లి యుమ్మైకిట్టియవద్యావహనావుతిరికాట్టిలెన్న కవాయటియాద సంసారికళుం నానుమాయిరుక్కప్పారే నెన్న; “నీర్ కిట్టినప్రయోజనచుక్కితు, నాన్దొషత్తిలవిజ్ఞాతా, అవర్ కళే గుణజ్ఞళిలవిజ్ఞాతా కళే, నాన్ గుణసర్వజ్ఞాన్, అవర్ కళే దోషసర్వజ్ఞార్, అకైయాల్ సంవాశల్ సర్వాధికారజ్ఞాణు” మెన్న, ఇతుక్తిమాత్రమో? అనుష్ఠానముజ్ఞోవెన్న, పణ్డేయడిపట్టుకిరడకిరఱతు కాణుమెన్ఱు త్రివిక్రమాపదానత్తైక్కుట్టిక్కుడుత్తాన్, త్రివిక్రమాపదానం కేట్టరియారో? వశిష్టచన్డాలవిభాగమఱవెల్లార్ తలైయిలుంనన్ఱాల్ పొరిన్దినపడి యటియారోవెన్ఱు శీలాధిక్యత్తైయుంతజ్ఞైల్లామైయైయున్ఱాట్టి సమాధానమ్బున్ఱు సమాహితరాకిఱార్.

వ్యా.—(తావి) ఉక్తళే తలైయిలే నన్ఱాలైవైక్కప్పకానిమ్మో మెన్నిల్ దుర్జ్ఞానవాసనైయా లే సమ్మలియ్యాదే ఆనైయిడువర్ కళిలే. “తిరువాణైనిన్నాణైకన్ఱాయ్” ఎన్ఱు సాత్వికర్ తిరువడికలైలభికైక్కమ్మలుక్కవొన్ఱాతపడి యిడుమాణైయైతిరువడికలైకిట్టామైన్ఱు యిడువర్ కళాయ్ త్తు. ఇవర్ కళటియాదపడి యనాయాసేన వెల్లార్ తలైయిలున్దిరువడి

మూ.—యన్మలక మెల్లా న్దలై విళాకొగ్గ వెన్దాయ్ .
 శేవియేను నై యెల్లాల్ శికెనచ్చెళ్ళణ్ మా లే.

వ్యా.—కళ్ పడ వళర్ ద్దార్. తావుతల్-కడైత్తల్. (అన్మ) మహా బలియా లే యపహృతమాయ్ తమ్ముడైయ శేషత్వముం సంసారికళుడై య శేషత్వము మిక్కిన్దుకిడన్దవన్మ. (ఉలక మెల్లాం) మహాబలియా లే అ పహృతమానవళవన్మియే బ్రహ్మలోకపర్యన్తమాక సకలలోకజ్ఞలైయుం వశిష్టచణ్డాలవిభాగమట వెల్లార్ తలైయిలు ద్దిరువడికళ్ పడుప్పడి. (తలై విళాకొగ్గ) రత్తుత్తినుడైయవళవల్లవాయ్త్తు రత్తుకనుడైయ పారిష్వ. “అత్యతిష్ఠన్దశాజ్ఞుల” మెన్నక్కడవతితే (ఎన్దాయ్) “అమరర్ శెన్ని ప్పూవినై” ఎన్మనిత్యసూరికళ్ శిర సావహికుం తిరువడికలైవిముఖ రాన సంసారికళ్ తలైయి లే వైకుకైకు హేతు వెన్నెన్నిల్ ; అవర్జ నియ్యసన్బన్ద మెన్దిటార్. తన్దలైయిలుద్దిరువడిక లైవైకైయా లే (ఎన్దాయ్) ఎన్దిటార్. ఉఱిన్దుకిఱప్రజైయై తాయ్ముతుకి లే కట్టిక్కిన్దుకిడకు మాపో లే యన్మతావినతు తన్నేరాకవితే రక్షిత్తతు, అష్టతీయాదకుత్తై యన్దీరముత్తైయటిన్ద విన్మపకారస్త్పతియా లే (ఎన్దాయ్) ఎన్దిటార్. సంసారికళిన్మమటిన్దిలర్ కళితే ! అవర్ కళుకు మాకత్తాముకకు కిటార్. (శేవియేను నైయెల్లాల్) “ఇప్పడిప్పట్ట నమ్మైవిట్టు పురమ్మేపోకనినై ప్పా నెన్నెన్న” ఉన్నుడైయనీరైయటియామైయా లే నినై తేన త్తనై. ఉన్నై విట్టు పురమ్మేపోకెన్దిటార్. ఉన్నైయొళిన్దాల్ నానుమ్మిరరుమితే యుళ్ళతు. యిరణ్ణిలు మన్వయిక్కప్పార్ త్తే. అవైయిరణ్ణుమితే ప్రణవ శ్రీలిలుం మధ్యమపదశ్రీలిలుజ్జొల్లుకిఱతు. శేషత్వవాసనైయా లే పురమ్మే పోనాలుజ్జొలికుమత్తనై యాయ్ త్తివర్. ఇతెత్తనైకుళికు నిరుమె న్న; (శికెన) ఇతెల్లాకుళికుం నిరుం, యావదాత్తభావి. సర్వేశ్వ రనైకుటిత్తు “మాశుచః” ఎన్దిటారివర్. (శెళ్ళణ్ మా లే) ఇతుస్వభావక థనమన్మ. తాత్కాలికవిశేషణమ్. ఇవర్ “శికెన” వెన్మవాతే తిరువుళ్ళ మివర్ పక్కలి లే ప్రసన్నమా యివర్ పక్కల్ వ్యామోహముళ్ళడన్దామై యా లే కణ్ వళ్ళియేపురప్పట్టు ప్రకాశికిఱపడి. (శెళ్ళణ్ మా లే) వ్యామో

మూ.—ఆవియే యముదేయెన్ద నారుయిరనైయ వెన్దాయే ,

పావియేనునైయెల్లాల్ పావియేన్బావియేనే॥ ౩౫

వ్యా.—హత్తాలే కుతటి చ్చివన్దకణ్ కలైయుడైయవ నే. శ్రీఃభీషణా
త్తనానైకుకటిత్తు మహారాజర్ “వధ్యతా” మెన్దపోదు పెరుమాళ్
తిరువుళ్ళనుత్తిన్దాపోలే యాయ్ త్తివర్ “విలవఱచ్చిరిత్తిట్టే” నెన్దపోదు
పెరియ పెరుమాళ్ తిరువుళ్ళనుత్తిన్దపడి. పిన్బు తిరువడివార్తాయాలే “అ
ధరామోమహాతేజా” వెన్దు పెరుమాళ్ళుళరానాపోలే యాయ్ త్తివర్
“శెక్కన” వెన్దు వాతే పెరియ పెరుమాళ్ళుళరానపడి. తిరువడి యవతా
రత్తిలే “మాశుచః” ఏన్నార్. ఇవ రర్చావతారత్తిలే “మాశుచః”
ఎన్దితార్. (శెక్లణ్ మా లే) ఏన్ స్వరూపలాభత్తుకు ముఖమలరున్బడి
వ్యాముగ్ధరాన దేవరైయెత్తియ ప్పరమ్యేజ్జేపోకేన్. అవ్వళవేయో.
(ఆవియే) ఏన్బానినైవిట్టు ప్పరమ్యేపోకవో. ఇవర్ కొరు వాయువిశే
షమన్దుప్రాణన్. ఎన్దిరుమకళ్ శేర్ మార్ పనేయెన్దుం యెన్నుడైయావియే
యెన్దు” మెన్దిఱపడియే యెరుమిధునన్దాణుమివర్ క్కు ప్రాణన్. (అముతే)
ధారకమాత్రమా యిరుక్కయే యన్దియే నిరతిశయభోగ్యముమాయ్
శావామల్ కార్ కుం మరున్దాయిరుకుమవనలైయో. అవ్వళవేయో.
(ఎన్దనారుయిరనైయ) ఏన్నత్తావన్దోనీ; ఆత్తానైవిట్టు శరీరత్తుకు
ప్పరమ్బుప్పోక్కుణ్డో. (ఎన్దాయ్) అయోగ్య నెన్దకలప్పుక వేన్నై నశియా
తపడిమీట్ట వెన్ స్వామియలైయో. వత్సలనైవిట్టు ప్పరమ్బుపోకవో?
ప్రాణనైవిట్టు ప్పరమ్బుప్పోకవో? భోగ్యవస్తువైవిట్టు ప్పరమ్యేపోకవో!
ఎన్నై నల్ వత్తియేపోకుం స్వామియైవిట్టు ప్పరమ్యేపోకవో! వెన్దితార్ -
వార్తైక శక్రకియతాయున్దతు, కీర్త్ “వియ్యనేయరక్లనే” యెన్దుం, “ఎ
న్నైయాళుడైయకోవే” యెన్దు మబుద్ధియాల చ్చొన్నవై పోలన్బితే” ఎ
న్న (పావియేనునైయెల్లాల్) ఉన్నైయెత్తియ పురమ్బురువనై నెన్జ్జా
లున్దినైయేన్. (పావియేన్బావియేనే) పాపప్రచురరానసంసారికలైవిడమా
ట్టాదే యెల్లార్ తలైయిలు ద్దిరువడికలైవై త్తపునకగ యోగ్య నెన్ద కలని
వై త్తతుకు హేతువెన్నాపమితే. (పావియేన్) కులీనిక్లాణమాట్టాదవళ

మూ. — మఱియొక స్తు వరై

వ్యా — వేడా, ఉపేక్షిత్తసంసారికలైయుము పేక్షిక్తహట్టాదవునై
యకలనినై తతశ్చిహతు పాపప్రాచుర్యమేయన్తో. ఎన్నైకోణ్డకన్దెన్
తైయైయళికకప్పకక వళ వేయో! ఎల్లార్థం సత్తా హేతువాన వున్నైయు
మెల్లారుడైయస తైయైయుంనశిప్పిత్తెకకకీడిర్ నాన్నినై తదెన్దిరార్.

ముప్పత్తాతామ్బాట్టు. — అ॥ (మఱుణ) అయోగ్య నెన్దకలాదపడి
తన్నీర్ మైయైకొట్టిచ్చేర విట్టుకొన్డా నెన్దార్ కీత్తిల్ పాట్టిల్, ఇతిల్
తమ్ముడైయ వయోగ్యతైకత్తిన్దవాతే ప్రాప్యత్తిల్ త్వరైమికుయో
గ్యరైకొన్డొపో యడిమైకొళ్ళు న్దేశత్తేర కొడుఱుకవేణ్డి యిరున్దార
దుశెయ్యకకణ్డిలర్. అతుకకడి- యవరై యకలామే శేరవిడుకైకు
త్తాన్దట్టపడి యరియునువ నాకై యాలే ఆమమఱియ పళిక వేణు మెన్దుపే
శాదేయిరున్దాన్. విషయజ్ఞల్ నడై యాడుకిఱదేశత్తేయిరున్దు న్దేశప్పట్టే
పోమి తనై యాకాదేయన్దు ప్రాప్యత్తిల్ త్వరైయాలం విరోధియి లరు
చియాలుమాక పెరియ పెరుమాళ్ కణ్ వళర్ న్దటుళ వరిదాన్బుడి కేట్టా
రెల్లారుంశీరాన్బుడి పెరుమిడరు శేయ్దు కూప్పిడుకితార్

వ్యా. — (మఱియొక) మఱియొన్దాలు మానైయొన్దాలుంవ్యవస్థితమా
యా యిత్తివర్ కల్ గోష్ఠియిరుప్పదు. యిప్పోదు గోవర్ధనోద్ధరణ తైచ్చొల్లు
కైళ్ళు హేతువెన్నెన్నిల్; అవనై ప్పఱియి తన్దుఃఖనివృత్తియైప్పణ్ణి కొళ్ళ
నినై తవరాకై యాలే అవనుడైయవాపత్సఖత్వ తైయలుళిచ్చెయ్కితార్.
పళి తవన్ శీమా నే యెన్బళిపోక వేణు మెన్దుమాపోలే ఆపత్సఖ నే ఎన్దుఃఖ
నివృత్తియైప్పణ్ణి తర వేణు మెన్దితార్. (అన్దు) “గోగోపీజనసమూలమతీ
వార్త” మెన్దిపడియే కన్దుకళుమ్బళుకళుమిడైయరుం నడున్దినవన్దు. అన్దు
మిన్దుమేయా యితాపత్తు. అన్దుకల్ వర్షత్తే యకప్పట్టారక్షితాపోలేయి
న్దుదుఃఖవర్షత్తేయకప్పట్ట వెన్నైరక్షిక వేణుం. కల్ వర్షత్తిలే యకప్పట్టా
రాక వేణుమో రక్షికుమ్బొదు, దుఃఖవర్షత్తిలే నోవుపట్టారైరక్షిక
లాకాతో. ఓరూరాకనోవుపట్టాలోరక్షిక లావదు; అవూరాకప్పట్టనోవై
యెరువన్బట్టాల్ రక్షిక లాకాతో (వరై) ఇన్ద్రనేవసంవర్తక మేఘగణం

మూ.—మునేన్దుం మైన్ద నేనుదురవాతో ।

వ్యా.—వర్షిక్కు వుద్యోగి త్తవాతో తిరువాళ్ళియైనినైక్క వవసరమిలై
యామ్కై క్కట్టి త్తొరుమలైయైయెడుత్తు రక్షితానామ్త్తు. యిత్రానిన్న
తు పరికరమాకకొంఱు యిన్నతైరక్షిక్క వేణు మెన్దుం నియతియిలైయెన్దై.
ఎన్నుడై యరక్షణత్తుకు పరికరముతవప్పార్ త్తిరుక్క వేణు మెన్దుం కుతై
యిలైయెన్దై. (ముక) మణ్ణియిలేపశుక్కల్ నోవుపడువదర్ శ్శమున్నే.
ఏర్క్క వేరక్షి త్తపడి. “బహుధా సంతతదుఃఖవర్షిణి” యెన్నిటపడియేదుఃఖ
వర్షత్తిలే నోవుపట్టు కూప్పిడవుమ్మే శాతిరుప్పదే (పన్దుం) పట్టుతిరునత్తు
త్తత్తిలే మలైయైయెడు త్తవిడత్తి లొరుపూవ్వు నైడుత్తాప్పో లేవరు త్తనశ్రితి
రున్దపడి. రక్షణధర్మత్తిల్ వరు త్తమున్దాయత్తా నిక్కిరేనూ. శేషభూ
తర్కల్ “శూట్టునన్దాలైక” లేన్ది నాప్పో లేయాయిత్తు శేషిమలైయైయే
దినపడి (మైన్దనే) మలైయైయనాయాసేన వెడుకైక్కడలాన పెరుమిడు
కైక్కయుడైయవనే (మైన్దనే) బాలనాయత్తై రక్షిక్క ప్పెన్ద్రీప్రీతియా
లే యిళకిప్పతి త్తపడియెన్దుమామ్. తన్దాళ్ళేవనత్తై ప్పెన్ద్రీవాతో యిళకిప్పది
కుమి త్తనైయిలే. స్వరూపానురూపమాయిలే జీవనమిరుప్పదు. వుకపే
న్ద్రీకుగ నాళ్ళూప్పిడవేణువదే యెన్నిటార్. (మదురవాతో) రక్షకనన్ది
యే భక్షకనానాలుం విడలాయో వుకవడివిరుప్పదు (మదురవారే) స
ముద్రమెన్నాదే ఆరెన్బానెన్నెన్నిల్; కడలానాల్ వినియోగయోగ్యమి
న్దియే యిరుక్కమ్. ఇదువిడాయిత్తార్ కుగ కుళి త్తల్, ముకత్తిలే యెఱ
ట్టికొంఱుదల్, పానమ్బుణ్ణుదల్, శెయ్యలాయిరుక్కమ్; విడాయిల్లాద
పోదు ముక్కుకైక్కత్తిన్ద్రీశ్శలాయిరుక్కమ్; కడలానా లివనిరున్దవిడ
త్తిలోడాదు. ఇదు వివనిరున్దవిడత్తిలే వరుకైయాలుం కిణ్ణక మెడుత్తాల్
నదువుళ్ళవణై కలైముఱిత్తుకొంఱువరుమాప్పోలే యివ్వారు మయోగ్య
తాను సన్దానత్తిలిట్టవణై కలై ముఱిత్తుకొంఱు వరుమాయత్తు. నిన్దార్ ని
న్దవిడల్ళిలే యుపజీవిక్కలామ్బడియాయిలేయిరుప్పదు. పరమపదత్తిల్
నిన్దుమ్బొన్దు ఇడైచ్చేరియిలే వన్దుపిఱన్దపడియెనినైక్కిటార్. “ఇన్ద్రీనడి
యాకవన్ద మణ్ణయూల్ వన్ద వాపత్తైప్పోక్కి నోమన్దు, ఉమ్ముడైయవాపత్తు

మూ.—ఉఱ్ఱుక్క నేపోలనోక్కముడైయవర్ వలై
యట్ పట్టుఁడఱ్ఱుక్కి నేర్ కెన్ నెన్ నోక్కా
తొత్తివడే యున్నెయన్తే । అఱ్ఱుక్కి నే

వ్యా.—కూడి యెన్నెన్న” (ఉఱ్ఱుక్క ప్రిత్యాది) (స్త్రీ)కల యడైయ
నోక్కా కిట వలైయిలే యకప్పట్టు నోపుపడుకిటవనన్మోనాణ. ముగ్ధ
మానమానినుడైయవిత్తిపోలే యక వాయిలొన్నిన్నియేయిరుక్క వ హృదయ
మాక వనన్మప్రయోజనైకతైప్పోలే తజ్జల్ శెన్మ మైతోబ్రియ నొక్క కిట
వర్ కళుడైయ నోక్కా కిటవలైయిలే యకప్పట్టు తుడిక్కిట పెన్నె. (పు
ఱ్ఱు)మాణ. వలైయాకిటదు- అకప్పడుత్తుక్క శృవగ్రియ కాల వా
జ్జి పోకవొణ్ణాదపడి పణ్ణుమదాయ్ తన్నిల్ ప్రయోజనమిన్నికేర్ యిరు
క్కుమదితే. భగవద్విషయ త్తిల్ పోకామే. తువక్క వేణ్ణువడుణ్ణాయ్
అతుతన్నిల్ భోగ్యతైయిన్నికేయిరుక్క (ఎన్నె)పశుక్కతైప్పొలన్నికేర్
నొపుపడువడుణ్ణాయ్దు నోపుపట్టే నెన్మటివడుణ్ణాయ్దు రక్షకాపేత్తైయు
డైయనాయ్ రక్షకణ నీయెన్నిరుక్కిటపెన్నె. (నొక్కా తొత్తివడే) కల్లా
ల్ వన్దవాపత్తై కల్లా లేనొక్కి నాయ్, కణ్ణా లేవన్దవాపత్తుక్కు కణ్ణా లే
నొక్క వేణ్ణావో, ఎన్నెరక్షిక్కు మ్బొదు మలైయెడుక్క వేణుమో, కుళి
రనోక్కు మత్తనైయన్మో శెయ్య వేణ్ణువదు. నొక్క వేణుమెన్నాదే నొ
క్కా తొత్తివడేయెన్మ కిలాయ్కిఱారితే! సమ్మన్దతాళుం నీర్ మైయిలూ
బ్రియతాళుం. ఇవరిప్పడి కిలాయ్తుచ్చొన్నపిన్బు మివర్ నాజ్జిట్టకొణ్ణు అ
యొగ్య నెన్మకలక్కుడుమ్ ; ఆనుమరకిడిరెన్మ పేశాదేకిడన్దార్. వ్యాధి
గ్రస్తరానప్రజైకల్ వ్యాధితలై శాయన్దు “శోరుశోరె” న్దుకూప్పిడప్పక్కాల్
అధ్వనితానే తాయ్కుక ప్పాయిరుక్కు మాప్పోలే యివర్ కూప్పిడుత
న్నెయే కేట్టుకొణ్ణు కిడన్దార్. (పున్నెయన్తేయఱ్ఱుక్కి నై) వేరేయొ
రుకాపురుషణ వాశలిలేయో నాజ్గూప్పిడుకిటదు; రక్ష్యం తేట్టమాయిరు
క్కిటదేవరై రక్షకాపేత్తైయుడైయేనాయ్కొణ్ణు కూప్పిడానిర్ కళ శెవి
ప్పడాతొత్తికైక్కు ప్పరమ్బు అన్యపరతైయెణ. జగద్వ్యాపారముంతదర్థ
మన్మో. “నీరఱ్ఱుక్కు శ్లాట్టిల్ అప్పడే యున్నుడైయకార్య శ్శెయ్యవే

మూ.—నాదిమూర్తీయరజ్జమానకరుళానే॥౩౬. తెళివిలాక్కలజ్జల్

వ్యా.—ణ్ణుకిఱ దెన్నెన్న (ఆదిమూర్తి) ఉరుమాయ్న్దుకిడన్దకాల
త్తిలే అపేయొనిరపేక్షమాక “బహుస్యా” మెన్దిఱసజ్గల్పత్తాలే యివై
దీఱి యుణ్ణాకిన్ద వునకిన్ద దినుడై య రక్షణన్బుణ్ణుకై భరమన్దో; పెన్ద్రొ
ర్ళ్ళు రక్షిక్కైక్కయంభరమన్దో. ఎజ్జేనుమిడరిలుం అమ్మేయెన్న పాప్తియి
లైయో. ఏన్నుడై యరక్షణత్తుకు జదత్సప్త్యాదికల్ తేడి పుణ్ణిణరుకణ్
వాక్కుకిఱదే (అరజ్జమానకరుళానే) పరమపద త్తైవిట్టు కోక్కయిలిలేకణ్
వళర్న్దటుకుకిఱదు వెణరక్షణ న్బుణ్ణ వల్లవాకిల్ వేటుకిడైక్కకుక్కు ప్ర
యోజనమున్దో; కర్కానుకూలమాక సంసారికత్తై రక్షిక్కైక్క వన్దుకిడై
క్కవేణమో (వునై ఎయ్న్దేయణ్ణాకిన్దే) నానేదెనుంపరమపద
త్తేవన్దుకూప్పిట్టేనో. (అరజ్జమానకరుళానే) రుచిపిఱప్పిక్క వన్దుకిడకిఱ అవి
డత్తిలే రుచిపిఱన్దారిత్తన్దుపోకవో. ఇవరిప్పడికూప్పిడ పెరియపెరుమాళ్. ఆరియిరుప్పా నెన్నెన్నిల్; పరమపద త్తిలుళ్ళార్ భోగత్తాలే కూప్పిడక్కేట్ట
వర్ సంసారికల్ విషయలాభత్తాలే కూప్పిడక్కేట్టటివర్. తమ్ముడైయక్కపి
ఫలమాన కూప్పిడుక్కేట్టటియామైయాలే పేశాదెకిడన్దార్ ॥ ౩౬.

ముప్పత్తేఠామ్బట్టు.— అ॥ (తెళివు) ఇప్పడికూప్పిడచ్చెయ్దే
యు మ్పెరియపెరుమాళిరజ్జి “మాశుచః” ఎన్నకాణామైయాలే తమ్మై
యొళ్ళియ వేరెనకొరు బన్దక్కళ్ళుడై నిరుక్కిరారో; ప్రయోజనాన్తర
పరనాయ్ బన్దకమానపురుషార్ధత్తై యపేక్షిక్కిటా నెన్దిరుక్కిటారో; న
మ్ముడైయ వన్దెన్దజ్జీకరిక్క నాన్ పిఱ్ఱిప్పనానా లిత్తనైయజ్జాయ్దే
ఆర్తధ్వనికేట్టు కణ్ణురజ్జువతే! అమ్మేయివర్ తిరువుళ్ళమిప్పిదిజ్జనే కొడిదా
యత్తా కాదే యెన్నిన్నాదాకిటార్.

వ్యా.—(తెళివిలాక్కలజ్జల్) పూన్దియమా రిత్తెళిక్కైక్కవకాశ
మిల్లాదపడి మేల్ మేలు మ్పెరుకైయాలుం, పెరియపెరుమాళ్ పక్కల్
వ్యామోహతిశయత్తాలుం, కలక్కం మాటాదాయ్త్తు; ఇవరైప్పిలే
యాయ్త్తాటుం. ప్రాప్తిక్కుమున్బు శోకత్తాలే కలజ్జియిరుప్పర్. కిట్టి
నాల్ ప్రేమత్తాలే కలజ్జియిరుప్పర్. ఆఱుజ్జోయిలుక్కు మేర్కు

మూ.—నీర్ శూత్త్ తిరువరజ్జత్తుళ్ళోఁజ్ఞుఁబళియుళార్

తామేయన్తే తత్తైయు ద్దాయుమావార్ ।

వ్యా.—పెరియ పెరుమాళై క్కాణప్పకుకిఱో మెన్టుం హర్షత్తా లేకల
క్కమ్మాతాదాయ్త్తు. కోయిలుళ్ళుకిఱ్ఱి పట్టాల్ పిటిన్దుపోకిఱుళోకత్తా లే
కలజ్జిపోం. కోయిలుళ్ళువత్తిపోవారిల్ చేతనాచేతన విభాగమిల్లైపోలేకా
ఁబజ్జలజ్జుకైళ్ళు. (నీర్ శూత్త్) “శూత్త్ న్దదనిల్ పెరియ వెన్నవావరచ్చా
త్త్ ద్దాయే” యెన్టు పెరియ పెరుమాళళవిలివరిరుళ్ళమాపోలే యాయ్త్తుఆ
రుళ్ళోయిలై విళాకులై కొంఁజ్జిరుకుళ్ళప్పడి “మద్ధాబ్ధిర్జనకోజనన్య హమి
యం శ్రీరేవపుత్రీవరశ్శ్రీరంగేశ్వర ఎతదర్హమిహకింకు ర్యామితివాకులా॥
చంచచ్చచ్చామర చంద్రచందన మహామాణిక్యముక్తోత్తరాణ కావేరిలహారిక
వైర్విదధతీపర్యేతిసా సేవ్యతాం;” రత్నాకరమానక్షీరాబ్ధితమప్పనార్, నా
నివిడత్తిల్ జనని, సాత్రొల్లక్ష్మి పెణ్ పిల్లై, మణవాళప్పిల్లై సర్వలోకోత్త
రరాన వత్తికియమణవాళప్పెరుమాళ్, ఇదుకు సదృశమాక వజ్రమణి
శైయ్యలావదేదోవెన్టు విచారిత్తుకొంఁజ్జువరుకిఱాపోలేయాయ్త్తు ఆటుం
పెటుకిమత్తగజమ్బోలే పిశకిప్పిర్ కాళిత్తువరుకిఱపడి (తిరువరజ్జత్తుళ్ళో
జ్జు మొళియుళార్) ఆత్తుప్పెరుక్కై నీకిఱ తత్తైకణ్ణు ట్టుప్పకవరిదామా
పోలేయాయ్త్తు పెరియ పెరుమాళ్ తేజస్సై నీకిఱప్పళ్ళు అదుక్కాశ్రయమా
నవడివత్తికుకాణ వరిదాయరుకుళ్ళప్పడి. పరమపదత్తిలాళి పకల్ విళక్కె
న్నున్నుడియాయ్త్తు అన్ధకారత్తిల్ దీపమ్బోలేకుత్తైవాళరాన సంసారిక
ళుకుతవప్పెరిమిన్దు ఒళిమికిఱుకిఱరపడి (ఓజ్జు మొళి) నిత్యసూరికల్
నదువిరుళ్ళుమ్బాదు ఆదిత్యర్కల్ నదువే ఆదిత్యనిరుళ్ళుమాపోలేయాయ్
త్తిరుప్పదు. ఇజ్జుఆర్తర్ మికవుముణ్డైకైయాలే తద్రక్షణమ్బుణ్ణిప్పణ్ణిఒళి
మికానిర్ కుమత్తనై. (ఒళియుళార్ తామేయన్తే తత్తైయుద్దాయుమా
వార్) అవధారణత్తాలే “మాతాపితా” వెన్టుతుడజ్జి “నారాయణః” ఎన్ని
అపొదువిలన్టు, పూహావన్తై, విభవావన్తై, ఎన్నిఅవి శేషజ్జళిలుమన్టు, ఎనళ్ళు
ళన్తైయుద్దాయుమావార్ పెరియ పెరుమాళే యెన్దితార్. తమ్మైయొత్తియ
వ్యక్త్యన్తరత్తిలేయు మొరుబన్దముణ్డెన్నారి యిరుకిఱారో? “సర్వే

మూ. — ఎళియతోరగుళుమన్టే యెద్దిఱతైమ్మిరా
నార్ । అళియన మ్మైయ్యలెన్నా

వ్యా. — “షామేవలోకానా” మిత్యాది. ఇంద్రశోకన్దాన్ ధర్మపుత్రాది
కల్ వనవాసమృణ్ణుకిఱ వాపద్దశైయిలే కృణ్ణనుం సత్యభామైప్పిరాట్టి
యుమెక్కున్దరుళ అత్తైకేట్ట శ్రీపరాశరాదికల్ మారకణ్డేయ భగవానై
కకణ్ణు పేరోలక్కమాయిరుక్క ధర్మపుత్రనివ్వాపత్తుకు ఆశ్వాసహే
తువాకై కెనకొరునన్ వార్ తై యఱుళిచ్చెయ్యవేణుమెన్ఱు ఋషిక
తైకేళ్ళక్క అవర్ కల్ శొన్నవైయడల్ల పూర్వపక్షిత్తు శ్రీమారకణ్డేయభ
గవానెక్కున్దిరున్దశొన్నదా యిరుక్క మింద్రశోకం. పిన్బు శీరామప్పిత్తైయు
డైయ వాపద్దశైయిలే భట్టరఱుళిచ్చెయ్దదా యిరుక్కం (తనైయున్దా
యుమావార్) ప్రియత్తుళ్ళక్క డవారార్, హితత్తుళ్ళక్క డవారార్. (ఎళి
యదోరగుళుమన్టే యెద్దిరత్తు) ఎన్విషయత్తిల్ మలైయెడుత్తురక్షిక్క
వేణుమో; తమ్మైయొళ్ళియవేరొరు ప్రయోజనత్తైక్కణిశితేనాయ్ అత్తై
కొడుత్తువిడుకిరోమెన్ఱారి యిరుక్కిరారో; విభీషణాదికల్ రక్షణమోప్ప
లేవిల్లుం కోలుమెడుత్తు రక్షిక్కవేణ్ణితా నిరుక్కిరారో; కుళిరవొరుకటా
క్షుంకిడి రెన్విషయత్తిల్ పణ్ణవేణ్ణువదు (ఎమ్మిరానార్) ఎనక్క పకారక
రానవర్. ఇన్నాదాకిఱదశైయిలేఱపకారక నెన్బానెన్నెన్నిల్; శెయ్దవ
మ్మత్తై యిల్లైచ్చెయ్యుమవరల్లామైయాలేయత్తైమున్నిడుకిఱార్. అడియిలే
ముత్తైయైయుణర్ త్తి అదుక్కమేలే ప్రాప్యప్రాపకణ్డల్ తానే యెన్ఱుమి
డత్తైయుణర్ త్తి ఇప్పొదువన్ద నజ్జూప్పీడుకేళ్ళక్క సన్నిహితనాయిరుక్కి
ఱవాకారముణ్ణితే (అళియన మ్మైయ్యలెన్నా) అళియెన్ఱుతణ్ణిళి. “ఇవణ
నమక్క నల్లన్, నమ్మడైయపయ్య” లెమ్మెరువార్తై యఱుళిచ్చెయ్దదాకే
ళ్ళక్కవాయ్ త్తివ రాశెప్పడుకిఱదు. ఆళ్ళవీరెన్ఱుమదివర్ కక సహ్యమా
య్త్తు. శేషభూశరాన నామివ్వర్థజ్జలైనినైత్తిరుక్క వమైయాదో అవర్
శొల్ల వేణుమోవెన్ఱిలదు పోరాదు, శేషియానవను మిదుక్క మేలెక్కుత్తి
డుమన్ఱాయ్త్తు శేషత్వంనిలై నిన్ఱదావదు. మణల్ కాల్ నమ్మిన మ్మాణితి
రుమకళ్ళ మానైమార్ పనుక త్తిడ వెన్ఱారిఱే. ప్పిల్లెప్పిల్లెయాళ్ళ వాన్ వా

మూ. — రమ్మవోకొడియవారే || 32.

వ్యా. — యారే నమ్మాణిఎన్నప్పెరిగిరి నెన్నాటితే (అమ్మవోకొడియవారే) ఆర్తధ్వనికేట్టా లెక్కుదిరుక్కవేణ్ణావో. ఆర్తధ్వనికేట్టు మివర్ కణ్ణురజ్జువదే. ఇవర్ తిరువుళ్ళమిప్పొదిళ్ళ నేకొడిదాకాదే అమ్మే! ఇవర్ స్వభావమిరుద్దపడి యెన్నెన్నిటార్ || 31.

ముప్పతెట్టామ్మాట్టు. — అ॥ (మేంబారుళ్) మహాభారతత్తుళ్ళుచరమశ్లోక మ్మోలెయామ్ త్రిప్రబంధత్తుకిర ప్పాట్టు. మహాభారతమాకిటదు - “మతిమంధానమావిధ్యయేనాసాశ్చ తిసాగరాత్ । జగద్ధితాయజనితోమహాభారతచంద్రమాః” ఎన్నిటపడియేశ్చ తిసాగరచంద్రమావాయ్త్తు. మహాభారతం సర్వేశ్వరన్ తీరాబ్ధియైక్కడైన్దు దేవర్ కళుక్కువృతతైక్కొడుత్తాన్. శ్రీవేదవ్యాసభగవాన్ శ్చ తియైక్కడైన్దు సర్వాస్లోదకరమాన మహాభారతతై సంసారికళు కాకొత్తోజ్జీవనహేతువాక క్కొడుత్తాన్. దేవర్ కళుక్కిశ్వరన్ కొడుత్త వవృతంబంధకం, శ్రీవేదవ్యాసభగవాన్ సంసారికళుక్కుక్కొడుత్త మహాభారతం సంసారవిమోచకమితే. అమ్మహాభారతన్దాన్ కోనెన్దు వ్బడియామ్త శ్రీగీతై. అదిల్ సారమాయ్రిత్తు చరమశ్లోకం. ఇదుశొల్లుకై కాక కీర్తశొల్లుత్తు. ఇదుకుమేల్ “ ఇదంతేనాతపసాగయ ” వెన్దు తుడజ్జి చరమశ్లోక త్తినుడయ గౌరవతైచ్చొల్లుకిటదు. అప్పడియే యిప్పాట్ట వతరికైక్కాక వాయ్ త్రిప్రబంధ మవతరిత్తదు. ఇదుకుమేలిప్రబంధశేషముంఇప్పాట్టిల్ శొల్లుకిటవర్ధత్తిలే న్దురాయరుప్పారుడైయ వేరిరి జ్జొల్లుకిటదు. ఆక మహాభారతసారం చరమశ్లోకమానాప్పొలే ఇప్పొబంధ సారమిప్పాట్టు. ఇదుదాన్ద్యయ త్తినుడైయ వర్ధతైచ్చొల్లుకిటదు; ద్వయత్తిల్ ప్రాపకంమున్నాయ్ ప్రాప్యంపిన్నాయరుక్క ఇదు ప్రాప్యంమున్నాయ్ ప్రాపకం పిన్నాయరుప్పానెన్నెన్నిల్ ; వ్యుత్పత్తివేత్తైయిల్ ప్రాప్యంమున్నాయ్ ప్రాపకంపిన్నాయరుక్కుడవదితే “ స్వర్గకామో జ్యోతిష్తోమేనయజేత ” ఎన్నితేవ్యుత్పత్తివేత్తైయిరుప్పదు. అనుస్థానవేత్తైయిల్ జ్యోతిష్తోమానుస్థానపూర్వకమాకవితేస్వర్గసిద్ధి. ప్రాపకనిష్ఠియారే ఇతే! ప్రాప్యసిద్ధి. అప్పడియే ఇప్పాట్టిలే వ్యుత్పత్తియాయ్ద్యయమానుస్థా

మూ—మేంబారుల్ పోకవిట్టు

వ్యా—నవేలైయూయిరుక్కిజదు. అదిల్ పూర్వ భాగ త్తళవిలేయను
 సన్నితార్ నమ్మాళ్ వార్. ఉత్తర భాగ త్తైయను సన్నితార్ లాణ్డాళ్. అవైయి
 రణ్డైయన్జ్జేరవను సన్నితార్ రివ్వాళ్ వారేయూయ్తు. ఇప్పట్టుళ్ళు కీళ్ళిల్
 ప్పాట్టోడే సజ్జతియన్జ్జెన్జిల్ ; “అళియనమ్బయ్యలెన్నారన్జ్జువోకొడియ
 వాతే” ఎన్జ్జుకిలాయ్తువార్ త్తైచ్చొన్నవారే విషయాన్తర ప్రవణమాన
 సంసారత్తిలేవకుత్త పురుషార్థత్తై యపేక్షికైరయం తత్తిన్దికిర నజ్జైప్ప
 ర్ త్తిరుకైరయం అదుకుమేలే పిళమ్బమ్మెరూడేకిలాయ్ కైరయమా
 య్ ఇవ్వళపుపుకిరనిర్ ప్పారై పెరువోమే! ఎన్జ్జు పెరియ పెరుమాళ్ తిరు
 వుళ్ళం ప్రసన్నమాయ్ తిరువుళ్ళత్తిల్ హర్ష మడల్లలున్దిరుముకత్తిలే తోన్జ్జు
 వ్బడియిరుక్క దేవరైకిరట్టి దేవరీర్ పక్కలిలే న్యస్తభరరాయ్ తన్దా
 ముడైయ హితత్తిల్ కైవాన్జ్జియిరుప్పారై కుణ్ణాలిన్జ్జ నేయో దేవరీర్ తి
 రువుళ్ళముకన్దిరుప్పదెన్జ్జు పెరియ పెరుమాళ్ తిరుముకత్తైప్పార్ త్తు విన్జ్జి
 ప్పన్జ్జాయ్ కిటార్. చరమన్జ్జోకం ప్రపత్తియైవిధికిర అదా యిరుకుం. అదిల్
 రుచియుడైయూరుడైయవను సన్ధానమాయిరుళ్ళుం ద్వయం. ద్వయన్జ్జిన్
 పక్కలీశ్వరనుకుణ్ణాన పుకప్పైచ్చొల్లుకిరదిప్పాట్టిల్. (మేంబారుల్)
 ఇదుళ్ళుమూన్జ్జుపడి నిర్వాహమ్. మేలెన్జ్జున్దపారు లెన్జ్జుం, మేవినపారు లెన్జ్జుం,
 మెయ్ పాట్టైవిలైకురమ్మెరు లెన్జ్జుం. మేలెన్జ్జుకైయావదు-కర్కమడియాక
 వన్దేరియాయ్ భగవన్దానంపిఱన్దవాతేపిఱన్దపొమ్దాయిరుక్కై. ఇత్తైభో
 గ్యమెన్జ్జుపారిత్తు ఇళ్ళిన్దవనుళ్ళుఆపాతప్రతీతియిలాన్జ్జు పోలేతోన్ద్రినిరూప్పి
 త్తాల నుభావ్యమా యిరుప్పదొన్జ్జుమిన్జ్జియిలేయిరుకైర ఎన్జ్జుమాం. మేవిన
 పారు లెన్జ్జుదు-“దురత్యయా” ఎన్జ్జిఱపడియే చేతననాల్ పిరిక్కవొణ్ణాదా
 యిరుకైర. దేవోహంమనుష్యోహ మెన్జ్జుడమ్మెన్జ్జానాక నిన్జ్జెత్తిరున్జ్జుంబడి
 యితే! ఇత్తోట్టైపారు త్తమిరుళ్ళమ్మడి. అత్తైచ్చొల్లుకిరదాకపుమాం. మెయ్
 పాట్టైవిలైకురమ్మెరుకైయావదు. తన్జ్జెన్దపత్తినారై సర్వజ్ఞతమరాక వభిమాని
 త్తిరుకుమ్మడి పన్జ్జివన్ద్రొక్కై. పారు లెన్జ్జుపదార్థం. అదాకిరదు. దేహం.
 ఇదుదాదా దేహనుబన్దియూన ప్రాకృతపదార్థజ్జుళ్ళుముపలక్షణం (పోకవిట్టు)

మూ. — మెయ్ మ్మెయ్ మిక వుణర్ న్దు | ఆమ్మరిశరిన్దుకొణ్ణు

వ్యా — వాసనై యో డేవిట్టేన్. శరీరిక తాలవై చుషగ రమాకై యాలే ప్రకృతి ప్రాకృతజ్జళ పురుషార్థ మెన్దిఱజ్జానత్తైయుడై యనాకై. అల్లదుపుకి టపిట్టానిన నాకిలితో ఇవనాల్ పోకవిడలావదు “మమమా యాదురత్యయా” ఎన్దిఱపడియే ఈశ్వరన్ బన్దిత్తబన్దిత్తై ఇవనాల్ పోకగ వొణ్ణాదితో “అ నాత్త న్యాత్త బుద్ధిర్యా అస్వేస్వ మితియామతిః | అపిద్యాతరు సంఖా తీర్ప్పిజ మేతద్విధాస్థితం” ఎన్దిఱపడియే దేహ త్తిలాత్త బుద్ధియుం దేహనుబన్ది యాన ప్రాకృతపదార్థజ్జళిత మమతాబుద్ధియుం దేహతిరిక్తమాన వా త్తావిన్ స్వాతంత్ర్యబుద్ధియుంతవిరుకై. అశవుకై యారాన సనకాదికళు క్కుం శెయ్యలావదివ్వళవే. ఇరణ్ణుమరంకూడనిన్ద్రాల్ ఒత్తైవెట్టనినైత్తవన్ అమ్మరత్తిలే కొత్తిపెరుక్కాయత్తై యిడవదు పట్టునిర్ కుగ మాపో లేఇప్ప) తిపత్తిమాత్రత్తాలే యిదువుంవిడుం (మెయ్ మ్మెయ్ మిక వుణర్ న్దు ఆమ్మరిశ రిన్దుకొణ్ణు) ఎన్దు మేలుంజ్జానప్రకరణమాకై యాలే (పోకవిట్టే) నిఱదుం ప్రక రణబలత్తాలే జ్జానత్తైచ్చొన్దిత్తాక కగడవదు (మెయ్ మ్మెయ్ మిక వుణర్ న్దు) (మెయ్ మ్మె) ఎన్దిఱదాత్తావై. మెయ్ మ్మె ఎన్దు వాత్తావెక్కాట్టుమోవెట్టిల్; “సత్యంచాన్యతంచ సత్యమభవత్” ఎన్దిఱశృతిచ్చాయయాలే అటుళిచ్చె య్ కిఱార్. సత్యశబ్దమసత్యాద్వాయ్ వృత్తియైచ్చొల్లుకిఱతన్దు. ఆత్మస్వ రూపత్తినుడైయ నిత్యతైయైచ్చొల్లుకిఱదు. (మెయ్ మ్మె) ఎన్దు ముక్కుచ్చొల్లు. మైయెన్దు ప్రత్యయవి శేషత్తైచ్చొల్లుకిఱదు. కైమైపాయ్ మై ఎన్దు మా పోలే. ఆక (మెయ్ మై) ఎన్దు మెయ్యానత న్నై ఎన్దుపడి (మిక వుణర్ న్దు) దే హమే అత్తా వెన్దిరుక్కుం లోకాయతికనళవన్ది కేగ, దేహతిరిక్తమాయ్ నిత్య మాయిరుక్కుమాత్తా వెన్దుం మీమాంసకనళవన్ది కేగ, జ్జానమాగన్తుక మె న్దుంవై శేషికనళవన్ది కేగ, స్వయంప్రకాశక నాయ్ నిత్యనాయ్ జ్జానగుణక నాయ్ అణుపరిమాణనాయ్ ఈశ్వరనుక్కనన్యార్న శేషమాయ్, అడుతది య్య శేషత్వపర్యన్తమాక వుణరుకై. అదావదు అత్తావైయుళ్ల పడియుణ రుకై (ఆమ్మరిశరిన్దుకొణ్ణు) ప్రకృతిప్రాకృతజ్జళిత త్యాజ్యమెన్దుటిన్దు అత్తావై యుళ్ళపడియుణర్ న్దాల్ పిన్నై యామ్మరిశావదు కైజ్జర్యమేయాయ్ త్తు. ఆ

మూ.—కామ్యుట తలైశిరైత్తుక కడై తలైయిరున్దు

వ్యా.—రిశరిన్దుకొణ్డై న్దు- చతుర్థియిలర్థజ్జొల్లిత్తాయ్ త్తతు. అన్దశే
షవృత్తికిఁ ప్రతిసమ్మన్దియైయొత్తియ స్థితియిన్గా మైయా లే శేషిత్వముమా
ర్థమాకచ్చొల్లిత్తాయాక నారాయణశబ్దార్థ జ్జొల్లిత్తాయ్ త్తదు. (ఉణ
ర్ న్దు) ఎన్దుకొణ్డుజ్జాత్వత్వ పరమాక చ్చొల్లుకైయా లే ప్రణవార్థజ్జొల్లిత్తా
య్ త్తు. ఇనియిప్పొట్టిల్ కుత్తైయుంపూర్వార్థత్తిల్ శొల్లుకిఱ ప్రాపకత్తై
చ్చొల్లుకిఱదు. (కామ్యుట తలైశిరైత్తు) కామ్యుర ఉపాయాన్తరక్రళిల్ తన
క్కుణ్డానతోద్రుట (తలై శిరైత్తు) తన్దలై యిలుణ్డానదురితక్కులైప్పొక్కి. తన్ద
లైయిల్ కిడక్కిఱ సాధనాన్తరక్రళిల్ తొత్తైయలుత్తైన్దపడి. తలై నాయ
రాకిఱదు తా అభిమానహేతువితే. కోముద్రువర్ దణ్ణిక్కు మిడత్తిల్
తలైయొచ్చిత్తైక్కిఱదు అభిమానత్తైప్పొక్కు కిఱపడియాయ్ త్తు. ఏకాకియా
యుంసన్యాసియాయుం వపనమ్మణ్ణుకిఱదుతన్నభిమానత్తై త్తా నేపోక్కుకిఱ
పడి. దణ్ణముఖత్తా లే పిరఱభిమానత్తైప్పొక్కువదు విమ్ము ఖత్తా లేస్వాభిమా
నత్తైప్పొక్కువదుం అమ్ముఖత్తా లేయితే. ఆకవహజ్ఞారగర్భమాన ఉపాయా
న్తరత్యాగత్తైచ్చొన్నపడి. ఉపాయాన్తరపరిత్యాగ పూర్వకమాకవితే
సిద్ధోపాయ పరిగ్రహమిరుప్పదు (కామ్యుర తలైశిరైత్తై) న్దువు మర్థగౌ
రవత్తా లే మత్తై త్తరుళిచ్చెయ్ కిఱారివరేయన్దు. శృతియుం “ ద్వాసు
పర్ణోసయు జాసఖాయా ” ఇత్యాదికలా లే అర్థజ్జైమత్తైత్తు చ్చొ
ల్లుం. అన్దశ్శృతిచ్చొచ్చయైయా లే యలుళిచ్చెయ్ కిఱార్. (ఉక కడై తలై
యిరున్దు) కడై తలైయెన్దు - తలైకడై ఎన్దపడి. “ చరణా ” ఎన్దిఱ
స్థానత్తై (కడై తలై) ఎన్దిఱార్. స్వనికర్షత్తై యనుసన్దిత్తు తిరువడికళిలే
కిట్టమాట్టామైయాలుం సంసారత్తిల్ తణ్ మైయై యనుసన్దిత్తు పురమ్బు
ప్పొకమాట్టామైయాలుంతిరు వాశలైప్పద్రుక్కిడక్కిఱార్. తిరుక్కణ్ణమన్దై
యాణ్డానొరు సంసారితక వాచలై పద్రుక్కిడన్దొరునామైనలిన్దవనై వెట్టి
త్తానుంకుత్తికొగ్గపడియొక్కణ్ణు వొరుదేహత్తాభిమానికళళ విదువానా
ల్ పరమచేతననాన వీశ్వరక నమ్మైయమాదికళ్ కైయ్యిల్ క్కాట్టికొడా
నెన్దు తిరు వాశలైప్పత్తికిడన్దానితే. (ఇరున్దు) విషయాన్తరప్రావణ్య

మూ. — వాఱ్ఱుం శోమ్బరై యుక త్తిపోలుం శూఱ్ పునలరజ్జత్తా నే॥ ౩౮.

వ్యా. — తా లే “పరుసుపరు” కెన్ఱుతిరిన్దవణ్ మరక్కలత్తుళ్ళు నన్దురమవి
 క్కత్తువిట్టాప్పోలే “అధసోభయంగతోభవతి” విన్ఱు అభయస్థానత్తెప్ప త్తిని
 ర్భరనాయరున్దపడి (వాఱ్ఱుం) ఉపాయమిశ్వరనేయానాల్ భోగ మేయి
 తే పిన్బుళ్ళదు “ఇరున్దువాఱ్ఱు” మెన్ఱు అవ్విరుప్పత్తానే వాఱ్ఱచ్చియాన
 విరు పెన్ఱుమామ్. (శోమ్బరై యుక త్తిపోలుం) ఉన్బక్కలిలే న్యన్దభర
 రాయ్ స్వహితత్తిల్ శోమ్బినవర్కలైకణ్ణాలు నిరువుళ్ళమిన్దనే యుక
 న్దాకాదేయిరుప్పదు. (వాఱ్ఱుం శోమ్బరైన్ఱు) కెడుం శోమ్బరై వ్యావర్తికి
 ఱదెన్ఱుమామ్. అదాకిఱదు- శాస్త్రత్తిలే నాస్తికరాయ్ కర్తవ్యజ్జలైవిడు
 కైయన్ఱిక్కే ఆస్తి క్యాతిరేకత్తాలే నిరపేత్తోపాయత్తై స్వీకరిత్తుభగవద
 నుభవమే యాత్తై యాయ్ స్వహితత్తిల్ శోమ్బరుక్కే (పోలుం) నిత్య
 సూరికలై యుకకుగమాప్పోలే శోమ్బరై యుకప్పలి (శూఱ్ పునలరజ్జత్తా
 నే) ఇదునీరరిన్దపడి యెన్దనేయెన్నిల్ ; కోయిలిలే కణ్ వళర్ న్దలుళికిఱ
 విడుదానే యటివికిఱదిలైయో. నీర్ వాయ్ మ్పెయుం నిఱల్ వాయ్
 మ్పెయుం పల్లికర్ కణ్ వళర్ న్దలుళికిఱారెన్ఱు పేరాయ్ శోమ్బరై కిక్కిడై
 ళ్ళుమోవెన్ఱుం నలైయాలేయితే శోమ్బాదే కణ్ వళర్ న్దరుళికిఱదు “కామ్బ
 రత్తలైశిరైత్తై” న్దవిడ ముపాయస్వీకారత్తు క్కజ్జమాన ఉపాయాన్దర
 త్యాగత్తై చ్చొల్లుకిఱదు (శూఱ్ పునలరజ్జత్తానే ఉకకడైత్తలై) విన్ఱు
 నారాయణశర్థార్థమాన శీలాదికలైనినైకిరదు. పిరాట్టిస్వరూపత్తుకుగ
 నిరూపకై యాకై యాలుం నారశబ్దత్తిలే అన్దరూఢితైయాకై యాలుం
 (ఉక) ఎన్ఱిఱవిదిలే లక్ష్మీసమ్బన్ధమనుస్థనేయమ్. (కడైత్తలై) యెన్ఱుదు-
 చరణౌవిన్ఱుపడి (ఇరున్దువాఱ్ఱు) మెన్ఱుక్రియాపదత్తి లుపాయాధ్యవసాయ
 తైయు మదుతాణ్ భోగరూపమాయరుక్కిర పడియైయుం జ్ఞొల్లిత్తు. (శో
 మ్బరైన్ఱు) ప్రపద్యేయెన్ఱిఱ ఉత్తమనాలే ఆక్షిప్తనాన వధికారియైచ్చొల్లు
 కిఱదు॥ ౩౮.

ముప్పత్తొన్బదామ్బాట్టు. — అ॥ (అడిమై) అడిమైతుడజ్జి మేలా
 రుపాట్టాలు మిన్దజ్ఞాననిన్దైయుడైయారుడైయ రాజకులజ్ఞొల్లుకిఱదు. ఇవ

మూ. — అడిమైయిల్ కుడిమైయిల్లా వయలిచతుప్పేతిమా
రిల్. కుడిమైయిల్ కడిమైపట్టకుకర రిలిపిరప్పరేలుం.

వ్యా. — రుడైయ “వయిలుజ్జుడరొలి, నెడుమాల్ కుడిమై” యిరుక్కి అ
పడి. జన్మవృత్తస్వభావజ్ఞులౌ కుత్తెయనిన్జార్ కళేయాకిలుం అవర్ కళిన్ద
జ్ఞానముడైయార్ కళాకిలుదేశ్యరెన్నిఱార్. ఇప్పట్టిలెత్తనైయే నున్దజ్ఞేయ
జన్మజ్ఞలిలేపిఱన్దార్ కళేయాకిలు మిన్దజ్ఞానత్తిలే నిన్దైయడైయరాకిల్ తిరు
త్తుఱ్ఱాయోపాది ఈశ్వరనాలే శిరసావహిక్ష్ పుడువరెన్నిఱార్.

వ్యా. — (అడిమైయిల్ కుడిమైయిల్లా) కైజర్యంనమక్కుకర్తవ్యమె
న్దిరుక్కుమవర్ కళన్దిక్కేయిరుక్కై. కైజర్యమాకిఱదు సహజమ్, అతొత్తియ
చ్చెల్లాదిరుక్కైయామ్త్తు ప్రాప్తమ్. అదన్దిక్కేయిరుక్కుమవర్ కల్ (అయిల్
చదుప్పేదిమారిల్) అడిమైకళలాన చతుర్వేదికలౌ యిరుప్పరిల్
కాట్టిల్ వేదాధ్యయనవృజ్ఞుకిఱదుకుకర ప్రయోజన మీశ్వరనైయుళ్ళపడి
యటికైయుం, తనైయుళ్ళపడి యటికైయుం, కైజర్యంస్వరూపా
నురూపమాన పురుషార్థమెన్దటికైయామ్త్తు. (అయిలాకైయావదు) ఇన్ద
జ్ఞానత్తుకుకరలౌక వేదాధ్యయనవృజ్ఞుకిఱో మెన్దటియాదిరుక్కై. అధ్య
యనఫలం అర్థజ్ఞానమెన్దటియాదవర్ కల్ చతుర్వేదికలౌ నాలుం నిష్ప్ర
యోజనమెన్దై. “విష్ణుభక్తివిహీనోయః సర్వశాస్త్రార్థవేద్యపి బ్రాహ్మణ్యం
తస్యనభవేత్ తస్యోత్పత్తిర్నిరూప్యతాం” ఎన్నకరడవదిటే. “యః పు
త్రః పితర” మిత్యాది. ఇనియివర్ కళిలికాట్టి లీశ్వరనుకుకర త్కృష్టరైచ్చి
లుకిఱదుమేల్. (కుడిమైయిల్ కుడిమైపట్ట కుకర రిల్ పిరప్పరేలుం) వేద
విహితజ్ఞలైయనుష్ఠియాదేయుం నిసిద్ధజ్ఞలైయనుష్ఠిత్తు మ్బొరుక్కైయా
లే నిహీనజన్మజ్ఞలిలేపిరన్దవర్ కళే యాకిలుమ్. (కుకర రాకిఱార్) చణ్డా
లరిలున్దజ్ఞేయర్ శిలర్ (పిరప్పరేలు) మెన్దిఱదు భగవద్జ్ఞానత్తుకుకరజన్మత్తి
నుడైయ ఉతర్రాపకర్షజ్ఞలిల్ నియతియిలై. “సర్వత్రాశున్మశ్యనే” ఎన్దిఱ
పడియే యిన్దజ్ఞానమెల్లా జన్మజ్ఞలిలుం సంభవికుకరమెన్దై. వేదోపబృంహణా
ర్థమాక పవతరిత్తశ్రీరామాయణత్తిలే, కాట్టిల్ తిరివార్ శిలవేడరైయుం,
వేదువిచ్చికలైయుం, కురజ్ఞుకలైయుం, రాక్షసరైయుం, మహాభారతత్తిలే

మూ.—ముడియినిల్ తుళపంవైత్తాయ్ మొయ్కత్తాన్
కన్బుశేయ్యు ! మడియరై యుకత్తిపోలు
మరజ్జమా నకరుళానే ||

వ్యా.—విదుర ధర్మ వ్యాధాదికత్తైయుం, పిశాచజ్గత్తైయుం, ఇడై
యరైయుం, ఇడైచ్చికత్తైయుం, కజ్జోమిత్తే. “పాన్బుజై మేల్ పల్లికొణ్డై
రుళుంశీదనైయేతోళువార్ విణ్ణుళోరిలుంశీరియరే” ఎన్నిపడియే నిత్య
సూరికళిత్రికాట్టిలిజ్జేవన్దు ఈశ్వరనార్జితవర్క లాకైయాలే ఇవర్కళే
శీరియరేణ్డై. అల్లాదపొన్నిల్ కాట్టిల్ వేదకప్పిన్ను కేగ్గిరిముజ్జితే. (ము
డియినిల్ తుళపంవైత్తాయ్) తిరుత్తుథాయోపాది శిరసావహికుమవర్
కళెణ్డై. తిరుత్తుథాయ్ సర్వేశ్వరత్వసూచకమానాపోలే ఇవర్కళా లే
యుమున్నడైయ సర్వేశ్వరత్వం నిఱమ్యెఱవెన్టుమామ్. (మొయ్కత్తాన్
కన్బుశేయ్యుం) “ఐమ్బులనకత్తడకి” యెన్నిరపడియే ఉన్నకప్పళ్ళుప్పర
మ్బానవైత్తైప్పకట్టు “ఉణ్ శేవడిశెవ్వితిరుళాగప్పె” న్దుం ఉణ్తిరువడిక
ళుకు ప్పరియుమదువే యాత్తైయాయత్తైయే ప్రాప్యమాకనినైత్తిరు
కుమవర్కళే (అడియరై) కీర్తుపేయత్తైచ్చిల్లుత్తాయ్ ఇత్తాలుపా
యత్తైచ్చిల్లుకిఱదు. “శోమ్బరే” నిఱపడియే స్వరూపత్తైయుళ్ళపడియుణార్
న్దు స్వరక్షణత్తిలన్వయమిన్న్ది కేగ్గిరుకుమవర్కళే, (అడియర్) అడి
యళ్ళోరుకప్పదు తిరువడికత్తైయాయ్ ధారకముంతిరువడికళే యాయి
రుకైగ్. “నిఱులునుడిదాగు” మెన్న్దకగడవదితే. (ఉకత్తిరిపోలుం) ఇప్పడి
యిరుకుమవర్కళై యుకత్తి, ఇదుకుప్పరమ్బాన చతుర్వేదికత్తైకాట్టి
ల్ ఇవర్కళైయితే దేవరీరుకన్దిరుప్పదు (పోలుం) తిరుత్తుథాయ్పోలుం.
ముడియినిల్ తుళపమ్బొలడియరై యుకప్పతి. (అరజ్జమానకరుళానే)
నిహీనజన్మాకళా యునకునల్లరా యిరుప్పార్కు ముఖిజొగడు
కుకైకాకవన్టో విజ్జేవన్దుకణ్ వళర్ న్దులుళుకిఱదు. ఉత్కృష్టర్కు
ముఖిజుగడుకుమిడత్తిల్ పరమపదత్తిలే ఇరుకగవమైయాదో || ౩౯.

నార్ప్పదామ్బాట్టు. — అ || (తిరుమరుమార్ ప) జన్మత్తాల్ వన్దతణ్
మైయన్న్దికేయత్తనైయేనున్దణ్ణియన్మత్తముడై యారుం “మేమ్మెరుళి” ల్ శో

మూ. — తిరుమలుమార్ పనినై చ్చిడైయుట్టికట్రవైత్తు ।

మరువియమనత్తరాకిల్ మానిలత్తుయిర్ కళెల్లాం ।

వెరువఱకొన్ఱు శుట్టిట్టి ట్టియవినైయరేలుం ।

అ. — న్నజ్ఞానత్తిలే నిన్ఱరాకిల్ అవర్ కళున్ఱు అనన్తరకర్తృఫలం అనుభవిక్కువేణ్ణావెన్ఱిఱార్.

వ్యా — (తిరుమరుమార్ ప) తిరువైయుం మరువైయుం మార్ పిలే యుడైయవనే శ్రియఃపతియాన సర్వేశ్వరనే “శ్రీవత్సవతాః” ఎన్ఱిఱవిదు సర్వేశ్వరత్వచిన్ఱమిఱే. పిరాట్టి తిరుమార్ పిలే యెఱ్ఱున్ఱుళియిరుక్కిరవిరుప్పైయనుసన్ఱిక్కిరారిఱే వాత్సల్యన్దోశ్రీత్తుకైక్కాక. “అలర్ మేల్ మన్జేయుఱైమార్ పా” వెన్ఱుం “నిన్ఱవలమార్ పినిల్ వాఱ్ఱకిన్ఱమన్జే” ఎన్ఱుమిఱే యవర్ కళే వార్ త్తైయిరుప్పదు. ఇదుదాన్ “మేంపారుళిల్” మఱై

త్తలక్కి సన్బన్ఱత్తై అదిల్ నిన్ఱైయుడైయవర్ కళుడైయ వైభవజ్ఞాన్లుకిఱవిడన్ఱిలే వెళియిడుకిఱార్. ఉపాయోపేయన్ఱుళిరన్ఱుమగ మవళే సంబన్ఱం వేణుమెన్ఱు మిడన్దోశ్రీత్తుకిఱదు (నినై చ్చిడైయుట్టికట్రవైత్తు) శ్రియఃపతియాన వునైయుపాయాన్తరన్ఱల్ కలశామే నెన్జిలేవిళన్ఱుమ్బడియధ్యవసిత్తు. సమిడై పాదిసావిత్రి పాదియాకవివన్తలైయిలుం శిఱుదు సహకారమున్ఱాకిల్ అవనుడైయ వుపాయభావన్ఱికత్తాడే మఱ్ఱున్ఱుమెన్ఱై. రక్షిప్పికైక్కుగ ప్పిరాట్టియుం, రక్షికైక్కుగ ఈశ్వరనుం, ఇప్పడియఱిన్ఱు తుణికైక్కుగ తానుం, అరివికైక్కుగ క్కాచార్యను మొఱ్ఱియ వేరొన్ఱుం వేణ్ణాదిరుకైక్కు. (వైత్తు) ఇమ్మిధునత్తినుడైయ వైభవత్తైయేశొల్లుత్తాకవుమామ్. (మరువియమనత్తరాకిల్) ఇవ్వంశముపేయాధ్యవసాయత్తైచ్చొల్లుకిఱదు. ప్రయోజనాన్తరన్ఱలైవిట్టుశ్రియఃపతియేపరమప్రయోజనమెన్ఱై ధ్యవసిత్తిరుప్పరాకిల్ (ఆకిలెన్ఱదు) ప్రాపకవిషయమాకవుమాం, పాప్యవిషయమాకవుమాం, ఇత్తుణివువొరుచేతననున్ఱుక్కిట్టువద నెన్ఱుమిడన్దోత్తుకైక్కాక (మానిలత్తుయిర్ కళెల్లాం వెరువరైన్ఱొన్ఱు) ఒరుజన్ఱువై హింసిన్ఱు మోబుదుజగత్తడన్ఱనడున్ఱుమ్బడియాన్యత్తునలివదు. ఇత్తాలివనున్ఱుహింసైయిలున్ఱానరుచియైచ్చొన్నపడి (శుట్టిట్టు) శస్త్రాదికళాల్ నలియుమళ వేయన్ఱిక్కే పాణిసోడేదన్ఱమాక్కియుం (శుట్టియవినైయరేలుం) ఇన్ఱుహాపాపన్ఱలై

మూ. — అరువి నైప్పయనదు య్యారర జ్జమా నకరు లానే॥ ౪౦.

వానుళొరటియలాకా వానవా

వ్యా — పురుషార్థ రుచియుడై యార్ అవోపురుషార్థజ్జతై యాదరి కుకమాప్పోలేయామ్తు ఇవనిత్తైయేరిట్టుకొళ్లువదు. జ్ఞానమ్మిరన్దవను క్కీదు సంభవీయామైయా లే పూర్వవృత్తతైచ్చొల్లుకిఱదు (పలుం) “జన్మాన్తరసహస్రేషు, బహూనాంజన్మనామన్తే, అనేకజన్మసంసిద్ధః” ఎన్నై యా లే ఇవనాలిదుమున్బు శెయ్యుళ్ళాదాదు, అదుకూడిత్తాకిలుం. (అరువి నైప్పయనదు య్యార్) తాన్దెడుత్తుజీవికక పెన్ద్రువర్ కళ్. కడలుళ్ళు తొడుత్త వంబై మరుకాన్తారత్తి లే విట్టాప్ప లే అశల్ విశన్దప్పొకటును త్తనై. “ద్విషన్తఃపాపకృత్యా” మెన్జక్కడవదితే. అన్దియేకర్ణకవిట్ట సర్పశిరసైసి ప్పోలే కిరీటత్తోడేపోకుమ త్తనై యెన్జుదల్, అన్దనన్ది కేక భగదత్తకవిట్ట శక్తియై మార్పి లేయేన్ద్రునాప్పోలే తాననుభవితల్ పారుత్తే నెన్జుదల్ శెయ్యుమ త్తనై. యవళ “సర్వపాపేభ్యోమోక్షయిష్యామి” ఎన్నానిర్ కకవివర్ కళు కకనుభవికక విరకుణ్డో. (అర్థమానకరు లానే) ఇవై యెల్లామవతారసమయన్దళి లే యన్తోవెన్న వేణ్డాదపడి యవతారత్తిల్ పిర్ పాడర్ కకన్తో కోయిలి లేకణ్ వళర్ న్దరుళుకిఱదు. ఇదుదానీశ్వరనాశైప్ప ట్టేపోమి త్తనై యెత్తియి ఇవ్వధికారికళుకకదు సంభవియ్యాదు. ప్రామాదికమాన పుణ్యత్తైయుం బాధక మెన్దిరుళుమవర్ కళ్ పాపత్తి లే ఇత్తివర్ కళ్. మార్పి లేయిరున్దు “నకశ్చిన్నాపరాధ్యతే” యెన్జుమవల్ తానేమత్తైచ్చొన్నాల్లుం “శెయ్దారేల్ నన్జు శెయ్దారే” న్జుమవను మెన్నపాపన్దళి లే యిత్తివర్ కళ్. వాయ్కరై యర్నినైకక వుం నిలమన్నెన్దై॥ ౪౦.

నార్ పుత్తొన్దొమ్బాట్టు. — అ॥ (వానుళొ) ఇవర్ కళుకుక జన్మ వృత్తజ్జళాల్ వరుకిఱకుత్తై యిల్లామైయేయన్జు. తన్దళోడు సవ్బన్దిత్త సంసారికళుం తన్దళన్దీకారత్తా లే పరిశుద్ధరావ్బడియాన యుతకర్న త్తై యుడైయవర్ క శెన్దితార్.

వ్యా. — (వానుళొరటియలాకా వానవా) బ్రహ్మాదికళాల్ దుర్జేయమా నపరమపదత్తి లేనిత్య పానమ్బుణ్డమనై (అకా) వెన్దిఱదునినై క్క పుమాకా త్తెన్దై.

మూ.—వెన్బరాకి । తిరుమలన్దుళపమాళై చెన్ని
యా వెన్బరాకిల్ । ఊనమా యినకల్ చెయ్యు

వ్యా — చణ్డాలన్ అగ్నిహూత్ర త్తిల్ పుకీరలా కాదెన్దుళప్ప తేని పేధ తై
చ్చొన్ని త్తాకవుమామ్. పరణి లేడయరఃరున్దా రెన్దాల్ పరమ పదనిలయ నైయ
తియిలామో. మనుష్యాదిక తైక్కాట్టిల్ వ్యావృత్తియణ్డెన్దాలడు కొణ్డణ్డే శెల్ల
రామో “అకిళ్చు నోనన్యగతిః” ఎన్నిరుప్పారటియుమ తై ఈశ్వరోహ
మెన్దిరుప్పార్ కరటియలామో “ఆశత్తార్ తణ్డళే కరల్లా లరియలావా
మమల్ల” నెన్డకర డవదితే. నీజ్జవల్లవ నోడు నీజ్జమాట్టాదవ నోడు వాశి
యటక డలి లేనీజ్జవొణ్ణాదాప్ప తే శక్తనోడ శక్త నోడు వాశియటసా
భ్యమా యాయ్ త్తు భగవద్విషయమిరుప్పడు. “అనన్యసాధ్యే” ఎన్నకర డ
వదితే. అస్పృష్టసంసారగన్ధనాయశుద్ధసత్వమయమానవిగ్రహత్తైయుడై
యనాయగుకిరవనుడైయ పెరుమైయెప్పార్ త్తాలు మవనే యుపాయ
మాక వేణుమ్. గుణత్రయవశ్యనానవివశిరు మైయెప్పార్ త్తాలు మవనేయ
పాయమాక వేణుం; స్వరక్షణ త్తిల్ ప్రాప్తియిల్లాదస్వస్వరూపతై యనుసన్ధి
త్తాలు మవనేయుపాయమాక వేణుం (ఎన్బరాకిల్) “మనఃపూర్వోవాగుత్త
రః” ఎన్నిటపడియే ఊళ్ వాయిలనుసన్ధానంవత్తిన్దు శొల్లుజ్జొత్తైయుడైయరా
తై. ఇత్తాల్ “ప్రార్థనామతిశ్శరణాగతిః” ఎన్నిటపడియే ఊపాయ ప్రా
ర్థనైయైచ్చొల్లుకిటదు. (ఆకిల్) స్వసామర్థ్యతైవిడుకై యిలుళ్ళవరుమైయై
చ్చొల్లుకిటదు. (తేనులాన్దుళపమాళై చెన్నియా) కీర్తుపాయాంశజ్జొల్లుత్తా
యిజ్జుపేయాంశ తైచ్చొల్లుకిటదు. మధుప్రచురమానత్తిరుత్తుత్తాయమాళై
యా లే యలజ్కృతమాన తిరుముడియైయుడైయవనే. సర్వాధికనాయ్
నిరతిశయభోగ్యనాయ్ అతపవపరమప్రాప్యనెన్దై. (ఎన్బరాకిల్) ఇత్తాల్
ప్రాప్యప్రార్థనైయైచ్చొల్లుకిటదు. (ఆకిల్) ప్రయోజనాన్తరగ్తైవిట్టుయివ
నైయేపరమప్రయోజనమెన్దు శొల్లుకై యిలుళ్ళవరుమైయైచ్చొల్లుకిటదు. “స
మహత్తానుదుర్లభః” ఎన్డక్క డవదితే (ఊనమాయనకల్ శెయ్యుం) వయిటు
వళి రకైకాక పరహింసై పుణ్ణుమవర్ కళే. మధ్యరాత్రియి లేమాంసా
ర్థిక తాయ్ వరువారుణ్డాకిల్ హింసృపదార్థతై ప్రాణకపోకామల్ బన్దిత్తు

మూ. — మూనకారకర్ కళేలుం । పోనక జ్ఞాయ్ద శేడన్దరువరేల్
పునితమన్తే॥ ర.౧. పట్టుదిలా వొమ్మకలాత్రి

వ్యా. — మాంసత్తైయఱుత్తుకొడుకుగమవర్ కళే (ఊనకారకర్ కళే
లుం) తాళ్ళళే కొల్లుమళవన్తికేగ పిఱరైయిడువిత్తు జ్ఞొన్దువికుగమవర్
కళే. జ్ఞానమ్మిరప్పదర్ కుగమున్బుళ్ళ వృత్తియైచ్చొల్లుకిఱదు (పలుం) ము
న్బు శేయ్యిలు మిన్దజ్ఞానమ్మిరన్దపిన్బు సమ్మవియాదు. పిరగుడైయవార్తికా
ణిల్ మోహికిల్ మోహికుగమిత్తనై. ఆనృశంస్యప్రధానర్ పిరర్
కాకతళ్ళళుడైయ మాంసత్తై యఱుత్తుకుగడుప్పర్ కళే. అదుక్కెతిర్
త్తట్టితు. సర్పాస్య త్తిలేయకప్పట్ట మణ్ణాక త్తినుడైయ వార్తనాదత్తైక్కేట్టు
ఇతువారఱిన్దువిడువిప్పదాక కూప్పిడుకిరదెన్దు మోహిత్తానాత్తవాణ. ఇ
ప్పడిప్పట్టవణ పరహింసైయిలేఇత్తిన్దానాకిల్ ఈశ్వరణపణ్ణుంహింసైయో
పాదిహిత రూపమాయాయ్ త్తిరుప్పదు (పోనకం) భగవద్విషయత్తిల్ శొ
ల్లుమాపోలేయాకిలు జ్ఞొల్లవేణుమే. అదిలుం కుత్తైయచ్చొల్ల వొణ్ణాడే.
(శేయ్దశేడమ్) “ త్వదియ్యభుక్తోజ్ఞిత శేషభోజినా ” ఎన్దుం “ కల
త్తదుడై ” న్దు జ్ఞొల్లుకిఱపడియే అముదు శేయ్దుకై వాజ్గిన కలత్తిల్ వ్ర
సాదమ్. (తరువరేర్) భగవత్ప్రసాదమ్మోలే ప్రయోజనాన్తరపరరుకుగ
మ్మొదువాయిరుక్కుమదన్తి తేయిదు. అలభ్యలాభజిగ్గిత్తాకిల్; ఒరునాళ్
భట్టర్ ప్రసన్నరాయ్ జియ్యర్ కిగ్గిట్ట ప్రసాదత్తైనినైప్పదు (పునితమన్తే)
దేశాన్తరే కాలాన్తరే దేశాన్తరే యన్దియే స్వర్గవేదియాల్ యిరుమ్బు
పొన్నామాపోలే అపోదేపరిశుద్ధం “ తదుచ్ఛిష్టంసుపావనం ” భగవ
త్ప్రసాదంపావనం, ఇనుసుపావనం॥ ర.౧.

నార్ పుత్తీరణ్ణామ్బట్టు. — అ॥ (పట్టుదిలా) జన్మవృత్తజ్ఞానాల్
కుత్తైయన్దిన్తే యిన్దజ్ఞానముడైయవర్ క లిన్దజ్ఞానవిధురరాయ్ జన్మవృత్తజ్ఞా
నా లతేశయిత్తవర్ కళుకుగ సర్వేశ్వరమోపాదిపూజ్యరాయ్ జ్ఞానప్ర
దానప్రతిగ్రహవ్యవహారజ్ఞ టుక్కర్నరావారెన్దిటార్.

వ్యా. — (పట్టుదిలావొమ్మకలాత్రి) బ్రహ్మేతుడజ్గి తజ్జశశవుం
వర నెడుకప్పొరుకిఱవంశ ప్రవాహత్తిలా రుదోషమిన్దికేగ ఇరుకుగ

మూ. — పలశతుప్పేతిమార్కళ్ | ఇత్తికులత్తవర్కళేలు మెన్దుడి
యార్కళాకిల్ | తొమ్మిమిసీర్ కొడుమిన్దోణ్ మి

వ్యా. — మవర్కళ్ . అదాకిలదు - ఉత్పత్తికళితే యాదల్, ఆచా
రాదికళితే యాదలారువకైయాలుం బ్రాహ్మణ్యప్రచ్యుతి యిన్మి కేర
యిరుకు మవర్కళ్ . (పలశదుప్పేతిమార్కళ్) ఇవ్వంశత్తిల్ చతు
ర్వేదికళాయిరుప్పారనేకరెన్దై. “చతుర్వేదాబుషయః” ఎన్దిటపడియేముసి
సమానరాయరుకైర. (శతుప్పేతిమార్కళ్ లెన్దు) సంబోధనై. ఒమ్మకల్ -
నెడుకల్. ఆరువత్తి (ఇత్తికులత్తవర్కళేలుం) ఇదిల్ కీత్ పుట్టిదివైఎన్దుం
హీనకులత్తిలేపిటన్దార్కళే యాకిలుం (ఎలుం) “బహునాంజన్మనామ
స్తే” ఎన్దిటపడియే అనేకజన్మజ్జుళుడైయ వవసానత్తిలే స్వరూపజ్ఞానమ్మిట
కు మెన్దు శొల్లుకైయాలే జ్ఞానాధికరాయరుప్పార్ళ్ళు నిహీనజన్మజ్జూ
డాతు. విమరధర్మవ్యాధాదికలైప్పోలే కూడితేయాకిలుం (ఎన్దుడియార్
కళాకిల్) ఎన్నొత్తై యసాధారణసమ్మన్దత్తై యటిన్దు జ్ఞానానుకూల
మానస్వాచారత్తైయుడైయరాకిల్ ; కైజర్యమేయెల్లా నన్దైకళుమాక
నినై తిరుకు మవర్కళాయ్ ఈశ్వరనుమివర్కళే తిరత్తిల్ నామేయివర్
కళు కు పాయోపేయజ్జలెన్దుం ఎగ్గావుఱవు మెన్దుం నినై తిరుక్కప్పడుమ
వర్కళే (తొమ్మిమిసీర్) నీజ్జళ్ తొమ్మిన్దోళ్ “పపవసతాంధర్మః” ఎన్దిట
పడియేఉజ్జళుడైయ విద్యావృత్తజ్జళుం, జన్మోత్కర్షముం మద హేతువాక
వన్దియేదమహేతువెన్దిరుకుం నీజ్జళ్ అవర్కళే కాలిలేవిమ్మిన్దోళ్ “కా
లేష్వపిచసర్వేషు” ఇత్యాదికళిల్ శొల్లుకిటపడియే భగవత్ప్రసాదమొ
త్తిన్ద సాధనాన్తరజ్జలై భయస్థానమెన్దిరుకుం నీజ్జళవర్కళేయారాధి
యన్దోళ్. “పరస్పరనీచభావైః” ఎన్దిరపడియే స్వరూపప్రాప్తమాననీచభా
వమాన తవర్కళుళ్ళు స్వరూపసిద్ధమ్ ; అదుజ్జళుళ్ళు దుర్మానత్తా లేదుషర
మ్. అవర్కళేతొమ్మివే యుజ్జళుళ్ళు సంసారబీజమాన దుర్మానమ్బొమ్.
నిహీనజన్మత్తిలే పిటన్దవన్ బ్రాహ్మణనుళ్ళు రక్షకనాక వెళ్ళేకణ్డోమెన్నిల్;
కైశికసమ్మన్దం బ్రాహ్మణప్రచ్యుతియూల్ వన్ద బ్రహ్మరాక్షసత్వత్తై
బ్రాహ్మణనుకుపోకికొడుక్క కణ్డోమితే (కొడుమిన్దోమిన్)

మూ. — నెన్ఱునిన్నోడు మొక్క. | వత్తివడవరుళి నాయ్ పోల్ ను

తిట్టిరువరక్కతానే! ౪౨. అమరవోరక్కమారుం

వ్యా. — అవర్ కళు ముక్కల్ పక్క లారు జ్ఞానాపేక్షైప్పణ్ణినాల్ సీక్కు
 తాదరిత్తుచ్చొల్లొళ్ళో. అవర్ కళో భగవత్తానత్తై యుక్కుళుకు ప్రసాదిక్క
 కేట్టు కృతార్థరాజ్ఞోల్. జాతినిబద్ధనమాన సమృద్ధిమోల్ లే యాదల్,
 గుణనిబద్ధనమాన సమృద్ధిమోల్ లే యాదల్ సీర్ మేత్రిత్తుత్తాన సమృద్ధి
 మ్మితే ఇవర్ కళోడుపణ్ణుం సమృద్ధమ్. యావదాత్మభావియాన నిత్యస
 మృన్మతే. (ఎన్ఱునిన్నోడు మొక్క వత్తివడవరుళినాయ్ పోల్) ఇప్ప
 శురంభలప్రదరాన దేవరేయఱుళిచ్చెయ్ ద పిన్నిడిలారు సంశయముణ్ణో?
 (నిన్నోడు మొక్క వత్తివడ) “ఎనకు మేల్ పూజ్యరిల్లామైయాలే యె
 న్నాత్రమాళిలు మవర్ కలై యారాధిత్తునల్ వత్తిపోళ్ళో (అరుళినాయ్)
 “భక్తిరత్నవిధాహ్యేషామస్మి త్యేచ్ఛేపివర్తతే. తస్మై దేయంతతో గ్రాహ్యం
 సచపూజ్యోయదాహ్యహం” (అరుళినాయ్) ఇవరహస్యం దేవరీర్
 కృపైయాలే యఱుళిచ్చెయ్ తవిత్తనైయితే “పూశిత్తునల్ కియైత్తెప్పర్
 తదేవియర్ కెగ్గత్తు” భగవత్సమృద్ధయ క్తరుడైయ పావనత్వం నిత్యసూరి
 కళుం తద్దామడైయవభిమత విషయక్కుళుకు సర్వస్వదానమృణ్ణినార్
 కళా యువదేశికుమత్తనైయితే (మదిల్ తిరువరక్కతానే) ఉపదేశమా
 త్రమేయాయ్ పోకామే కోయిలిలేవన్దు లోకసారక్కు మహామునికల్ తలై
 యిలే తిరుప్పావొల్ వాల్తైవెత్తు ఇవ్వర్థత్తై వ్యాపరిత్తుక్కాట్టిణ్ణిరొ?
 (మదిల్ తిరువరక్కమ్) కోయిల్ మడిలైక్కడకిలన్నో దేరర్ కట్టినమ
 ర్యాదైయైక్కడక్కలావదు॥ ౪౨.

నార్ పుత్తుమాన్తామ్బుట్టు. — అ॥ (అమర) కీక్రచ్చొన్నజన్మవు
 త్తాదికళుకు మేలే జ్ఞానాధికరానవర్ కళో జన్మవుత్తాదికళిన్ఱి కేర్ యిన్ద
 జ్ఞానముడైయవర్ కలై భగవత్ప్రభావతాలేవన్దు వైలక్షణ్యత్తై బుద్ధిపుణ్ణా
 దేకర్మనిబద్ధనమాన జన్మాపకర్షత్తైయే బుద్ధిపణ్ణిత్తాళనినెత్తార్ కళాకిలన్దు
 తుణత్తిలే యవర్ కళో చణ్ణాలరెన్ఱెఱార్.

వ్యా. — (అమరవోరక్కమాటుం) అద్వితియ్య మానవడక్కుట్టలై
 యుం అళికియదాకపారత్తైయుం ధరిత్తు అర్థత్తైయుంధరికు మవర్ క

మూ.— వేదమోర్ నాన్దు మోది । త్తమర్ కళిరీద్రలై వరాయ
శాదియందణర్ కళేనుం । నుమర్ కళైప్పళిప్పరాకిల్

వ్యా — శాకై. అర్థజ్ఞకుక్క ద్వితియ్యత్వమావదు - ఓరజ్ఞత్తిలే
జ్ఞానంకుతైవళపుణ్డానాల్ లోకత్తారవనై సర్వజ్ఞ నెన్ఱు శొల్లుప్పడియా
యిరుక్కై. “శిత్రాయాంవర్ణశిత్రేత్యాది” (వేదమోర్ నాన్దుం) వేదజ్ఞకుక్క
ద్వితియ్యత్వం పారు పేయశబ్దజ్ఞళిరీకాట్టిల్ వ్యావృత్తియాదల్, తనిత్త
నియే వినియోగభేదత్తా లే యాదల్ (ఓది) అజ్ఞకుక్కోడు వేదజ్ఞకుక్కోడు
వాళియళ వాచార్యోచ్చారణముఖత్తా లే గ్రహితై. ఇప్పడికళా లే యె
మ్మెరుమానైయుళ్ళపడి యటియుమవర్ కళాకై. (తమర్ కళిల్ తలైవరా
య) జ్ఞానానుకూలమాక భగవద్విషయత్తిల్ బద్ధముడైయారి లగ్రేసర
రాయిరుక్కై. (శాతియన్దణర్ కళే) కీర్తచ్చొన్నవైక్షత్రియవైశ్యర్ కళు
కుక్క మొప్పుదువితే. అవ్వళవన్ఱి కే. జాత్యాబ్రాహ్మణరాయిరుక్కై. (ప
లుం) కీర్తచ్చొన్నవై యెరువర్ కుక్కం సిద్ధికుక్క మదల్ల. సిద్ధిత్తదేయాకి
లుం, వైష్ణవనిష్ఠైయిల్ వన్దాల్ ఇవైయెల్లూ మసత్సనుమెన్ఱై. దుర్మానోపే
తర్ కుక్క పచార హేతువుమా యివైయిల్లూదార్ తలైయిలే కాలిట్టుతిరికై
కుక్క ముడలాయిరుకుక్కను త్తనైయితే (నుమర్ కళై) దేవరభిమానత్తు
కుక్కలే యడజ్ఞిప్రాప్యప్రాపకజ్ఞల్ దేవరీరేయెన్ఱధ్యవసిత్తు యిరుక్కుమవర్
గల్గి ఉడైమైకుక్క నిర్వాహక ఉడమైయై వినియోగజ్ఞోళ్లు వానవనే
ఎన్ఱిరుకుక్క మవర్ కళే (ప్పళిప్పరాకిల్) భగవత్ప్రభావత్తైఅహజ్కారత్తా
లే విస్తరి త్తవర్ కళుడైయ జన్మమాత్రత్తైయే స్మరిత్తుతజ్ఞళిరీకాట్టిల్ కు
తైయనినైప్పరాకిల్ (ప్పళిప్ప) కురీద్రమ్. అదాకిఱదు - భాగవతాపచా
రజ్ఞళిల్ తలైయానవపచారమ్. ఉకన్దలుళిననిలజ్ఞళిల్ ద్రవ్యమాత్రత్తైయే
బుద్ధిపణ్ణుకై యామాప్పోలే శ్రీవైష్ణవర్ కళై జన్మమాత్రత్తైయేబుద్ధిపణ్ణిక్కుతై
యనినైక్కై. (ప్పళిప్పరాకిల్) ఏమా రామల్ కొణ్డాడుకైయేయాయత్తుప్రా
ప్తమ్. అహజ్కారమాకిఱ ముశల్ కళాల్ భగ్నిత్తపోదితే యివర్ కళైకు
తైయనినైప్పదు. ఇప్పడికుక్కడిత్తాకిల్ (నొడిప్పదోరళవిలాళ్లై) కాలాన్దరే

మూ. — నెడిప్పదోరళవిలాశ్లే । అవర్కళ్ తాం

పులైయర్ పోలు మరజ్జమానకరుళానే॥ ౪౩.

వ్యా. — దేహాంతరేయస్త్వం అక్షణత్తిలే అవ్విడన్దన్నిలేఁపునిదమన్నే॥
ఎన్ననన్దేపోలే తీమైవరుమిడత్తిలుం విళమ్బమిలై (అవర్కళ్ తామ్బుల
యర్ పోలుం) అద్దేహత్తోడే చణ్డాలరావర్కళ్. త్రిశంకువుక్కుబాహ్మణా
శాపత్తాలే కక్కుత్తిలిట్టవీరశశ్శిలితానే వారానాప్పోలే ఇవనుకుమాక్
విలిట్ట పూణల్ తానే వారాయ్విడుం, (తామ్బులయర్) కీక్రచ్చొన్నజ
న్మాదికళి లుతర్నజ్జళభిమాన హేతువాకైయా లడుదానే యివర్కళ్కు
కన్దహేతువాయ్విట్టడు. జాతిచణ్డాలనుకు కాలాన్తరత్తిలేవైష్ణవనా
కైక్కధికారముణ్ణు. ఇవనుయరవేటి తలైకీక్రవిక్కున్దవ నాకైయాలుం,
భాగవతాపచారమ్బణ్ణిన మహాపాపియాకైయాలు మవనిలున్దణ్ణియవన్
కర్తచణ్డాలనితే. పిలైప్పిలైయాక్రవానుకు ఆత్మహితజ్ఞొన్న వనన్తర
త్తిలే అక్రవాణితవవ్వార్తైయై స్మరిప్పదు (అరజ్జమానకరుళానే)
“నక్షమామి” ఎన్నదేవర్కిరై భాగవతాపచారత్తి తన్మైతైరివ
దు. కర్తయోగాద్యుపాయనిష్ఠర్కు స్వగతమాన పుపాయాన్తరజ్జళి
ల్ న్యూనాతిరేకజ్జలైప్పరియిరుక్కలామ్. భాగవత్సమ్బన్దజ్ఞొణ్ణు పెరవి
రికిర ప్రపన్నర్కు భాగవతాపచారమావదు భాగవత్సమ్బన్దత్తై యలు
కుమదాకైయా లే పెరవిరకిలై. పెరుకైకిరవర్కళ్ సమ్బన్దమేయమై
కిఱాప్పోలే ఇఱైకైర్కు మపచారమే యమైయుమ్. ఆకైయా లే
ప్రపన్ననుకు భయప్పట్టునొక్కవేణ్ణువదు దేవతాన్తరస్పర్శముం, భా
గవతాపచారముమ్. భాగవద్విషయత్తి లోరనుకులమ్బణ్ణి వేణ్ణువదిలై.
ఇవైయిన్దియేయొక్కిన్దవను కీరశ్వరన్ సులభనామ్. ౪౩.

నాశీపత్తునాలామ్బట్టు. — అ॥ (పెణ్ణులాజ్జడైయనానుం) కీక్ర
ప్రతిపాదిత్తవర్ధజ్జళీ సమ్బవికు మెన్ఱుమిడం బ్రహ్మాదికళుకు దుర్లభ
మానపేరిణ్ణ తిర్యగ్జాతియిలే పిరన్దానొరువన్దేరిపిన్బు శొల్లవేణుమో
వెన్ఱు అన్యపదేశత్తాలే స్వలాభత్తైచ్చిలై తలైక్కట్టుకిఱార్.

మూ — పెణ్ణులాన్జుడైయనానుం పిఱమనుమునై క్కాణ్బాన్.

ఎణ్ణిలావూళియూళి త్తవజ్జాయ్ తార్ వెళ్ళి కినిర్ప్ప.

వ్యా — (పెణ్ణులాన్జుడైయనానుం) గంనైయానవళుల్లైపుకున్దుస ఇప్పరికుగమ్బడియాన జుత్తెయైయుడైయవన్. కజ్జైచ్చడైయిలడకిన్ నేనెన్ది రపిడానైక్కోణ్ణుళుశ్వరనై క్కాణలామో. “అఱుశడైక్కరైన్దానిత్యాది” (పిరమనుం) అవనుకుగ జ్ఞూడజనకనాయ్, “బ్రహ్మబ్రహ్మవిదాంవరః” ఎన్దిఱపడియే యిప్పలుళ్ళార్కుగ పళియుపాధ్యాయరాన్జాట్టి లవ్వడి వుక్కిజ్జైమ్మెరుమానై యటియలామో! తన్నా లేస్సప్తరానవర్ కత్తై త్తాన్దు రిచ్చేదికుగమ త్తనై యొళియ వపరిచ్చిన్న నానవనై పరిచ్చేదికుగప్పోమో. “కడిక్కమలత్తుల్లిరున్దున్జాన్ కిలాన్ కణ్ణనడిక్కమలన్దనైయయన్” ఎన్దక్కడవదితే (ఉన్నైక్కాణ్బాన్) “యతోవాచోనివర్తన్తే” ఎన్దిఱపడియే యన్దుణ్ణళిలే యొన్నైయవధికాణమాట్టాద వున్నైక్కాణ్ కైక్కా క. నిత్యసూరికల్ నిత్యానుభవంపణ్ణి నిన్జాలు మెల్లైక్కాణమాట్టాద వున్నై. “నిరవద్యఃపరఃపాత్తః” ఎన్దక్కడవదితే. పిరతాలటియన్జాదవళ వేయన్దియే యున్నాలు మెల్లైక్కాణన్జాదవున్నై. “తనైకుగన్దన్దన్దైయటి యవటియానె” ఎన్దక్కడవదితే. (కాన్ పాన్) కాణపెరిగ్రల్ పిన్నైయ మ్మోప్రయోజనమాకచ్చొల్లువదు. తానేతన్నైక్కణ్ణుకుగ విషయమాకిక్ క్కాట్టుమన్దితే! యణలలావదు. అల్లదు స్వసామర్థ్యత్తా లేక్కాణుంవిష యమన్తే “నచయుషాపశ్యతి కశ్చనైనం, నమాంసచయుషాద్రష్టుం బ్రహ్మ భూతస్సశక్యతే” ఎన్నుజ్జొల్లక్కడవదితే (ఎణ్ణిలావూళియూళి త్తవ జ్జాయ్ దార్ వెళ్ళి కినిర్ప్ప) నెడున్జాలంతపస్సుప్పణ్ణినారాయ్ తపస్సుప్పణ్ణికి తో మెన్దు లజ్జిత్తుకైక్ వాన్గి (నిర్క్క) పిఱర్ తక్కలైక్కురిత్తు పణ్ణుంతపస్సుకుగ ఫలంకుడుకుగమవర్ కళితే! ఇవనై నొకిక్ తపస్సుపణ్ణికితార్. “యుగ కోటిసహస్రాణి విష్ణుమారాధ్యపద్మభూః” ఎన్దక్కడవదితే. (వెళ్ళి కినిర్ ప్ప) ముదలైయిన్ వాయిలే విత్తాదేతపస్సిలేవిత్తున్దు యెన్నకారియజ్జాయ్ దో మెన్దు లజ్జిత్తునిర్ కైక్. “పరమాపదమాచనో మనసాచిన్దయద్ధరిం” ఎన్దిఱపడియే ఆపత్తైమున్నిడాదే తపస్సిలేఇత్తిన్దెన్నకారియ జ్జాయ్ దో మె

మూ.—విణ్ణుళార్ వియప్పవన్దానైక్కన్జరులైయియన్ద!

కణ్ణిటావునైయన్దో కలైక్కణాక్కరుతుమాతే॥౪౪.

వ్యా.—స్థులజ్జిత్తునిర్క్క (విణ్ణుళార్ వియప్పవన్ద) నిత్యసూరికళే బ్రహ్మే
దికళిప్పడిప్పడానిర్క్క వవర్ కలైయు మెళ్ళలైయు మనాదరిత్తురుతిర్య
క్కేకాకాత్రికడైయిలే అత్తైకులైయత్తలైకులైయవిల్లువదే? “ఎత్తిరమెత్తి
రమె” స్తు విస్తయప్పడ (వన్ద) అనైక్కుతవినదు తన్నేరాయిరుక్కేరపడి.
(అనైక్కు) బ్రహ్మేదికళుడైయ జన్మోత్కర్షత్తైయాదల్, ఇవనుడైయజన్మ
త్తిలపకర్షత్తైయాదల్ ఇవైత్తిలొత్తైయుంపారాదే అపత్తైయేపార్ త్తు
రక్షిత్తపడి. (అత్తు) స్వబలమూర్తివన్మ. “గజఆకర్ష తేతీరె” ఎన్దు శెన్మ కా
లత్తిలివనూడు బ్రహ్మేదికళోడు వాళియిల్లై. అన్మొరుముదలై యిజ్జైయ్యి
లేయకపట్టవానై క్కరులైయిన్దాయ్. ఇన్మజ్జుముదలై యిజ్జైయ్యిలేయక
ప్పట్ట పెనక్కరుళినాయ్. ఆయిరంవర్షమన్మో అనై నొవుపట్టమ; నానొన్న
వుపట్టతనాదికాలం. అవనకప్పట్టదుమడువిలే; నానకప్పట్టదు సంసారార్ణ
వత్తిలే (అటులైయిన్ద) అరుళుకైయావదు ముదలై యిన్వాయిల్ నిన్మం
మిట్టుఅవనుడైయ నున్దకాలై తిరుక్కయ్యాలే తడవియరుళి ఆశ్వసి
ప్పిత్తు అవన్కైయ్యిల్ పూవైతన్తరువడికళిలే యిడువిత్తుకొట్టుకై. అప్ప
డియే యెన్నైయుంబిషయాన్తరజ్జళిల్ నిన్మం మీట్టుఇత్తాన్దకాలత్తుకు
సాంతవనన్మజ్జియిలే? అడిమైయిలే మూట్టిత్తు. (కణ్ణిరా) అవనుపకరిత్త
దలైయిలే (కణ్ణిరా) వెన్దిఱవిదుప్రీతితలమజ్జైయిట్టుచ్చొల్లుకిఱవార్ తై. స్వయ
త్నత్తాలే లభిక్కవిల్లువారై ప్పారాదే అకిళ్ళునర్ పక్కలిలే ముల్లునొ
క్కాక విరుక్కేఱవిదెన్నకణ్ణుడైమై. యెన్నపున్దమ్. స్వసామర్థ్యత్తై
ప్పకట్టుతజ్జళిల్ వెటుమైయెమున్దిట్టున్నై కాలిలే విల్లివిట్టు కొళ్ళమా
ట్టాదేజగత్తిఱ్ఱప్పదే. (ఉన్నైయన్మోకలైక్కణాక్కరుతుమాతే) అకిళ్ళున
పక్షపాతియాన వున్నైజగత్తుకు పొదువానరక్షక నెన్మ చ్చొల్లువర్కళి
మదికేడరెన్దిఱార్. “దేవానాందానవానాంచ సామాన్యమధిదైవతం”
ఎన్దిఱబన్ధజ్జిడక్క శిలర్ క్కాక చ్చిలరైయత్తైచ్చెయ్కిఱవివనై సర్వరక్షక
నెన్మ నిన్కలొమో॥ ౪౪.

మూ.—వళ వెళ్లున్దవళమాడ మదురైమానకరన్దన్నుట్.

కవళమాల్ యానైళ్ళొన్ఱ కణ్ణనైయరజ్జమాలై.

తుళపత్తోణ్ణాయతొల్ శీర్ తొణ్ణరడిప్పొడిశోల్.

నిగమత్తిల్.—అ॥ కువలయాపీడతై పోకి నాపోలే తమ్ముడై
య ప్రతిబన్దకతైపోకి నపడిశొల్లి పెరియ పెరుమాళుడైయ ప్రియతై త
మకుగ ప్రయోజనమెన్ఱ ముడికి తార్.

వ్యా.—(వళ వెళ్లున్దవళమాడం) అహుమికి రుప్పదాయ వెళ్ళి
యా లే శెయ్ దాపోలే అతిధవళమాన మాడతైయడైతాయ్ మరుకై.
తిరువవతరి త్తవన్ఱ కోడికగ్ పెతాద విళవుతీర్ కి తార్. విల్ విళవుళ్ళా
క కంసక కోడి త్తపడియై చ్చొల్లిత్తాకవుమాం. కోయిలుళ్ళైరుమాలై పోలే
అలక్ష్మారభూతమెన్ఱమాం (వళవు) అహు (ఎళుచ్చి) మికుది (మదురమానక
రన్దన్నుట్) ప్రధమత్తిలే శ్రీవామనాశ్రమమాయ్ పిన్బుశ్రీశత్రుఘ్నాహ్వా
పడైవీడు శెయ్దు పిన్బు కృష్ణనవతరిత్తు ఇప్పడిభగవత్పన్నున్దం మాతాద
దేశమాకై యాలే వైకున్దమానకర త్తిరికాట్టిల్ వ్యావృత్తమ్ (కవళ
మాల్ యానైళ్ళొన్ఱ) అజ్గుళ్ళార్ విరోధికతైపోకి తన్నైయనుభవిప్పిత్తా
పోలే ఇవర్ తమ్ముడైయ ప్రతిబన్దకతైపోకి తన్నైయనుభవిప్పిత్తపడి.
(కణ్ణనై) తిరువవతరి త్తవన్ఱ ఒళిత్తుపోనవూరిలే కణ్ణాణవన్ద విరోధియై
యళియచ్చెయ్దవే త్తతై యనుభవికి రార్ (అరజ్జమాలై) అవతారత్తు
కుగ పిర్ ప్పాడరాన తమ్ముడైయ విరోధియైపోకిత్తు ఛోయిలి లేవన్దాయ్
త్తు (మాలై) ఆశ్రితవిషయత్తిల్ పెరుమ్బిత్తరానవరై. విరోధినిరసన
ముం తత్పూర్వకమాన స్వానుభవమున్దన్నేరాయిరుకై. (తుళపత్తోణ్ణా
య) తిరుత్తుమ్మాయాళ్ వార్ కగడిమై శెయ్యుమవర్. పురుషార్థత్తినుడైయ
చరమావధియిలే నిన్ఱవర్. ఇదుదాక వైన్ఱవర్ కళుకెల్లాం తిరళవడిమై
శెయ్దపడియాయ్త్తు. (తుళపత్తోణ్ణాయ) వేన్దైయాలే అపచారన్దట్టాద కై
జగర్యమెన్దై. “తొడైయొత్తతుళపము జ్ఞూడైయ మ్మొలిన్దతోన్ఱియదో
ల్ తొణ్ణరడిప్పొడి” ఎన్ఱకగడవదితే. (తొల్ శీర్) స్వాభావికమానభగవ

మూ.—ఇతైయపుణకవితైయేలు మెంబిరార్ కీనియవాతే.

వ్యా.—చేపత్వత్తిన్ సీ మైయిలేనిన్జవర్. సహజకై జగ ర్యత్తినుడైయ
మేలెల్లైవైన్జవకై జగ ర్యమితే (తొణ్డరడిప్పడిశోల్) ఇత్తాల్ “తొణ్డరడిప్పడి”
ఎన్జు పేరైయడైయవర్. ఇవరుకుగ్గ జ్ఞానానన్దజ్ఞశన్జు కాణుంనియా
పకమ్. అడిప్పడిఎన్జైయాలే “తొణ్డర్ తొణ్డర్ తొణ్డర్ తొణ్డర్ శడకో
పనెన్జాప్పోలే ఇరుక్కిఱదాయ్తు. (ఇళయపుణ్డవిడైయేలుం) శబ్ద త్తిలితై
మైయుంకవిత్వత్తిల్ కుశీరుముముణ్డేయాకిలుమ్. ఇళశాయ్పుల్లియకవియే
యాకిలుం. (ఎమ్మిరారిగ్గనియవాతే) “కింమృష్టంసుతవచన” మెన్దిఱపడియే
పెరియపెరుమాళుకన్దపడి యెన్దితార్. ప్రజైకళుడైయ ముళైచ్చొల్లు త్త
మప్పనార్ కీనిదా యిరుకుగ్గమితే, “ప్రహర్ష యిష్యామిస నాథజీవితం”
ఎన్దిఱపడియే ఇప్పుకప్పత్తానేయితే పురుషార్థమ్. ఇవన్ సత్తైప్పెరుకై
యావడు-అవన్ ప్రీతిళ్ళు కై తొడుమానాకై. ఇప్రబన్ధకశీగ్రాన్ థ్తు ప్పులజ్జొ
ల్లాతొళిన్ద దిప్పుకప్పత్తానే ప్రయోజనమాకైయాలే. ఇవ్వాళ్ వారై
యుకన్దాప్పోలే యిప్రబన్ధజగ్గశీగ్రారైయుం పెరియపెరుమాళుకన్దరు
ళువరెన్జై. “ప్రియతేసతతంరామః” ఏన్జు శ్రీరామాయణజ్ఞశీగ్రారుడైయ
ఫలమ్బోలే యాయ్ త్తిబ్రన్ధజగ్గశీగ్రారుడైయఫలం.

యాదృచ్ఛికమాన తిరునామ సజీర్తనత్తాలే యమాదికళ్
తలైయిలే కాలైవైత్తేనెన్జార్ ముదశీప్పాట్టిల్ ; అదినుడైయ వినిమై
యాలే పరమపదం వేన్డావెన్డా రిరన్డామ్బాట్టిల్ ; అత్తోడు విరోధికుగ్గం
సంసారముం వేన్డావెన్డా మూన్డామ్బాట్టిల్ ; పాపప్రచురర్ కుగ్గ
త్తిరునామజ్జొల్ల వధికారమున్డాయిరుక్గ వివిషయత్తై ఇఱ్ఱుప్పదే
ఎన్జార్ నాలామ్బాట్టిల్ ; అస్థిరత్వాది దోషదుష్టమాన పాక్యతవిష
యన్జైపశీత్రివార విశేషజ్జరెన్డా రన్డామ్బాట్టిల్ ; భోక్తావిన్ నిలైయి
ల్లామైయొచ్చొన్నా రారామ్బాట్టిల్ ; ముముక్షుక్కళాక భగ్గిమిక్కి
రబాహ్యరైకుగ్గటి త్తాశ్రయణియ్యవస్తువై యుపదేశిత్తా రేథామ్బాట్టి
ల్ ; ఇదుకేట్టాల్ పారాదవర్కలై వధ్యరెన్డా రేట్టామ్బాట్టిల్ ; ఇన్జెన్దవ
ర్కలైకుగ్గరిత్తు సులభనాన కృష్ణనై ఆశ్రయియున్జోరెన్డా రొన్బదామ్బా

వ్యా.—ట్టిల్ ; పిర్ పాడర్ కుగ తవున్బడి కోయిలిలే సన్నిహిత నెన్జా
 ర్ పత్తామ్బాట్టిల్ ; అదుక్కు కగణ్ణిళివుడైయార్ గర్భనిర్భాగ్యరెన్జార్
 పదినొన్జామ్బాట్టిల్ ; నాన్బేరిగ్రలు మ్బిఱరనర్థ మ్బురుకగమాళ్టే నె
 జ్జార్ పన్నిరెన్జామ్బాట్టిల్ ; ఎల్లారు ద్దిరునామత్తైచ్చొన్లి పిఱ్ఱుప్పదు
 కాణెన్జు మనొరధిత్తార్ పదిమూన్జామ్బాట్టిల్ ; ఇవర్ కళోళ్టే సంసర్గ
 త్తా లేవన్ద విడాయ్ త్తీరతిరునామత్తైచ్చొన్జార్ పదినాలామ్బాట్టిల్ ; సంబ
 న్దజ్జానమ్బిఱప్పిత్తపడిశొన్జార్ పదినజ్జామ్బాట్టిల్ ; విషయానురూపమాన
 భక్తి పెరుకి నెన్జురికినపడి శొన్జార్ పదినారామ్బాట్టిల్ ; కణ్ కళిత్తపడి
 శొన్జార్ పదినేన్దామ్బాట్టిల్ ; అదు పురవెళ్ళమిట్టపడి శొన్జార్ పదినె
 ట్టామ్బాట్టిల్ ; అదుకుగమేల్ శరీరముజ్జట్టిళియానిన్న తెన్జార్ పత్తొ
 న్బదామ్బాట్టిల్ ; ఉఱవరిన్దార్ కగకలవొణ్ణాదెన్జా రిరువదామ్బాట్టిల్ ;
 మనస్సాల్ పరిచ్చేదికగవొణ్ణాదెన్జా రిరువత్తొన్జామ్బాట్టిల్ ; పాశురమి
 ట్టు ప్పేళవొణ్ణాదెన్జా రిరువత్తిరన్జామ్బాట్టిల్ ; మఱకగవొణ్ణాదెన్జా
 రిరువత్తుమూన్జామ్బాట్టిల్ ; పిఱన్దభక్తి విషయవైలక్షణ్యత్తు కగనురూప
 మాయిరామైయాలే కృత్రిమమెన్నా రిరువత్తునాలామాట్టిల్ ; శాస్త్రీ
 యమాన భక్త్యాదికళితైయెన్నా రిరువత్తజ్జామ్బాట్టిల్ ; స్త్రీశూద్రాది
 కళుకు శ్శనన్జైయుమిత్తైయెన్నా రిరుపత్తారామ్బాట్టిల్ ; తిర్యకుకగ
 కళుకు శ్శనన్జైయుమిత్తైయెన్నా రిరుపత్తేన్దామ్బాట్టిల్ ; ఆనై తన్నిడరిలే
 నినైత్త నినైవుమిత్తైయెన్నా రిరుపత్తేన్టామ్బాట్టిల్ ; విలక్షణదేశవాసమి
 త్తైయెన్జా రిరుపత్తొన్బదామ్బాట్టిల్ ; ఇవైయిల్లామైయే యన్జియేపిఱర్
 కగనర్థకరనానేనెన్జార్ ముప్పదామ్బాట్టిల్ ; నీచవిషయజ్గళుకు మాకా
 దవనెన్జార్ ముప్పత్తొన్జామ్బాట్టిల్ ; ఇప్పడియిరుకగ వన్దు కొడునిన్జే
 మూరగనేనెన్జార్ ముప్పత్తిరెన్జామ్బాట్టిల్ ; అదుకగడియాకనిర్లజ్జనె
 జ్జార్ ముప్పత్తుమూన్జామ్బాట్టిల్ ; ఇప్పడిప్పట్టనాణ్ణిట్టి యవద్యత్తైవిళైప్పే
 నల్లనెన్జార్ ముప్పత్తునాలామ్బాట్టిల్ ; నీర్ మైయాలేశేర్తు కొగణ్ణానె
 జ్జార్ ముప్పత్తజ్జామ్బాట్టిల్ ; విశేషకటాక్షవృణ్ణవేణుమెన్జు పదరినార్
 ముప్పత్తారామ్బాట్టిల్ ; అదు పెరామైకి లాయ్తార్ ముప్పత్తేన్దామ్బాట్టి

వ్యా.—ల్; ఇప్పడిత్వరై మొయుడైయప్రపన్నరై యుకత్తియెన్జార్ ముప్ప
 తైట్టామ్బాట్టిల్; అవర్ కళుళ్ళు జన్మత్తిలే తాళ్ వాల్ వరుజ్జుత్తిమి తైయె
 న్నార్ ముప్పత్తొన్బదామ్బాట్టిల్, అవర్ కళుళ్ళు హింసాదికళాకిఱ వృత్త
 త్తాల్లుణ్ణాన ఫలమనుభవిక్క వెణ్ణా వెన్నార్ నాన్బదామ్బాట్టిల్; తజ్జళో
 డు సమ్బన్దిత్తరై యుం పరిశుద్ధరాక్క వరెన్నార్ నార్ ప్పత్తొన్జామ్బాట్టి
 ల్, అవర్ కత్తైయె మ్పెరుమా నొపాది పూజ్యరెన్నార్ నార్ పత్తైరెణ్ణా
 మ్బాట్టిల్; ఇవర్ కత్తై జన్మవృత్తాదికళిలే కుత్తైయనినైత్తవర్ కళ్ చణ్ణా
 లరెన్నార్ నార్ ప్పత్తుమూన్జామ్బాట్టిల్; బ్రహ్మాదికళుళ్ళు దుర్లభమానపే
 త్తిణ్ణియొరుతిర్యళ్ళుళ్ళు త్తవడిశొన్నార్ నార్ పత్తునాలామ్బాట్టిల్;
 ఇప్రబన్దజ్జన్మిరైయ ఫలమరుళిచెయ్ తార్ నార్ ప్పత్తజ్జామ్బాట్టిల్.

తొణ్డరడిప్పడియాళ్ వార్ తిరువడిక శేశరణమ్.

పెరియవాచ్చామ్మి తైతిరువడిక శేశరణమ్.

జియ్యర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

తిరుమాలై వ్యాఖ్యానమ్

ముద్రితము.

